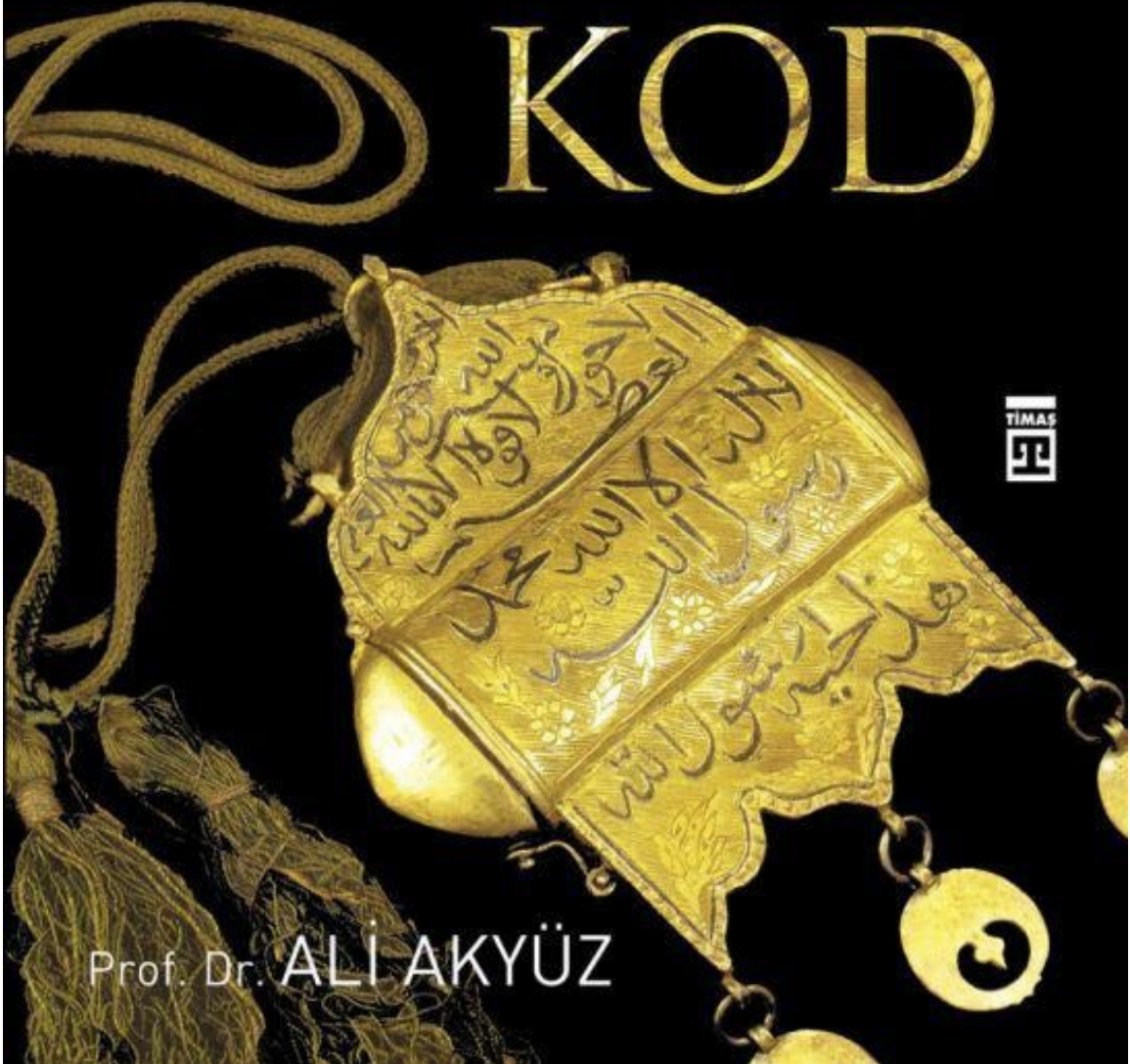

Hazreti
Peygamberin
Düşünce Davranış Konuşma
Atlası

114
KOD

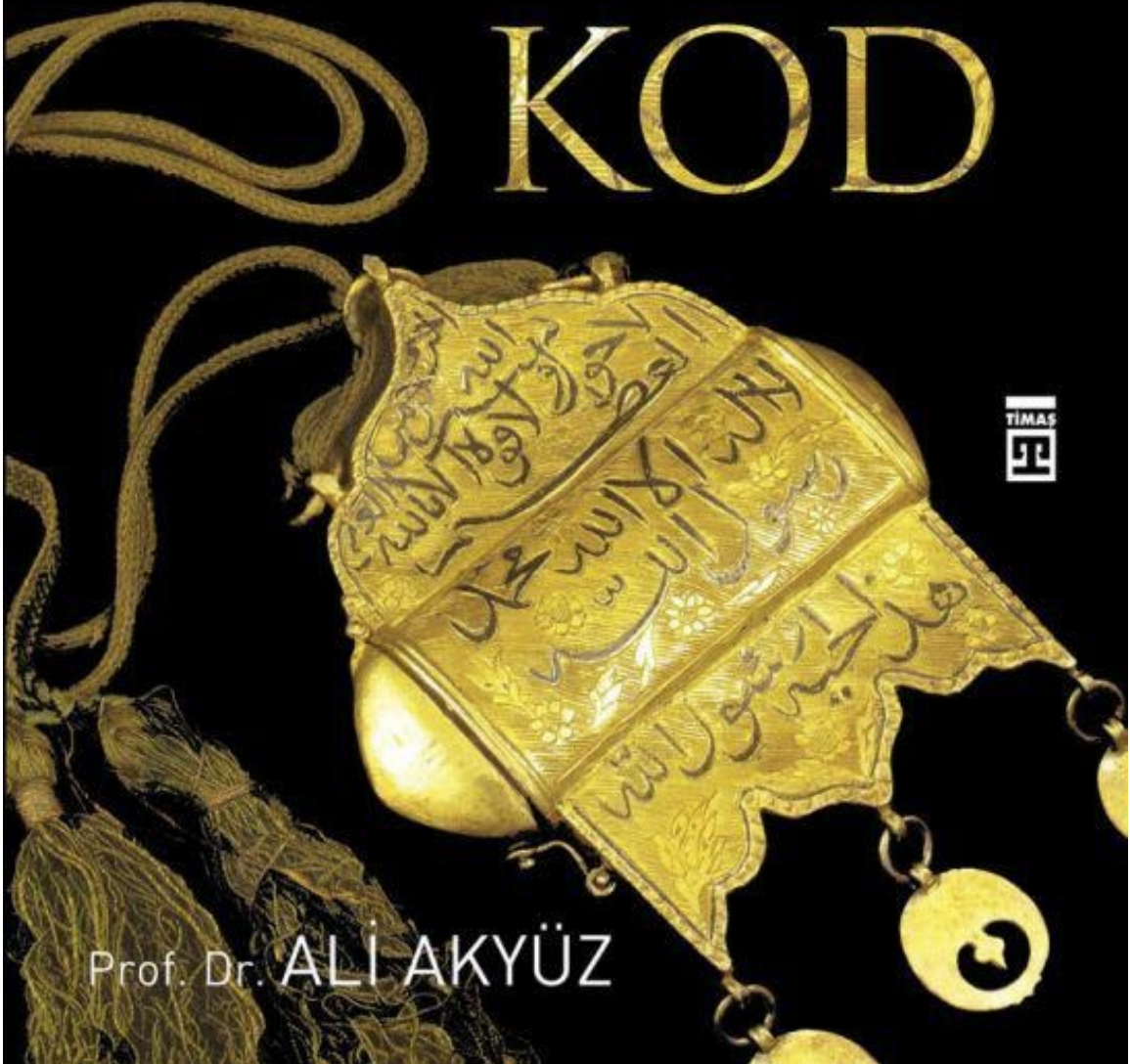

TİMAS
İİ

Prof. Dr. ALİ AKYÜZ

Hazreti
Peygamberin
Düşünce Davranış Konuşma
Atlası

114
KOD

TİMAS
İİ

Prof. Dr. ALİ AKYÜZ

114 KOD

Ali Akyüz

Published by TIMAS PUBLISHING at Smashwords

Copyright © 2011 by TIMAS PUBLISHING

Smashwords Edition, License Notes

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior permission of the copyright owner.

<http://www.timaspublishing.com>

<http://www.timas.com.tr>

e-mail: timas@timas.com.tr

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

GİRİŞ

Hz. Peygamberin Düşünce Davranış Konuşma Kodları Nüzul Sırasına Göre

Hz. Peygamberin Davranış Atlası

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Peygambere(asm) Yapması Emredilen Fiiller

Hz. Peygamberin Konuşma Atlası İslam Beyannamesi/İslami Manifesto

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Peygambere Söylemesi Emredilen Sözler

SONSÖZ

EKLER

EK-1 / Nüzul Sırasına Göre Dizilmiş Düşünce-Davranış- Konuşma Kodları ve Anlamları

Nüzul Sırasına Göre Dizilmiş Düşünce-Davranış- Konuşma Kodları (Ayetler)

EK-2 / Alfabetik Sıraya Göre Düşünce- Davranış- Konuşma Kodları (Mükerrersiz)

Alfabetik Sıraya Göre Dizilmiş Düşünce-Davranış- Konuşma Kodları

EK-3 / Nüzul Sırasına Göre Düşünce-Davranış- Konuşma Kodlar Tablosu

EK-4 / Kaynaklar

ÖNSÖZ

Bilginler fazla söyler...

Bilgeler az'la söyler...

Hız. Peygamberin tebliğinin ilkeleri, kapsamı ve muhtevası itibariyle, bir Allah inancı temelinde, işlenen her fiilin muhasebesinin yapılacağı hesap günü ve ahiret inancı duyarlılığıyla dinamizm kazanan düşünce ve inanç ekseninde iyilik, doğruluk, dürüstlük, sabır, barış, zulme karşı tavır, suçun şahsiliği, insanın saygınlığı, yaşama hakkı, inanç hürriyeti, inançlarıyla var olma mücadelesini yücelten ahlaki erdemlerle çerçevelenmiş evrensel, açık, asgari müşterekleri olan, kültür birliği ortak tarihi zemine dayalı, her halükârda müsamaha ve hoşgörüyü, barışa dayanan, adaleti ön planda tutan; üslubu itibariyle de, insanî erdemleri esas alan kaliteli, sürekli, kararlı aynı zamanda zorlu ve meşakkatli bir çabayı gerektiren, erdem mücadelesi ve değerler manzumesi idi. Bu değerlerin korunması, geliştirilip yaşatılması da, aksiyon ve mücadelenin özünü ve haklı referansını teşkil etmektedir.

Bir elçinin, önderin, liderin, toplumsal iyileşmeye katkıda bulunacak olan herkesin başvurduğu yegâne iletişim aracı dildir.

Vahyin ilk mesajı dildeki etiğe, ikinci mesajı da dildeki estetiğe vurgu yapmaktadır.

Hemen ardı sıra da davranışların etik ve estetiğine dikkat çekerek devam etmektedir.

Bir başka deyişle; vahyin ilk mesajı esası belirlerken, ikinci mesaj üslubu tespit etmektedir...

Hız. Peygamberin öğretisinde Dil ve Hayatın buluşma noktası, dildeki Etik ve Estetiktir. Yani Ahlakilik ve Güzellik...

Zaten varoluşun hikmeti de imtihana tabi tutulduğumuz iki şeyden biridir. Davranışlarımız ve Sözlerimiz, yani Dil...

Dil, Lisan, Söz, Laf, Kelam üzerine nice güzel deyimler üretilmiştir; bu medeniyet insanının şanını, erdemini ve meftunu olduğu İslamî değerlerin her detayını nasıl büyük bir zarafetle güncellediğinin tarihi ve güncel belgeleri olan kendine yakışır büyüklükte deyim ve terimler...

“Dilden düşürmemek, dili bir karış, dile düşmek, dili kılıçtan keskin, dili kurusun! Dillere destan olmak, dil dökmek, dili uzamak, dil kavgası, dil sürçmesi, dil şakası, dil yarası, dili bozuk, dili uzun, sivri dil, tatlı dil”;

“Lisanihâl; lisanımünasip; sürçülisan”;

“Söz bir Allah bir, söz dinlemek, söz gümüşse sükût altındır, söz işitmek, söz kesmek, sözü ağzında gevelemek, sözü kesmek, sözünde durmak, sözünü geri almak, sözünü kesmek, sözünün eri, namus sözü, şeref sözü”;

“Lafa boğmak, laf altında kalmamak, laf anlamaz, laf aramızda, laf atmak, lafı ağzında gevelemek, lafını balla kestim, laf lafı açar, lafla peynir gemisi yürümez, laf ola beri gele, laf ebesi, laf kalabalığı, laf salatası, lafügüzaf”;

“Kelam-ı Kadim; kelam-ı kibar; hâsılıkelâm; Velhasılıkelam; dünya kelamı” gibi hayatı erdemli-erdemsiz söz ekseninde yorumlayan muhteşem bir medeniyet...

Tebliğcinin en çok ihtiyaç duyacağı şey, tebliğ için başvuracağı en önemli araç - örnekliği ve davranışları ihmal etmeden- şüphesiz dildir... Bu sebeple ilk vahiy “Yüce Rabbinin Adıyla Oku!” emriyle Etiğe vurgu yaparken, fetret dönemi sonrası ikinci mesaj Estetiğe değinerek son derece yüksek bir hitap zarafetiyle dikkat çekmektedir.

Her iki mesaj da dile ve onun önemine vurgu yaparak makama uygun ve münasip bir estetik, nezaket, nağme ve ses uyumuyla bir sanat şaheseri gibi söze başlamaktadır...

Günlük hayatta yaklaşık 500-600 kelimeyle konuşan günümüz insanının bilgi ve kabiliyetine mukabil (Hz. Peygambere nispet edilen dini literatür; kitap ve sünnet verilerinin kelimeleri sayıldığında) binlerce kelimeyle konuşan ve yazdıran Nebi (as)’ın zeka, kabiliyet ve bilgi-birikimi hayret vericidir. Aynı ölçekte hayret verici olan bir başka mesele de “Biz Kur’an’ı öğrenilmesi kolay kıldık, hâlâ düşünen yok mu?”;

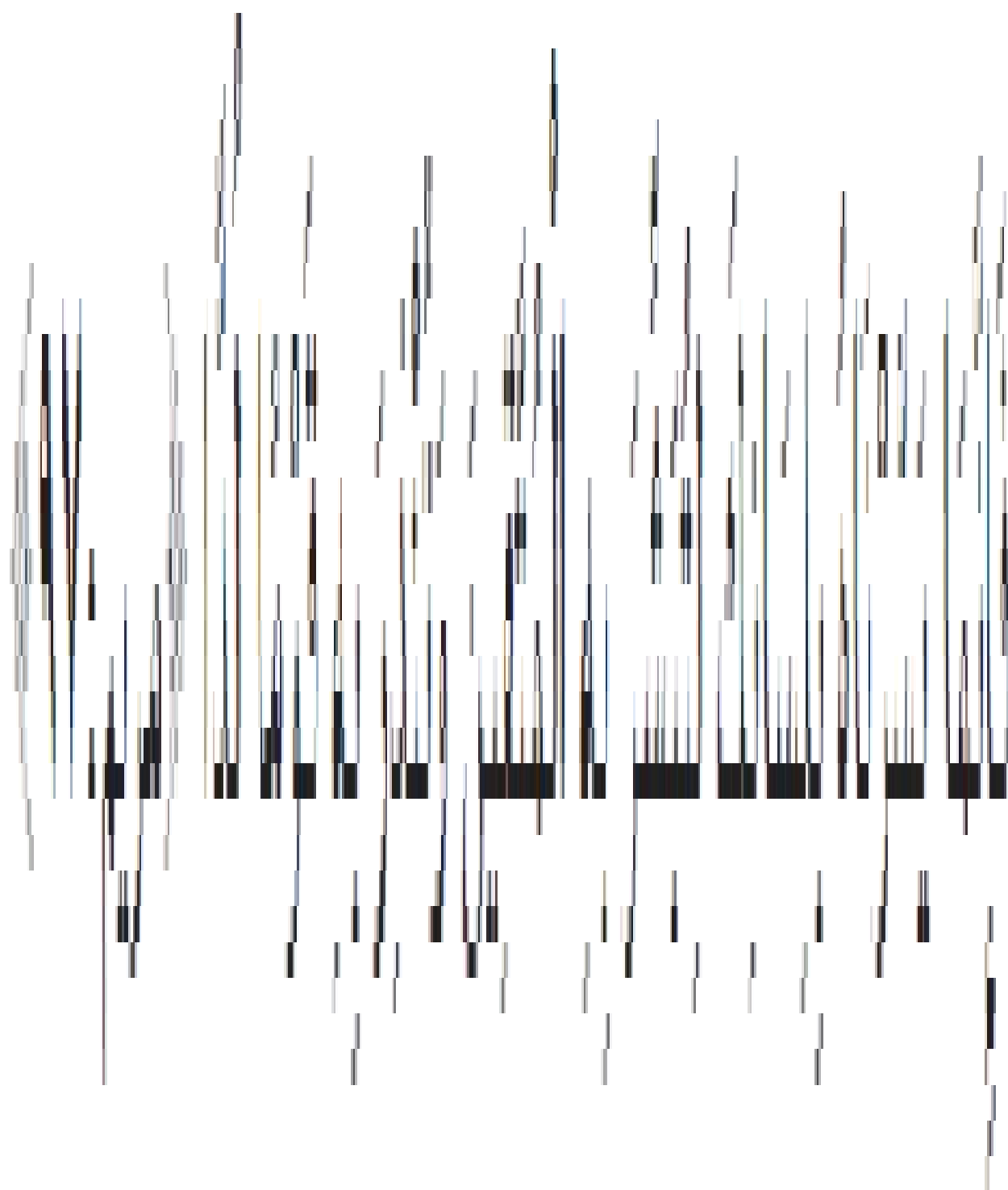
وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (القمر: ١٧)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (القمر: ٢٢)

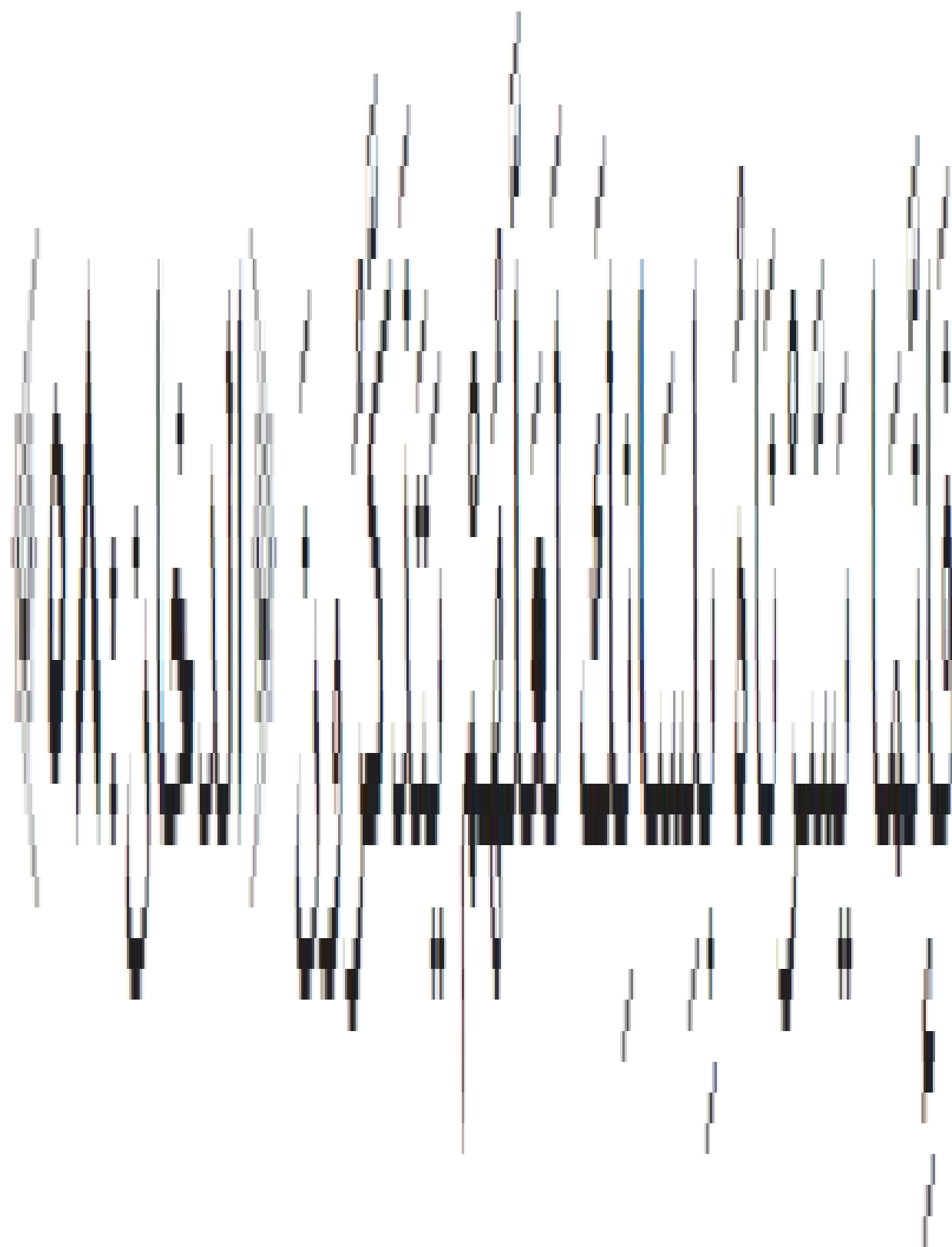
وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (القمر: ٣٢)

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ (القمر: ٤٠)

“Andolsun, biz Kur’an’ı düşünüp öğüt almak için kolaylaştırdık. Var mı düşünüp öğüt alan?”

“Ey Muhammed! Biz, Allah’a karşı gelmekten sakınanları Kur’an ile müjdeleyesin, inat eden bir topluluğu da uyarasın diye, onu senin dilin ile (indirip) kolaylaştırdık.”

“(Ey Muhammed!) Biz Onu (Kur’an’ı) senin dilinle kolaylaştırdık ki, düşünüp öğüt alsınlar.” ifadelerine uygun olarak, onun getirdiği dini ve öğretileri öğrenmek iddia edilenin ve vakıanın aksine çok kolaydır... Zira Hz.

Peygamberin bu engin öğretisinin davranış ve sözlerine yansıyan kelimelerini 100 küsur kelimeyle kodlamak mümkündür. Bunun anlamı şudur; günlük dilde 500-600 kelimeyle konuşan herkes bu 100 küsur kelimeyi pek ala çok kolay öğrenebilir... Bazen bir çocuk bile bu kadar kelime dağarcığına sahip olabilir... Öyleyse bu kelimeleri belledikten sonra kişinin Hz. Peygamberin öğretisini zihnî melekelerine nakşetmesi ve onun gibi olması, onu örneklemesi ve bütün sistemi kavraması mümkündür... Bunun bir sistematik dâhilinde insanımıza öğretilmesi gerekmektedir...

Herkesin ve her şeyin hukukuna riayeti sağlamanın yolu, ifade edilen erdemli insanı yetiştirmekten ve bu insanın aşağıda ifade edilen planlamayı yapmasından geçmektedir;

Zamanı Planlamak

Mekânı Planlamak

Zamanı ve Mekânı Paylaşanlarla İlişkileri Planlamak/ Hz. Peygamberin Örneğinde Bir Etik ve Estetiğe Dayandırmak Suretiyle İlkeli Yaşamak.

Bu projenin detayları vahyin ilk mesajında saklıdır;

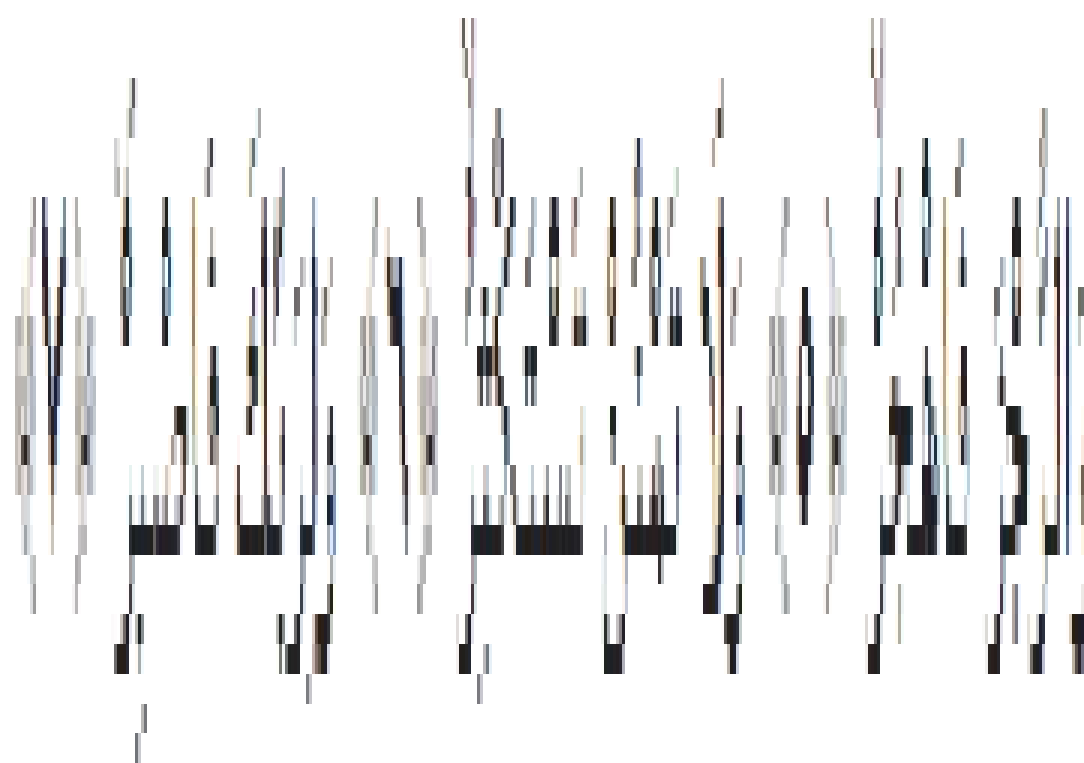
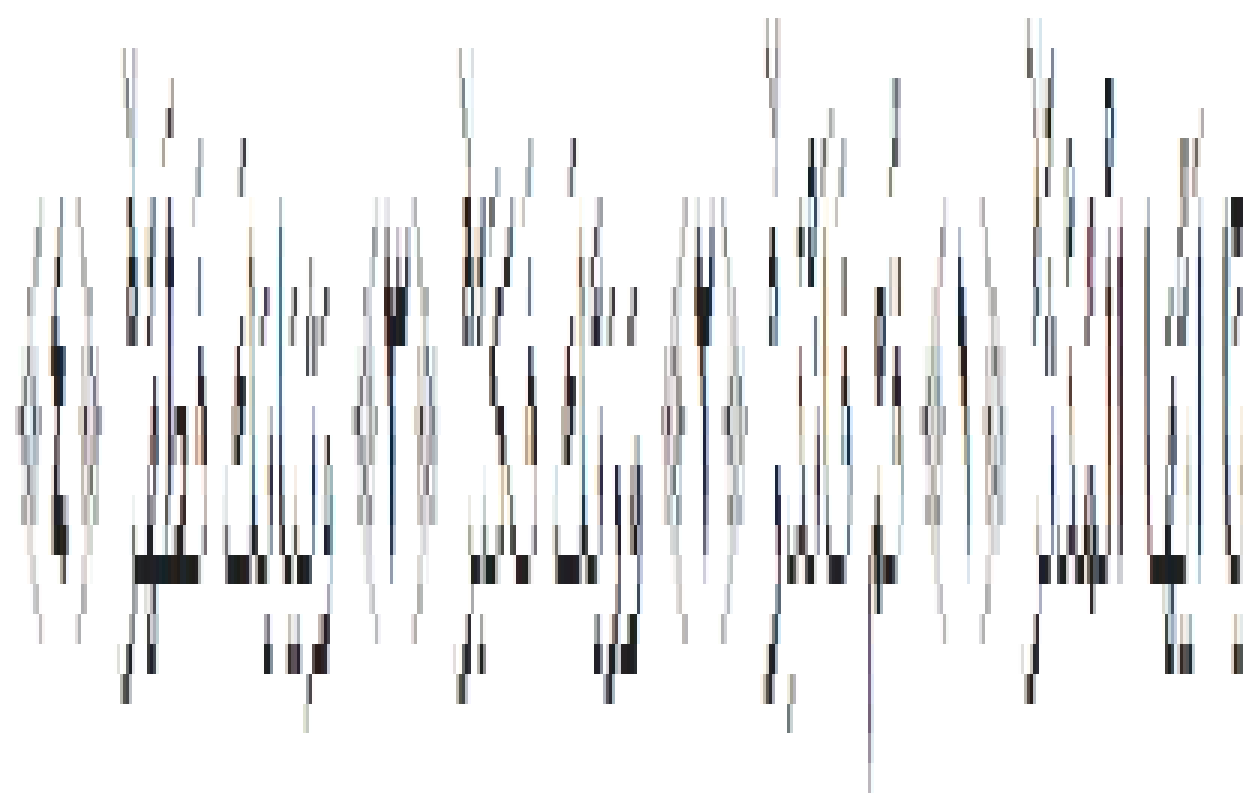
İlk mesaj Alak sûresi ilk 5 ayeti,

“Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı “alak”dan yarattı.

Oku! Senin Rabbin en cömert olandır.

O, kalemle yazmayı öğretendir, insana bilmediğini öğretendir.”(Alak, 1-5)

İkinci mesaj Müddessir sûresi ilk $5+2=7$ ayeti,

“Ey örtünüp bürünen/Peygamber!

Kalk da uyar.

Rabbini yücelt.

Nefsini arındır.

Şirkten uzak dur.

İyiliği, daha fazlasını bekleyerek (bir kazanç elde etmek için) yapma.

Rabbinin rızasına ermek için sabret.”(Müddessir, 1-7)

İlk mesaj değerlerin merkezini belirlerken,

İkinci mesaj eksenini, yörüngeyi belirlemektedir.

Her iki ameliyenin erdemli zirve noktası olarak Hz. Peygamberin nübüvvet ve hayat yolculuğundaki yürüyüşten mülhem; zorlukların nirengi noktası Miraç sonrası Mekke’den Medine’ye Hicret esnasında vahyedilen şu ayetle ifade edilmektedir;

عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَكَّةَ ثُمَّ أُمِرَ بِالْهَجْرَةِ فَتَرَلَّى عَلَيْهِ

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا {
تَصِيرًا} قَالَ أَبُو عِيسَى هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ

- ...ve şöyle niyaz et(!);
- “Rabbim!
- Gireceğim yere dürüstlükle girmemi sağla!
- Çıkacağım yerden de dürüstlükle çıkmamı sağla!
- Bana tarafından, hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver!”

Söz ve Davranışta Dürüstlük; söz ve davranışların mihenk taşı, dünya

macerasının anlamı, hesap, mizan, ödöl ve cezanın endazesı, nicelik ve niteliklere mana kazandıran mana... “ameller, niyetlerle anlam kazanır...” nebevi tespitinde olduğu gibi, davranış ve söz sahibinin, hem “neyi” hem de “niye” yaptığını sorgulaması gerektiği, ancak başkalarının sadece neyi yaptığını denetleyebilecekleri asla niye yaptığını sormalarına müsaade edilmeyen, niyet okuyuculuğunun kabul edilmediği bir anlayışın sistemleştirildiği bir dürüstlük... İfade edilen değler ekseninde yetiştirilmek istenen fert ve toplumun, Hz. Peygamberin somut önderliğine ihtiyacı tartışılmazdır. Bu sebeple O’nun örnekliğinin temel şıfre ve parametrelerini son derece net ifadelerle belirlemenin lüzumu aşıkârdır. Bu parametreleri belirleyip kodları tespit ettik. Anlam ve yorumlarını, ilgili ayetlerin siyak ve sibakını gözeterek, dil-bilimin kurallarını da göz ardı etmeden değlendirmek suretiyle okuyucunun idrakine sunduk.

İnsanlığın yaşadığı adalet ve zulüm mücadelesinin bütün peygamberler tarihi boyunca nasıl geliştiğini, son nebi Hz. Peygamberin şahsiyet ve önderliğinde mucizevî kelim Kur’an-ı Kerim’le kusursuz biçimde, arı-duru bir şekilde mutluluk beyannamesi gibi insanlığa sunulduğunu müşahade etmek ve ettirmek istedik. Bu muhtevayı doğru idrak etmenin en emin yolunun da Kur’an’ı, Hz. Peygamberin izinde, onun tecrübesiyle okumak olduğunu bir kez daha somut önerilerle ifade etmeye çalıştık.

Bir kelimeyle ifade etmek gerekirse, Kur’an-ı Kerim, adaletin tesisi, zulmün ilgası için nazil olmuş ve peygamberlerin mücadelesinin özünü teşkil eden bu önemli serüveni haykırmıştır. “Rabbinin kelimesi (Kur’an) doğruluk ve adalet bakımından tamdır. Onun kelimelerini değıştirebilecek yoktur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.” Bu ifade kâinatın ahengi ve mihengini değışmez bir kural olarak tesbit etmiş ve değıştirilmesi de söz konusu değildir. Öyleyse saadet ve mutluluk da bu kuralın tesisinde gizlidir.

Birincisi, büyük zulüm; her şeyin sahibi olan Yüce Allah’a şirk koşmaktır. “Zira şirk elbette büyük bir zulümdür.(Lokman, 13)” Bu büyük zulmün ilgası da TEVHİD’dir.

İkincisi de, yaratılanlara karşı davranış ve sözlerle yapılan zulümdür. Bu küçük zulmün ilgası da, insanın çevresindeki her şeye karşı davranışlarını terbiye ederek elinden ve dilinden emin olunan bir kimlik olarak, sorumlu ve erdemli davranışların sahibi olmasını sağlamaktır.

Nübüvveti ve destekleyici tezahürleri olan mucizeleri kabulde aklî kriterlerin kullanılması ilkesiz bir yaklaşımdır. Bu sebeple mucizelerin kabul ya da reddi - müşahade eden veya bilgi sahibi olanlar için- akıl ölçüleri açısından nübüvvetin kabul ya da reddinden farksızdır. Zira her ikisi de olağan değil olağanüstüdür, umur-i âdiyyeden değil, hariku'l-âdedir; yani mucizevîdir.

Nübüvvetin olağanüstü mahiyetini Peygamberin beşeri kimliğine hapsetmek, anlaşılması güç bir yaklaşımdır. Oysa asıl olan herkes gibi kul olma zorunda olan Peygamberin insanlara mükellefiyetleri konusunda örnekliğinin anlaşılır olmasıdır. Yoksa beşer nev'inin imkân ve imkânsızlıkları ölçeğinde peygamberliğin çerçevelenmesi, nübüvveti de nübüvvetin kabullenilmesini de imkânsız kılar.

Hız. Peygamberin anlaşılmasını sadece akıl eksenine indirgemek yerine, onu iman, saygı, sevgi, sezgi, özgüven ve akıl-bilgi ekseni ile zenginleştirmek gerekmektedir.

Hız. Peygamber ile diyalog; “Eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, hısım akrabanız, kazandığınız mallar, kesâda uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız meskenler size Allah'tan, Resûlünden ve Allah yolunda cihad etmekten daha sevgili ise, artık Allah, emrini getirinceye kadar bekleyin. Allah fâsıklar topluluğunu hidayete erdirmez.(Tevbe, 24)” ayetinde ifadesini bulduğu üzere, sevgi muhtevalı olmalıdır. Herhangi bir bilgilenme ve enformasyon münasebeti değildir. Bir şarkiyatçı edası ve algısıyla, sadece enformatik formata hapsedilecek bir olgu hiç değildir.

Her saygı biçimini ve sevgi sözcüğünü sadece yaratıcıya layık görüp kullarından, hele hele saygı ve sevgi göstermekle sorumlu olduğumuz Hız. Peygamberden esirgemek en azından nezaketsizliği teşviktir. Kur'an'ın öğretisine de terstir. Genelde peygamberleri özelde Hız. Peygamberi bütün ilgi ve iltifatlardan mahrum etmek ve bunu onlara çok görmek Kur'an'ın onlara ilgi ve iltifatını hiçe saymak olmaz mı?

Kur'an'ın üslubu da, soyutla-somutu bütünler tarzdadır. Çoğunlukla; (binlerce yerde) Hız. Peygamberi muhatap alıp onun şahsında soyutu somutlaştırması bile Nebi'yi dışlayarak Kur'an'ı anlamaya manidir.

Kur'an tarihsel bir metin değildir. Öyle olmadığının en önemli kanıtlarından/delillerinden biri de ayetlerin nüzul sırasına ibka edilmeyip, onun

bütün zamanlarda günün ihtiyaçlarını karşılayan bir kitap olduğunu ve sebeplere istinaden iyi anlaşılması için nazil olduğu dönemi arka-planıyla çerçeveledikten sonra, bizzat Hz. Peygamber tarafından tevkifi olmak üzere tasnif ve tanzim edilmiş olmasıdır. Tek başına bu tavır bile bu kitabın/metnin tarihsel bir metin olmadığıın ilan ve ifadesidir. -Aksi halde nüzul sırasına göre ibka ve muhafaza edilir ve bu tevkifi tasarruf hiç yapılmazdı. Bu ameliye boş ve abes bir tasarruf değildir.- oysa yepyeni bir sıralamayla kronolojik süreç yetkin ve yetkili bir zat tarafından ilahi gözetim altında “ /Sen gözetimimiz altındasın.”(Tûr, 48) anlama-anlaşmayı sağlamak gibi bir fonksiyon icra ettikten sonra zaman ötesi-zaman üstü ve evrenseli hedefleyen bir metin -ilahi kelim- halinde çerçevenip sunulmuştur, hem de bizzat Hz. Peygamber tarafından... O, kesinlikle fonksiyonunu tamamlamış tarihsel bir metin değildir...

Neredeyse zamirlerin her biriyle kendisine hitap edilmiş ve edilmeye devam eden Nebiyy-i Zîşan'ı bir yana atmak da neyin nesi...

En güzel fiillerin neredeyse her biriyle kendisine hitap edilmiş ve Kur'an'a muhatap olmuş ve olmaya devam eden Nebiyy-i Zîşan'ı bir yana bırakmak ve sonra da dinden söz etmek kimin sesi...

Kur'an'ı doğru okuma rehberi ve kılavuzu Sünnettir...

Hadis ya da Sünnet İlahi hitapların arka planıdır ve onların derlenip toplanıp bize sunulmuş bilgi birikimleridir.

Hadis ya da sünnetin arka planı da ilahi hitaplardır. Onlar iç içedir. Ayırmak, ayrı düşünmek ve anlamak imkânsızdır.

Yaratıcı tarafından övülmüş güzel meziyetlere sahip olan, güven veren ve beşeri standardın en üst noktasına hedef olan Hz. Peygamber, “örneklik” konumundadır.

Hiçbir beşer onun kadar muhtevalı olmadı ve onun kadar güzel davranışlar sergilemedi.

Hiçbir beşer onun kadar güzel ve veciz sözler söylemedi. Zira o, ilahi terbiyenin yetiştirdiği, yapılmasını istediği işleri yaptırdığı, söylenmesini istediği sözleri söylediği özel ve güzel bir beşerdi. O ilahi kelim anlattı ve yaşadı. O ilahi kelim konuştu ve söyledi.

Dostlara sempatiyi,

Düşmanlara antipatiyi,

Olaylara empatiyi ahlaki tekâmülün son noktası olarak O’nunla (sav) öğrendik.

Onun misyonu vardı,

Onun vizyonu vardı,

Onun aksiyonu vardı.

Elinizdeki bu eser, daha önceki çalışmalarımızda olduğu gibi Kur’an perspektifinde Hz. Peygamberin belirlenen bu misyonu, vizyonu ve aksiyonunu belirlemek için kaleme alınmıştır. Önemli bir farkla ki, o da bu çalışma, onun davranış ve sözlerine mesnet teşkil eden ayetlerin nüzul sırasına göre tertip edilmiş olmasıdır. Böyle bir üslubun seçilmesindeki en önemli amil, okuyucunun, Hz. Peygamberin eğitilmesindeki öncelik ve kronolojik seyrin farkına varması ve onunla birlikte yaşamış gibi kendi erdemlerini onun örnekliğinde teşekkül ettirmesidir. Kitap ve Sünneti güncellemesi ve onunla birlikte güncellenmesidir. Oryantalist bakış açılarının ürettiği, önyargılı, ciddiyetsiz vesvese ve vehimler anaforundan kurtulup, gereksiz bilgi-belge tartışmalarından uzaklaşıp, sorumlu olduğu erdemlerle bezenmiş bir hayatı yaşama fırsatını kaçırmamasıdır. Aksi halde, “neden?”, “niçin?” ve “nasıl?”ların septik ve sofist ekseninde yitirilmiş bir hayatın aktörü olma bahtsızlığı ve pişmanlığından geriye sadece anlamsız bir “vah!” ve “eyvah!” sedası kalacaktır.

Eser, fevkalade önemli tespitlerin yapıldığı bir giriş ve iki bölümden oluşmaktadır. Giriş kısmında, bilimsel bir üslup çerçevesinde Hz. Peygamberin düşünce, davranış ve konuşma kodları tespit edilmiş, anlam ve yorumları da filolojik ve etimolojik ayrıntılar gözardı edilmeden, öncelikle ve özellikle ilgili ayetlerin siyak ve sibakı içinde sunulmuştur. Eserin en ayrıcalıklı ve dikkatle okunması gereken kısmı da giriş bölümüdür.

Birinci bölümde, Hz. Peygamberin “davranışlarına” referans teşkil eden ayetlerin nüzul sırasına göre mefhum-mealleri hiçbir yorum yapılmadan, sadece ayetlerden mülhem başlıklar konulmak suretiyle okuyucunun idrakine sunulmuştur.

İkinci bölümde de, Hz. Peygamberin “sözlerine” referans teşkil eden ve bir

İslam beyannamesi/manifestosu niteliği taşıyan ayetlerin nüzul sırasına göre mefhum-mealleri hiçbir yorum yapılmadan, sadece ayetlerden mülhem başlıklar konulmak suretiyle okuyucunun idrakine sunulmuştur.

20 Nisan 2010

Prof. Dr. Ali AKYÜZ

GİRİŞ

Hız. Peygamberin Düşünce Davranış Konuşma Kodları

Nüzul Sırasına Göre

Kod, kelime anlamı itibariyle harf, şifre, yasa, düstur demektir. Bizim değerdendirmemizde ise bir terim olarak; Hz. Peygamberin karakter ve şahsiyetini şekillendiren ilahi emir ve nehiylerin şifrelendiğı kelime/kavramlardır. Mükerrerleri hariç olmak üzere, taşıdıkları nüanslar gerekçesiyle eşanlamlı olanları ibka edilmek suretiyle belirlediğimiz şifre ve KOD'lar 114 kelime/ kavramdan ibarettir.

Bu çalışmanın iki önemli amacı vardır. Birincisi, ilahi himaye altında terbiye edilen Hz. Peygamberin beşeri-nebevi kimliğini doğru bir zeminde anlamak ve tanımlamak; ikincisi ise, Hz. Peygamberin örneğinde yaşamak sorumluluğunda olanların O'nu örnekleme keyfiyet ve kemiyetini ilmi bir dille belirlemektir. Böylece O'nun izinde yürümek isteyenlerin hem düşünce, hem davranış, hem de konuşma düzlemini belirleyen kelime ve kavramların bellenmesi ve öğrenilmesi daha kolay, daha somut, net ve daha belirleyicidir.

Bu kelime/kavramlar Kur'an'ın kendini öğrenilmesi ve uygulanması kolay bir kitap olarak nitelemesine paralel biçimde, üstelik Kur'an-ı Kerim'deki sûre sayısına denk bir telmihle 114 kelime/kavramdır. Kur'an-ı Kerim'deki sûre sayısına tamı tamına uygun bu denkliğin hikmeti araştırmacılar için yepyeni ufuklar sunacak niteliktedir. Bu kod/şifrelerin birer eğitim/ öğretim konusu, prensibi ve kavramı olarak takdim edilmesi çok başarılı bir sonuç vaad etmektedir. Zira ergen bir insanın günlük ihtiyaçlarını 500-600 kelimeyle, bir çocuğun da 150-200 kelimeyle konuştuğı düşünülürse bu kolaylık, yani Kur'an'ın kolay olması konusu daha rahat anlaşılacaktır. O takdirde yapılan bu çalışmanın ilmi kıymeti, hem Hz. Peygamberi tesbit edilen kelime/kavramlar ekseninde kemaliyle tanıma hem de onu örnekleyenlere aynı kelimeler üzerinden uyma başarısı ve kolaylığı sunmasında saklıdır. Yani çocukların bile günlük dilde konuştukları 150-200 kelimelik bilgi sınırları ve kolaylığı içinde, sadece 114 kelime/kavram üzerinden yürütölen bir eğitim ve öğretim ameliyesi bu çalışmanın esas ve mihengidir.

Aşağıda zikredilen kodların kelime anlamı ve onların kavramsal çerçevesini tesbit eden yorumları bu anlayış içinde okumak gerekmektedir.

Tamamen Kur'an çerçevesinde gerçekleştirilen bu çalışma bir yönüyle Hz.

Peygamberi tanıtırken diğel yanıyla O'nu örnekleme konumunda olan müslümanın davranışlarını şekillendirmektedir.

Kelime anlamıyla Hz. Peygambere hitab eden ifadeler, kavramsal çerçevesiyle müslümanın davranışlarına yön vermektedir.

Özetle söylemek gerekirse 114 kelime/ kavramla Hz. Peygamberi ve öğretmek istediğı dini, yetiştirmek istediğı dindar şahsiyeti ve erdemli insanı belirlemek mümkündür. Aynı zamanda ifade edilen ve açıklanan kodlar, özelde Hz. Peygambere genelde herkese yükümlölük getiren İlahi emirler manzumesidir. Bu KOD'lar şunlardır:

Anlamı: Oku, söyle.

Yorumu: Bu emir ve KOD’la; Hz. Peygamberin okuma ve öğrenmeye teşviki, bilgi ve bilgeliğin onun mesajındaki yeri ve önemi belirlenmektedir. Ona yöneltilen ilk emrin okuma ve öğrenme olması sebebiyle, Onu örneklemek isteyenlerin bu kelimenin ifade ettiği anlama göre şekillenmeleri gerekmektedir. Hz. Peygamberin yetiştirmek istediği insan tipine en uygun ve Onu örneklemeye en başarılı kişi bu KOD’lamaya riayet eden insandır. Kur’an’ı anlamak esastır. Ancak anlamını bilmekle sadece okumak birbirinin alternatifi değildir. Kur’an her halükarda okunmalıdır. Aksini iddia etmek, anlamını bilmediği musiki şaheserlerini dinlemenin insana herhangi bir şey kazandırmayacağını söylemekle eş anlamlıdır. Bu ise boş laf, abesle iştigal ve mugalâttir. Anlamını bilerek okumak çok büyük bir mazhariyettir. Fevkalade kazanımlar sunacağı da aşikârdır. Ancak Kur’an-ı Kerim anlamını bilmeden de olsa mutlaka okunmalıdır ve bunun karşılığında kazanımlar da fevkalade önemli ve büyüktür. Zira Kur’an kelimullahıdır. Onu kendi musikisi, saygısı ve vecdi içinde okumak Allah’ı anmaktır. Bu okumanın insanı saran atmosferi içinde nice olgunluk ve kemalatın kapılarını aralayacak ruhi tekâmüllere hazır hale geldiği bir hakikattir.

“Bir gün Hz. Peygamberin, Abdullah b. Mesud’a, ‘Bana Kur’an okur musun?’ talebine karşılık, İbn Mesud; ‘Ya Rasulallah! Kur’an sana nazil olmuşken ben sana nasıl Kur’an okuyabilirim ki?’ sözüne cevaben Hz. Peygamber; ‘Olsun, ben onu başkasından dinlemekten büyük haz ve mutluluk duyuyorum,’ buyurmuştur. Sonra da İbn Mesud, Nisa sûresinden birkaç ayet okuduktan sonra Hz. Peygamber, ‘bu kadarı kâfi’ dedi ve ben Hz. Peygambere baktığımda, yanaklarından aşağı gözyaşlarının süzüldüğünü gördüm.”

Hz. Peygamber de, İbn Mesud da Kur’an’ın manasını biliyordu elbette... Ama hangi fem-i muhsinden dökülen Kur’an ayetleri, manasını bilmeyenleri de aynı duyarlılık ve vecd ile ağlatmasın? Kur’an sevgisi, sevdası ve kıraati ile bütün dünyamızı süslemeli, duyarlı gönüllere sahip olacak inceliği onun sedasıyla evlerimize davet etmeliyiz. Bu sesle büyümeli, gelişmeli, olgunlaşmalı, yaşanmalı ve ölmeliyiz.

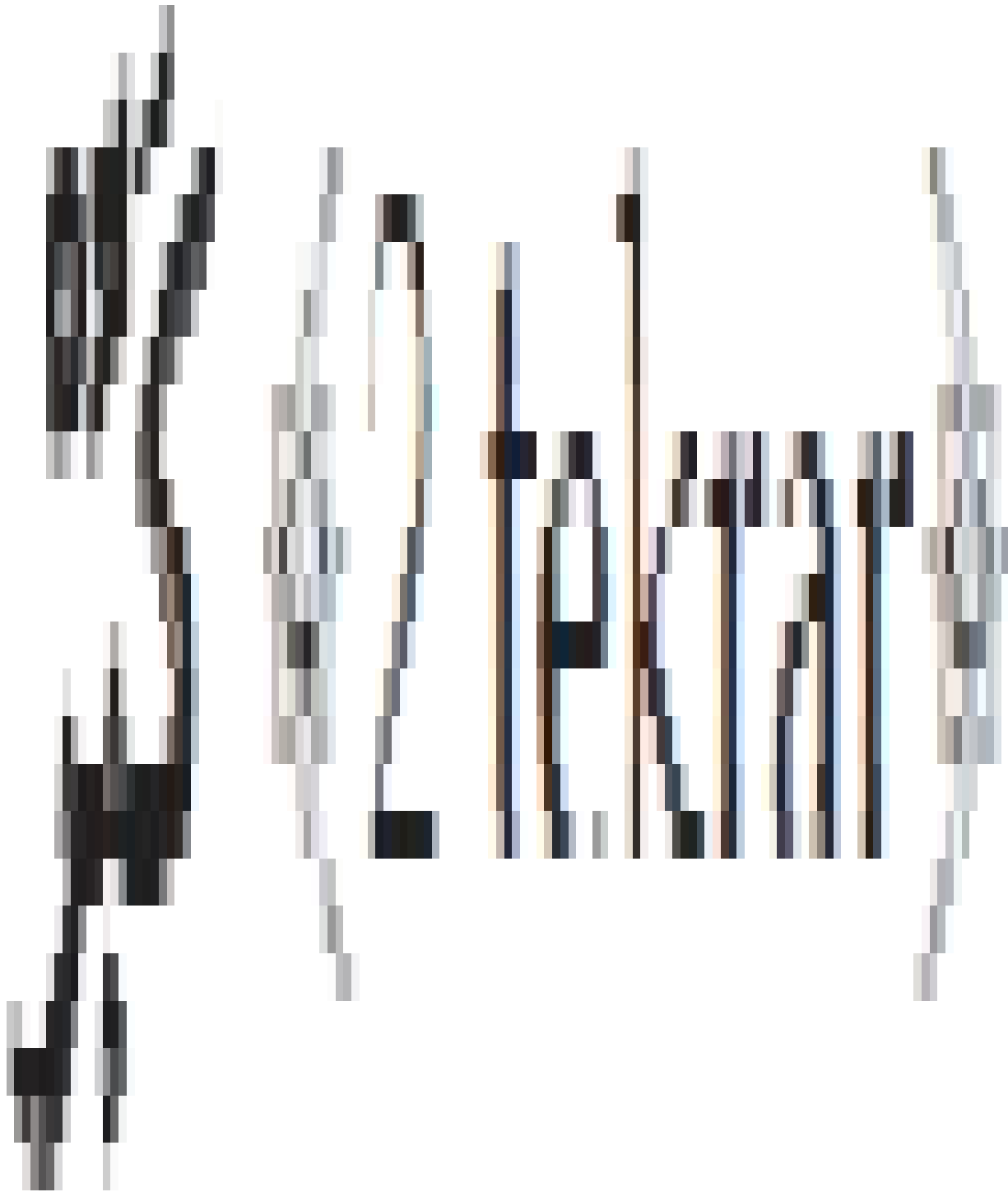
Anlamı: Kalk! Kalk artık! Yeter artık kalk! Davran! Haydi davran! Kalk dimdik dur, kalk namaz kıl, namaz için kalk.

Yorumu: Sadece Allah'ın huzurunda hürmetle kıyama dikilmeyi şiar edinmeyi, ayrıca vakar, onur, özgüven ve iç dünyasıyla barışık kendi kimliğiyle onur duyan abide bir şahsiyet olarak dimdik, göğsünü gere gere duruşu da ifadelendiren bir emir ve örneklik teşkil eden bir KOD'lamadır. Kur'an-ı Kerim'de Hz. Peygambere genelde tüzel veya özel isimleri anılmak suretiyle hitap edilmektedir. Sadece iki yerde bir sıfatın isim olmasıyla hitap edildiği "Müddessir" ve "Müzzemmil" kelimelerin ardı sıra zikredilen kelimesi, gönül okşayıcı bir tebessümü telmih ederek örtünmek ve yatmak zamanı değil, kalkıp vakarla, kendiyle barışık bir halde çaba ve gayret gösterme demidir bu dem, anlamını da çerçevelemektedir. Tabir yerindeyse gecesini gündüzüne katarak, hem gönül dünyasını hem de insanlığı esenliğe çıkaracak erdemlerle bezenmenin ve onları başkalarına öğretmenin azim ve gayretiyle çabalamanın yorulmaz insanı olma çağrısıdır.

Anlamı: Uyar, dikkat çek.

Yorumu: İnsanları, yakın akrabayı ve herkesi uyarmak ve onları karşı karşıya oldukları sorunlar, problem, görev ve sorumlulukları hakkında dikkatli olmaya çağırarak, aksi halde karşılaştıkları bela, musibet, dünyevi ve uhrevi ceza ve azabı onlara hatırlatmayı ifade eden, toplumsal sorumluluğu üstlenmeyi teşvik eden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Büyük tanı, şanını yücelt, büyükle de büyükle! Yücelt ha yücelt!

Yorumu: Allah'ı yüceltmek, O'ndan başkasına iltifat etmemek. İçinde yaşanılan çağın değerler manzumesi yerine, değerlere değer olma hususiyetini bahşeden yegâne ibadete layık büyük kudret Yüce Allah'ın azametinin bütünüyle idrak edilmesi. Bu idrakin hayatın bütününde fark edilmesi. Cahiliye kültüründe var olan şirkin terk edilmesi, tesadüflerin anaforunda, himayesiz olmadığının bilinciyle en yüce olanın gözetiminde olduğunun bilinmesini ifade eden bir KOD'lamadır.

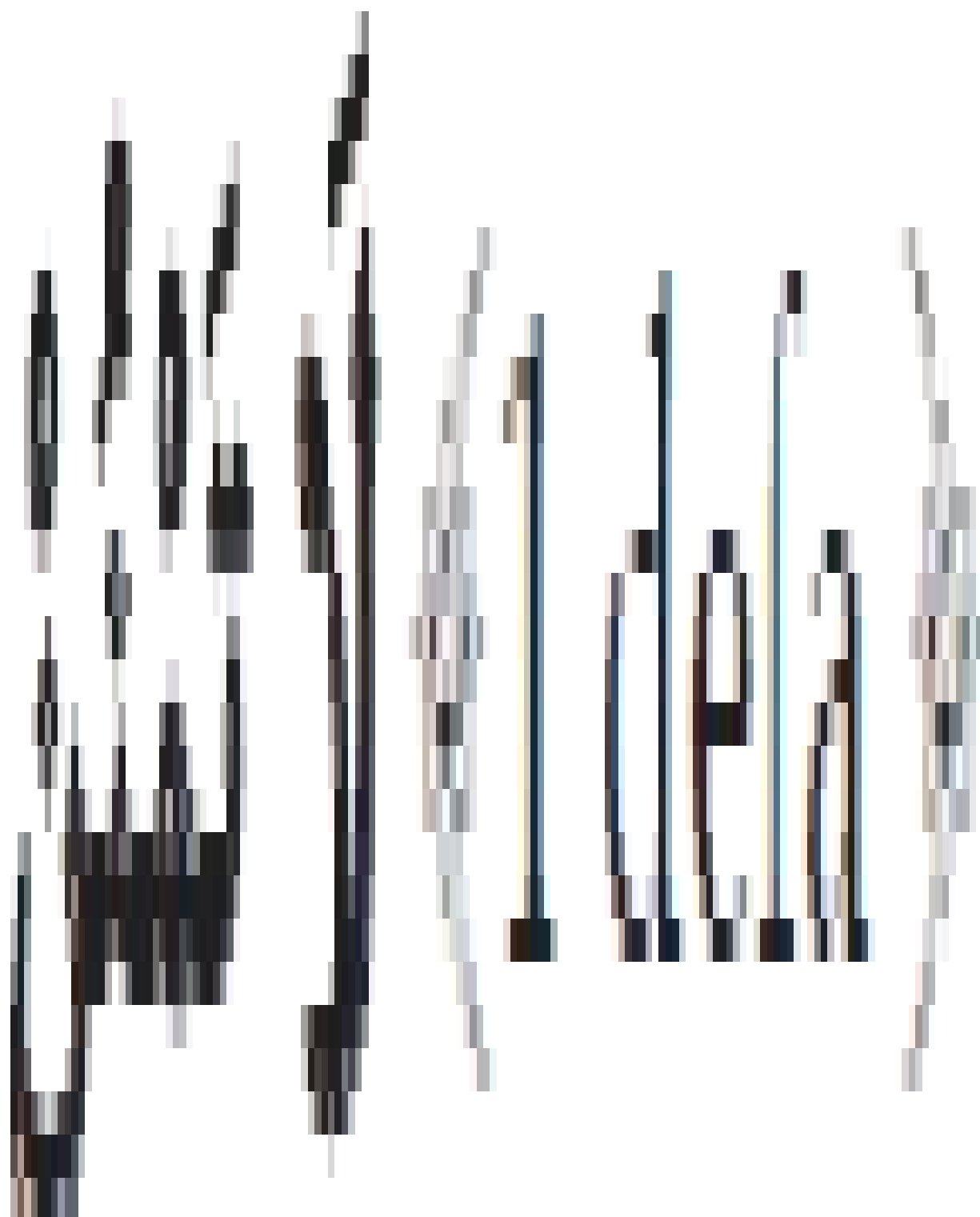
Anlamı: Tertemiz tut, temizle, elbiseni tertemiz tut.

Yorumu: Müslümanı kirli, pespaye görüntülerle sunan çağdaş dünyanın bilmediği ya da bilmek istemediği bir değerin tesbit edilmesidir. Hz. Peygamberin kimliğini teşekkül ettiren değerler manzumesinin vizyonu niteliğindeki temizlik, 5. sırada yer almaktadır. İmaj, sembol ve simgelerle kendini ifadelendirmenin fevkalade önemli olduğu modern çağda, gelişmişliğin de ölçüsü sayılan dış görünüm, Müslümanın şiarı olmalıdır. Güzel bir vizyon, görünüm, imaj ve tertemiz olmayı ifade ve teşvik eden, ferdi ve toplumsal bir KOD'lamadır.

Anlamı: Terk et, ayrıl, bırak, uzaklaş, kaçın!

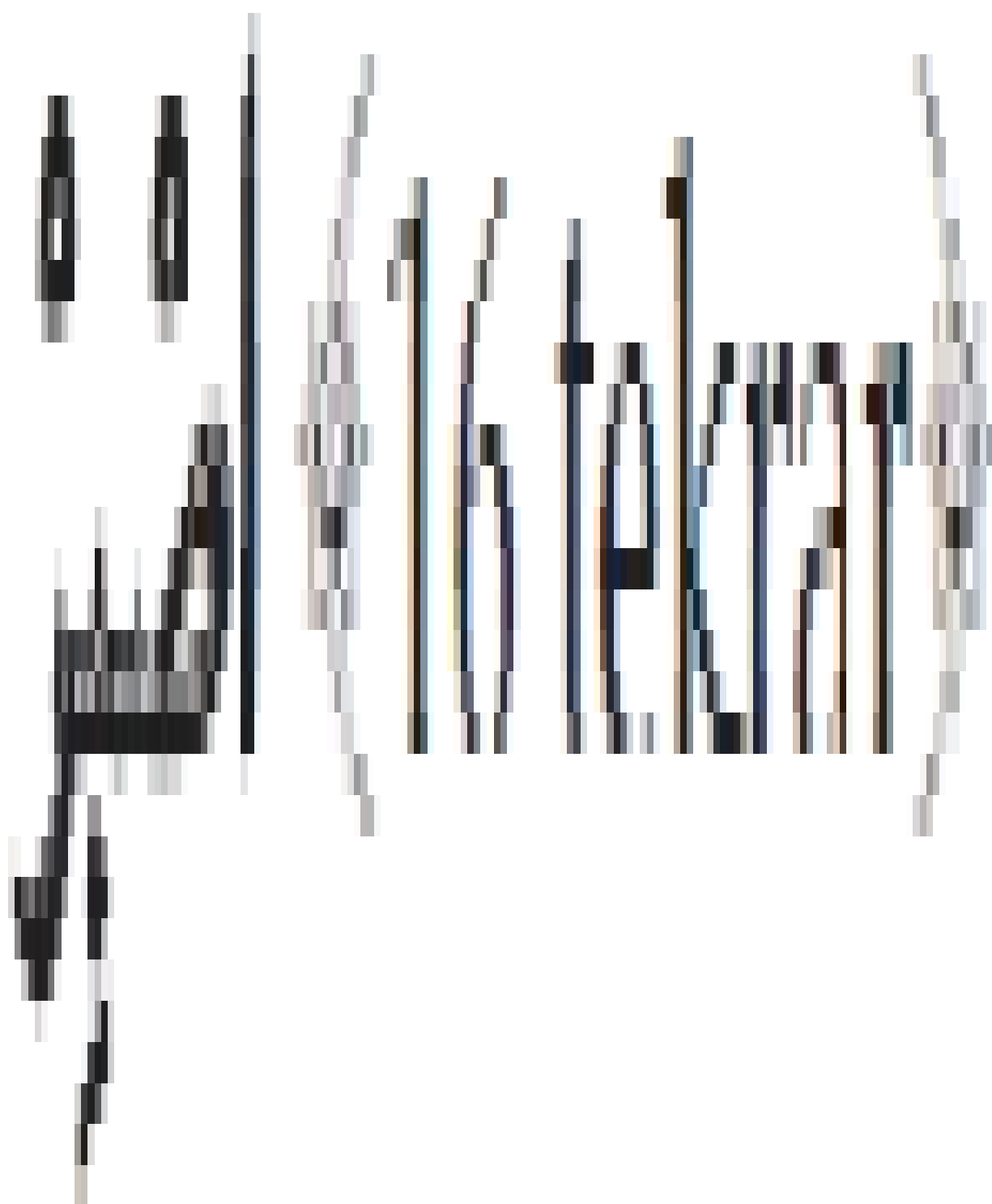
Yorumu: Öncelikle Allah'ın yasakladığı şeylerden kaçınmayı, kötülükleri, çirkinlikleri, haram ve yanlışları terk etmeyi, onlardan uzak durmayı ifade etmektedir. Aynı zamanda tebliğ esnasında müşrik, münafık, Yahudi, Hristiyan muhalifleri tarafından yapılan kötülük, tebliğ esnasında karşılaştığı seviyesiz ve seciyesiz hareketler; ahlaksızlık, alay, hakaret, tuzak, iftira ve benzeri tavır ve davranışlara aynı ölçüsüzlük ve seviyesizlik içinde mukabele etmemeyi öneren, seviyeli, seciyeli, vakur ve güzel davranışı ifade ve teklif eden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Başa kakma! Menfaat sağlama, Tüzel kişiliği istismar etme.

Yorumu: Yaptığı işleri sadece Allah rızası için yapan, asla başa kakmayan, erdemlere ulaşmanın münhasıran iyi iş işlemekle mümkün olacağının bilinci ve inancı içinde olan bir fert duyarlılığıyla hayatını sürdüren, toplumsal iyileşmeye katkıda bulunan, erdemli insan olmanın kendine sunduğu imkânları fırsat bilip menfaat devşirme aracı yapmayan bir ahlaki olgunluk KOD'lamasıdır.

Tüzel kişiliğin insana sağladığı itibarı menfaat devşirme aracına dönüştürmemeyi de ifade eden bu erdem günümüz dünyasının çağdaş problemlerine çok ciddi bir projeksiyon tutmaktadır. Klasik ve modernitenin en ciddi sorunu olacak, makam ve mevkiini menfaat devşirme aracına dönüştürecek statükoculuğu daha baştan tehdit sayıp reddeden mucizevî bir erdem çağrısıdır. İyiye ve güzele erişme ve değişmenin en ciddi düşmanına savaş açma ilanıdır. Teşekkür etmek ve şükran borcu olmak ve şükran ifade etmek beşeri münasebetlerde, insanlar arası ilişkilerde bir erdem ifadesi olmakla birlikte, minnet etmek, minnet altında koymak ve minnet altında kalmak İslami bir huy ve erdem değildir. Minnet etmek ve minnet altında kalmak ve minnet altında olmak ilahi bir nimet için duyulabilecek ve yaratana karşı hissedilecek ulvi bir şükran duygusudur. Kullar arası ilişkilerde ağır ve kabul edilemezdir. Bu sebeple kulların birbirine şükranı zarif bir nezaket kuralı, teşekkür etmemek bir kabalık ise de, minnet böyle değildir. Ne minnet etmek ne de minnet altında kalmak ve olmak beşeri vicdana yakışmaz. O Allah'a karşı duyulur ve ona yapılır. "Ey iman edenler! Allah'a ve ahiret gününe inanmadığı hâlde insanlara gösteriş olsun diye malını harcayan kimse gibi, sadakalarınızı başa kakmak ve gönül kırmak suretiyle boşa çıkarmayın..."(Bakara 264) "Müslüman olmalarını bir lütufta bulunmuş gibi sana hatırlatıyorlar. De ki: "Müslüman olmanızı bir lütuf gibi bana hatırlatıp başıma kakmayın. Tam tersine eğer doğru kimselerseniz sizi imana erdirmesinden dolayı Allah size lütufta bulunmuş oluyor." Hucurât 17. ayetlerinin ifadesiyle de anlatılmak istenen işte budur. Allah başa kakar, ama kullar hayır, Allah'a minnet borcu hissedilir ama kullara hayır. Akl-ı selim sahibi hiçbir müslümanın ne bekleyeceği ne de yapacağı bir davranıştır.

Anlamı: Sabret, Sebat et, sabırla bekle, sabırlı ol, acele etme.

Yorumu: Statükoyu değiştirmek, insanları erdemlere yöneltmek veya toplumsal iyileşmeye katkıda bulunmak isteyen bir insanın en çok ihtiyaç duyacağı huy ve erdem öncelikle ve ısrarla sabırdır. Sonuç elde etmenin en iksirli formülü sabırdır. Değişimler bütün zaman, zemin ve kültürlerde sancılı ve sıkıntılı olmuştur. Maddenin eylemsizliği kanununa denk bir ifadeyle her şey kendi konumu değiştirilirken direnir. Erdemden yana olanların mücadeleyi sürdürürken alay, iftira, zulüm, küstahlık, küçümseme, dedikodu, çekiştirme ve hakaret gibi davranışları pusmadan, saklanmadan, sinmeden, tırsmadan, özgüven ve mücadele azmini yitirmeden, vakarla, sükûnet, sabır ve teenni ile karşılamayı ifade eden bir KOD'lamadır.

Güzel bir istikbalin Yüce Allah'ın yardım ve izniyle sizi beklediği inancıyla elinden gelen bütün gayret ve çabayla çırpınırken, zorluklar sebebiyle ümitsiz ve mükedder olmamaktır sabır...

Sabır, zillet ve meskenet değildir...

Sabır, izzet ve vakarla güçlük, zorluk ve zulme başkaldırıdır, direnmedir...

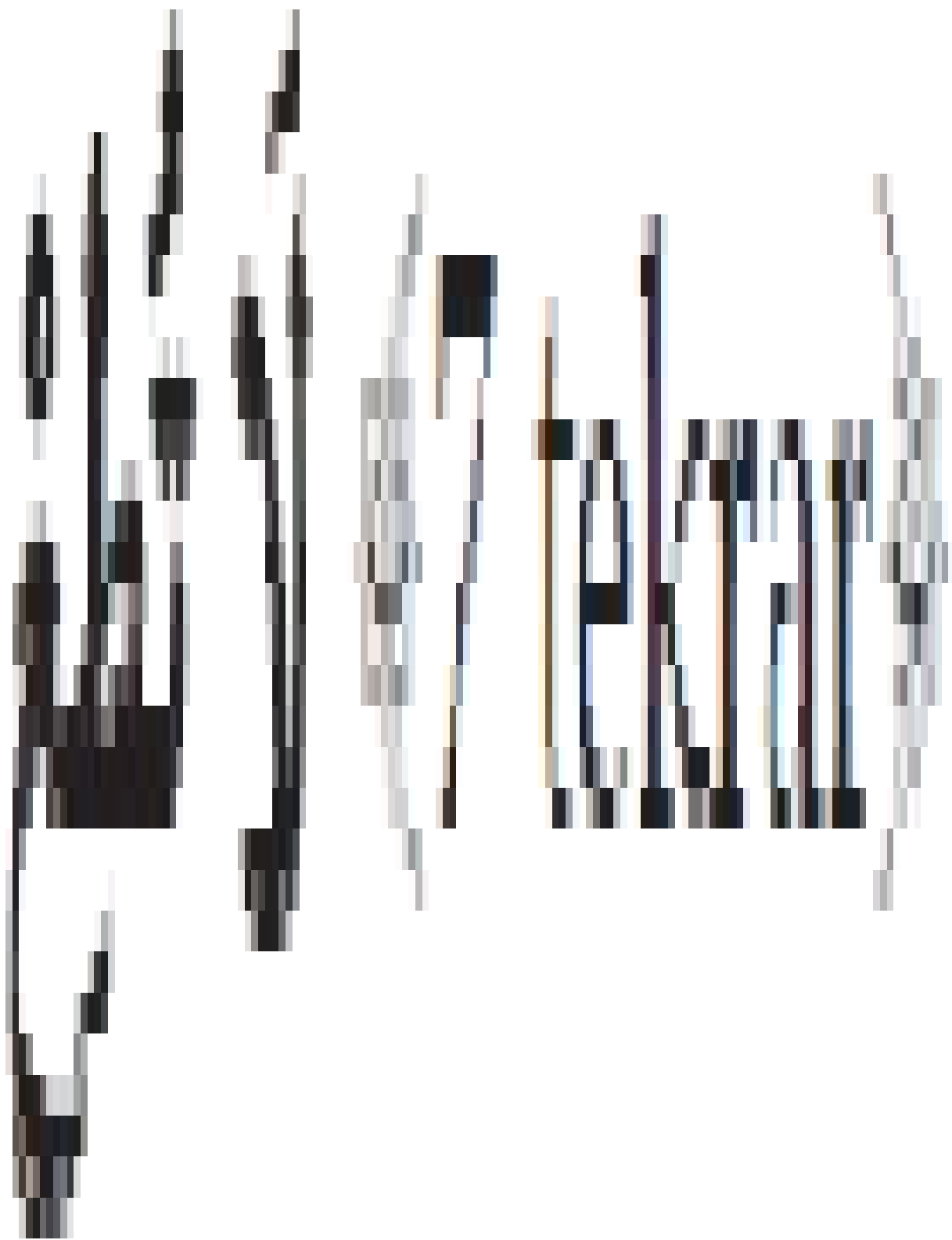
Allah'ın mü'minleri yar ve yardımcısız koymayacağına dair tam olan bir inanç ve azimle, daha önceki mücadele sahiplerinin izi ve ardı sıra yeni ve güzel dünyalar inşa etme yorgunluğuna, güçlüğüne göğüs germedir sabır...

“Gemisini kurtaran kaptandır” bencilliğiyle kendi huzurunu sağlayınca, müslüman kardeşlerinin akıbetini uzaktan riyakâr gözyaşlarıyla, duyarsızca, büyük bir vurdumduymazlıkla seyretme inadı ve ısrarı değildir sabır. Bilakis, “Kaptan gemisini kurtarmalıdır” duyarlılığı ve mecburiyeti içinde millete yönelen dev dalgalara kafa tutabilme, göğüs gerebilme azmidir sabır...

Her dem Yüce Allah'ın gözetimi altında, kudret elinde, yaptıklarının asla boşa gitmediği, gitmeyeceği inanç ve şuuru içinde, kul olma direnci ve zevkini iliklerinde hissetmedir sabır...

Yüce Allah'ın hatırı için O'nun yolunda yürürken, kendi ürettiğiniz zorluklar anaforunda debelenmek değil, karşı karşıya geldiğiniz zorluklara hiçbir garaz ve ivaz gözetmeden gözü kara olmaktır sabır...

Nihayet, sevdasını miskin miskin oturup beklemek değil, takati kesilmiş, karasular inmiş dizlerine inat, kara sevdalı yürümektir sabır...

Anlamı: Boyun eğme, Sakın... ona uyma, itaat etme.

Yorumu: Sivil itaatsizlik anlamında bir terim olan bu cümle hem tarihi hem de güncel perspektifleri olan, tepki ve karşı duruşları çerçeveleyen bir erdem öğretisidir. Kur'an-ı Kerim'de, Hz. Peygambere yaklaşık 65 yerde tekil nehiy kalıbıyla engelleyici kiple, 532 yerde de müspet emir kipiyle teşvik edici bir üslupla hitap edilmiştir. Bu ifadelerden ilki kelimesi, ikincisi de kelimesidir. İtaatin öğretilmesi gereken nebiye, öncelikle itaatsizliğin emredilmesi fevkalade önemlidir. Öyle anlaşıyor ki, zamanının kirlenmiş, siyasi, sosyal, ekonomik, kültürel, ferdi ve itikadi atmosferinde Hz.

Peygamberin, çok dikkatli ve duyarlı olması gerektiğini, karşı teklif ve tutumların engelleyici ve oyalayıcı taktik davranışlar olacağına binaen, asla itibar etmemesi emredilmektedir. Bu ifadeyle, Hz. Peygamberin tebliğ ettiği inanç ve düşüncenin kabulleri kadar bir red kültürü olduğu da öncelikle ve önemle vurgulanmaktadır. Nüzul sırası itibarıyla ön sıralarda yer alan ve 7 defa tekrar edilen bu emir, ifade edilen red kültürünü/ kültürel reddi önemli kılmaktadır. Her öneriye açık olmak gibi bir zemin ve eksen kayması yerine, etiği ve estetiği olan önerilerle, olmazsa olmazlarını belirleyen ilahi bir sesin çağa dokunuşunu seslendirmektedir;

“Resûlüm!

Alabildiğine yemin eden,

Aşağılık,

Daima kusur arayıp kınayan,

Durmadan lâf götürüp getiren,

İyiliği hep engelleyen,

Haddi aşan,

Günaha dadanan,

Kaba ve haşin,

Soysuz kimselerden hiçbirine,

Mal ve oğulları/siyasi ve ekonomik nüfuzları vardır diye,

Sakın boyun eğme!”

“Kendini kendine yeterli görerek azan,

Doğru yolda olan bir kulu,

Namaz kılmaktan men eden,

Peygamberi yalanlayan,

Doğru yoldan yüz çeviren,

Yalancı ve

Günahkâr adama,

Sakın uyma!”

“Bizi anmaktan gafil,

Kötü arzularına uymuş,

İşi gücü aşırılık olan kimseye

Hiçbir günahkâra,

Hiçbir nanköre,

Hakikati yalan sayanlara,

Kâfirlere ve Münafıklara,

Asla Boyun eğme!”

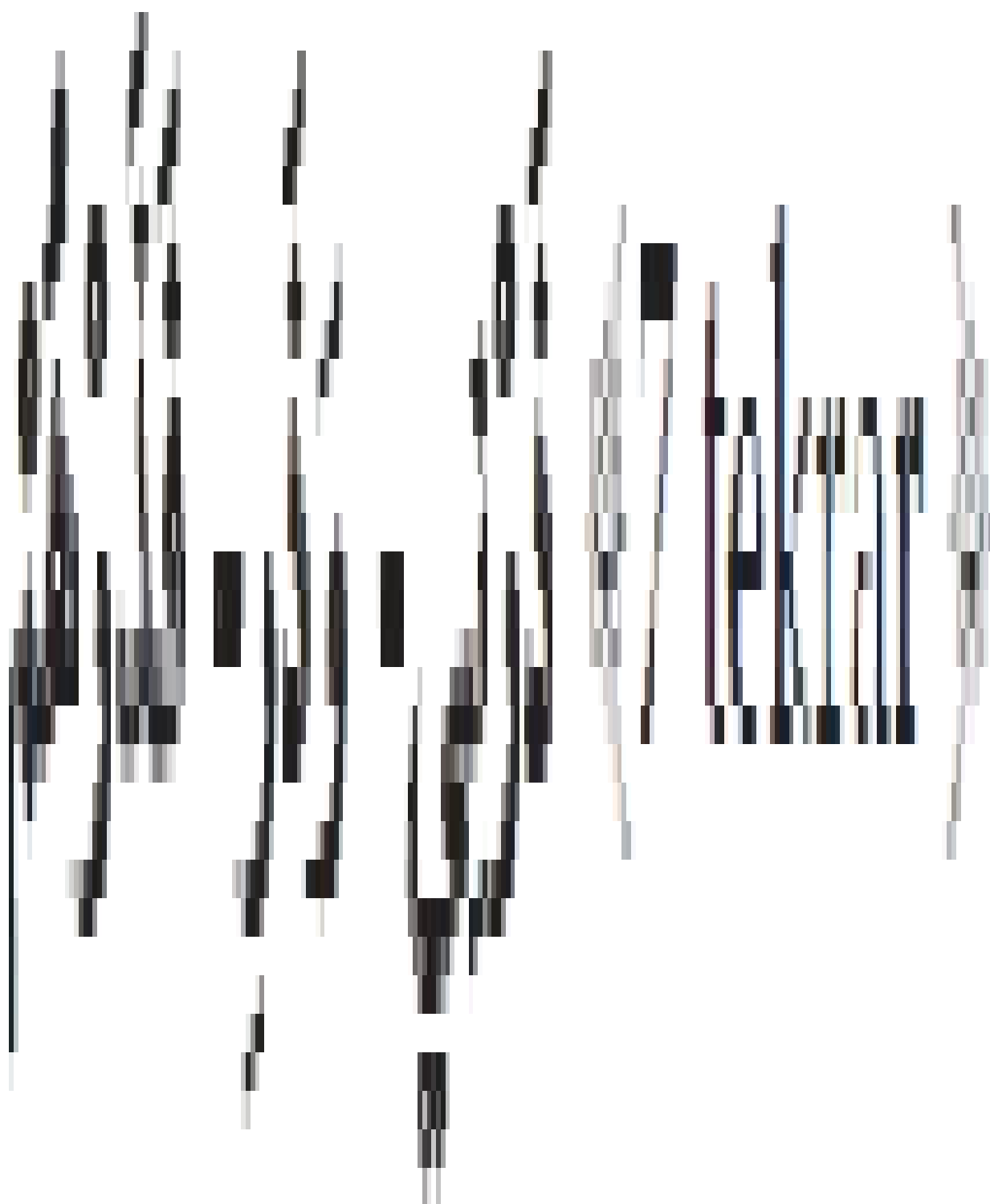
Anlamı: Secde et, boyun eğ, itaat et, büyük bir saygıyla eğil.

Yorumu: Hürmet ve saygının en derin biçimi olan secde, sadece ve yalnız Allah'a yapılır. Ondan başka hiç kimseye, hiçbir sebeple bu engin saygı biçimiyle hürmet edilmez. Sadece ve yalnız Allah'a secde ve boyun eğmesi emredilen Hz. Peygambere, O'ndan başkasına boyun eğmemeyi öğreten bir KOD'lamadır. Çeşitli dini ritüellerde insanı küçülten, insan haysiyet ve onurunu zedeleyen hürmet ve saygı biçimlerinin hiçbirinin vasfı ve konumu ne olursa olsun hiç kimseye gösterilmesi kabul edilemez bir davranıştır. Zira beşeri münasebetlerdeki nezaket ve zarafet kuralları bu düzlemde kendini şekillendirmelidir. Beşeri nezaket kurallarının gerektirdiği ölçününün fevkinde, bazı antik toplumlarda hatta günümüz modern toplumlarında görülen yoga ve benzeri isimler altında icra edilen, sosyal ve dini ritüellerdeki el-ayak öpmeleri, reverans çekip yere kapanmalar, şeyh ve müritler arası ilişkilerdeki abartılar, maksadı ne olursa olsun insanın insana hürmetinin kabul edilemez abartılarıdır. İnsan, sadece Allah'ın önünde yere kapanıp sadece ve yalnızca O'na secde eden mükerrem bir varlıktır. Onun bu saygınlığını ihlal edecek hiçbir davranış, ona reva görülemez ve kabul edilemez.

Anlamı: Yaklaş, yakın ol, yakın dur, yalnızca O'na yaklaş.

Yorumu: Sadece Allah'a yakın olmak, O'na yaklaşma çaba ve gayretiyle yorulmak ve yoğrulmak, O'nun emirlerine sıkı sıkıya bağlanarak rıza ve övgüsüne ermek anlamında bir KOD'lamadır. Kur'an-ı Kerim Müslümanlara, "Sizin dostunuz ancak Allah'tır, Resûlüdür ve Allah'ın emirlerine boyun eğerek namazı kılan, zekâtı veren mü'minlerdir.(Maide, 55)" ayetiyle kademe kademe yakınlık ve dostluk profilini sunmaktadır. Her müslümanın gayret ve himmeti de mutlak dostun emirleri muvacehesinde Allah'ın rızası ve yakınlığına ermek olmalıdır. Zira o, "Rabbin seni terk etmedi, sana darılmadı da!" buyruğunda olduğu gibi asla terk edip yüzüstü koymayan bir dosttur.

Anlamı: Bana bırak! Bırak bana! Bırak onları bir tarafa, Bırak onları! O halde bırak onları!

Yorumu: Beşeri güç ve takati ölçüsünde insanlığa erdem ve faziletleri öğretmeye çalışan Hz. Peygamberin, karşılaştığı direnç, alay, hakaret, baskı, iftira ve kuşatmalar karşısında yaşadığı sıkıntı ve kederleri savan ve bertaraf eden bir sığınma ve savunma gücüyle desteklendiğini ifade eden bir KOD'lamadır. Kur'an'ı tebliğ esnasında, müşrikler tarafından pek çok olumsuz tavır, çirkin benzetme, alay, hiciv, dünyevi makam-mevki teklifiyle karşı karşıya kalan Hz. Peygambere, bu tavır ve teklifleri elinin tersiyle itip, müşriklerin şeytanî plan ve vesveselerine aldırmadan, onların başına gelecek bela ve musibetlerin anına dek erdemli çizgisinden hiç sapmadan kendi yoluna devam etmesini emir ve tavsiye eden bir erdem öğretisidir. Yüce Allah Ona; elinden geleni ve emredileni yapması gerektiğini, vüs'atı dışındaki şeyleri ise kendini üzmeden mutlak kudret sahibi olan Allah'a havale etmesi gerektiğini öğretmektedir. Bu sebeple Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de;

“Kur'an'ı yalanlayanları bırak bana”,

“Nimet içinde yüzen o yalancıları bırak bana”,

“Yaratıp, kendisine geniş servet ve

Oğullar verdiğim,

Nimetleri önüne serdikçe serdiğim,

Güya düşünüp taşınan,

Ölçüp biçen, -canı çıkasica, nasıl ölçüp biçmeye!-

Sonra bakıp kaşlarını çatan,

Suratını asan,

En sonunda, kibrini yenemeyip sırt çeviren ve

“Bu Kur'an, olsa olsa sihirbazlardan öğrenilip nakledilen bir sihirdir,

Bu, insan sözünden başka bir şey değildir.” diyen,

Üstelik bir de nimetlerimi daha da arttırmamı boşu boşuna uman,

Ayetlerimize karşı alabildiğine inatçı olan,

Sarp bir yokuşa sardıracağım

Kimseyi bana bırak!”

“Biz, her peygambere,

İnsan ve cin şeytanlarını düşman kıldık.

Bunlar, aldatmak için birbirlerine

Yaldızlı sözler fısıldarlar.

Rabbin dileseydi onu da yapamazlardı.

Onları uydurdukları şeylerle baş başa bırak!”

“Sen bırak onları!

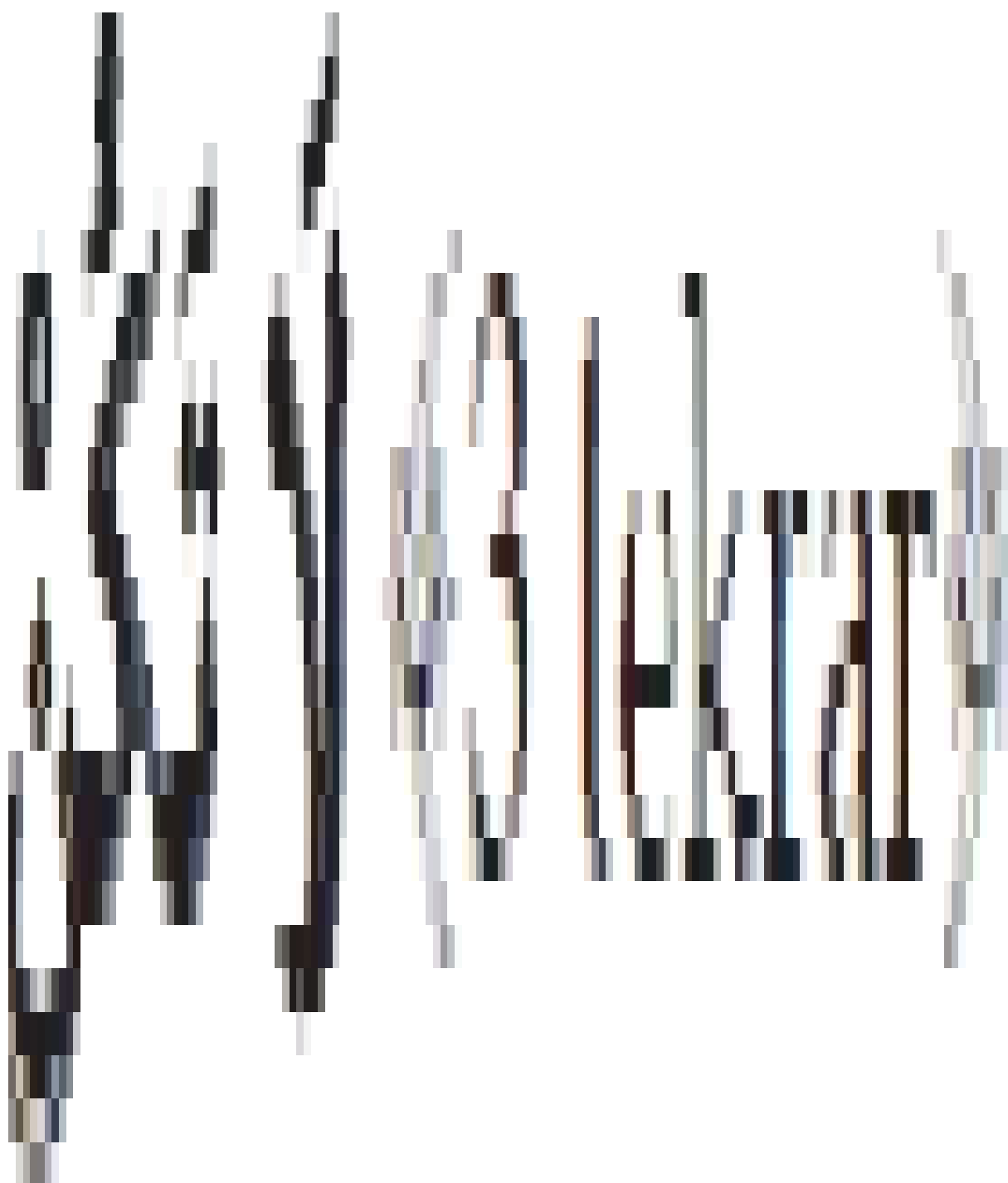
Vaad edilen günlerine kavuşuncaya kadar

Bâtıla dalsınlar,

Oynayadursunlar.”

“Artık çarpılacakları güne kadar

Onları kendi hallerine bırak!” demek suretiyle Hz. Peygambere büyük bir teselli ve destek vaad etmektedir.

Anlamı: Asla olma, şüphecilerden olma.

Yorumu: Tebliğ esnasında karşılaştığı güçlüklerden yılmak suretiyle ilahi emir ve sorumluluk gereği müsaade almadan başka diyara gitmemesi, hicret etmemesi, bir takım yarar ve menfaatleri olur temennisiyle kötülerini asla savunmaması ve onlardan yana tavır belirlememesini ifade ve emreden stratejik bir KOD'lamadır. “Rabbinin hükmünü sabırla bekle! Balık hikâyesinin kahramanı Yunus gibi yapma!” ayeti kerimesi, özellikle İslamî tebliğin ilk yıllarında karşılaştığı büyük direnç ve boykot hareketinde Hz. Peygamberin ne büyük zorluklar yaşadığını anlatan ve Onun bütün zorluklara rağmen sükûnet, sabır ve teenni ile hareket etmesi gerektiğini ve mücadelesine belirlenen yer ve coğrafyada devam etmesi gerektiğini vurgulayan bir tesellidir. Daha sonra da Medine’de Hristiyan ve Yahudiler tarafından kendisine gösterilen direnç ve polemiklere aldırılmaması ve Hz. İsa ile ilgili kendisine vahyedilenlerin Allah katından olduğu, kim ne derse desin onlardan asla şüphe etmemesi gerektiği bildirilmekte ve kendi peygamberlerine, kitaplarına ihanet edip tahrif eden bu hıyanet kumkumasını ciddiye almaması emredilmektedir. Bu konuda Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyrulmaktadır;

“Allah katında yaratılışları bakımından

İsa’nın durumu, Âdem’in durumu gibidir:

Onu topraktan yarattı. Sonra ona “ol” dedi. O da hemen oluverdi.

Gerçek, Rabbinden gelendir.

Öyle ise şüphecilerden olma!”

“Allah’ın sana gösterdiği şekilde

İnsanlar arasında hükmedesin diye,

Sana Kitab’ı indirdik,

Hainlerden taraf olma!

Kendilerine hıyanet edenleri savunma!”

Anlamı: Biraz azalt, azalt, eksilt.

Yorumu: İnsanları aydınlatma görevi üslenen Hz. Peygamber, gündüzleri çok yorucu bir mücadele sürdürürken, geceleri de ibadetle ve Kur'an okuyarak bilgisini artırmakla emrolunmuştu. Rivayete göre, Hz. Peygamberin çok ibadet ettiğini gören Kureyş müşrikleri, "Allah, bu Kur'an'ı Muhammed'e sıkıntı çeksın diye gönderdi" demeleri üzerine TâHâ sûresinin; "Ey Muhammed! Biz, Kur'an'ı sana sıkıntı çekesın diye değil, ancak Allah'tan sakınacaklara bir öğüt olsun diye indirdik" ilk ayetleri inmiştir. Açıklama sadedinde bulunduğumuz ayetler de Hz. Peygamberin gece ibadetlerini azaltma ya da çoğaltma, gecenin yarısını, biraz fazlasını veya biraz azını ibadetle geçirmesi konusunda tercih ve ihtiyarını kendisine sunan bir KOD'lamadır.

Anlamı: oğalt, artır, ziyade et.

Yorumu: Geceleri ibadet ve Kur'an okumak suretiyle ilahi kitabın nuruyla tenevvür eden Hz. Peygamberin, yorucu mesaisinin gerektirdiğı ölçüde gece ibadetlerini biraz artırma ihtiyarına sahip olduğunu ifade eden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Tane tane oku! Anlamını duyarak!

Yorumu: Kur'an'ı dikkatle, anlamını düşünerek, mükellefiyetlerini belirleyerek, büyük bir vecd ve huşu içinde okumayı, hitaplarındaki nüansları fark ederek anlamayı öneren bir KOD'lamadır.

Kur'an herhangi bir söz değildir. O Allah kelmıdır. Bu sebeple o rastgele söylenmiş bir söz değildir. Beşeri sözlerin ma'lul olduğu kusur ve eksiklerden masun ve münezzehtir. Bu sebeple yüce Allah; “De ki: “Andolsun, insanlar ve cinler bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansalar ve birbirlerine de destek olsalar, yine onun benzerini getiremezler.” demek suretiyle onun bu keyfiyetine dikkat çekmektedir. Her kelimesinde, her satırında, her ayetinde, her sayfasında, her sûresinde ve birbirleriyle ardışık olarak zikredilmesinde mutlak bir münasebet ve muhtevası derin anlamlı ilişkiler vardır. Her kelimenin kullanılışında özel bir anlam ve hedef gözetilmiştir. Ancak bu incelikleri tesbit etmek ve birtakım sayısal ilişkiler bulmakla, Kur'an'ı değerlendirmek arasındaki ince çizgiyi ihlal etmek aynı şey değildir. Onu bir takım rakamsal kurguların müphem girdaplarında okuyup anlamak, “ebced” hesabının anaforunda tefsir etmek, sapma ve inhiraftır. Kur'an, ifadelerindeki sade anlam ve anlatım muhtevasında okunup anlamlandırılmalıdır.

Anlamı: Yâd et, an, vefa göster, zikret, hatırla, hatırlat...

Yorumu: Yüce Allah'ı anma, hatırlama, nimetlerini hatırlayarak O'na kullukta daha dikkatli olma, diliyle yâd etme, adını anma, zikretme kadar zihin ve gönül dünyasında O'nun sevgi ve saygısını yüceltip emir ve kurallarına bağlılıkta zinde bir zihin ve gönül dünyasına sahip olma erdemine ulaşmayı ifade eden bir KOD'lamadır.

Bu ifadeden anlaşılacağı üzere Allah'ı zikretmek, O'nun emirlerini zihin ve gönül dünyasında diri tutmak anlamına geldiği gibi, yüce isimlerini dilinden düşürmemek gibi lisanî zikri de ihtiva eder. Zira dil, gönül dünyasının dışı açılan penceresidir. Dil ne söylerse gönül onunla meşgul olur. Nasıl ki konuştuğunuz şeyler, söylediğiniz sözler, terennüm ettiğiniz şarkılar, ahlaki ve fikri seviye ve seciyenizi şekillendirir, davranışlarınızı yönlendirirse, Allah'ı anmak, O'nu zikretmek, adını telaffuz etmek insanı erdemlere yöneltir. Telaffuz ettiğiniz sözlerin yücelik ve mehabeti sizi etkiler ve vakara yöneltir. Davranışları ve dili pespayeliklerle meşgul birinin ahlaki seciyesi yücelmez. Bu sebeple dil ile gönül arasında sıkı bir alaka vardır. Zikrullah kavramını daraltmak ve insanların diliyle Allah'ın adını söyleyip yâd etmesini, tesbih ve tehlil ile O'nun isimlerini telaffuz edip sayıklamayı dini terminolojinin dışında göstermeye yeltenmek, anlaşılması güç bir ukalalık, Müslümanlıkla kabili te'lif olmayan bir laf-ı güzaf ve cürümdür. “En güzel isimler Allah'ındır. O'na o güzel isimleriyle dua edin ve O'nun isimleri hakkında gerçeği çarpıtanları bırakın. Onlar yaptıklarının cezasına çarptırılacaklardır.”(A'raf, 180) ifadesiyle Yüce Allah'ı anmamız emredilmektedir. Ayrıca Yüce Allah'ın ismini, Celalini telaffuz edip anmak gibi nimetlerini de anmayı, söylemeyi, hatırlamayı, yâd etmeyi de Kur'an'daki şu buyruğuyla; “Sizi uyarması için içinizden bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikir (vahy ve öğüt) gelmesine şaştınız mı? Hatırlayın ki, Allah sizi Nûh kavminden sonra onların yerine getirdi ve sizi yaratılış itibarıyla daha güçlü kıldı. Allah'ın nimetlerini hatırlayın ki kurtuluşa eresiniz.”(A'raf, 69) “Hatırlayın ki Allah Âd kavminden sonra, sizi onların yerine getirdi ve sizi yeryüzünde yerleştirdi. Yerin ovalarında köşkler kuruyor, dağları oyup evler yapıyorsunuz. Artık Allah'ın nimetlerini anın da yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın.”(A'raf, 74) zikir saymaktadır. Dil pınarından ne dökülürse, gönül kovaşına o dolmaktadır. Bu sebeple Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de “Kullarıma söyle, sözün en güzelini söylesinler” demek suretiyle dil ile gönül arasındaki sıkı ilişkiye dikkat çekmektedir.

Edebiyat ve tarih literatürü bize bu beşeri olgunun sayısız dokümanlarını sunmaktadır. Onlara olan aşk ve sevgimizi sözlere, güftelere ve bestelere yazdık. Efsaneleriyle masallar ve ninniler söyledik. Bu duygularla bir millet olduk, emsalsiz bir kültür besteledik. Biz sevdiklerimizi ve kahramanlarımızı yâd ederek gelecek nesillerimize erdem ve vefa öğretiriz. Vefalı davranarak vefa öğretilir. Bize emek verenlere vefasızlık ederek gelecek nesillere saygı, sevgi ve vefayı öğretemeyiz. Güzel, seviyeli ve seciyeli mahfillerde anılmak, bizim için nasıl övgü ve sevinç vesilesiyse Yüce Allah'ı da her dem anmak onun rızasına vesiledir. Dost meclisinde saygı ve sevgiyle anılmak ne büyük mazhariyet ve mutluluktur. Allah'ı anmakla da meclislerini şereflendirmek, gönülleri her dem diri tutmak, her akıllı mü'min için bir mazhariyettir. Zira Allah kendi dostlarını anmayı Hz. Peygambere emretmiş ve böylece onları örnek kullar olarak ebedileştirmiş ve insanlığa abide şahsiyetler olarak takdim etmiştir. Kur'an-ı Kerim, Hz. Davud'u, Hz. Meryem'i, Hz. İbrahim'i, Hz. İshak'ı, Hz. Yakub'u, Hz. İdris'i, Hz. İsmail'i, Hz. Musa'yı, Hz. Hud'u, Hz. Eyyub'u, Hz. Zekeriya'yı, Hz. Süleyman'ı, Hz. Yunus'u, Hz. Zü'l-kifl'i anmak ve onların hatıralarından güzel anekdotlar nakletmek suretiyle, örneklik ve vefa öğretiminin yaşayan karakterleri olarak onları ebedileştirmiştir. Netice itibariyle dostu hatırlamak, dostun iyilik ve ihsanını hatırlamak, dostun dostunu hatırlamak zikirdir. Zikir vefadır. Vefa, erdemli bir insanın olmazsa olmaz vasfıdır. Vefasız insanı kim sever ki Allah sevsin...

Anlamı: Kendini ada! Kendini O'na ada, O'na yönel, başkasından kesilerek O'na yönel.

Yorumu: Kendisine bu kadar lütuf ve ihsanda bulunan Yüce Allah'a kendini adamayı, sadece O'na yönelmeyi, varlığını kâinatın sahibi olan Yüce Yaratana adamayı, her şeyiyle güzeller güzeli şaha yönelmeyi anlatan bir KOD'lamadır.

Geçici dünya haz ve nimetlerine aldanmamayı, kalıcı ve ebedî olana yönelmeyi öğreten, pişmanlıklardan kurtulmanın yegâne yolunun hiç terk etmeyen, unutmayan bir sevgiliye ram olmaktan geçtiğini hatırlatan bir serlevhadır.

Anlamı: Sığın, edin; dost edin, Öyleyse yalnız O'nun himayesine sığın.

Yorumu: Sadece yüce Allah'ı dost edinmeyi, başka dostlukların faniliğini anlatan, gerçek dostun ezeli-ebedi-vazgeçilmez mutlak varlık olan Allah olduğunu Hz. Peygambere hatırlatan bir KOD'lamadır.

Kur'an-ı Kerim, "Eğer Allah'a, Peygambere ve Ona indirilene (Kur'an'a) inanıyor olsalardı, onları (müşrikleri) dost edinmezlerdi. Fakat onlardan birçoğu fasık kimselerdir.(Maide, 81)" De ki: "Gökleri ve yeri yoktan var eden, yedirdiği halde yemeyen Allah'tan başkasını mı dost edineceğim!(En'am, 14)" "Allah, bir kısmına hidayet etti, bir kısmına da sapıklık lââyık oldu. Çünkü onlar Allah'ı bırakıp şeytanları dost edinmişlerdi. Kendilerinin de doğru yolda olduklarını sanıyorlardı."(A'raf, 30) ifadeleriyle bu gerçekliği dile getirmektedir.

Anlamı: Mühlet ver, süre ver, bekle, kendi haline bırak.

Yorumu: Hz. Peygamberin mücadelesinde sabır, sükûnet ve teenni ile hareket etmesi gerektiğini, sosyolojik ve kültürel değişimin kolay ve çabuk olmadığını, bu sebeple de muhataplarına; müşriklere biraz süre tanıması, kendi iç dünyalarında nefis muhasebesi yapacak zamanı onlara tanıması, acele etmemesi gerektiğini ona ihtar eden bir KOD'lamadır.

Aceleciliklerin getirdiği yanlışlık ve inhiraflardan uzak durmayı, hemen sonuç almak isteyen beşeri arayışlardan kaçınmayı ona hatırlatan bir siyasal, sosyal, pedagojik ve kültürel perspektiftir. Zira acelecilik, yorgunluk, ümitsizlik ve öfkeyi tetikler. Sonuç itibarıyla de dayanma gücü ve sabrı örselenen beşer, öfkesiyle hareket etmeye başlar. Başarı hayal olur.

Anlamı: Tesbih et.

Yorumu: Gece-gündüz, sabah-akşam her dem Yüce Rabbinin adını anmayı, O’nu kusur ve noksanlıklardan tenzih etmeyi, varlık âlemindeki mahlûkatta vaki olan kusurlardan hiçbirisi kendinde bulunmayan; unutmayan, uyumayan, yorulmayan, varlık nev’inin muhtaç olduğu şeylerden münezzeh olan, yegâne güç ve kudret sahibi; varı-yoğu, hayatı-ölümü her şeyi yaratan Yüce Allah’ı anmayı ve O’nu böyle tanımayı emreden bir KOD’lamadır.

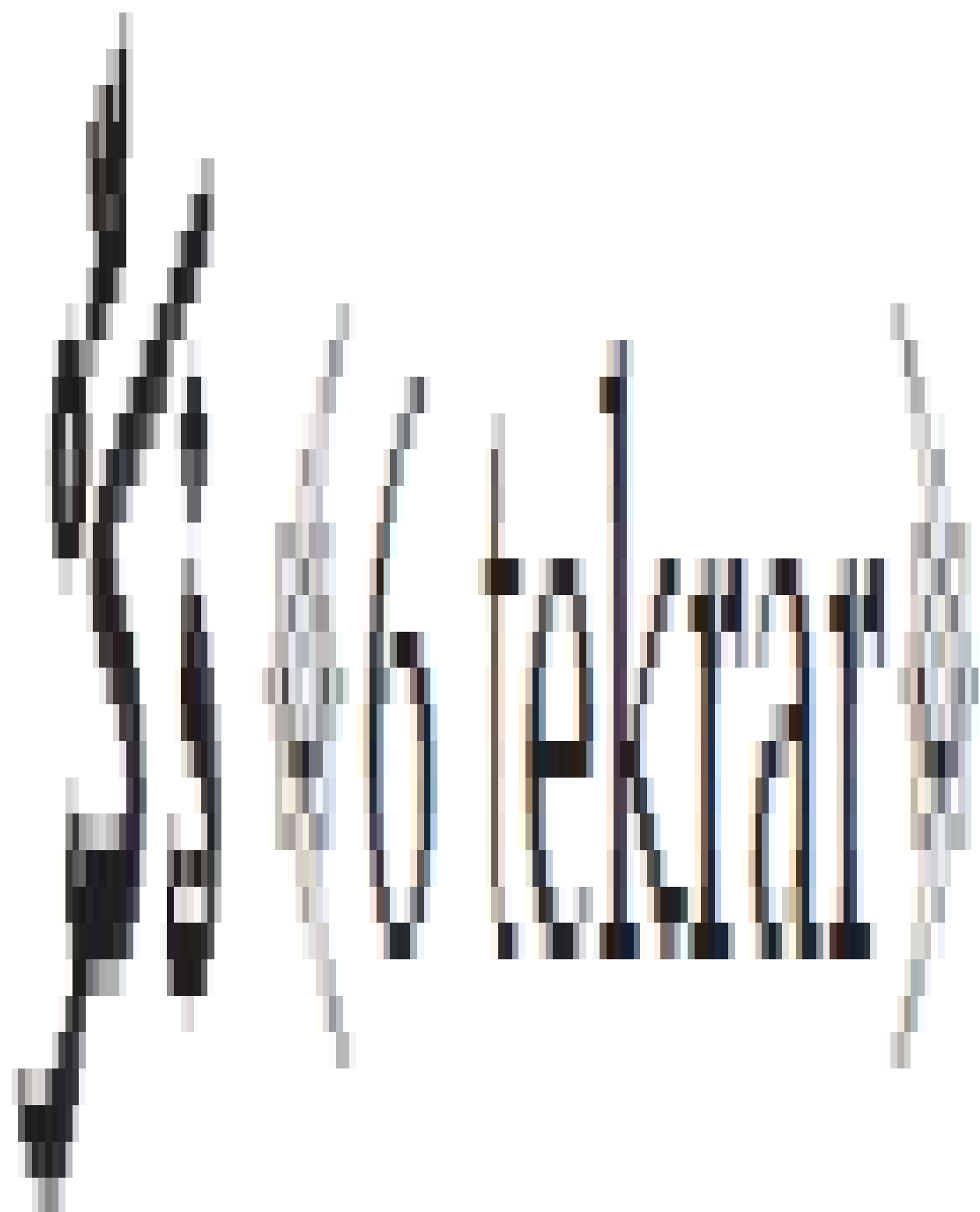
“Yaratıp düzene koyan,

Takdir edip yol gösteren,

Topraktan yeşil otu çıkarıp

Sonra da onu kapkara bir sel artığına çeviren

Yüce Rabbinin adını tesbih et!”

Anlamı: Öğüt ver, nasihat et! Sen öğüt ver! Sen yine de öğüt ver! O halde sen öğüt ver!

Yorumu: Peygamberin görevi, kendisinin de sorumlu olduğu vahyi herkese ulaştırmak ve vahyin ölçüsüyle hareket etmek suretiyle örnekleyerek uygulanabilir hale getirmektir. Bu yükümlülüğü üslenen Hz. Peygamberin herkese Kur'an'la öğüt vermesini ifade ve emreden bir KOD'lamadır.

Kitab'la öğüt vermeyi kabullenip de sünneti dışlamak Kur'an'ı anlamamaktır. Kitab-sünnet ayırımı yaparak iki ayrı delil ve naslar topluluğundan söz etmek ve sünneti Kur'an'a alternatif naslar manzumesi olarak takdim etme vehim ve cürmü yerine, Kitab'ın davranış ve sözleriyle yetiştirdiği nebiyi ve onun kitaba uymadaki hassasiyetini ve gösterdiği hedefe yürümedeki başarısını izlemek, bu vehmi izale etmek için en doğru ve samimi yol, Kur'an-sünnet bütünlüğünü anlamak için de en doğru usuldür. Kur'an neyi "yap" dediyse peygamber onu yapmıştır, neyi "söyle" dediyse de onu söylemiştir. İkilik yok birlik var. İki ayrı ses yok, bir ses var. Hz. Peygamberin örnekliliğinin yegâne referansı olan Kur'an-ı Kerim, açık bir dille onun bu kimliğine bizzat Yüce Allah'ı şahit tutmakta ve onun söz ve davranışlarındaki dürüstlük ve doğruluğu; "Çünkü sen hiç şüphesiz hakka götüren dosdoğru bir yol üzerindesin."(Hac, 67) "Şüphesiz sen onları doğru bir yola çağırıyorsun."(Mü'minûn, 73) "Sen elbette dosdoğru bir yol üzere (peygamber) gönderilenlerdensin."(Yâsîn, 4) "Şüphesiz ki sen doğru bir yola iletiyorsun."(Şura, 52) "Öyle ise sana vahyedilene sınıksız sarıl. Şüphesiz sen doğru bir yol üzeresin." (Zuhruf, 43) "Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin."(Kalem, 4) ifadeleriyle onaylamak suretiyle refere etmektedir. Hem Kur'an bize yeter deyip hem de Kur'an'ın onayladığı ve her ayetinde muhatap sayıp yücelttiği bir nebiyi; onun davranış ve sözlerini hiçe saymak da neyin nesi? Kimin sesi?.. Ayrıca Kur'an;

"Mucizeler, ancak Allah'ın katındadır.

Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım

Kendilerine okunmakta olan Kitab'ı

Sana indirmemiz onlara yetmemiş mi?

Elbette iman eden bir kavim için onda rahmet ve ibret vardır.

De ki:

Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter.

O, göklerde ve yerde ne varsa bilir.

Bâtıla inanıp Allah'ı inkâr edenler var ya,

İşte! Ziyana uğrayacaklar onlardır.”

“Sen resûl olarak gönderilmiş bir kimse değilsin” diyen kâfirlere

De ki:

Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve

Yanında Kitab'ın bilgisi olan Peygamber yeter.”

“Ayetlerimiz geldiğinde onu inkâr edenlere,”

“Bu, apaçık bir büyüdür” ya da

“Yoksa Onu kendisi mi uydurdu” diyenlere

De ki:

Eğer onu ben uydurmuşsam,

Allah tarafından bana gelecek şeyi savmaya

Gücünüz yetmez.

O, sizin Kur'an hakkında yaptığınız taşkınlıkları çok daha iyi bilir.

Benimle sizin aranızda şahit olarak

O yeter.” fermanıyla da herkese en gür sesiyle öğüdünü bir kez daha yinelemektedir. Din, mutlaka Kitap ve sünnetle anlatılmalıdır. Öğüt mutlaka Kur'an'la ve onun tebliğcisi Hz. Peygamberle olur. Bunları terk ederek başka örnek ve önderlerle din anlatılmaz. Bu bir inhıraf ve sapmadır. Zira hiçbir şey kendi saffetini onlar kadar muhafaza edememiş ve zamanın getirdiği yozlaşma

ve bozulmalardan kendini koruyamamıştır. Hiçbiri Kitap ve sünnete lutfedilen muhafaza ve himayeye mazhar olamamıştır. Hepsi yozlaşma ve bozulmadan kısmen de olsa kendi payına düşeni almıştır. İslama ve Müslümanlara emek verenlere vefa ve onları hayırla yâd etmek gibi erdemli davranışlar ve onları saygı, sevgi ve dualarla hatırlamak kadirşinaslığı bir görev olmakla beraber ve bu hakları baki kalmak kaydı bir yana, asla dini onların önderliğinde sunma hakkını kimseye vermez. Şimdilerde şahit olduğumuz -İslama ve Müslümanlara nihayetsiz emek vermiş, tartışmasız kıymetli önder şahsiyetler olmaları bir yana- Mevlana ve Yunus Emre vb. üzerinden inşa edilmeye çalışılan anlayış, dinler arası diyalog formatına uygun, özünden soyutlanmış, peygambersiz, kitapsız, folklorik, kültürel bir din fenomenidir. Dinlerin ortak ilahi, dua ve ritüellerine alkış tutmak, kendi özünden uzaklaşmak, merkezi beğenmeyerek eksende durmayı yeğlemek, inanç şarlatanlığı, şaklabanlık ve meddahlıktır. Ayyuka çıkmış hoşgörü söylemlerinin arkasına gizlenen çehre, daha önceleri inci-boncuk vererek Afrika'nın altınlarını çalan Avrupa'nın cingözlüğünü hatırlatmak suretiyle alaylı bir edayla sırtıtmaktadır...

Anlamı: Sakın ezme, haksızlık etme.

Yorumu: Yetim ve kimsesizlerin korunup kollanması ve gözetilmesi, onların sahiplenilmesini emreden bir KOD’lamadır.

Hz. Peygamberi; “Yetim ve kimsesizlerin, güçsüzlerin itilip kakıldığı bir toplum yücelmez”, “Yetim ve kimsesizleri himaye edenlerle cennette yan yanayım” ayrıca; “Allah’ım! İki zayıf ve güçsüzün hakkını almaya ve korumaya kararlıyım: Yetim ve kadın...” demek suretiyle kimsesizleri sahiplenmeye yönelten de bu ilahi emirdir. Bu davranış, Hz. Peygamberin örneklik ve önderliğine uyduğunu söyleyen ve düşünen herkesin vazgeçemeyeceği bir erdemdir.

Anlamı: Sakın azarlama, geri çevirme.

Yorumu: Muhtaç olanları, dara düşenleri, yoksul ve fakirleri himaye etmeyi, onların ihtiyaçlarını büyük bir nezaket ve zarafetle itip-kakmadan, onurlarını kırmadan, zedelemeyen, incitmeden karşılamayı anlatan bir KOD'lamadır.

Muhtaç olmak, dara düşmek zordur. Bu zorluk, Kur'an-ı Kerim'de; Sadakalar, kendilerini Allah yoluna adayan, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremeyen fakirler içindir. İffetlerinden dolayı dilenmedikleri için, bilmeyen onları zengin sanır. Sen onları yüzlerinden tanırsın. İnsanlardan arsızca bir şey istemezler. Siz hayır olarak ne verirsiniz, şüphesiz Allah onu bilir.”(Bakara, 273) ifadeleriyle dile getirilir. Zorda olanların, dara düşenlerin yardımına koşmak, imdadına yetişmek, Yüce Allah'ın merhamet ve yardımına da vesiledir.

Anlamı: Anlat da anlat! Söyle ha söyle! Minnet ve şükranla an!

Yorumu: Yoksul, fakir, yetim ve kimsesiz iken Hz. Peygamberi himaye edip nice nimetlere ulaştıran, nice erdemlere yükselten, sayısız nimetler bahşeden Yüce Allah'ı her dem hatırlayıp O'nun ikram ve nimetlerini söyleyip anlatması, nimetlerin gerçek sahibinin Yüce Allah olduğunun bilincinde olması gerektiğini ihtar eden bir KOD'lamadır.

Yüce Allah, Hz. Peygambere;

“Seni bırakmayan ve sana darılmayan,

Yakında sana hoşnut olacağın kadar

İhsanda bulunacak olan,

Seni yetim bulup barındıran,

Şaşırmış bulup da yol gösteren,

Fakir bulup zengin eden Rabbin için -bunları hatırla ve öyleyse-

Yetimi sakın ezme!

Muhtaç olanı,

El açıp isteyen

Sakın azarlama!

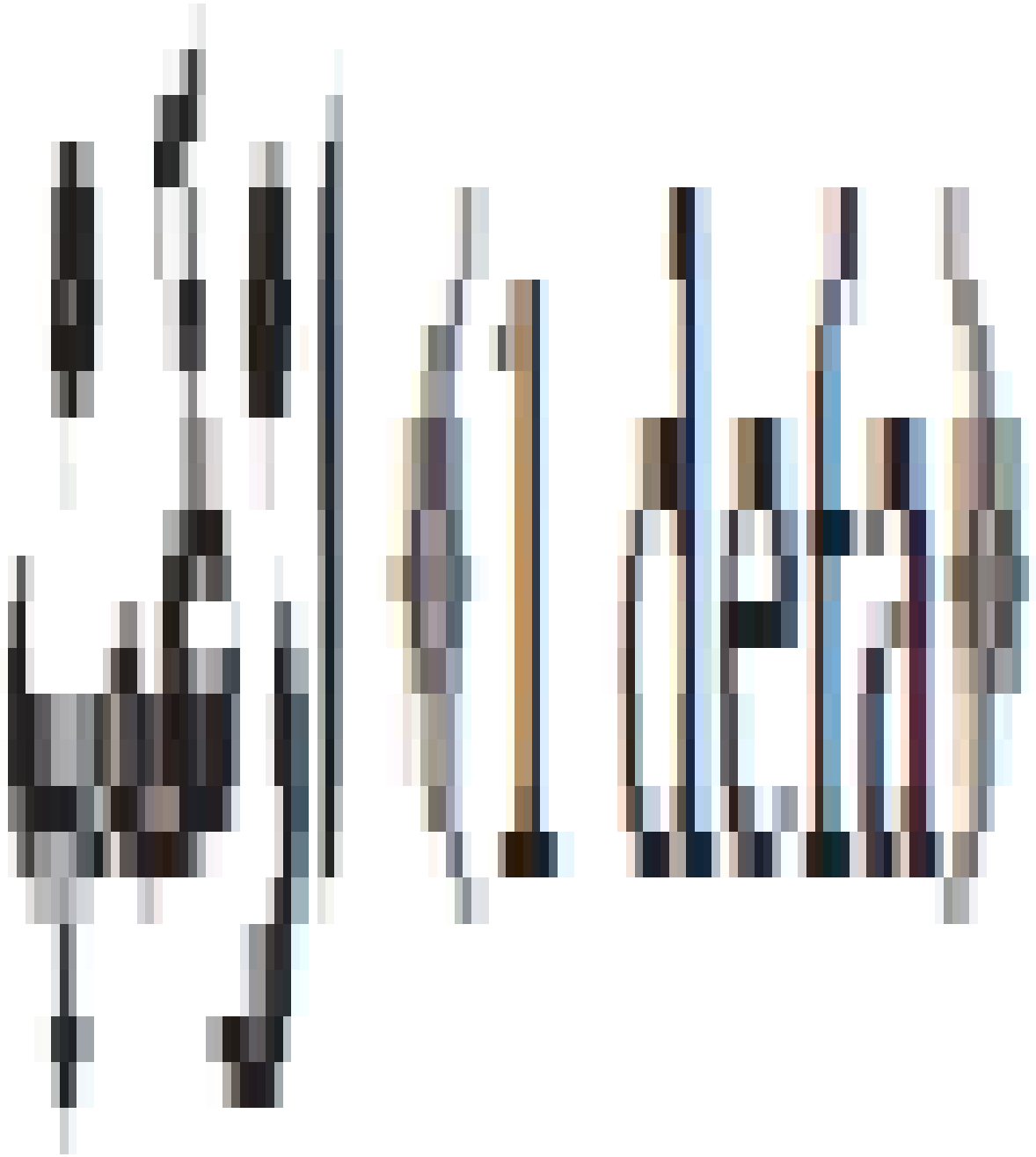
“Rabbinin nimetini minnet ve şükranla an!” demek suretiyle bu erdemi öğretmektedir. Her hayrın ve şerrin mutlak yaratıcısı olan Allah'ın lütfu olmadan bu güzelliklere ermenin mümkün olmadığının bilinmesi gerektiğini ifade eden bir erdem öğretisidir. Çaba ve gayretin lüzumu aşikâr olmakla birlikte, her çaba başarıyı getirecektir diye bir kural yoktur. Bu sebeple Karun gibilerin “Ben layık olduğum, çalıştığım ve hak ettiğim için bu varlığı hak ettim ve onu elde ettim” bakışı nimetin gerçek sahibine ihanettir. Nimetler, gerçek sahibine şükredildikçe artar, inkâr edildikçe eksilir ve nice musibetleri celb eder. Her Müslüman, Hz. Peygamberin ahlaki önderliğinde bu erdemi sahiplenmelidir.

Anlamı: Hemen başka işe koyul, sağlam dur, dik dur, kalk yorul.

Yorumu: İnsanoğluna yepyeni bir dünya, içinde bulundukları çağın yozlaşmış ve aşınmış değerlerine karşılık yeni, yepyeni değerler kazandırmak için gönderilen Hz. Peygambere, hak ve hakikati öğretmek için yorulmadan, bıkmadan, usanmadan, durmadan çalışmayı, özgüveni tam olarak dik durmayı, her fırsatta ilahi emirleri muhataplarına örnekleyip anlatmayı anlatan bir KOD'lamadır.

İddiası ve içinde bulunduğu çağın değerler erozyonuna karşı söyleyecek sözü olan her erdem sahibinin ihtiyaç duyacağı bir davranış biçimi olduğu aşikârdır. Aynı zamanda bu emir, boş zaman söylemleriyle, kısacık ömür nimetini hiçe sayan ve insanlığı boş avuntularla oyalayan çağın yanlışlarına karşı dikkatli olmaya çağıran çok ciddi bir ahlaki öğretilerdir. Boş zaman yok, boşa harcanan zaman var. Hayatı ve bir nefesi bile geri getirilemeyecek ömür nimetini bu muhteva içinde dolu dolu yaşamak ve güzel işlerle değerlendirmek gerekmektedir.

Anlamı: Yönel, istek ve sevgiyle yönel, ilgi duy, rağbet et.

Yorumu: Büyük bir çaba ve gayret gerektiren tebliğ sorumluluğunu üslenen Hz. Peygamberin, her beşer gibi sevgi, saygı ve muhabbet besleyeceği yegâne zatın Yüce Allah olduğunu anlatan bir KOD'lamadır.

En güçlü muharrik aşk ve sevgidir. Dünyada var olan her şey bir yana ilahi aşk ve muhabbet bir yana... Dünya haz ve nimetlerinden istifade etmesinin meşru olduğu aşikâr olmakla birlikte, beşer gönlünün dünyevi güzellikleri sevmeye müsait ve mütemayil olduğu gerçekliği karşısında Hz. Peygamberden dikkatli davranması istenmektedir. Bu emir, Hz. Peygamberin ilgisinin, rağbetinin, sevgisinin ve sonsuz muhabbetinin sadece ve yalnızca Yüce Allah'a yönelmesini istemektedir.

Anlamı: Namaz kıl! Dua et, Kulluk et.

Yorumu: Kulluğun en önemli göstergesi, dua ve namazdır. Yüce Allah'ın huzurunda ta'zim ve hürmetle eğilerek, yalnızca O'na kulluk etmesi gerektiğini anlatan bir KOD'lamadır.

Namaz İslam'ın en temel umdelerinden ve müslümanın alamet-i farikası değerinde bir ibadettir. Hiçbir şekilde, hiçbir sebeple tartışma mevzu edilemez, her halükarda eda edilmesi gereken mü'minin vizyon ve şiarıdır. Yazılı ve görsel basın aracılığıyla zaman zaman esnetilip aşındırılmaya çalışılan ibadet ve namaz konusu, İslam'ın ve imanın şartları meselesi, değerler erozyonunun sınırlarının pervasızlığı ve sınır tanımadığının en belirgin işaretidir. Çok değil birazcık Kur'an ve sünnet bilgisi olan, Peygamberin hayatından zerrece haberdar olan bir kimsenin tartışma konusu yapması şöyle dursun, havasını bile teneffüs etmeye itibar etmeyeceği kirlilik oranı yoğun bir atmosferdir.

Anlamı: Kurban kes.

Yorumu: Allah'ın kendisine lutfettiği nimetlere karşılık olmak üzere, sahip olduğu mal ve mülkten, yine insanların istifadesine sunmak üzere bazı hayvanları kurban etmesini emreden bir KOD'lama ve erdem çağrısıdır.

İnandığı kutsallarına sahip olduğu varlıkları kurban etme güdüsü, insanoğlunun fitri bir eğilimidir. Antik ve modern çağda çeşitli inanış biçimlerinde bu davranışın olumlu olumsuz pek çok örneğini görmek mümkündür. Hatta çoğu kez insanoğlunun kendi hemcinslerini; erkek ya da kız çocuklarını tanrı saydıkları kutsalları uğruna kurban ettikleri zalimce uygulamalar tarihin hafızasında kayıtlıdır. İslam her insanın içinde var olan bu adama ve teşekkür güdüsünü tatmin etmek ve onu doğruya kanalizetmek için kurallar va'z etmiş hem de insanın asla ve asla hiçbir kutsala kurban edilemeyeceğini anlatmak için Hz. İbrahim'in oğlunu kurban etme hikâyesini Kur'an-ı Kerim'de anlatmak suretiyle reddetmiş ve sonsuza dek bu konuyu kapatmıştır. Şöyle ki;

“ ‘Ey Rabbim! Bana salihlerden olacak bir çocuk bağışla.’

Biz de ona uysal bir oğul müjdeledik.

Çocuk kendisiyle birlikte koşup yürüyecek yaşa gelince İbrahim ona, ‘Yavrum, ben rüyamda seni boğazladığımı gördüm. Düşün bakalım, ne dersin?’ dedi. O da, ‘Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşallah beni sabredenlerden bulacaksın’ dedi.

Nihayet her ikisi de (Allah'ın emrine) boyun eğip, İbrahim de onu (boğazlamak için) yüzüstü yere yatırınca ona, şöyle seslendik:

‘Ey İbrahim!’

‘Gördüğün rüyanın hükmünü yerine getirdin. Şüphesiz biz iyilik yapanları böyle mükâfatlandırırız.’

‘Şüphesiz bu apaçık bir imtihandır.’

Biz, (İbrahim'e) büyük bir kurbanlık vererek onu (İsmail'i) kurtardık.

Sonradan gelenler arasında ona güzel bir ad bıraktık.

İbrahim'e selâm olsun.

İyilik yapanları işte böyle mükâfatlandırırız.

Çünkü o mü'min kullarımızdandı.”(Sâffât, 100-111) ifadeleriyle bir peygamberin sözlü değil, davranış hikâyesi olarak nakledilmesi, hiçbir yorum ve istidlale gerek olmadan insanın asla kurban edilemeyeceği olgusunun istisnasız herkese uygulamalı olarak ilanını içermektedir.

İnsan hiçbir kutsala kurban edilemez. Hiç kimse bir başka insanın, kanı, malı, canı, ırzı ve haysiyeti üzerinden onları istismar ve feda etmek suretiyle olgunluk ve erdemlere ulaşamaz. Ancak kendi sahip olduklarını hukukuna riayet etmek kaydıyla erdemlere ulaşma vasıtası yapabilir.

Anlamı: De, de ki, söyle, ilan et, açıkça söyle!

Yorumu: Hz. Peygambere, her şeyi, herkese ve her zaman söylemeyi, kendi düşünce, inanç, davranış ve konuşma sınırlarını, öğretisinin muhtevasını bıkmadan, usanmadan, yorulmadan açıkça anlatmayı emreden bir KOD'lamadır.

Bu üslupla zikredilen emirler tetkik edildiğinde, İslami bir manifesto/beyanname niteliği taşıyan bu emirler manzumesinin muhtevası; “İman, ilim, ibadet ve kulluk, mağfiret, sığınma, tevekkül, nimetleri takdir etmek ve sorumluluk, dünyayı imar etme bilinci, tevhid, ihlâs ve samimiyet, Allah’tan sakınmak, şirkten ve nifaktan kaçınmak, yönetim-otorite ve yasama, kimlik-tavır-duruş-vakar-özgüven ve meydan okuma, kıyamet, diriliş, ölüm, ahiret, yaratılış, iyilik, dürüstlük, adalet ve zulüm, haksız yere adam öldürmemek, suçun şahsiliği, tenzih ve ibrâ, davet-çağrı-zerâfet ve ihsan, cihad-mücadele, cedel ve üslup, seçim ve irâde özgürlüğü, hevâ-heves ve arzuların peşinden koşmamak” ana fikri çerçevesinde özetlenebilir. Bu ifade aynı zamanda Hz. Peygamberin hadislerinin muhtevasıyla ilgili olarak, inanç, davranış, düşünce ve konuşma alanlarını belirleyen bir düzlemi de çerçevelemektedir. Kur’an-ı Kerim’de ilk kez, 18. sırada nazil olan Kâfirûn sûresinde kullanılan kelimesi tebliğin artık açıktan yapılması gerektiğini, gizlilik döneminin sona erdiğini emreden bir deklarasyondur. Kur’an-ı Kerim’de yaklaşık 309 yerde zikredilen bu kelime ile açıklanan emir ve tavsiyeler İslam’ın bütün değerler sistemini özetleyen bir manifestodur. Bu emirle deklare edilen manifestonun kültürel, siyasal, sosyal, hukuki ve ferdi en güzel örneklerini şu ayet-i kerimeler özetlemektedir;

“De ki:

Gelin!

Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım:

O’na hiçbir şeyi ortak koşmayın,

Ana-babaya iyilik edin,

Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin-hepinizin rızkını biz verimiz-;

Kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve

Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın!

İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir.

Umulur ki düşünüp anlarsınız.

Rüşd çağına erişinceye kadar,

Yetimin malına, sadece en iyi tutumla yaklaşın;

Ölçü ve tartıyı adaletle yapın.

Biz herkese ancak gücünün yettiği kadarını yükleriz.

Söz söylediğiniz zaman, yakınlarınız dahi olsa

Adaletli olun,

Allah'a verdiğiniz sözü tutun.

İşte Allah size, iyice düşünesiniz diye bunları emretti.

Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur.

Buna uyun.

Başka yollara uymayın.

Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır.

İşte sakınmanız için,

Allah size bunları emretti.(En'âm,151, 152, 153) “

“Sen tevhide davet et(!) ve

Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!

Onların heveslerine uyma! Ve

De ki:

“Ben Allah’ın indirdiği Kitab’a inandım ve
Aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum.
Allah bizim de Rabbimiz,
Sizin de Rabbinizdir.
Bizim işlediklerimiz bize,
Sizin işledikleriniz de sizedir.
Aramızda tartışılabilecek bir konu yoktur.
Allah hepimizi bir araya toplar,
Dönüş de O’nadır.”(şurâ,15)

De ki:

“İster Allah deyin,
İster Rahman.
Hangisini deseniz olur.
Çünkü en güzel isimler O’na hastır.”
Namazında yüksek sesle okuma,
Onda sesini fazla da kısma;
İkisinin arası bir yol tut.
“Çocuk edinmeyen,
Hâkimiyette ortağı bulunmayan,
Acizlikten ötürü bir dosta da ihtiyacı olmayan
Allah’a hamd ederim.” de! Ve

Tekbir getirerek O’nun şanını yücelt!(İsrâ,110, 111)”

“De ki:

Rabbim adaleti emretti.

Her secde ettiğinizde yüzlerinizi

O’na çevirin ve

Dini yalnız Allah’a has kılarak,

O’na yalvarın.

İlkin sizi yarattığı gibi yine

O’na döneceksiniz.”(A’râf, 29)

“De ki:

Bizim işlediğimiz suçtan siz sorumlu değilsiniz;

Biz de sizin işlediğinizden sorumlu değiliz.”(Sebe’,25)

Anlamı: Kımıldatma, çabalatma, Vahyi çarçabuk almak için dilini kımıldatma!

Yorumu: Unutmak, bazı bilgileri dikkatten kaçırmak gibi endişelerle vahiy nazil olurken ve Cebrail tarafından kendisine Kur'an öğretilirken bir taraftan da sessizce diliyle okunan ayetleri tekrarlayan Hz. Peygambere, iyi bir öğrenmenin tam bir dikkat ve konsantrasyonla mümkün olacağını emir ve tavsiye eden bir KOD'lama ve davranış telkinidir.

Eğitim ve öğretimde çok önemli pedagojik bir prensibi belirlemesi açısından fevkalade önemli ve güncel olan bu ilke, iyi bir öğrenme ve anlamamanın derste ve hocanın dikkatle izlenmesiyle mümkün olacağını belirlemektedir.

Anlamı: Uy, takip et; Rabbinden sana vahyolunana uy. Doğru yola yönelerek İbrahim'in dinine uy! O halde, biz onu okuduğumuz zaman Sen onun okunuşunu takip et!

Yorumu: Kendisine indirilen vahyin hem öğretim ve kıraat esnasında hem de bütün kural ve prensiplerine hiçbir endişeye aldırmadan, bazı dengeleri gözetme adına birtakım yumuşama ve esnekliklere iltifat etmeden uymayı ve uygulamayı emir ve ifade eden bir KOD'lama ve erdem çağrısıdır.

Tam bir teslimiyet içinde, hiçbir arka plan gözetmeden, tartışma, polemik ve pazarlık konusu yapmadan vahye uymak, dini samimiyetin ve kulluğun en önemli göstergesidir. Vahye mutlak uyma konusunda, Kur'an-ı Kerim'de Hz. Peygambere;

“O halde, biz onu okuduğumuz zaman

Sen onun okunuşunu takip et!

Sonra onu açıklamak da bize aittir.”

“Resûlüm!

Sen, sana vahyolunana uy ve

Allah hükmedinceye kadar sabret.”

“Rabbinden sana vahyolunana uy.

O'ndan başka tanrı yoktur.

Müşriklerden yüz çevir.”

“Seni bir şeriat sahibi kıldık;

Sen ona uy!

Bilmeyenlerin isteklerine uyma!”

“Doğru yola yönelerek

İbrahim'in dinine uy!

O müşriklerden değildi."

"Rabbinden sana vahyedilene uy!" denilmekte ve hiçbir gerekçeye itibar etmemesi emredilmektedir.

Anlamı: Aldırma, yüz çevir, bırak ilgilenme!

Yorumu: Kendisine indirilen vahyi herkese, her zaman ve her yerde tebliğ etme sorumluluğunu yerine getiren Hz. Peygamberden yüz çeviren, tebliğini yalanlayan ve ona çeşitli eza cefa edenlere aldırmaması, üzülmemesi, görevini yerine getirdikten sonra işini Allah’a havale edip istikrarla yoluna devam etmesi ve münkirlere, müşriklere aldırmaması ve onları önemsememesi gerektiğini anlatan bir KOD’lama ve erdem çağrısıdır.

Kur’an bu konuyu;

“Sen de onlardan yüz çevir!

Sen bir süre onlara aldırma!

Daha öncekilerin yaptığı gibi Peygamberlerini reddedenlerden yüz çevir.

Artık kınanacak değilsin.” ifadeleriyle dile getirmektedir.

Anlamı: Olmasın, kalbinde bir ş p he olmasın..

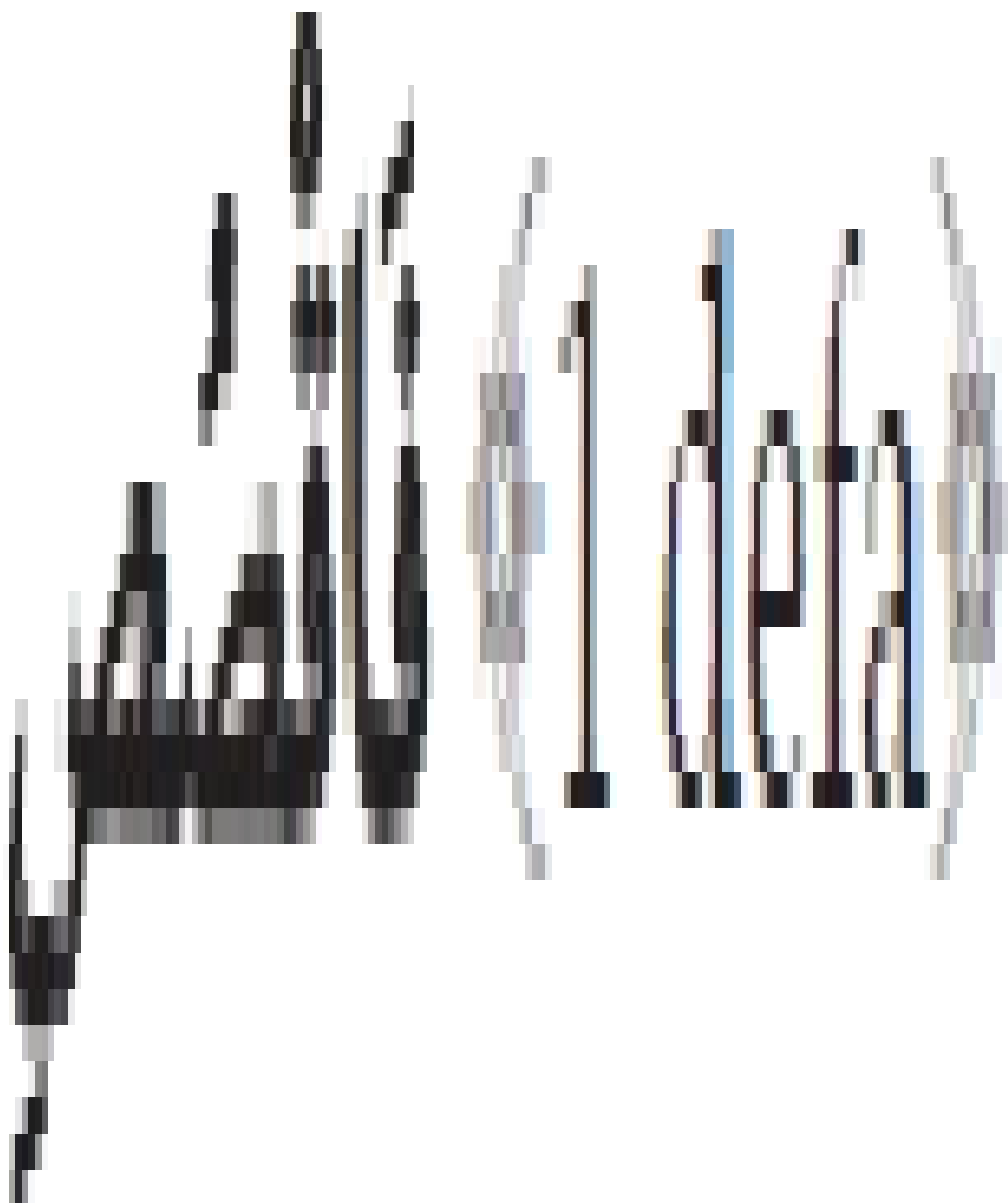
Yorumu: Kim ne derse desin, nasıl algılsa algılasın, Kur'an-ı Kerim'in, Hz. Peygambere indirilmiş, gayb bilgileri, gayb haberleri içeren, geçmişin ve geleceğin tanzim edilmesiyle ilgili prensipleri va'z eden, kimsenin ş p he etmemesi gereken, yüce bir Kitab olduğunu anlatan bir KOD'lamadır.

Günümüz dünyasının Kur'an tartışmalarına mucizevî bir eleştiri getiren bu emir, Kur'an algısı ve çalışmaları hakkında modernitenin  arpıklıklarına, şüphelerini bir yana bırakarak anlama çağrısı yapmaktadır. Aksi halde ondan istifade etmenin mümkün olamayacağını da ihtar etmektedir. Çünkü iman ş p he, zan ve şaibe götürmez.

Anlamı: Sor, öğrenmek için araştır.

Yorumu: Peygamberlerin ilki olmayan, kendisinden önce pek çok peygamberin gelip-geçmiş olduğunu Kur'an'ın ifadesiyle de dillendiren Hz. Peygambere, Kur'an'da anlatılan bazı kıssaların halk arasında da yaygın biçimde bilindiğini hatırlatır. O helak olan isyankâr kulların hikâyesini bilenler de vardır. Sor ki anlatıp seni doğrulasınlar. Ayrıca, kâinatın yaratılışıyla ilgili bir bilene sorması istenmekte, bununla hem daha önceki kutsal kitapların muharref olmamış bilgi belgelerinden, hem de kâinatı gözlemleyen deneysel bilimsel gelişmelere kapı aralayan, ufuk açan bir soruşturma önerisidir. Kendisine indirilen Kur'an'ın daha önceki kutsal kitaplarda mezkûr olduğunu hatırlatan ve de putperestliğin hiçbir referansı olmadığını anlatmak üzere “daha önce gönderilmiş hangi kitap ve peygamber böyle bir şey söylemiş ki” demek suretiyle, geçmiş ümmetlerden erdem sahiplerinin şahitliği ve bilgisini de gündeme taşıyan bir KOD'lamadır. Ayrıca öğrenmenin bir sorma ve araştırma serüveni olduğunu da belirtmektedir.

Anlamı: Hikâye et, kıssa anlat, kıssadan hisse öğret.

Yorumu: Hz. Peygambere tebliğ esnasında, muhatapların Kur'an'ın hikmet ve sırlarını daha iyi anlayabilmeleri için kıssalarla, temsillerle eğitim ve öğretim yapmasını öneren bir KOD'lamadır.

Kur'an-ı Kerim'de bununla ilgili fevkalade muhteşem şu örnek sunulmakta ve ibretle düşünmeleri için Hz. Peygambere;

“Dünyaya saplanıp hevesinin peşine düşen,

Ayetlerimizi yalanlayan kavmin durumu/ruh hali

Tıpkı köpeğin durumuna/haline benzer;

Üstüne varsan da dilini çıkarıp solur,

Bıraksan da dilini sarkıtıp solur.

Düşünsünler/kıssadan hisse alsınlar diye bu kıssayı anlat!” ifadeleriyle bu kıssayı nakletmesi emredilmektedir.

Anlamı: Al! Huy edin!

Yorumu: Hz. Peygamberin tebliğinde başarılı olması için kendisine önerilen fevkalade önemli, her lider ve önderin de edinmesi gereken çok önemli bir güzellik; bağışlayıcı olması istenmekte, ayrıca müminlerin mallarından fukaranın da payı olan bir miktarı; zekât olarak alması emredilen bir KOD'lamadır.

Her kusuru sert biçimde cezalandırmak yerine bağışlayıcı, eğitici, öğretici ve tedrici bir şekilde toplumsal tekâmülü sağlamayı hedef seçmesi ve gaye edinmesi istenmektedir. Günümüz dünyasının dominant, cezalandırıcı, asık suratlı yöneticilerinin kendisine pay çıkaracağı önemli bir öğretilerdir.

Davranışlardaki eksikliği, kusuru paylaşmanın yolu bağışlama, ekonomik ve mali eksiklik ve kusurları paylaşmanın yolu da zekâttır.

Maddi ve manevi paylaşımın, yekpare cemiyet modelinin tek kelimeyle cem edilmiş fevkalade veciz anlatımıdır.

Anlamı: Emret!

Yorumu: İslam'ın en kısa ifadesiyle özetini sunan bu sihirli kelime, iyiliği, güzelliği, iyi ve güzel olan her şeyi ve namazı, yani insanların ve Allah'ın hukukunu gözeten değerleri emretmeyi anlatan bir KOD'lamadır.

Bu perspektifle bakıldığında, her nâssın; ayet ve hadisin bir;

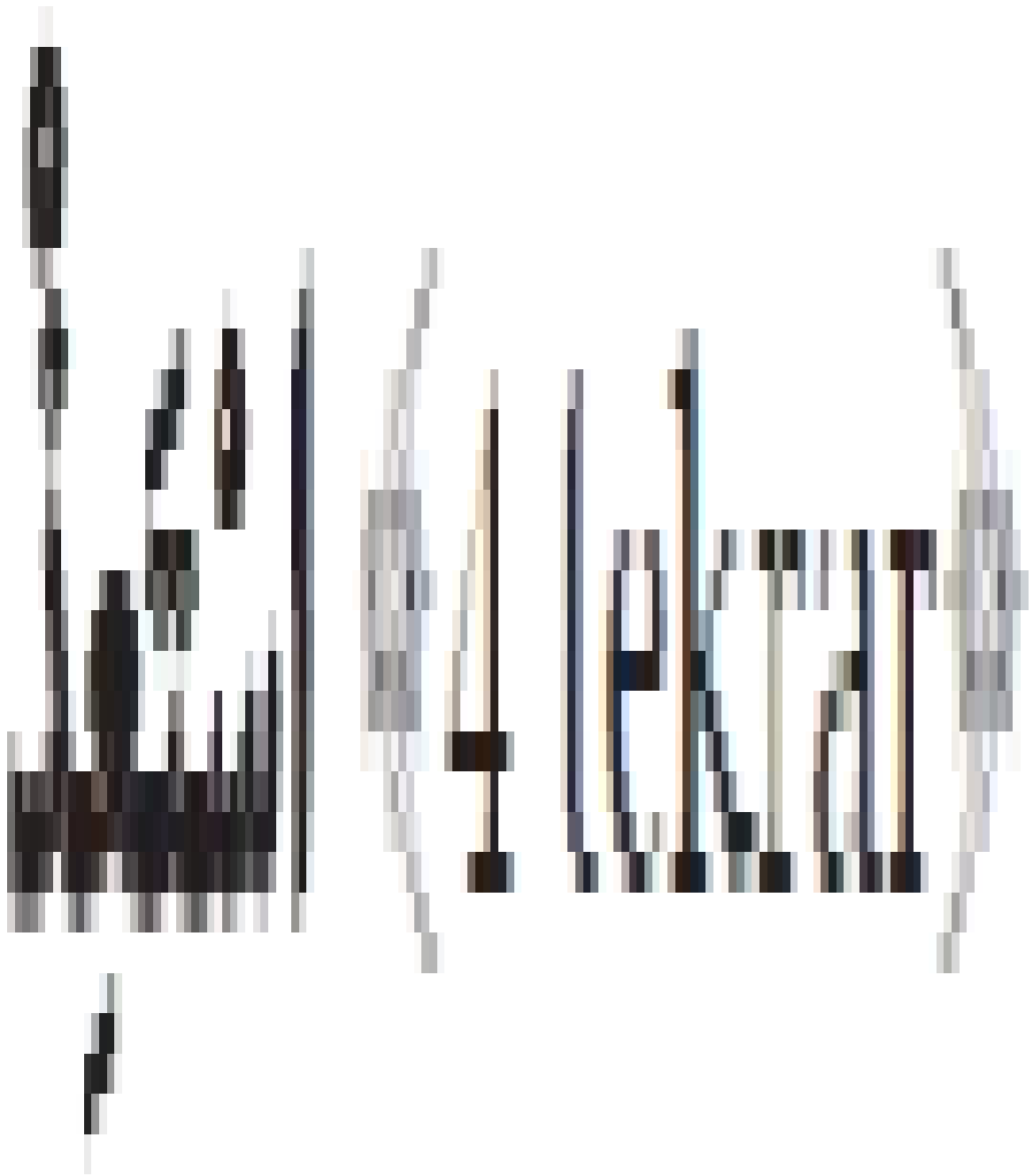
- a) Sosyo-kültürel arka planı ve hedefi vardır,
- b) Sosyo-politik arka planı ve hedefi vardır,
- c) Sosyo-ekonomik arka planı ve hedefi vardır,
- d) Psiko-sosyal arka planı ve hedefi vardır.

Bütün çöküşlerin de parametreleri aynıdır. Kazanımlarımızla kaybettiklerimiz aynı ölçekle ölçülebilir. Kültürel, ekonomik, sosyal ve psikolojik kazanımlarıyla yücelen bir toplum, aynı parametrelerin kaybıyla çöker. Bu sebeple hiç durmadan, yorulmadan, herhangi bir beklentisi olmadan, herkesin ferdi ve toplumsal olarak yücelmesi ve erdemlere ulaşması için, iyiliklerin yaygınlaşmasına katkıda bulunması, onları takdir ve teşvik etmesi, kötülüklerin azalması ve onların yadırganması hususundaki çabasını ısrarla sürdürmesi gerekmektedir.

Anlamı: Aldırma, dön yüzünü, yüz çevir, onlara aldırma, onları bırak, uzak dur, kendi haline bırak.

Yorumu: İnsanoğlunun bütün karakter özellikleriyle, her anlayış ve huydan insanla karşı karşıya gelen Hz. Peygamberin yaşadığı güçlükleri, yüce Allah vahyin öncülüğünde bir bir çözmüş ve onu örneklik konumunda standardı eşsiz bir mevkiye yerleştirmiştir. Bu anlamda her kusuru derhal cezalandırmak ve onu hedef tahtası yapmak yerine, daha sakin, nazik, zarif, kusurları bağışlayan bir tavırla, kaba ve cahillerin kusuruna bakmamayı, müşriklerden yüz çevirmeyi, din hakkında ileri-geri konuşanlarla oturup tartışmamayı, bir de yemin billâh ederek kendisine inandığını söyleyen, emir ve arzuların “başımız gözümüz üstüne” diyen riyakâr münafıklara itibar etmeyip onları ciddiye almamayı, uzak durmayı ve onlara beş paralık kıymet vermemeyi Hz. Peygambere öğreten bir KOD’lama ve ahlaki öğretidir.

Anlamı: Sığın, Allah’a sığın.

Yorumu: Her darda ve sıkıntıda, iyi ve kötü anlarda hep Allah’ı anmayı, özellikle şeytanın kışkırtmalarından yüce Allah’a sığınmayı, Felak ve Nas sûrelerindeki öğretiler doğrultusunda onun yardım ve lutfuna olan ihtiyacı Hz. Peygambere öğreten bir KOD’lamadır.

Kur’an-ı Kerim, özellikle;

De ki:

“Rabbim!

Şeytanların kışkırtmasından Sana sığınırım!

Onların yanımda bulunmasından da Sana sığınırım! Rabbim!” ifadeleriyle duaların sığınmadaki payını Hz. Peygamberin şahsında herkese öğretmektedir.

Anlamı: Müjdesini ver, müjdele, müjde ver, müjdeler olsun! (cennetle müjde anlamında)

Yorumu: İnsanoğluna iyilik ve erdemleri öğretmek için gelen Hz. Peygamber, Kur'an-ı Kerim'in verdiği haberler doğrultusunda insanoğlunun tarihi seyir ve serüveninden de dersler çıkarmak suretiyle onları hayra yöneltmesini, umutsuzlara yer olmayan, umut ve başarılarla onları donatmayı emir ve tavsiye eden bir KOD'lamadır.

İslami öğretilerde umutsuzluğa yer yoktur. Kullar imtihan için geldikleri bu dünya mülkünde yaptıkları her hayırlı ve iyi işin karşılığını dünyada veya ahirette mutlaka bulacaklardır. Kur'an-ı Kerim'de, Hz. Peygambere;

“Allah'tan sakınanları,

Dinleyip de sözün en güzeline uyanları,

Peygamberine ve sözlerine uyanları,

Canı malı pahasına Allah'ın emirlerine uyanları”,

“Tevbe eden,

İbadet eden,

Hamd eden,

Oruç tutan,

Rükû eden,

Secde eden,

İyiliği teşvik edip kötülükten alıkoyan ve

Allah'ın sınırlarını koruyan,

Müminleri müjdelemesi” emredilmektedir.

**Anlamı: Uyar, haber ver, müjdeni ver!!! Kötü haberin müjdesini ver!!
(cehennemle müjde anlamında)**

Yorumu: Muhteşem bir ironi yapılmak suretiyle, kötü, ahlaksız, fitne-fesat peşinde koşan, insanlar arasında adaletsizlik, ahlaksızlık ve zulmün yaygınlaşmasından menfaat uman, çıkar sağlayan haysiyetsizlere tahkir edici bir üslupla, cehennemi ve azabı müjdeleme(!!!) ifadesiyle, haber vermeyi anlatan bir KOD'lamadır.

Hümanizma bir hayaldir. Hiçbir gerçekliği olmayan bir ütopyaadır. İyilerle kötülerin aynı değerler düzleminde algılanması varsayımı hastalıklı bir ruh halidir. Tıpkı iyilik ve kötülük denk olmadığı gibi iyiler ve kötüler de asla denk değildir. Bu sebeple ceza ve ödöl/mükâfat hayatın vazgeçilmez bir realitesidir. Erdemlere ulaşma iddiasında olan bütün klasik ve modern toplumların beşeri ve kurumsal kimliklerinin temelini de bu yargı oluşturur. İyilik edenlere iyilikle mukabele, kötülük edenlere de ceza ile mukabele adaletin temelini teşkil eder. Bu sebeple yüce Allah, Peygamberine kötülere; kafirlere, münafıklara, mütekebbirlere, insanların mallarını haksız bir şekilde devşirmek suretiyle ekonomik dengeleri altüst edenlere, Kur'an'ı reddedenlere dünya ve ahirette şiddetli, aşağılayıcı bir ceza ve azabı haber vermesini, müjdelemesini(!!!) emretmektedir.

Anlamı: İtimat et! Mütevekkil ol! Güven, dayan, güvenip dayan, tevekkül et, dayanıp güven, vekilin Allah olsun!

Yorumu: Yüklendiği sorumluluğu yerine getirmede, karşılaştığı güçlükleri aşmada, hiçbir zorluk ve engele aldırmadan hedefine yürümede en küçük bir umutsuzluk ve gevşeme ve savsaklamaya iltifat etmeden görevini yerine getirme azim ve gayretiyle yürümesini peygamberine emreden yüce Allah, destek olarak kendisinin ona yeteceğini, sadece ve sadece O'na güvenmesini, vekilinin ve desteğinin bizzat kendisi olduğunu öğreten bir KOD'lamadır.

“Eğer seni aldatmak isterlerse bilmiş ol ki sana yetecek Allah'tır. O, seni bizzat kendi yardımıyla ve mü'minlerle destekleyen ve onların kalplerini uzlaştırandır. Şayet yeryüzündeki şeyleri tümüyle harcasaydın, sen onların kalplerini uzlaştıramazdın. Fakat Allah onların arasını uzlaştırdı. Şüphesiz O, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir. Ey Peygamber! Sana ve sana tabi olan mü'minlere Allah yeter.”(Enfal, 62, 63, 64)

“Kur'an'ı sana farz kılan Allah, şüphesiz seni başarıya ulaştıracaktır.”(Kasas, 85)

Anlamı: Kulluk et, ibadet et, kul ol.

Yorumu: Tam bir ihlâs ile riyasız, içten, ölüm gelinceye dek, her şeyin sahibi olan, şeriki ve benzeri olmayan Allah’a kulluk etmeyi, sadece ve yalnızca O’na ibadet etmeyi, O’ndan başkasına boyun eğmemeyi anlatan bir KOD’lamadır.

İyi bir kulluk, zamanı planlamak, mekânı planlamak ve zamanı mekânı paylaşanlarla ilişkileri planlamakla mümkün olur. Bu medeniyetin yetiştirmeyi hedeflediği insanın erdemi de bu planlamanın mükemmelliğiyle eşdeğerdir.

Anlamı: Sabırlı ol, metanetli ol, istikrarlı ol, sabırla devam et.

Yorumu: Allah'ın emirlerini yerine getirme ve O'na kulluk etmede sabırlı ve metanetli olmayı, yorgunluk, tekâsül ve bıkkınlık göstermemeyi emreden bir KOD'lamadır.

Kur'an'da şöyle buyrulmaktadır;

“O'na kulluk etmek için

Sabırlı ve metanetli ol!”

Anlamı: Acele etme.

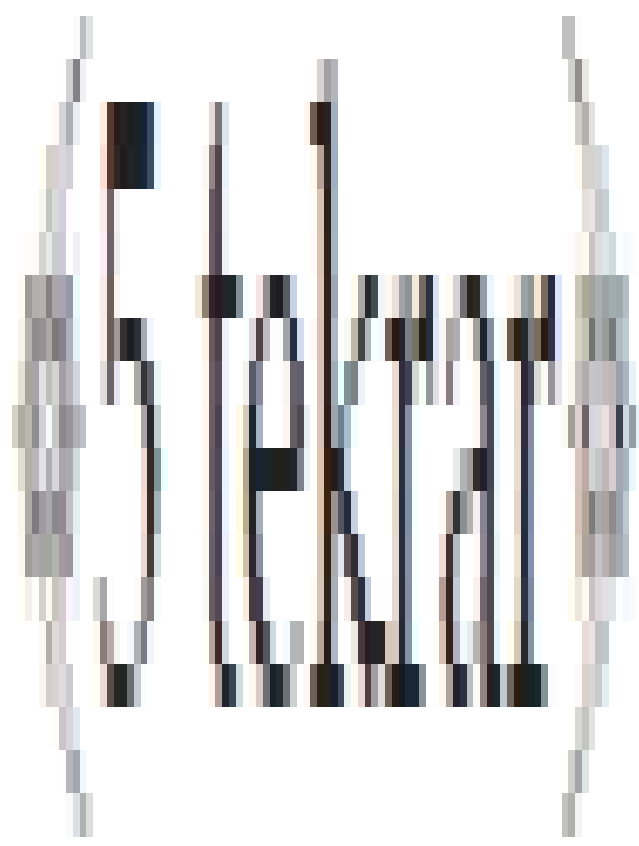
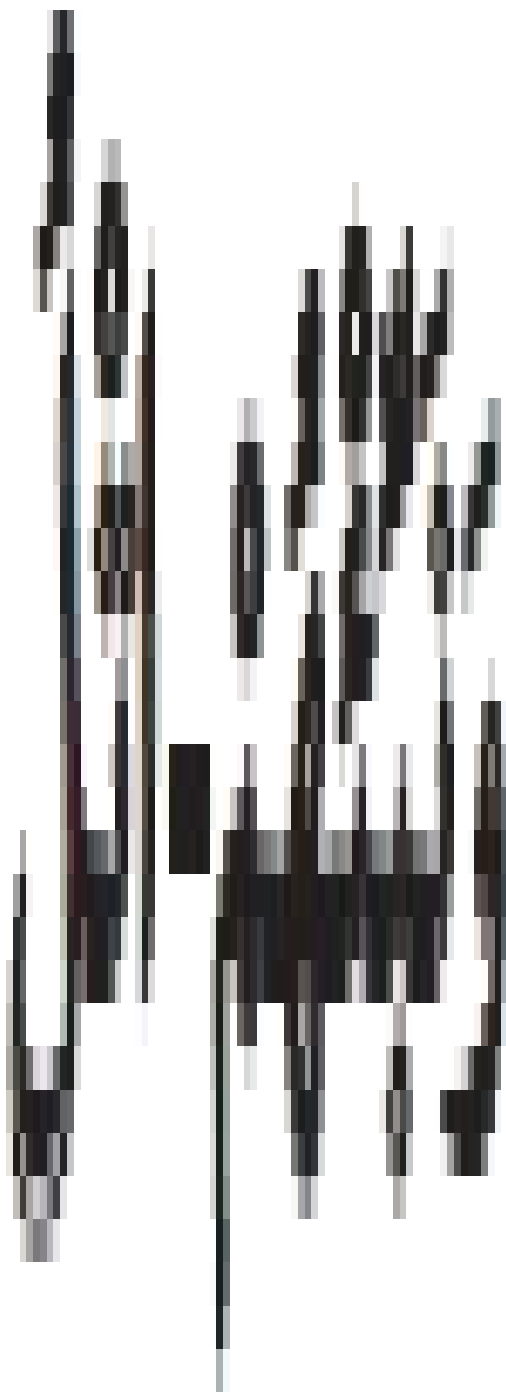
Yorumu: Takdir-i İlahide her şeyin bir zamanı vardır. Bunun bilincinde olup sabırlı davranmak kulluk imtihanını başarmak için fevkalade önemlidir. Zaten dünya hayatının sebab-i vücudu ve hikmeti de, nimetlere şükür, külfetlere, belalara ve musibetlere sabırdır. Bu hikmetli algıyla davranmak, sabırlı olmak, her şeyin zamanını beklemek, özellikle Hz. Peygamberin tebliğ esnasında kendisine karşı direnen, erdemsizliğin her türlüünü reva görerek saldırgan ve mütecaviz davranan müşriklere karşı daha sükûnet ve teenniyle davranmasını, acele etmemesini anlatan bir KOD'lamadır. Ayrıca en büyük fikri ve manevi desteği olan Kur'an'ı okurken ve dinlerken de aheste davranmasını isteyen ahlaki bir öğretilidir.

Anlamı: Yüzünü dine çevir, O'na çevir, tam-doğru-sürekli yap, kıl, namaz kıl, çevir, yönel.

Yorumu: İyi bir kul, erdemli bir insan olmak için, şirkten uzak, sadece Allah'a yönelen ve belirlenen vakitlerde büyük bir vecd ve saygıyla Allah'a ibadet eden ve namazını kılan bir kul olmayı emreden bir KOD'lamadır.

Namaz kılmak bir müslümanın en önemli görev ve alamet-i farikalarından biridir. Onu terk etmek, savsaklamak erdemlere ulaşmaya mani, bir Müslüman için ihmal edilemez ehemmiyette bir sorumluluktur.

Anlamı: Oku, söyle; anlat, naklet, ibret levhası olarak hatırlat, aynısını söyle, Rabbinin Kitabından sana vahyedileni oku! Onlara İbrahim gibi söyle!/İbrahim'in haberini de naklet! Onlara Nuh gibi söyle!/Nuh'un haberini oku!

Yorumu: Hz. Peygamberin en önemli görevlerinden biri de insanları hak dine ve erdemlere çağırmaktır. Bu görevini yaparken kendisine geçmiş ümmetlerin ve peygamberlerin hatıralarından örnekler sunularak, mücadelesinin seyri hakkında bir durum tesbiti yapması ve umutsuz olmaması bildirilmektedir. Daha önceleri peygamber ve ümmetlerin başından geçen tecrübeler hikâye edilmek suretiyle bir şevk ve heyecan kazandırılmakta, umutsuzluğa mahal olmadığı ifade edilmektedir. Bütün peygamberlerin tebliğ esnasında ümmetleriyle yaşadığı, özellikle Hz. Nuh'un, Hz. İbrahim'in ve Hz. Âdem'in yaşadığı süreçleri aktarmak suretiyle daha önceleri yaşanan benzer zorlukların beşer karakterinin tabii sonucu olduğunu ve mevcut güçlüklerin onun başarısına mani bir yönü olmadığını tesbit eden bir KOD'lamadır.

Tavır olarak cesaret ve vakar abidesi Hz. Nuh'un, söz ve ifade olarak da fikir ve aksiyon abidesi Hz. İbrahim'in bayraklaşan mücadelesine atıfla onlar gibi yapması ve söylemesi istenmektedir. Hz. İbrahim'in sûre-i Şuara'daki, Hz. Nuh'un sûre-i Yunus'taki ümmetlerine seslenişini aynen nakletmesi emredilmektedir. Zira bu iki peygamberin tavrının geleneksel hak mücadelesinin ilke ve prensiplerini çerçevelediği aşikârdır;

“Andolsun, biz Nuh'u ve İbrahim'i peygamber olarak gönderdik. Peygamberliği ve kitabı onların soylarına da verdik. Onlardan kimi doğru yola ermiştir, ama içlerinden birçoğu da fasık kimselerdir. Sonra bunların peşinden art arda peygamberlerimizi gönderdik. Onların arkasından da Meryem oğlu İsa'yı gönderdik, ona İncil'i verdik ve kendisine uyanların kalplerine şefkat ve merhamet duygusu koyduk. (Kendiliklerinden) icad ettikleri ruhbanlığa gelince; biz onu onlara farz kılmamıştık. Allah'ın rızasını kazanmak için onu kendileri icad etmişlerdi. Fakat ona da gereği gibi uymadılar. Biz de içlerinden iman edenlere mükâfatlarını verdik. Fakat onlardan birçoğu da fasık kimselerdir.”(Hadid, 26-27)

Bu seslenişlerin müslüman kimliğin, duruş ve tavrının belirlenmesi bakımından önemi çok büyük ve belirleyici, anlatım bakımından da fevkalade vecizdir.

Hz. Nuh'un öğretisi de kendisine hikaye edilerek ona yol göstermiş ve ondan da ümmetine örnekleyerek anlatması istenmiştir. Şöyle ki;

“Onlara Nuh gibi söyle! /Nuh'un haberini oku!

Hani o vaktiyle kavmine demişti ki:

“Ey kavmim!

Eğer benim aranızda durmam ve

Allah'ın ayetlerini hatırlatmam size ağır geldi ise,

Ben yalnız Allah'a dayanıp güvenirim;

Siz de ortaklarınızla beraber toplanıp,

Yapacağınızı kararlaştırın.

Sonra işiniz başınıza dert olmasın.

Bundan sonra vereceğiniz hükmü bana uygulayın ve

Bana mühlet de vermeyin.

Eğer yüz çeviriyor ve kabul etmiyorsanız,

Zaten sizden hiçbir ücret de istemedim.

Benim ücretim, ancak Allah'a aittir.

Bana (tek başıma da olsam) müslümanlardan olmam emredildi.”(Yunus,71-72)

Hz. Peygamberin; “Ben dedem İbrahim'in duasıyım” tesbitiyle; “Ey Rabbimiz! Bizi Sana boyun eğenlerden kıl, neslimizden de Sana itaat eden bir ümmet çıkar, bize ibadet usullerimizi göster, tevbemizi kabul et; zira tevbeleri çokça kabul eden, çok merhametli olan ancak Sensin.”(Bakara 128)

“Ey Rabbimiz! Onlara, içlerinden Senin ayetlerini kendilerine okuyacak, onlara kitap ve hikmeti öğretecek, onları temizleyecek bir peygamber gönder. Çünkü üstün gelen, her şeyi yerli yerince yapan yalnız Sensin.”(Bakara, 129) duası

olduğunu ifade ettiği Hz. İbrahim'in öğretisi, kendisine hikaye edilerek ona yol göstermiş ve ondan da ümmetine örnekleyerek anlatması istenmiştir. Şöyle ki;

“Onlara İbrahim gibi söyle!/İbrahim'in haberini de naklet!

Hani o, babasına ve kavmine:

‘Neye tapıyorsunuz?’ demişti.

‘Putlara tapıyoruz ve onlara tapmaya devam edeceğiz’ diye cevap verdiler.

İbrahim: ‘Peki,’ dedi,

‘Yalvardığınızda onlar sizi işitiyorlar mı?

Yahut size fayda ya da zarar verebiliyorlar mı?’

Şöyle cevap verdiler:

‘Hayır!

Ama biz babalarımızı böyle yapar bulduk.’

İbrahim dedi ki:

İyi ama ister sizin, ister önceki atalarınızın,

Neye taptığınızı biraz olsun düşündünüz mü?

İyi bilin ki onlar benim düşmanımdır;

Ancak âlemlerin Rabbi benim dostumdur;

Beni yaratan ve

Bana doğru yolu gösteren

O’dur.

Beni yediren, içiren

O'dur.

Hastalandığım zaman bana şifa veren

O'dur.

Benim canımı alacak, sonra beni diriltecek

O'dur.

Hesap günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum

O'dur.

Rabbim!

Bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat.

Bana, sonra gelecekler içinde, iyilikle anılmak nasip eyle!

Beni, Naîm cennetinin vârislerinden kıl.

Babamı da bağışla! Çünkü o sapıklardandı.

İnsanların dirilecekleri gün

Beni mahcup etme!

O gün, ne mal fayda verir ne de evlat.

Ancak, Allah'a temiz bir kalp ile gelenler o günde fayda bulur.”(Şuarâ, 69- 89)

Hız. İbrahim'in ümmetine seslenişı, ana fikri itibariyle;

Kendi inanç sistemini büyük bir cesaretle anlatımı,

Allah'ın kudret ve yüceliğini ilanı,

Kendi kulluğunu ve aczini itirafı,

Geçmişteki yanlışın ve şirkin eleştirisini,

Davette güzel bir üslubun kullanılmasını,

Doğruya ulaşmak ve yanlıştan kurtulmak için hissi olanı bir yana bırakıp düşünmeye çağrısı,

Hayat ve ötesini anlamlandırmayı,

Allah'tan bağışlanma dilemeyi,

Hikmet ve iyilik talep etmeyi,

İyi ve iyilikle anılmayı,

İyiye karşı duyarlılığı,

Cenneti istemeyi,

Gelmiş- geçmiş yakınların bağışlanmasını dilemeyi,

Diriliş günü mahcup olmamayı,

Kıyamette temiz bir gönül sahibi olmak dışında hiçbir şeyden fayda gelmeyeceği duygu ve düşüncelerinin ifadesini ihtiva etmektedir.

Hız. Nuh'un ümmetine seslenişı ise, ana fikri itibariyle;

Allah'ın ayetlerini yani; müteselsil bir tarzda bütün peygamberlerin ilan ettiğı ve savunduğı değerler manzumesini insanlara açıklamasından rahatsız olup kendisine bundan dolayı düşmanlık etmelerine anlam veremediğini,

Israrla hak ve hakikat mücadelesini sürdüreceğini,

Sadece Allah'a dayanıp güvendiğini ve yalnız O'ndan korktuğunu,

Mutlaka bir karşılık verecekler ve düşmanlık edeceklerse bir araya gelip karar vermelerini,

Aldıkları kararı icra etmek için bir an bile beklememelerini,

Bunun için onlardan merhamet ve süre istemediğini,

Eğer çağrısına kulak asmaz ve reddederlerse kendilerinden zaten herhangi bir karşılık talep etmediğini,

Karşılığını Allah'tan alacağı ulvi bir davetin hizmetkârı olduğunu,

Bunun için onlara minnet etmediğini ifade eden duruş ve tavır abidesi haykırışı ihtiva etmektedir.

Bu anlatımlar, özet olarak bu medeniyetin insanının;

Sosyo-kültürel,

Sosyo-politik,

Sosyo-ekonomik,

Psiko-sosyal davranış parametrelerini belirlemektedir.

Anlamı: Tapıp yalvarma, kulluk edip yalvarma, çağırma, çağırmaya kalkma! Perestiş etme.

Yorumu: İslam'ın en önemli umdesi tevhid ilkesidir. Allah'tan başka hiç kimseye yönelmeme, tapmama, ibadet etmeme, hiçbir güç, kudret ve referansı olmayan, ne zarar ne faydası olan gereksiz eşyaya bir güç atfedip onlara asla iltifat etmemeyi emreden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Alçakgönüllülükle, kol kanat ger, alçakgönüllü ol! Mütevazı ol! Onlara kol kanat ger!

Yorumu: Allah’a iman edip, Hz. Peygamberin çevresinde bulunan, ona büyük bir muhabbet ve sevgiyle bağlanan, onun mücadelesinde katkısı ve yardımı olan dost ve arkadaşlarına iyi davranmayı, onları büyük ilgi ve alakayla bağrına basmayı ve sahiplenmeyi anlatan bir KOD’lamadır.

Kendi taraftarlarını adalet prensipleri içinde sahiplenmeyen, karşılaşılan problemlerde konjonktürel gerekçe ve bahanelerle dostlarını terk eden ve onları yalnızlığa iten hareketler, güvensizliğe mahkûm olup başarıya ulaşamazlar.

Anlamı: Tasalanma, üzüme, kederlenme, mahzun olma.

Yorumu: Tebliğ sürecinde karşılaştığı güçlük ve zorluklar, kendisine karşı girişilen türlü yalan, iftira ve tuzaklar sebebiyle, ayrıca muhatapları olan müşriklerin sahip olduğu nimetlerden dolayı üzülp kederlenmemesini anlatan bir KOD'lamadır.

Anlamı: Olma, kaygı duyma, sıkıntı duyma.

Yorumu: Allah'ın yardımına mazhar bir elçi olarak üstüne düşeni yapması gerektiğine vurgu yapılarak, kendisine karşı yapılan entrika ve tuzaklardan endişe edip kaygılanmamasını Hz. Peygambere ihtar eden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Asla olma, sakın olma! Sakın kâfirlere arka çıkma, Asla müşriklerden olma! Sakın şüphecilerden olma! O halde sakın cahillik etme! O halde kuşkulananlardan olma!

Yorumu: Dini değerleri tebliğ sorumluluğunda olan Hz. Peygamberin karşılaştığı güçlük ve zorluklar sebebiyle, hiçbir sebeple ümitsizliğe kapılmaması, kendine gelen vahiyden asla kuşkuya düşmemesi, hiçbir şekilde müşriklere, münafıklara arka çıkmaması ve destek anlamına gelecek hiçbir tavrın içinde olmaması, onların iman etmesine olan istek ve düşkünlüğünden dolayı, mucize isteklerine ilgi duyup özel bir çaba ve arzu içinde olmamasını ihtar eden bir KOD'lamadır.

Bu kodlama ve ahlaki öğreti özelde Hz. Peygambere, genelde tebliğ faaliyetini sürdürme sorumluluğunda olan herkese diğer bütün kodlama ve öğretilerde olduğu gibi aynı davranış ve sorumluluğu yüklemektedir.

Anlamı: Sakın onlar seni bu ayetlerden alıkoymasınlar, sakın seni çevirmesinler.

Yorumu: Ahlaki erdemleri insanlara öğretme ve tebliğ etme sorumluluğu olan Hz. Peygamberi, hiçbir şeyin görevini ifa etmekten ve Kur'an'ın emirlerine büyük bir dikkat ve titizlikle uymaktan alıkoymaması, gerekçesi ne olursa olsun, ilahi emirlere uyma ve uygulama konusunda ısrarlı olmasını ihtar eden bir KOD'lamadır.

İnsanların gevşeme, esneme, dini farklılaştırma ve yumuşatma tekliflerine karşı kararlı, dimdik, dosdoğru, dürüst olması gerektiğine ve bu tavrın fevkalade önemine vurgu yapılmaktadır. Zira insanoğlu Kur'an-ı Kerim'de iyilikleriyle, kötülükleriyle, nankörlük ve vefasıyla, bütün yönleriyle tanımlanıp şöyle takdim edilmektedir;

“Andolsun, biz insanoğlunu şerefli kıldık. Onları karada ve denizde taşıdık. Kendilerini en güzel ve temiz şeylerden rızıklandırdık ve onları yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.”(İsra, 70)

“İşte bunlar, Âdem'in ve Nûh ile beraber (gemiye) bindirdiklerimizin soyundan, İbrahim'in, Yakub'un ve doğru yola iletip seçtiklerimizin soyundan kendilerine nimet verdiğimiz nebîlerdir. Kendilerine Rahmân'ın ayetleri okunduğu zaman ağlayarak secdeye kapanırlardı.

Onlardan sonra, namazı zayı eden, şehvet ve dünyevî tutkularının peşine düşen bir nesil geldi. Onlar bu tutumlarından ötürü büyük bir azaba çarptırılacaklardır.

Ancak tövbe edip inanan ve salih amel işleyenler başka. Onlar cennete, Rahmân'ın, kullarına gıyaben vaad ettiği “Adn” cennetlerine girecekler ve hiçbir haksızlığa uğratılmayacaklardır. Şüphesiz O'nun vaadi kesinlikle gerçekleşir.”(Meryem, 58-60)

“...insan zayıf yaratılmıştır.”(Nisa, 28)

“İnsana bir sıkıntı dokundu mu, gerek yan üstü yatarken, gerek otururken, gerekse ayakta iken, bu sıkıntıdan kurtulmak için bize dua eder. Ama biz onun bu sıkıntısını ondan kaldırdık mı, sanki kendisine dokunan bir sıkıntı için bize hiç yalvarmamış gibi geçer gider...”(Yunus, 12)

“Eğer insana tarafımızdan bir nimet tattırır da, sonra bunu ondan çekip alırsak, şüphesiz o ümitsiz ve nankör olur.”

Ama kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet tattırırsak mutlaka, “Kötülükler benden gitti” diyecektir. Çünkü o, şımarık ve böbürlenene biridir.”(Hud, 9-10)

“O, istediğiniz şeylerin hepsinden size verdi. Eğer Allah’ın nimetlerini saymaya kalkışsanız sayamazsınız. Şüphesiz insan çok zalimdir, çok nankördür.”(İbrahim, 34)

“Şüphesiz biz emaneti göklere, yere ve dağlara teklif ettik de onlar onu yüklenmek istemediler, ondan çekindiler. Onu insan yükledi. Çünkü o çok zalimdir, çok cahildir.”(Ahzab,72)

“İnsanı nutfeden /bir damla sudan yarattı. Böyle iken bakarsın ki o, Rabbine açık bir hasım kesilmiştir.”(Nahl, 4)

“İnsan çok aceleci/tez canlı yaratılmıştır.”(Enbiya, 37)

“İnsan hayra dua eder gibi şerre dua eder. İnsan çok acelecidir.”(İsra, 11)

“Denizde size bir sıkıntı dokunduğunda bütün taptıklarınız (sizi yüzüstü bırakıp) kaybolur, yalnız Allah kalır. Fakat sizi kurtarıp karaya çıkarınca yüz çevirirsiniz. Zaten insan çok nankördür.”(İsra, 67)

“Şüphesiz, insan çok nankördür.”(Hac, 66)

“Gerçekten biz insana katımızdan bir rahmet tattırdığımızda ona sevinir; ama elleriyle yaptıkları işler yüzünden onlara bir kötülük dokunursa, o zaman da insan pek nankördür.”(Şura, 48)

“Böyle iken “melekler Allah’ın kızlarıdır” demek suretiyle kullarından bir kısmını O’nun parçası saydılar. Şüphesiz insan apaçık bir nankördür.”(Zuhruf, 15)

“Şüphesiz biz insanı, karışım hâlindeki az bir sudan/meniden yarattık ve onu imtihan edeceğiz. Bu sebeple onu ıstır ve görür kıldık.

Şüphesiz biz onu ömür boyu yürüyeceği yola koyduk. O bu yolu ya şükrederek ya

da nankörlük ederek kat eder.”(İnsan, 2-3)

“Kahrolası inkârcı insan! Ne nankördür o!

Allah, onu hangi şeyden yarattı?

Az bir sudan/meniden. Onu yarattı ve ona ölçülü bir şekil verdi.

Sonra ona yolu kolaylaştırdı.

Sonra onu öldürdü ve kabre koydu.

Sonra, dilediği vakit onu diriltir.

Hayır, hayır o, Allah’ın kendisine emrettiğini yerine getirmedir. İman etmedi.

Her şeyden önce insan, yediği yemeğine bir baksın!

Gerçekten biz, yağmuru bol bol yağdırdık.

Sonra toprağı, iyiden iyiye yarıdık!

Böylece sizin ve hayvanlarınızın yararlanması için orada taneler, üzümler, yoncalar, zeytinler, hurmalıklar, sık ağaçlı bahçeler, meyveler ve otlaklar ortaya çıkardık.

Kişinin kardeşinden, annesinden, babasından, eşinden ve çocuklarından kaçacağı gün kulakları sağır edencesine şiddetli ses geldiği vakit, işte o gün onlardan herkesin kendini meşgul edecek bir işi vardır.”(Abese, 17-37)

“İnsan gerçekten Rabbine karşı pek nankördür.

Hiç şüphesiz buna kendisi de şahittir.

Hiç şüphesiz o, mal sevgisi sebebiyle çok katıdır.

Acaba o bilmiyor mu ki, kabirlerde bulunanlar çıkarıldığı ve kalplerdeki ortaya konulduğu zaman, işte o gün onların Rabbi kendilerinin her hâlinden mutlaka haberdardır.”(Adiyat, 6-11)

“İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirip yan çizer. Kendisine şer dokununca da

umutsuzluğa düşer.”(İsra, 83)

“De ki: “Eğer siz Rabbimin rahmet hazinelerine sahip olsaydınız, o zaman da tükenir korkusuyla cimrilik ederiniz. Zaten insan çok cimridir.”(İsra, 100)

“Andolsun, biz bu Kur’an’da insanlar için her türlü misali değişik şekillerde açıkladık. Fakat insan tartışmaya her şeyden daha çok düşkündür.”(Kehf, 54)

“İnsan, bizim, kendisini az bir sudan/meniden yarattığımızı görmedi mi ki, kalkmış apaçık bir düşman kesilmiştir.”(Yasin, 77)

“İnsana nimet verdiğimizde yüz çevirir ve yan çizer. Başına bir kötülük gelince de yalvarmaya koyulur.”(Fussilet, 51)

“Hayır, insan kendini yeterli gördüğü için mutlaka azgınlık eder.”(Alak, 6-7)

“İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı zanneder.”(Kıyamet, 36)

“İnsan, ‘Öldüğümde gerçekten diri olarak topraktan çıkarılacak mıyım?’ der.

İnsan, daha önce hiçbir şey değil iken kendisini yarattığımızı düşünmez mi?”(Meryem, 66-67)

“Andolsun, biz insanı, süzölmüş çamurdan bir özden yarattık.”(Mü’minun, 12)

“İnsana bir zarar dokunduğu zaman Rabbine yönelerek O’na yalvarır. Sonra kendi tarafından ona bir nimet verdiği zaman daha önce O’na yalvardığını unutur ve Allah’ın yolundan saptırmak için O’na eşler koşar. De ki: “Küfrünle az bir süre yaşayıp geçin! Şüphesiz sen cehennemliklerdensin.”(Zümer, 8)

“İnsana bir zarar dokunduğunda bize yalvarır. Sonra ona tarafımızdan bir nimet verdiğimizde, ‘Bu, bana ancak bilgim sayesinde verilmiştir’ der. Hayır, o bir imtihandır. Fakat onların çoğu bilmezler.”(Zümer, 49)

“İnsan, hayır/mal, mülk, genişlik istemekten usanmaz. Fakat başına bir kötülük gelince umutsuzluğa düşer, yıkılır.

Andolsun! Başına gelen bir zarardan sonra kendisine tarafımızdan bir rahmet tattırsak mutlaka, ‘Bu benim hakkımdır, Kıyametin kopacağını da sanmıyorum. Andolsun, Rabbime döndürülürsem, şüphesiz O’nun yanında benim için daha

güzel şeyler vardır' der. Andolsun, biz inkâr edenlere yaptıklarını mutlaka haber vereceğiz ve andolsun, onlara mutlaka ağır azaptan tattıracağız.”(Fussilet, 49-50)

“Andolsun, insanı biz yarattık ve nefsinin ona verdiği vesveseyi de biz biliriz.

İnsan hiçbir söz söylemez ki onun yanında yaptıklarını gözetleyen ve kaydeden hazır bir melek bulunmasın.

Ölüm sarhoşluğu bir hakikat olarak insana gelir de ona, “İşte bu, senin öteden beri kaçıp durduğun şeydir” denir.

İnsanlar öldükten sonra tekrar dirilmeleri için Sûr’a üfürülecek. İşte bu, tehdidin gerçekleşeceği gündür.”(Kaf, 16-20)

“Allah, insanı pişmiş çamur gibi bir balçıktan yarattı.”(Rahman, 14)

“Şüphesiz insan çok hırslı ve sabırsız olarak yaratılmıştır.

Kendisine kötülük dokunduğu zaman sızlanır.

Ona bir hayır dokunduğunda da eli sıkıdır.

Ancak, namaz kılanlar başka.

Onlar, namazlarına devam eden kimselerdir.

Onlar, mallarında; isteyenler ve istemeyip mahrum kalanlar için belli bir hak bulunan kimselerdir.

Onlar, ceza gününü tasdik eden kimselerdir.

Onlar, Rablerinin azabından korkan kimselerdir.

Çünkü Rablerinin azabından emin olunamaz.

Onlar, mahrem yerlerini koruyan kimselerdir.

Ancak eşleri yahut sahip oldukları cariyeleri hariç... Çünkü onlar eşleri ve cariyeleri ile olan ilişkileri konusunda kınanmazlar.

Kim bunun ötesini isterse, işte onlar sınırı aşan kimselerdir.

Onlar, emanetlerini ve verdikleri sözü gözeten kimselerdir.

Onlar, şahitliklerini dosdoğru yapan kimselerdir.

Onlar, namazlarını titizlikle koruyan kimselerdir.

İşte onlar cennetlerde ikram göreceklerdir.”(Mearic, 19-35)

“İnsan, kendisinin kemiklerini biraraya getiremeyeceğimizi mi sanır?

Fakat insan kıyameti yalanlamak ister.

“O kıyamet günü ne zaman?” diye sorar.

Gözler kamaştığı, ay karanlığa gömüldüğü, güneş ve ay biraraya getirildiği zaman, o gün insan “kaçış nereye?” diyecektir.

Hayır, sığınacak hiçbir yer yoktur.

O gün varıp durulacak yer, sadece Rabbinin huzurudur.

O gün insana, yapıp önden gönderdiği ve yapmayıp geri bıraktığı şeyler haber verilir.

Hatta mazeretlerini ortaya koysa da, o gün insan kendi aleyhine şahittir.”(Kıyamet, 3-15)

“En büyük felaket/kıyamet geldiği zaman, o gün insan yaptıklarını hatırlar.”(Naziât, 34-35)

“Ey insan! Seni yaratan, şekillendirip ölçülü yapan, dilediği bir biçimde seni oluşturan cömert Rabbine karşı seni ne aldattı?”(İnfitar, 6-8)

“Ey insan! Şüphesiz, sen Rabbine kavuşuncaya kadar didinip duracak ve sonunda didinmenin karşılığına kavuşacaksın.

Kime kitabı sağından verilirse,

Hesabı çok kolay bir şekilde görülecek,

Sevinçli olarak ailesine dönecektir.

Fakat kime kitabı arkasından verilirse,

“Helâk!” diye bağırarak ve alevli ateşe girecektir.

Çünkü o, dünyada iken ailesi içinde sevinçli idi.

Çünkü o hiçbir zaman Rabbine dönmeyeceğini sanırdı.”(İnşikak, 6-14)

“Biz insanı bir sıkıntı ve zorluk içinde olacak ve bunlara göğüs gerecek şekilde yarattık.

İnsanoğlu, kendisine kimsenin güç yetiremeyeceğini mi sanıyor?

“Yığınla mal harcadım” diyor.

Kendisini kimsenin görmediğini mi sanıyor?”(Beled, 4-7)

“Öyleyse insan neden yaratıldığına bir baksın.

Fışkırp çıkan bir sudan yaratıldı.

Bu su, bel ile kaburga kemikleri arasından çıkar.

Şüphesiz Allah’ın onu, öldükten sonra tekrar diriltmeye de gücü yeter.

Bütün sırların yoklanacağı günü hatırla!

O gün artık insan için ne bir kuvvet vardır, ne de bir yardımcı.”(Tarık, 5-10)

“İnsan ise; Rabbi onu deneyip de kendisine ikramda bulunduğunda, ona bol bol nimetler verdiğinde, “Rabbim bana ikram etti” der.

Ama onu deneyip rızkını daraltınca da, “Rabbim beni aşağıladı” der.

Hayır, hayır! Yetime ikram etmiyorsunuz.

Yoksulu yedirmek konusunda birbirinizi teşvik etmiyorsunuz.

Haram helâl demeden mirası alabildiğine yiyorsunuz.

Malı da pek çok seviyorsunuz.

Hayır, yeryüzü kıyamet sarsıntısıyla parça parça olup dağıldığı zaman,

Rabbinin buyruğu ve saf saf dizilmiş olarak melekler geldiği ve o gün cehennem getirildiği zaman, işte o gün insan yaptıklarını birer birer hatırlar. Fakat bu hatırlamanın ona nasıl faydası olacak!?

“Keşke bu hayatım için önceden bir şey yapsaydım” der.

Artık o gün, Allah’ın edeceği azabı kimse edemez.

Onun vuracağı bağı kimse vuramaz.

Allah, şöyle der: “Ey huzur içinde olan nefis!”

“Sen O’ndan razı, O da senden razı olarak Rabbine dön!”

“İyi kullarımın arasına gir.”

“Cennetime gir.”(Fecr, 15-30)

“Biz, gerçekten insanı en güzel bir biçimde yarattık.

Sonra onu, aşağıların aşağısına indirdik.

Ancak, iman edip salih ameller işleyenler başka. Onlar için devamlı bir mükâfat vardır.

Ey insan! Böyle iken, hangi şey sana hesap ve cezayı yalanlatıyor?

Allah, hükmedenlerin en iyi hükmedeni değil midir?”(Tîn, 4-8)

“Yaratan Rabbinin adıyla oku! O, insanı “alak”dan yarattı.

Oku! Senin Rabbin en cömert olandır.

O, kalemle yazmayı öğretendir, insana bilmediğini öğretendir.”(Alak, 1-5)

“Yeryüzü kendine has bir sarsıntıya uğratıldığı, içindekileri dışarıya çıkarıp attığı ve insan, “Ona ne oluyor?” dediği zaman,

İşte o gün, yer, kendi haberlerini anlatır.

Çünkü Rabbin ona öyle vahyetmiştir.

O gün insanlar amellerinin kendilerine gösterilmesi için bölük bölük kabirlerinden çıkacaklardır.

Artık kim zerre ağırlığınca bir hayır işlerse, onun mükâfatını görecektir.

Kim de zerre ağırlığınca bir kötülük işlerse, onun cezasını görecektir.”(Zilzal, 1-8)

“Andolsun zamana ki, insan gerçekten ziyan içindedir.

Ancak, iman edip de sâlih ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler, birbirlerine sabrı tavsiye edenler ziyanda değillerdir.”(Asr,1-3)

Bu ayetlerin muhtevasında bütün özellikleriyle tanıtılmış olan insanoğlunun vesvese ve hilelerine karşı Hz. Peygamberi dikkatli olmaya ve hiçbir hile ve teklifin onu yolundan alıkoymamasını dikkat etmesi istenmektedir.

Anlamı: Sen tevhide davet et, davet et, çağır!

Yorumu: İnsanları güzel söz, tatlı dille Allah'a, O'nun emirlerine uymaya davet etmeyi, reddettiklerinde de zor ve cebir kullanmak gibi istenilmeyen tavırların içine girmemeyi, mücadele üslubundaki zerafet ve nezaketi muhafaza etmeyi, kendisinin dosdoğru yol üzere olduğu inancıyla hareket edip herkesin ne yaptığını Yüce Allah'ın bildiğini, herkesi ameliyle muaheze edeceğini hatırlatarak davetine devam etmesini emreden bir KOD'lamadır.

**Anlamı: Bak, Baksana, Gör ki; Anla! Bak, onlara delilleri nasıl açıklıyoruz?
Yine bak ki haktan nasıl yüz çeviriyorlar?!**

**Yorumu: Tebliğ ve Allah’a davet esnasında nice zorluk, iftira, alay, hakaret
ve çirkin benzetme ve tasvirlerle karşılaşan Hz. Peygambere, teselli ve
destek anlamında bir KOD’lamadır.**

Yüce Allah, Kur’an ile insanlığa delil ve gerçekleri bütün açıklığıyla ifade etmesine rağmen müşriklerin red ve inkârda ısrar ettiklerini hatırlatarak, Hz. Peygambere onların bu tavrına üzülmemesini, ayrıca Hz. Peygamberin şahsına yönelik falcı, kâhin, sihirbaz gibi çirkin tasvir ve benzetmelerine de atıfta bulunuyor, yaptıkları bu büyük hakaretin sonucunda öyle büyük bir sapkınlığa uğradılar ki, artık bir daha iflah olamayacaklar diyerek Hz. Peygamberin gönlüne sükûnet ve ilahi şefkat meltemleri sunuluyor.

**Anlamı: Eli sıkı olma! Elini bağlayıp boynuna asma! Tanıma! Edinme!
Azap ederken beni zalimlerin arasında bulundurma!**

Yorumu: Hz. Peygambere, yüce Allah'tan başka Rab edinmemesini ve O'ndan başka ma'bud ve sığınılacak merci olmadığını anlatan, ayrıca cömert olması, eli sıkı olmaması gerektiğini tavsiye eden ve ona şiddetli ve ürkütücü olan Allah'ın azabından; "Azaba dûçar olacıklara azap ederken kendisini onların arasında bulundurmaması" duası öğretilerek sakınmasını emreden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Deme, söyleme, sakın deme, sakın söyleme, of(!) bile deme!

Yorumu: İslami değerlerin aktarılması ve muhafaza edilmesinde ailenin yeri fevkalade önemlidir. Bu ehemmiyetin gereği olarak, ailenin en temel ögesi olan ana-babaya hürmetin çok ciddi bir gereklilik olması hasebiyle aslında gerçek muhatabın doğrudan Hz. Peygamber olmasa bile, Kur'an'ın edebi zevkinden kaynaklanan iltifat sanatıyla ona hitap edilerek ümmetin sorumluluğunu teşvik eden bir KOD'lamadır.

Zira Hz. Peygamberin ana-babası, bu hitabı gerekli kılacak yaşlılığa ulaşmadan, o çok küçükken vefat etmişlerdir.

Anlamı: Akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver.

Yorumu: Herkesin hak ve hukukuna riayet etmeyi en temel esaslarından biri sayan İslam, bununla ilgili Hz. Peygambere, herkesin hakkını herkese vermeyi, özellikle akraba bağlarını güçlendirmesi açısından akrabaya, yoksula, muhtaçlara ve yolda kalmış yolculara hakkını eda etmesini emreden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Saçıp savurma, savurgan olma!

Yorumu: Cömert olmak, paylaşmak kadar mutasarrıf olmak da İslam'ın önemli saydığı erdemlerdendir. Hz. Peygambere cömert olması kadar, sahip olduğu varlıkları dikkatli bir şekilde kullanmayı, onları asla israf etmemeyi, savurgan olmamayı ve saçıp-savurmamayı öğreten bir ahlaki erdem ve KOD'lamadır.

Anlamı: Büsbütün eli açık olma! Elini açıp saçma!

Yorumu: Hz. Peygambere cömert olmakla, savurganlık arasında orta yol tutturarak hareket etmeyi, ne cimri olmak, ne de saçıp savurmak, ikisi arasında itidal çizgisinde bir erdemle hareket etmeyi öneren bir KOD'lamadır.

Anlamı: Ardına düşme, peşine düşme, ardınca gitme.

Yorumu: Hakkında bilgi-birikim sahibi olmadığı şeylerin peşi sıra gitmek, ardı sıra koşmak suretiyle gereksiz konuşma ve davranışlarla yorulmaktan alıkoyan; sahip olunan göz, kulak ve gönül gibi hissiyat ve duyuların boş yere aşındırılmasından sakınmak, insanoğluna bahşedilen bu nimetlerin her birisinden, yaptığı işlerden mes'ul tutulacağı ihtarıyla dikkatli davranmasını gerekli kılan ve Hz. Peygamberin şahsında bütün insanlığa seslenen bir erdem çağrısı ve KOD'lamadır.

Anlamı: Yürüme, dolaşma, gezme! Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma!

Yorumu: Kur'an-ı Kerim'in icazına en güzel örneklerden biri olarak, iltifat sanatının kullanıldığı, zaten son derece mütevazı biri olan Hz. Peygamberin şahsında bütün insanlığa kibirlenmemeyi, böbürlenmemeyi anlatan ahlaki bir öğretilir. Çevresinde var olan yüce dağların yanında kendi güç ve heybetinin pek de kıymeti olmadığını ifade eden, yaratılışın ihtişamını gözlemleyerek yerin-göğün azameti karşısında, bu varlıklardan mülhem onları yaratan gücün yüceliğine istidlal ederek mütevazı olması gerektiğini belirleyen bir KOD'lamadır.

Anlamı: Nafile namaz kıl, teheccüt kıl!

Yorumu: Sadece farz olan ibadetleri yerine getirmek suretiyle olgunluğa erilemeyeceğini ifadeyle, sükûnetin hâkim olduğu, nefis muhasebesine en elverişli zaman dilimleri olan gecelerde Yüce Allah’a ibadet etmeyi, dua ve niyazda bulunmayı ve nafile namaz kılmayı Hz. Peygambere emreden bir KOD’lamadır.

|

Anlamı:

...ve şöyle niyaz et;

“Rabbim!

Gireceğim yere dürüstlükle girmemi sağla!

Çıkacağım yerden de dürüstlükle çıkmamı sağla!

Bana tarafından, hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver!”

Yorumu: Hz. Peygamberin davetinin mihenk taşı niteliğindeki kural, doğruluk ve dürüstlük... Mekke serüveninin 40+13 =53 yıllık mücadelesinin sonunda, miraç dönüşünde Medine’ye hicret etme emir ve izni verilen Kutlu Nebiye nazil olan bu ayetlerle ona, 53 yıl yaşadığı Mekke’den ayrılırken, dua niteliğindeki bu emirle, benden sonrası tufan anlayışı yerine, ayrılmak üzere olduğu bu beldeden “dürüstlükle” ayrılması, öyle anılması ve hatırlanması, şimdi gitmek üzere olduğu belde, Medine’ye de “dürüstlükle” girmesi öğretilmekte ve bu ahlaki erdemin işin başı ve başarının mihenk taşı olduğunu anlatan bir KOD’lamadır.

Modern dünyanın aşınan ve erozyona uğrayan en önemli değerlerinin başında gelen erdem, “doğruluk ve dürüstlüktür.” Tek kelimeyle ifade edilmek istenirse modernitenin en önemli ve ciddi sorunu da aşınan bu erdemin ortaya çıkardığı “güven bunalımı” ve onun doğurduğu olumsuz sonuçlardır. Sosyal hayattan siyasete, ekonomik ilişkilerden ferdi-psikolojik davranışlara kadar bütün

hayatımızı kuşatan sorunlar yumağı içinde debelenip durduğumuz ve aşmayı bir türlü başaramadığımız en önemli kayıp iksirdir. Bu sihirli formülü Hz. Peygamberin örneğinde yeniden keşfedip geri kazandığımızda çözümün formülünü yeniden keşfetmiş olacağız.

Anlamı: Dosdoğru ol, hedefinden şaşma, istikametini doğru tut.

Yorumu: Dini tebliğ ederken sosyal, kültürel, ekonomik, siyasal ve ferdi dönüşümün güçlüklerine karşı gösterilen direnç ve karşılaşılan tepki ve tekliflere aldırmadan Hz. Peygambere ne emredildiyse öyle davranması ve istenildiği gibi hareket etmesini teklif eden bir KOD’lamadır.

İnsanoğlunun zorluklar karşısında bahaneler üreterek yan çizmesine asla müsamaha göstermeyen bu ayet-i kerimenin muhtevası Hz. Peygamberin örnekliğinde her Müslüman için de bir duruş, tavır ve ahlaki öğretidir. Emrolunduğu gibi dosdoğru olan ve yaşayan Hz. Peygambere uymanın referansı da yine doğru, dosdoğru yolu bulmak için ona uymaktan geçtiğini açıkça belirten Kur’an-ı Kerim’dir. Şöyle buyrulmaktadır;

“Biz her ümmet için uygulayacağımız bir ibadet yolu verdik. O hâlde, din işinde seninle asla çekişmesinler. Sen Rabbine davet et. Çünkü sen hiç şüphesiz hakka götüren dosdoğru bir yol üzerindesin.”(Hac, 67)

“Şüphesiz sen onları doğru bir yola çağırıyorsun.”(Mü’minûn, 73)

“Ey Muhammed! Hikmet dolu Kur’an’a andolsun ki, sen elbette dosdoğru bir yol üzere peygamber gönderilenlerdensin.”(Yâsîn, 2-4)

“İşte sana da, emrimizle bir ruh (kalpleri diriltiren bir kitap) vahyettik. Sen kitap nedir, iman nedir bilmezdin. Fakat biz onu, kullarımızdan dilediğimizi, kendisiyle doğru yola erdirtireceğimiz bir nur yaptık. Şüphesiz ki sen doğru bir yola iletiyorsun; göklerdeki ve yerdeki her şeyin sahibi olan Allah’ın yoluna. İyi bilin ki, bütün işler sonunda Allah’a döner.”(Şûrâ, 52-53)

“Öyle ise sana vahyedilene sımsıkı sarıl. Şüphesiz sen doğru bir yol üzeresin.”(Zuhruf, 43)

“Şüphesiz o kıyametin kopacağına bir bilgisidir. Artık onun hakkında asla şüphe etmeyin, bana uyun, bu doğru bir yoldur.”(Zuhruf, 61)

Anlamı: Yüz çevir, Aldırış etme, muamele et, davran.

Yorumu: Hz. Peygambere, müşriklerden gördüğü kabalık ve çirkin davranışlarıyla ilgili müsamaha ve hoşgörüyü öğütleyen bir KOD'lamadır.

Onların bütün çirkin ve saygısız davranışlarına aldırmadan, güzellikle erdem çağrısına devam etmesi gereğine vurgu yapılmaktadır.

**Anlamı: Gözlerini dikme! Dünya hayatının çekiciliğine gözlerini dikme!
Dünya malına göz dikme!**

Yorumu: Hayatının önemli bir bölümünü zorluklar, sıkıntılar içinde üstelik ana-babasını çok küçükken kaybetmiş, dedesinin ve amcasının yanında yetim olarak geçirmek zorunda kalan Hz. Peygambere, müşriklerin sahip olduğu geçici, bir varmış-bir yokmuş, ha var ha yok dünya malının çekiciliğine aldanmamasını, onların yeryeryüzünde neşe, mutluluk içinde ve çalımla gezmelerine tamah etmemesini, göz dikip üzülmemesini öğütleyen bir KOD'lamadır.

Her insanın ihtiyaçları, arzu ve iştiyakları itibariyle doğru algılamada en çok zorlandığı konu, dünyanın geçici hazları ve güzelliğinin büyüleyiciliği ve aldaticılığına kapılmalarıdır. Bu sebeple helal-haram demeden, iyi-kötü bakmadan, güzel-çirkin aldırmadan haksızlık ve zulüm içinde debelenip kısacık ömrü heba ederler. Onun mesajının muhtevasında zikredilen nice Karunlar, Firavunlar, Nemrutlar bu aldanışın kurbanı olup gitmişlerdir.

Hz. Peygamberin örnekliğinde, insanlığa sunulan bu aldanmışlığın benzerleri olmaması için dikkatimiz çekilmekte ve çok ciddi bir erdem çağrısı yapılmaktadır.

Anlamı: Ol!

Yorumu: Nimetlere şükretmek, sıkıntılara sabretmek, dünya hayatının anlamını çerçeveleyen iki davranıştır. Ya şükür imtihanına veya sabır imtihanına tabi tutulmak için dünya hayatı inşa edilmiştir. Hz. Peygambere, kulluğun özünü ifade eden yalnız ve yalnız Rabbine secde etmesi ve ona şükretmesi gerektiğini ifade ve emreden bir KOD'lamadır.

Nimetlerin gerçek sahibi olan Yüce Allah'a hamd ve şükretmek işin esası olmak kaydıyla, insanlığa emek veren iyilik ve fazilet sahibi kişilere vefa borcunu unutmamak her erdem sahibinin teşekkür borcudur. Bu sebeple Hz. Peygamber, geceleri ayakları rahatsız oluncaya dek çok fazla ibadet edip, Kur'an okuduğu için, Hz. Aişe validemiz ona; "Gelmiş geçmiş kusurları bağışlanan biri olarak biraz sağlığına dikkat etmesi gerektiğini" söylemek suretiyle daha çok istirahat etmesini söyleyince, Hz. Peygamber; "Bunca ilahi lütuf ve ikrama karşı şükreden bir kul olmayayım mı?" buyurmuştur.

Anlamı: Huzurundan kovma, O'na yalvaranları huzurundan kovma.

Yorumu: Kendi taraftarlarını, dostlarını ve birlikte yorulup, birlikte yoğrulduğu can yoldaşlarını önemsemek, öncelemek, onlara muhabbet, saygı, sevgi ve vefa borcuyla yaşamak, onların dertleriyle hemdert olmak, başarıyı hedefleyen her mücadele insanının şiarıdır. Bu emir, Hz.

Peygambere, zor ve kolay zamanlarında, sıkıntılı ve kederli anlarında, fakirlik ve zenginlik hallerinde hep yanında olan, onunla beraber bir Allah'a inanıp yoluna baş koyan insanlara büyük bir itibar, ilgi ve alaka göstermesini emreden ve yekvücut olmayı hedefleyen bir KOD'lamadır.

Anlamı: Oturma, birlikte oturma.

Yorumu: Dini değerlere, kutsallara saldıran, onu küçümseyen, istihfaf edip alay eden densizlerle aynı karede görünmemeyi, onlarla birlikte arkadaşlık ve dostluk etmemeyi Hz. Peygambere emreden, kendi istiklal ve duruşunu muhafaza eden bir aksiyon insanı olmayı öğütleyen bir KOD’lamadır.

“Zulmedenlere meyletmeyin. Yoksa size de ateş dokunur. Sizin Allah’tan başka dostlarınız yoktur. Sonra size yardım da edilmez.”(Hûd, 113)

“Çünkü onlar, Allah’a karşı sana asla bir fayda sağlayamazlar. Şüphesiz zalimler birbirinin dostlarıdır. Allah ise kendisine karşı gelmekten sakınanların dostudur.”(Câsiye, 19) ayetleriyle Yüce Allah, Peygamberine ve onun örneğinde Müslümanlara, duruş, tavır ve vakar çizgilerini öğretmektedir.

Anlamı: Şahitlik etme, onlarla beraber şahitlik etme!

Yorumu: Hz. Peygamberin öğrettiği ve tebliğ ettiği değerlerin dışında, haram ve helâlların aksine farklı fikir, talep ve söylemleri olan müşriklerin söylediklerini ciddiye almaması ve onların söylediklerine zinhar itibar etmemesi, kendine vahyedilen gerçeklerin dışında hiçbir şeyi onların istekleri doğrultusunda ifade ediyor intibai verecek herhangi bir söylemin içinde bulunmamasını emreden bir KOD'lamadır.

Kur'an'da şöyle buyrulmaktadır;

“Eğer onlar,

Allah şunu yasak etti diye,

Yalan yere şahitlik ederlerse,

Sen onlarla beraber şahitlik etme!”

Anlamı: Uyma; Arzularına uyma, heveslerine uyma, isteklerine uyma.

Yorumu: Allah'ın ayetlerini yalanlayan, ahiret gününe imanı reddeden, kendi heva ve heveslerine göre yaşayan, bu konularda herhangi bir kabulü ve fikri olmayan, inkârcı müşrik ve cahillerin istek ve arzularına uymamayı emreden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Gör onların kim olduğunu! Şunların haline bak! Onların halini gör! Bak, şunların haline! Gör!

Yorumu: Hz. Peygamberin, dini tebliğ ve erdemleri öğrettiği süreçte müşriklerin, ilkesiz, ahlaksız, seviyesiz karşı koymalarını, hiçbir insanî kural ve kaide gözetmeden yaptıkları kötülükleri reddeden, küçümseyen, basitlik ve seciyesizliklerini istihfaf eden, nasıl rezil ve rüsvay olacaklarını ifade eden ve peygamberin de bunu fark etmesini isteyen bir umut ve motivasyon KOD'lamasıdır.

Anlamı: Sımsıkı sarıl, sıkıca tutun.

Yorumu: Kim ne derse desin, Hz. Peygamberin doğru yolda olduğunu, onun kendine vahyedilen Kur'an'a uyması gerektiğini, gevşemeden ve usanmadan kararlılığından asla vazgeçmemesi gerektiğini ifade eden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Gözetle, Bekle.

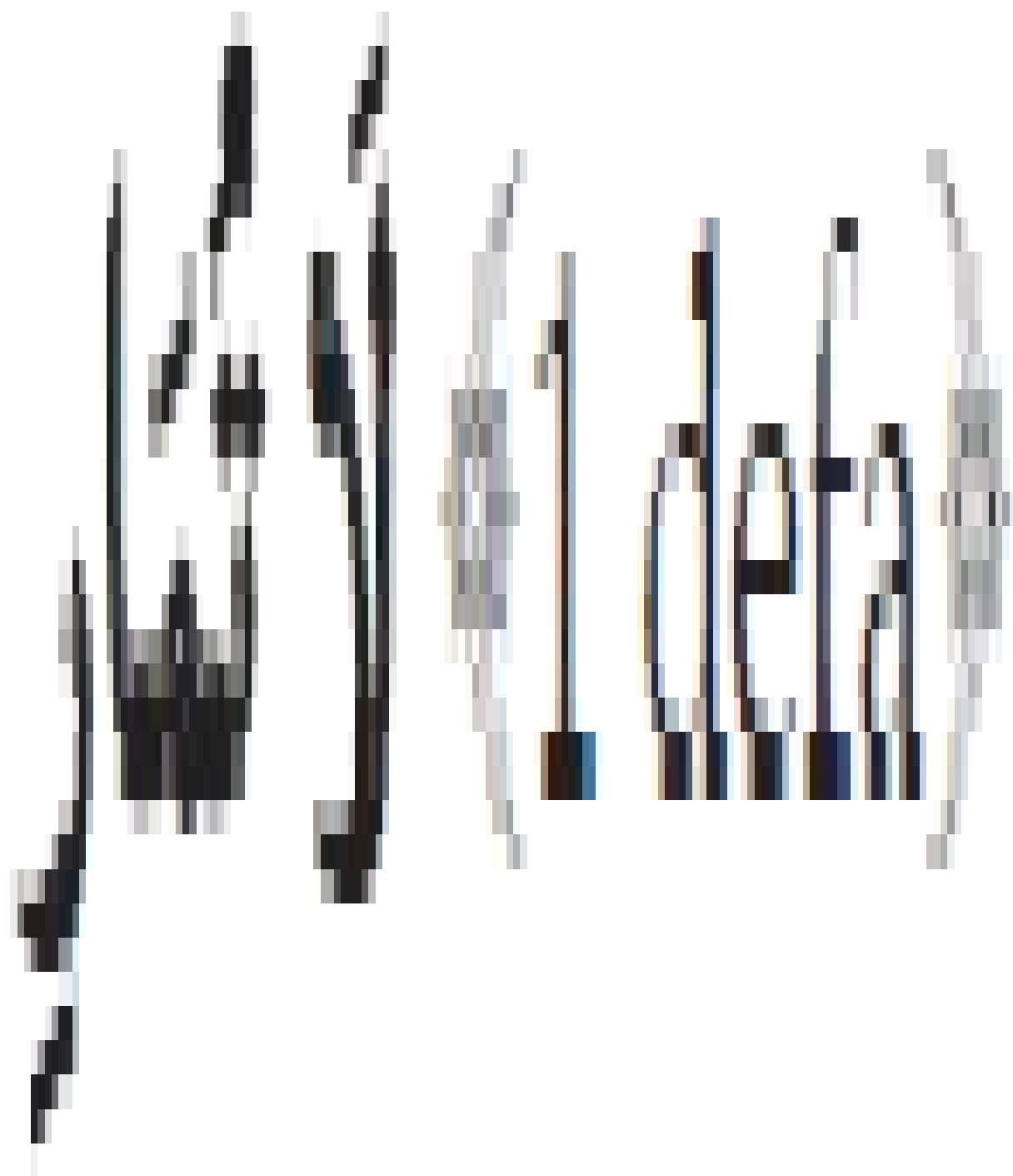
Yorumu: Müşrikler ister inansın ister inanmasın, Hz. Peygamberden yapması gerekeni yapmasını isteyen, onların umutlarını boşa çıkararak boş beklentiler içinde olduklarını görecekları kötü günlerin yakın olduğunu, senin hakkında bekledikleri kötü şeylerin ve azabın onları nasıl kuşatacağını görecekları zamanı beklemesini haber veren bir KOD'lamadır.

Anlamı: Acele etme.

Yorumu: Hz. Peygamberin tebliğ ettiği değerlerin herkes tarafından hemencecik, kolayca kabul edilmesinin mümkün olmadığını, bu sebeple de sabırlı ve kararlı davranmasını ifade eden bir KOD'lamadır.

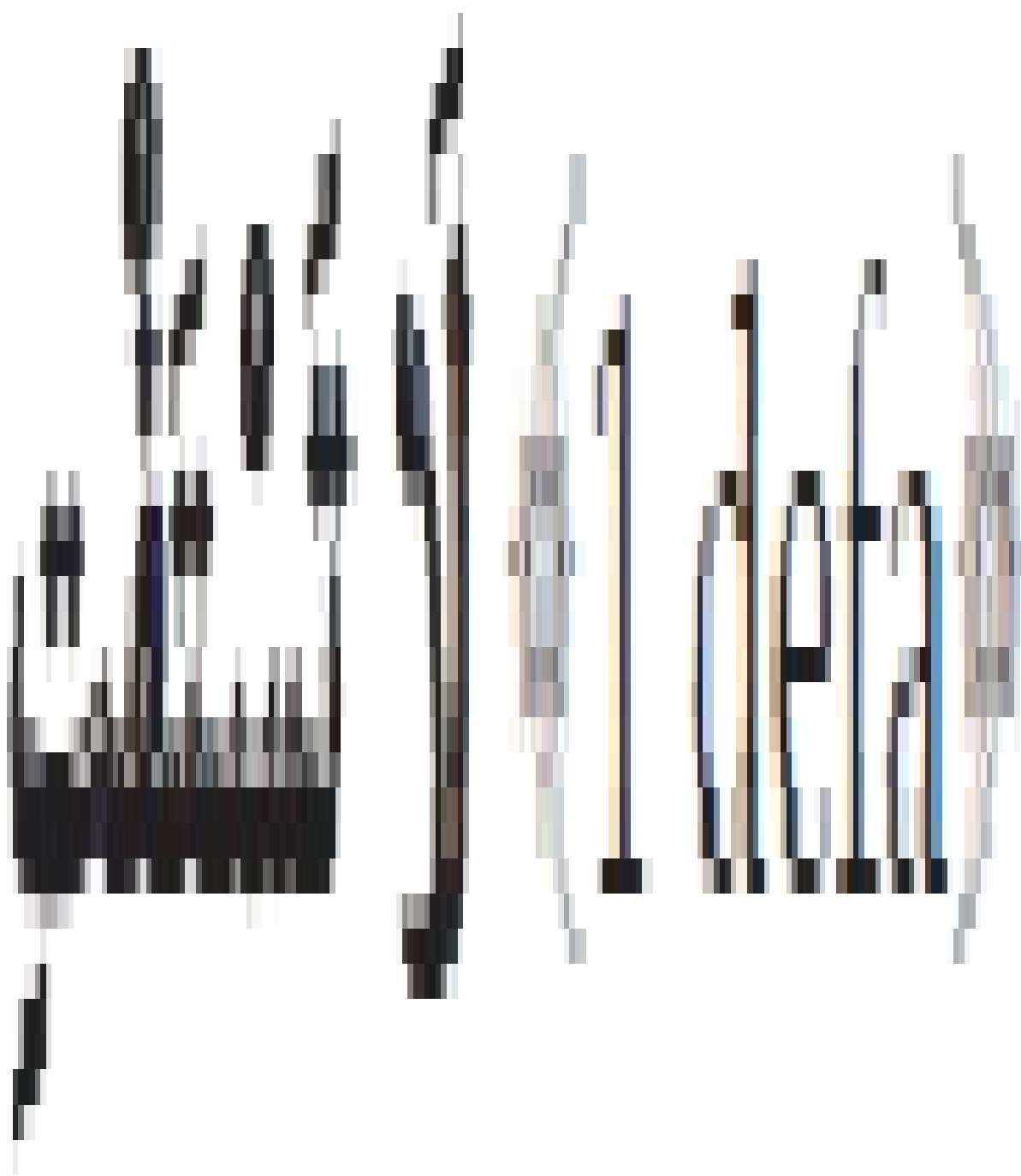
Hiçbir karamsarlık ve ümitsizliğe düşmeden yoluna devam etmesi gerektiğini, zamanı geldiğinde müşriklerin ne büyük bir teessür ve tehassürle pişman olacaklarını, dünya hayatının bir gün gibi çabucak gelip geçtiğini gördüklerinde gerçeği anlayacaklarını ama hiçbir yararı olmayacağını haber vermektedir.

Anlamı: Münakaşa etme, Delillerin açık olması haricinde bir münakaşaya girişme!

Yorumu: Geçmiş ümmetlerin hikâye ve efsanelerine dair anlatıla gelen, bunlar arasında özellikle Ashâb-ı Kehf’le ilgili haberlerin hiçbir detayı hakkında müşriklerle herhangi tartışma ve münakaşaya girmemesini, bilgi ve vahye dayanmayan hiçbir beyanda bulunmamasını Hz. Peygambere emreden bir KOD’lamadır.

Onun, sadece ve münhasıran vahye ve bilgiye dayanarak konuşması gerektiğini, tahminlerle değerlendirme yapmaması gerektiğini ihtar eden bir üslup öğretisidir.

Anlamı: Bilgi isteme, Onlar hakkında (Ashâb-ı Kehf) ileri-geri konuşan kimselerin hiçbirinden bilgi isteme! Bir şey sorma.

Yorumu: Hz. Peygamberin kendisine sunulan vahye tabi olması gerektiğini, hiçbir konuda kimseden özellikle efsanelerle yörüngesini belirleyenlerin sözlerine aldurmaması ve onlardan herhangi bir şey sormaması, özellikle Ashâb-ı Kehf’le ilgili bir şey öğrenmeye ihtiyacı olmadığını tesbit eden bir KOD’lamadır.

Dinin apaçık vahye ve kesin bilgiye dayandığı, efsaneye ve efsaneleşmeye asla müsamaha ve ihtiyacı olmadığı, Ashâb-ı Kehf hadisesinin kendisine bildirildiği kadarıyla tebliğ edilmesi gereğine vurgu yapılmaktadır.

Anlamı: Sakın deme, sakın söyleme, asla söyleme!

Yorumu: Mutlak güç ve kudret sahibi olan Yüce Allah'ın dilemesini anıp hatırlamadan gelecekte şunu ya da bunu yapacağım diye kesinlikle söz söylememesini Hz. Peygambere ihtar eden bir KOD'lamadır.

Şayet farkında olmadan böyle bir şey yaparsa hemen Allah'ı anıp affını dileyip isabetli olan davranışa onu sevk etmesini niyaz etmesini öğütlemektedir. Hamdolsun ki, bu ümmetin en güzel davranışlarından biri de Hz. Peygamberin örneğinde kazandıkları bu tavrın gereği olarak gelecekle ilgili herhangi niyet ve davranış söz konusu olduğunda hep "inşallah" demeleridir. Başarı ve muvaffakiyetlerini onun dilemesine bağlamalarıdır.

Anlamı: Gözlerini onlardan çevirme, üzerlerine titre, Gözlerini onlardan ayırma!

Yorumu: Dini yaşam ve tebliği süresince kendi etrafında pervaneler misali yardımda bulunan güzide dostları olan mü'minlere göz-kulak olmayı, onlardan bir an bile gözünü ayırmamayı Hz. Peygambere emir ve tavsiye eden bir KOD'lamadır.

Hz. Peygamber bu öğreti gereği hep dostlarını baş tacı etmiş ve onları yüceltmış, bir an olsun onları kendi dertleriyle baş başa yalnız koymamıştır. O, dostlarını yücelterek yücelmiştir. Dostları da onu kıyamete kadar unutmamış ve unutmayacaktır.

Anlamı: Mücadele et, mücadele yap.

Yorumu: Sözüünüzün ve davanızın etiğı kadar estetiğı de güzel ve tutarlı olmalıdır. Hiçbir etik, estetiğı olmazsa mükemmel olmaz. Düşünce ve inancınızın haklılığı kadar, üslubu da haklı olmalıdır. Hiçbir düşünce, haksız ve çirkin bir üslupla güzelleşmez. Münkir ve müşriklerle bu çerçevede en güzel üslupla mücadele etmeyi Hz. Peygambere öğütleyen bir erdem çağrısı KOD'lamadır.

Anlamı: Sanma, Sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden cayacağını sanma!

Yorumu: Hz. Peygambere sabır ve sükûnetle tebliğine devam etmesini, zaman zaman karşılaştığı olumsuzlardan dolayı umutsuz ve karamsar olmamasını, onu mutlak başarıya ulaştıracağını ve Rabbinin ona verdiği sözlerden kesinlikle caymadığını, bunu aklından ve gönlünden hiç çıkarmaması gerektiğini, büyük bir inanç ve şevkle sorumluluğunu yerine getirmesini ifade eden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Sav, müdafaa et!

Yorumu: Müşriklerin, Hz. Peygamberle ilgili iftira, yalan ve ithamlarını büyük bir sabır ve sükûnetle savmasını, zamanı geldiğinde Yüce Allah'ın onları çarptıracağı cezaları göreceğini, hiçbir şeyin O'nun gözetiminin dışında olmadığını tesbit eden bir KOD'lamadır.

Ona düşenin, sonsuz bir teslimiyet içinde kendi görevini yerine getirmek olduğunu belirten bir davranıştır.

Anlamı: Bekle, intizar edip beklemek, gücenmiş olarak beklemek.

Yorumu: Tebliğ ettiği değlerleri inkâr eden müşrikler için şimdilik herhangi bir şey yapması gerekmediğini, Yüce Rabbinin gözetimi altında bekleyip inkârcıların başlarına ne bela ve musibetler geleceğini pek yakında göreceğini ifade eden bir KOD'lamadır.

26

Anlamı: Çevir de bir bak, çevir bak, dön.

**Yorumu: Yüce Allah'ın güç ve kudretini temaşa etmeyi, yarattığı
güzellikleri seyretmeyi, kâinatın varoluşundaki ihtişam ve kusursuzluğu
gözlemlemeyi öğütleyen bir KOD'lamadır.**

Anlamı: Sakın seni gevşekliğe sevk etmesin! Seni hafifliğe sevk etmesin, zihnine şüphe tohumları atmalarına izin verme!

Yorumu: Yüce Allah'ın vahy ile Hz. Peygambere bildirdiği her şeyin bir hakikat ve gerçek olduğu, bu gerçekleri reddedenlerin onu herhangi bir gevşekliğe sevk etmemesi gerektiğini bildiren bir KOD'lamadır.

Bu inanç ve karalılıkla yoluna devam etmesini ona öğütleyen bir erdem çağrısıdır.

MEDİNE DÖNEMİ (88 HAC; Mekke ve Medine dönemi ayrımı 89 RAHMAN)

Anlamı: Yönel! Çevir! Namazda yüzünü Mescid-i Haram'a çevir!

Yorumu: Kimin gerçek dost, kimin bahane üretmek suretiyle Hz. Peygambere sırtını dönüp gideceğini test etmek ve ehl-i kitabın gerçek yüzünü göstermek üzere namazını eda ederken daha önceleri kible olan Kudüs'ten Mekke'ye, Harem-i Şerif'e doğru dönmesi gerektiğini emreden bir KOD'lamadır. Artık mü'minlerin kiblesi Kâbe'dir.

Anlamı: Ürküt! Korkut! Darmadağın et! Vereceğın ceza ile destekçilerini de dağıt.

Yorumu: Daha önceleri kendisine olmadık zulüm ve işkence edenlerin bütün davranışlarına sabırla katlanan Hz. Peygambere, savaşıma müsaadesi verildikten sonra, asla zulüm ve vahşete itibar etmeden adam gibi savaşmayı ve müşriklere destek verenleri korkutup darmadağın etmeyi emreden bir KOD'lamadır.

Savaşın kendine has kuralları olduğunu, peygamberin merhametini istismar etmek suretiyle yaptıkları yanına kâr kalanların, artık bundan böyle herhangi bir şansı olmadığını görüp bilmeleri gereğine vurgu yapılmaktadır.

Anlamı: Ahdi bozduğunu kendilerine bildir, savur, fırlat, suratlarına çarp.

Yorumu: Savaş kadar, barışın da kuralları vardır. Hz. Peygamberle yaptıkları antlaşmaları istedikleri zaman bozup istediklerinde antlaşma kurallarından bahsetme lüksleri olmadığını, bu kurallara uymayanları cezalandırmak için ahdini bozanlara, hadlerini bildirmek için, sözlerinde durmayan müşriklerin ahdinin herhangi bir kıymeti olmadığını onlara bildirmek suretiyle savaşmasını emreden bir KOD'lamadır.

Kendi antlaşmalarına uymayanların, söz ve ahitlerini ciddiye almaması gereğine vurgu yapan çok önemli sosyo-politik bir öğretilerdir.

Anlamı: Sen de barıştan taraf ol, barışa yanaş, yanaş!

Yorumu: Sulh ve barışın hâkim olduğu bir dünya daima daha güzel ve özlenen bir dünyadır. Dolayısıyla gerçekten ve samimi olarak Hz. Peygambere düşmanlık edenler, barıştan yana tavır koyarlarsa, onun da barıştan yana olmasını emreden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Teşvik et!

Yorumu: Savaş arzu edilen bir enstrüman olmamakla birlikte, insanlığa yönelen bu cinayeti bertaraf etmenin yolu da aynı sertlik ve güçle düşmanlara hadlerini bildirmekten geçer. Eğer müşrikler barışı değil de savaşı tercih ederlerse, Hz. Peygamberin de mü'minleri savaşa teşvik ederek büyük bir moralle onları, düşmanların sayıları ve güçleri ne olursa olsun perişan edeceklerini, onların kötülüklerini Allah'ın yardımıyla bertaraf edeceklerini müjdeleyen bir KOD'lamadır.

Anlamı: Affet, bağışla!

Yorumu: Hz. Peygambere, savaşta barışta, Müslüman ya da gayr-i Müslim herkes için bir rahmet peygamberi olduğu gerekçesiyle müşfik ve merhametli olmasını emir ve tavsiye eden bir KOD'lamadır.

Peygambere karşı, herhangi bir kastı olmamakla beraber Müslümanların kusurlarını bağışlamayı, gayr-i Müslimlerden, özellikle Yahudilerden pek azı hariç genellikle kötülük görse de, onlar için de bağışlayıcı davranmayı tavsiye etmektedir.

Anlamı: Onlara danış! İstişare et!

Yorumu: Hz. Peygambere, kendi çevresinde bulunan dost ve mü'minlerle istişare etmesini, onlara hem bir erdem öğretisi hem de değer verdiğini ifade eden, ayrıca kamuoyu oluşturma ve olgunlaştırma adına ortak karar ve tavrın herkes tarafından bilinmesi ve yaygın bilgi ve gönüllü kabulün sağlanması sonucunu tevliid eden bir KOD'lamadır.

Vahye mazhar olan Peygamberin insanlara ortak aklın kıymetini öğretmeyi, olabildiğince ümmetini hatalı davranışlardan korumayı amaçlayan ahlaki bir öğretilir. Tecrübeler göstermektedir ki, günlük hayatta bile istişare çok önemli ve insanları pek çok hatalardan korumaktadır. Özellikle yönetim sorumluluğı olanların bu peygamberî üsluptan uzak kalmaları düşünülemez. Bilginlerin ve bilgelerin fikrinin sorulmadığı ve öngörülerinin dikkate alınmadığı topluluklar başarısızlık ve zillate mahkûmdur.

Anlamı: (Ehl-i kitap bu konuda) sizinle ekifmesinler, tartişmasınlar, seni tartişmaya sũrũklemesinler, sizinle didişmesinler!

Yorumu: Dini emir ve ibadetler konusunda Hz. Peygambere ȧğretilen ve emredilen tarzın, ehl-i kitap tarafından tartişılmasına atfen, bu tartişmaların hiçbir kıymetinin olmadığını, bu konuda beyan edilen sȧzlerin lũzumsuz mugalȧta, boş laf ve gereksiz didişmeler olduğunu anlatan bir KOD'lamadır.

Bazı gȧrsel ve işitsel iletişim araçları vasıtasıyla zaman zaman gũndeme getirilen konular geçmişte yapılan bu mugalȧtaları hatıra getirmektedir. Erdemli mũslũmana yakışan tam bir teslimiyet içinde Kur'an'a ve Hz. Peygamberin ȧrnekliėine uygun biçimde inancının gereğini yerine getirmesidir. Yapılan bu tartişmalarla Mũslũmanların dini duyarlılıklarının ȧrselenmesine mũsaade edilmemelidir.

Anlamı: Sakın seni aldatmasın, asla seni yanıltmasın!

Yorumu: Dünyevi sıkıntı ve kederler içinde mücadelesini sürdüren Hz. Peygambere, müşriklerin sürdürdükleri debdebe, ihtişam ve müreffeh hayatın geçiciliğine imrenip üzülmemesi ve aldanmamasını ihtar eden bir KOD'lamadır.

Günümüz dünyasında da, Müslümanlar açısından en çok hata edilen, azim ve şevklerini kıran bir fenomen olarak yanlış yaptıkları konuların başında bu mevzu gelmektedir. Yanlış değerlendirmeler sonucunda psikolojik çöküntü ve değerler aşınmasına yol açan en önemli sebeplerden biridir. Bu hayat tarzına imrenme sonucunda çok müslümanın, hassasiyet ve duyarlılıklarının aşındığını ve nice zulüm, haksızlık ve hırsızlığın meşru sayıldığının yığınla örneğine şahit olmaktayız. Nimetler ve külfetler dünyasında herkesin ferdi imtihana çekildiğinin unutulduğu, oburca tüketim ve hazlar dünyasının anaforunda savrulmaların ardı sıra sürüklendiğimizin farkında bile değiliz. Bu özentilerle hedonizmin girdabında boğulmakta olduğumuzun güncel örneklerini vahyin bu gür sesiyle bile değiştiremiyoruz.

Anlamı: Sakın, korun, kork! Ey Peygamber! Allah'tan kork!

Yorumu: Sadece Allah'tan sakınmak, O'nun emirlerine sıkı sıkıya bağlanmak suretiyle hiçbir şeyden ve hiç kimseden çekinmeden, korkmadan insanlığa erdemleri öğretmeyi devam etmesini Hz. Peygambere emreden bir KOD'lamadır.

Korkma ve sakınmaya layık yegâne güç Allah'ın kudretidir.

Anlamı: Bırak! Aldırma!

Yorumu: Müşriklerin hiçbir kural kaide tanımadan, yaptıkları kötülük, eziyet ve iftiralara aldırmamasını, bu tehditlerin onu yolundan caydırmamasını Hz. Peygambere ihtar eden bir KOD'lamadır.

Yüce Allah'ın onun vekili, yardımcısı ve dostu olduğunu ifade eden bir motivasyon bildirisi.

Anlamı: Kendilerine öğüt ver, nasihat et!

Yorumu: İslam'ı tebliğ esnasında Hz. Peygamberin karşılaştığı güçlük ve nezaketsizliğe atıfla, müşrik ve münafıkların onun söz ve tebliğini dinlemediklerini, ancak durum ne olursa olsun, onun güzel söz söylemek, nazik davranmakla çağrısına devam etmesi gerektiğini tavsiye eden bir KOD'lamadır.

Sabır ve kararlılığın onu başarıya ulaştıracaklarını öğütleyen ahlaki bir öğretilerdir.

Anlamı: Savaş!

Yorumu: Her zaman güzel söz insanları erdemli birer fert yapmaya yetmiyor. Onları zulüm ve haksızlıklardan alıkoymuyor. Bütün çaba ve gayretine rağmen, savaşmamak için 53 yıllık Mekke hayatını geride bırakarak Medine'ye hicret eden bir nebiyi orada da rahat bırakmayan müşriklere karşı artık savaşmasının meşru kılındığını Hz. Peygambere emreden bir KOD'lamadır.

Barıştan yana tavır koyarlarsa, onun da barıştan yana olmasını, ama savaşmak isterlerse, kendi değerlerini korumak için bütün tehdit ve tehlikeleri yok edinceye kadar savaşmasına müsaade edilmektedir.

Anlamı: Bağışlanmaları için dua et, Bağışlanmasını dile, mağfiret dile, tövbe istiğfar et, Allah'tan af dile!

Yorumu: Hz. Peygambere, hem kendi hata ve zelleleri, hem de kadın-erkek Müslümanların hata ve günahlarından dolayı istiğfar edip Yüce Allah'tan bağışlanmalarını dilemeyi tavsiye eden bir KOD'lamadır.

Tövbe ve istiğfar etmek, hata ve kusurlardan uzak durmak, mütevazı ve olgun bir mü'min olmak için duyarlı ve samimi bir tavidir. Her dem diri ve zinde olmanın, yanlışlardan uzak durmanın en duyarlı yöntemidir.

Anlamı: Savunma, taraf olma, tartışma, mücadele etme, mücadeleye girme, Kendilerine hıyanet edenleri savunma!

Yorumu: İslami değerlere kulak asmayan, dini değerleri küçümseyen, hak ve hakikati hiçe sayan, küstahça diklenip günahlarla yoğrulan erdemsiz kişileri savunmaması, onların tarafını almamasını Hz. Peygambere emir ve tavsiye eden bir KOD’lamadır.

Çünkü onlar erdemlerle huzur bulacak bir dünyanın en ciddi düşmanlarıdır. Müslüman duyarlılığının gereği olarak merhamet ve şefkat duyguları çok yüce olan Hz. Peygamber Kur’an’da bu merhametiyle anılmaktadır;

“Demek sen, bu söze (Kur’an’a) inanmazlarsa, arkalarından üzülerək âdeta kendini tüketeceksin!”(Kehf, 6)

“Andolsun, onların söyledikleri şeylerden dolayı göğsünün daraldığını biliyoruz.”(Hicr, 97)

“Ey Muhammed! Mü’min olmuyorlar diye âdeta kendini helâk edeceksin!”(Şuara, 3)

Hz. İbrahim’in de bu merhamet ve şefkatine değinilmekte ve şu ayetlerle nakledilmektedir;

“Andolsun, melekler İbrahim’e müjde getirip “Selâm sana!” dediler. O, “Size de selâm” dedi ve kızartılmış bir buzağı getirmekte gecikmedi.

Ellerini yemeğe uzatmadıklarını görünce onları yadırgadı ve onlardan dolayı içinde bir korku duydu. Dediler ki: “Korkma, çünkü biz Lût kavmine gönderildik.”

İbrahim’in karısı ayakta idi. Bu sözleri duyunca güldü. Ona da İshak’ı müjdeledik; İshak’ın arkasından da Yakûb’u.

Karısı, “Vay başıma gelenler! Ben bir kocakarı ve bu kocam da bir ihtiyar iken çocuk mu doğuracağım? Gerçekten bu, çok şaşılacak bir şey!” dedi.

Melekler, “Allah’ın emrine mi şaşıyorsun? Allah’ın rahmeti ve bereketi size olsun ey peygamber ocağının ev halkı! Şüphesiz O, övülmeye lâyıktır, şanı

yücedir.” dediler.

İbrahim’in korkusu gidip, kendisine müjde gelince Lût kavmi hakkında bizim elçilerimizle tartışmaya başladı.

Çünkü İbrahim çok içli ve Allah’a yönelen bir kimseydi.

Elçilerimiz, “Ey İbrahim bundan vazgeç! Çünkü Rabbinin emri kesin olarak gelmiştir. Şüphesiz onlara geri döndürülemeyecek bir azap gelecektir” dediler.”(Hûd, 69-76)

Netice itibariyle Hz. Peygamberden, huzur ve saadetin düşmanlarını savunmaması, onlardan taraf olmaması gereğine vurgu yapılmaktadır. Kur’an-ı Kerim dünyanın huzur ve saadetini bozan bu insanları sayıp dökmekte ve onları; “veyl olsun”, “yuh olsun”, “yazıklar olsun”, “vahlar olsun”, “eyvahlar olsun” diyerek yuhalayarak anmaktadır. Şöyle ki;

“1. Din ve inançlara müdahale etmek suretiyle, Hıristiyanlık dâhil dinleri bozarak tahrif edenler, yeni din va’z edip insanların inançlarını bozanlar,

2. Dünya hayatını ahirete tercih ederek sadece dünyayı önceleyenler, insanları Allah yolundan çevirip sapkınlığa çağıranlar, din hakkında polemik yaparak onu saçma eğri ve çelişkili göstermeye yeltenenler,

3. İnsanlara zulmeden şımarık zalimler,

4. Allah’a ortak koşan müşrikler; Allah’a yakışsız isnat ve nitelemeye bulunanlar,

5. Yeryüzünde fesat çıkaranlar, ihtilaf ve ayrılığa düşenler/ Hıristiyanlar,

6. Allah’ı unutanlar; Allah’ın zikrine karşı kalpleri katı ve kapalı olanlar,

7. Ahiret’i inkâr edip küstahça diklenenler,

8. Kendisine Allah’ın ayetleri okunduğu halde büyüklük taslayarak sanki onları hiç duymamış gibi yaratılanların boş yere yaratıldığını iddia etmek suretiyle dünyevi imtihanı reddedip inkâr edenler, dünya haz ve nimetleri içinde diklenip, direnip, debelenen günahkârlar,

9. Allah'ı, kutsalı, dini değerleri, erdemleri, sorumluluğu yalan sayan şımarık yalancılar,

10. Malın sorumluluğunu yerine getirmeyen ve zekâtı vermeyenler,

11. İnsanları aşağılayıp tahkir eden alaycı aşağılık herifler,

12. İnsanları çekiştiren dedikoducular,

13. Ekonomik dengeleri bozup altüst eden, insanları aldatan, hilebaz, cimri, pintiler; ölçüde ve tartıda hile yapanlar,

14. Dindar sorumsuzlar/sorumsuz dindarlar/ciddiyetsiz dindarlar; yazıklar olsun namazlarını ciddiye almadan, gösteriş için namaz kılan ve küçücük yardımları bile engelleyen dindarlar.”

Bu sayılanları savunmak ve onlardan taraf olmak yerine onlarla mücadele edip, dünya ve insanlığın saadetini sağlamak sorumluluğunda olduğu ona hatırlatılmaktadır.

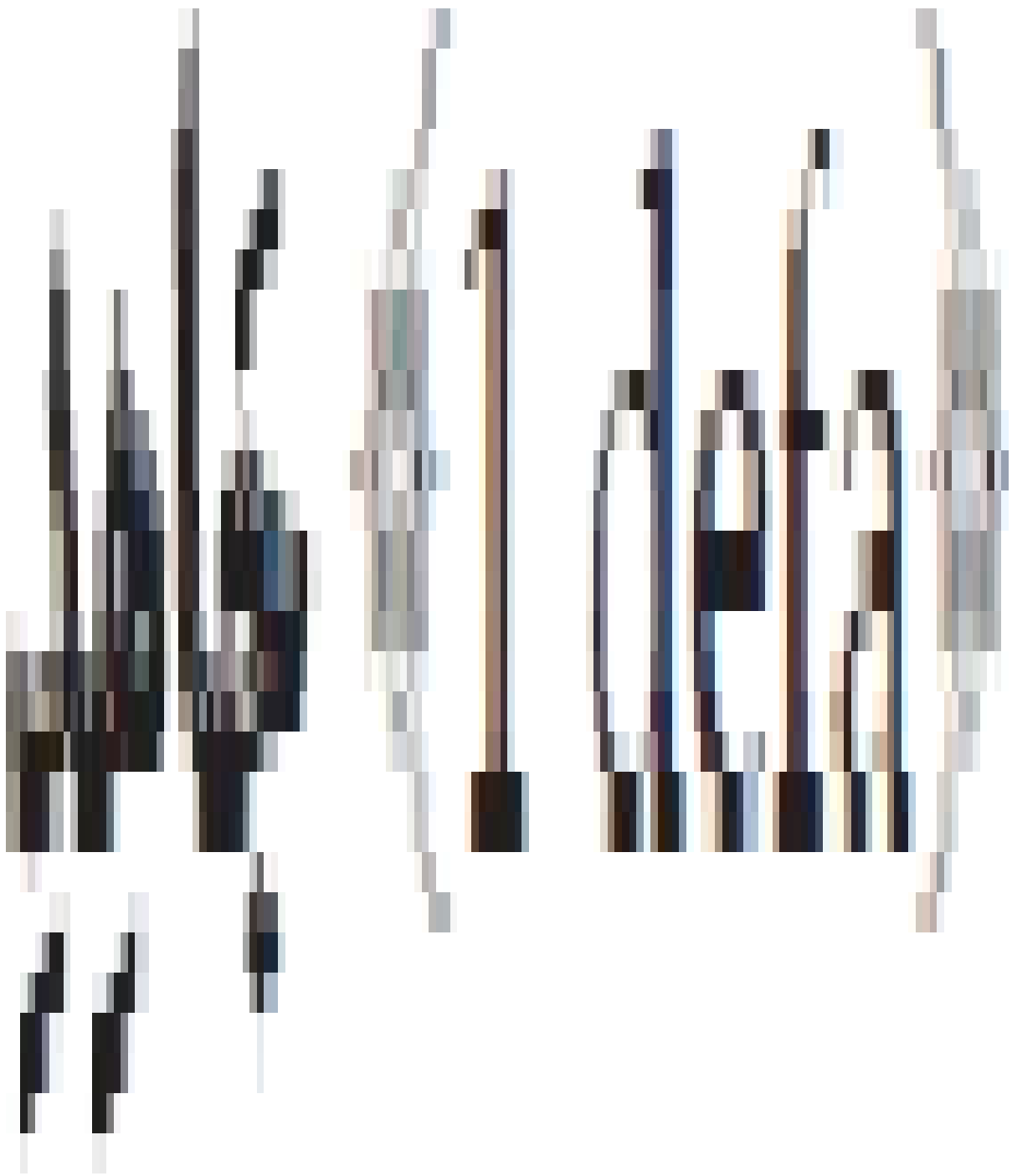
Anlamı: Bil, Bil ki, bilesin ki!

Yorumu: Hz. Peygambere, Allah'ın bir ve yegâne kudret sahibi olduğu bildirilmekte, cahiliye devri âdet ve anlayışı peşinde koşanların onu üzmemesi gerektiği, onlara aldırmadan tevhid mücadelesine devam etmesi ve müşriklerin işledikleri günahları onların başına bela edeceğine vurguyla me'yus olmamasını telkin eden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Onlardan sakın, Seni alıkoymalarına dikkat et! Kendini onlardan korusu!

Yorumu: Müşrik ve münafıklardan kendini korumasını, Yüce Allah'ın emirlerini yerine getirmekten onu alıkoymalarına dikkat etmesi gerektiğı, giyim kuşamlarına bakıldığında süslü, konuşmaları dinlendiğinde etkileyici veciz sözleri olsa da, samimiyetsiz, riyakâr, ikiyüzlü, arka planlı bir hesabın ayak sesleri olması sebebiyle, Hz. Peygambere çok ciddi sosyo-politik ve sosyo-kültürel telkin ifade eden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Amansızca mücadele et! Cihad et!

Yorumu: Müşrik ve münafıklara karşı amansız bir mücadele vermesi, bir an olsun gevşeme göstermemesi ve onların entrikalarına karşı dikkatli olması gereğine vurgu yapan bir KOD'lamadır.

Anlamı: Kararlı davran! Ödünsüz davran! Sert davran, nazik davranma.

Yorumu: Bunca iyi niyet, merhamet ve şefkatten sonra, hala değişmeyen ve bütün ahlaksızlık ve saldırganlık politikalarına devam eden müşrik ve münafıkların, kendini istismar etmesine müsaade etmemesi, onlara karşı kararlı, ödünsüz ve sert davranması gerektiğini Hz. Peygambere ihtar eden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Seni üzmesin, sana kaygı vermesin, İnkârda yarışanlar sana kaygı vermesin!

Yorumu: Kûfür içinde koşuşan, büyük bir hırs, kin ve nefretle Hz. Peygambere karşı düşmanlık eden, müşrik, münafık ve Yahudilerin çabası ve kötülüklerine üzülmemesi ve kaygılanmamasını, her halükarda başarı ve muvaffakiyete ulaşacağını ifade eden ve haber veren bir KOD'lamadır.

Anlamı: Hükmet, hüküm ver!

Yorumu: Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de "Rabbinin kelimesi (Kur'an) doğruluk ve adalet bakımından tamdır. Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur. O, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir."(En'am, 115)

ayetiyle ifade edildiği üzere bu dinin temel unsuru "adalet" ve "dürüstlük'tür."

Kâinattaki ahengin üzerine oturtulduğu sırlı kural; adâlet...

Her şeyi, bütün âhengi, mihengi bozan, yerle bir eden dengesiz davranış; zulüm...

Fıtratla uyumun adı; adâlet...

Uyumsuzluğun adı; zulüm...

Yüce Allah, ilk insan Âdem'i yarattığında ona hitap ettiği emirlerin muhtevasında yer alan ilk ahlaki kavram ve değer yargısı zulüm'dür.

"Allah buyurdu ki: Ey Âdem! Sen ve eşin cennette yerleşip dilediğiniz yerden yiyin. Ancak şu ağaca yaklaşmayın! Sonra zalimlerden olursunuz."(A'raf, 19)
Biz: Ey Âdem! Sen ve eşin/ Havva beraberce cennete yerleşin; orada kolaylıkla istediğiniz zaman her yerde cennet nimetlerinden yiyin; sadece şu ağaca yaklaşmayın. Eğer bu ağaçtan yerseniz her ikiniz de kendine kötülük eden zalimlerden olursunuz, dedik."(Bakara, 35)

Muhtemelen bu ilk emirle Yüce Allah, insanoğlunun zulümden yana eğilimlerine ve kâinatın üzerine oturtulduğu adâlet ölçüsüne dikkat çekmiştir. Ferdî tekâmülün zirvesi, dürüstlük, toplumsal/siyasal tekâmülün zirvesi de adalettir. İslam'ın dünyayı imar planının en sihirli iki temel prensibi "adalet" ve "doğruluk, dürüstlüktür." Bu iki prensip, sosyal ve ferdi planda ihlal edildiğinde kâinatın mihengi ve mihveri değişir, bütün dengeler bozulur, alt üst olur. Müşrik, münafık, Yahudi ve Hıristiyanların dinin hüküm ve kurallarını uygulama konusunda bütün engelleme çabalarına asla aldırmadan Allah'ın emirlerini uygulama ve adaletle hükmetme konusunda büyük bir dikkat ve titizlik göstermesini Hz. Peygambere emreden bir KOD'lamadır.

Anlamı: Tebliğ et, ulaştır, bildir.

Yorumu: Müşrik, münafık ve ehl-i kitabın bütün engellemesine rağmen Allah'ın ayetlerini, emirlerini, insanlığa mutluluk ve saadete erdirecek olan Kur'an'ı herkese tebliğ edip duyurmasını Hz. Peygambere emreden bir KOD'lamadır.

Kendisine düşmanlık eden ve tehditler savuranlara karşı Yüce Allah'ın himayesinde olduğunun bilinciyle hareket edip hiç kimseden korkmadan görevini ifa etmesi gereğine vurgu yapılmaktadır.

Anlamı: Biatlerini kabul et! Bağlılık taahhütlerini kabul et!

Yorumu: Kendisine inanmış olan kadın-erkek, herkesi sahiplenmesi, erdem ve faziletlere uyma ve onları hayatlarının mihenk taşı yapma azmini gösteren müntesiplerini himaye etmesi ve kendisine verdikleri sözleri kabul edip onları el üstünde tutmasını Hz. Peygambere emreden bir KOD'lamadır.

Bu konuda Kur'an-ı Kerim'de, özellikle toplumsal iyileşmede çok önemli misyon üslenen kadınlarla ilgili şöyle buyrulmaktadır;

“Ey Peygamber!

İnanmış kadınlar,

Allah’a hiçbir şeyi ortak koşmamak,

Hırsızlık yapmamak,

Zina etmemek,

Çocuklarını öldürmemek,

Hiç yoktan yalan uydurup iftira atmamak,

İyi iş işlemekte sana karşı gelmemek üzere

Sana biat etmeye geldikleri zaman

Biatlarını kabul et ve

Onlar için Allah’tan mağfiret dile!”

Anlamı: Sığınma hakkı tanı, aman ver, güven ver, himaye et; sonra da güvende olacağı yere ve bölgeye ulaştır.

Yorumu: Hz. Peygamberin Medine’ye hicretinden kısa bir süre sonra savaş müsaadesi ve emri verilmiştir. Medine’nin sınırlarını, harem bölgesini ve bu bölgede mer’î olan kendi hukukunu tesis ettikten sonra, uluslararası hukuk ve devletler hukuku gereği, ülke sınırlarından giriş çıkışın kuralları olduğunu, bu kurallar gereği izinsiz girişlerin savaş ilan edilmiş bir toplumun üyesine karşı müeyyide uygulamayı gerektirdiği aşikârdır. Ancak her zaman ve zeminde dini tebliğ sorumluluğu taşıyan Hz. Peygamberin müsamahakâr kimliğine yakışır bir siyasetle, dini öğrenmek ve yeniden düşünmek isteyen müşriklere, -izin ve müsaade istediklerinde- İslam’ın ihtişam ve güzelliklerini, toplumsal yapının nasıl olduğunu görerek iman etme imkânı sağlamayı öneren, bu süre zarfında da güvenliklerinden sorumlu olduğunu ifade eden bir KOD’lama ve sosyo-politik bir tavidir. Bu konuyla ilgili olarak Yüce Allah, Kur’an-ı Kerim’de şöyle buyurmaktadır;

“Eğer müşriklerden biri senden aman dilerse,

Allah’ın kelâmını işitip dinleyinceye kadar ona aman ver,

Sonra müslüman olmazsa onu güven içinde bulunacağı bir yere ulaştır.

İşte bu müsamaha, onların, bilmeyen bir kavim olmalarından dolayıdır.”

Anlamı: Namazını kılma! Cenaze namazını kılma!

Yorumu: Hayatı boyunca iki yüzl  k etmiş, iman etmediği halde öyle görünmek suretiyle erdemsizliğin en rezilini irtik p etmiş münafıkların cenaze namazını kılmamasını Hz. Peygambere ihtar eden bir KOD'lamadır.

Dünya hayatı boyunca insanlığın değerlerini aşındırmış, onlarla alay etmiş, menfaatlerini koruma konusunda da İslam toplumunun kazanımlarından yararlanmış bu ikiyüzlü, çok yüzlü ya da yüzsüz insanları, son yolculuklarına uğurlarken yaptıkları kötülükleri tezkiye anlamına gelecek olan hayır duayla anma merasimini Hz. Peygambere, onun  rnekleğinde de bütün Müslümanlara yasaklamıştır. Bu riyakâr insanların riyak rlığına uyum sağlamayı reddetmiştir.

Anlamı: Durma, dikilme, Kabri başında da durma, Onun içinde asla namaz kılma!

Yorumu: Münafıkların, İslam'ın değerlerini aşındırmak, Hz. Peygambere kötülük etmek ve Müslümanların arasına nifak tohumları ekmek için inşa ettikleri mescitte namaz kılmayı yasaklayan, aynı zamanda öldüklerinde de kabirlerinin başında durup onları hayırla yâd etmek, onlara dua ve istiğfarda bulunmayı yasaklayan bir KOD'lamadır.

Anlamı: Seni imrendirmesin, imrenme, imrenmeyesin, gözüne batmasın!

Yorumu: Hayatı boyunca Hz. Peygambere düşmanlık etmiş, ona eza-cefanın bin bir türlüünü reva görmüş olan müşrik ve münafıkların sahip olduğu dünya malı, çoluk-çocuk ve nimetlere imrenip gıpta etmemesini, zira bu nimetlerin onların başına bela olacağını hatırlatan bir KOD'lamadır.

Zira insanoğlunun sahip olduğu nimetler doğru algılanıp, iyi kullanıldığında mutluluk getirirken, tamahkârlık, cimrilik ve başkalarının hukukunu çiğneme aracı olarak, İslam'ın çirkin gördüğü davranışlarla harcandığında mutsuzluk vasıtasına dönüşmektedir. Mutluluk aracı olacak nimetler birer külfete dönüşmektedir. Hem dünya hayatını hem de ahiret hayatını karartan, her dem ölüm korkusuyla, yok olma paranoyasıyla yaşamı cinnete dönüştüren bir enstrüman haline gelmektedir. Ayrıca içinde yaşadığımız dünyanın hedonist felsefeyle her şeyi hazdan ibaret sayan debdebe ve şaşaası herkesi kuşatmış ve eğlencenin gürültüleri arasında erdemlerin sesi duyulmaz olmuştur. Lüks yaşam özentisi, ayırım gözetmeden herkesi cenderesinde adeta boğmaktadır. Vahyin bu emriyle kendine gelmesi gerekenler öncelikle ona inandığını söyleyenlerdir. Zira vahyin en yüksek sedayla bu gür sesi, onları, varı-yoğu her şeyi dünya nimetleri ve hazzı olanlara özenmemeye ve imrenmemeye çağırmaktadır.

[Hz. Peygamberin Davranış Atlası](#)

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Peygambere(asm) Yapması Emredilen Fiiller

İslam literatüründe Hz. Peygambere nisbet edilen davranış, söz ve takrirler hadis ya da sünnet olarak tanımlanmıştır. Aşağıda zikredilen ayetler onun davranışlarının -aynı zaman da düşünce ve sözlerinin- referansı olduğuna göre sünnetin normatif değerinin tartışılması, üzerinde herhangi bir söz söylemeye herhalde gerek yoktur. Hz. Peygamberin, davranışlarını şekillendiren ve ona yön veren ayetler, hiçbir açıklama ve yorum yapılmadan, nüzul sıralaması esas alınarak okuyucunun idrakine sunulmuştur. Kur'an-ı Kerim'de Hz. Peygambere ana hatlarıyla;

“Rabbinin adıyla oku”

“Dimdik dur”

“İnsanları uyar”

“Allah’ı yücelt”

“Vizyon sahibi ol”

“Kötülüklerden kaçın”

“Tüzel kişiliğin gücünü menfaat devşirme aracı yapma”

“Sabret”

“Peygamberi yalanlayan, doğru yoldan yüz çeviren yalancı ve günahkâr adamlara boyun eğme”

“Allah’a secde et”

“Kur'an’ı anlamını duyarak oku”

“Bütün Peygamberlere ve dostlarına vefalı ol”

“Kendini Allah’a ada”

“Allah’ın himayesine sığın”

“Onlara biraz mühlet ver”

“Kur’an’la öğüt ver”

“Yetimi sakın ezme”

“Muhtaçları gözet”

“Rabbinin nimetlerini minnet ve şükranla an”

“Dik dur”

“Namaz kıl, Rabbine kulluk et”

“Kurban kes”

“Affedici ol”

“İyiliği emret”

“Cahillerin Kusuruna Bakma”

“Allah’a sığın”

“Müjdecî ol”

“Dünya hayatının çekiciliğine ve dünya malına göz dikme”

“Müminlere kol kanat ger”

“Müşriklerin kurdukları tuzaklardan ötürü tasalanma”

“Sakın kâfirlere arka çıkma, hainlerden taraf olma”

“Herkes'e hakkını ver”

“Sana vahyolunana uy”

“Şimdilik onlara güzel muamele et”

“Müminlere alçakgönüllü ol”

“Zalimlerle oturup-kalkma”

“Onlarla en güzel şekilde mücadele et”

“İnanmayanlar, sakın seni gevşekliğe sevk etmesin”

“Namaz kıl”

“Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de yanaş”

“Müminleri savaşa teşvik et”

“Hıyanet edenleri savunma”

“Küfür içinde koşuşan Yahudilerin haline üzülme”

“Adaletle hükmet

“Münafıkların mal ve çocuklarına İmrenme” emirleri verilmiş, o da bu doğrultuda tavır, davranış ve sözlerini şekillendirmiştir.

Takdir ve sorumluluk, idraki olanlarıdır...

اِقْرَأْ Rabbinin Adıyla Oku, Söyle!

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ 1 خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ 2 اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ 3
الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ 4 عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ 5

Yaratan Rabbinin adıyla

Oku!

O, insanı bir aşılانmış yumurtadan yarattı.

Oku!

İnsana bilmediklerini belleten,

Kalemle yazmayı öğreten Rabbin,

En büyük kerem sahibidir.(002 Alak,096/01,02, 03, 04, 05)

قُمْ Yeter Artık Kalk! Dimdik Dur, Namaz Kıl!

فَأَنْذِرْ İnsanları Uyar, Dikkatini Çek

فَكَبِّرْ Allah'ı Yücelt

فَطَهِّرْ Elbiseni Tertemiz Tut, Vizyon Sahibi Ol

فَاهْجُرْ Kötülüklerden Kaçın

وَلَا تَمُنْ Başa Kakma! Menfaat Sağlama

فَاصْبِرْ Sabret, Sebat Et, Acele Etme

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ 1 قُمْ فَأَنْذِرْ 2 وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ 3 وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ 4 وَالرُّجْزَ 5
فَاهْجُرْ 6 وَلَا تَمُنْ تَسْتَكْبِرُ 7 وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

Ey bürünüp sarınan!

Kalk,

İnsanları uyar!

Sadece Rabbini büyük tanı!

Elbiseni tertemiz tut!

Kötü şeyleri terk et!

Yaptığın iyiliği çok görerek

Baş kakma!

Rabbinin rızasına ermek için

Sabret!(002/005 Müddessir, 074/01, 02, 03, 04, 05, 06, 07)

Yorumu ve Güncellenmesi

- 1.Muhatabın en güzel hitap ile karşılanması,
- 2.Düşünce ve hedefini gerçekleştirecek donanım ve çaba,
- 3.Sadece bir tek Allah'ı yüce tanımak, O'na sığınmak, vazgeçilmez değerleri olduğunu asla ve hiçbir zaman unutmamak,
- 4.Dış görünüm ve vizyonunu güzel ve temiz olmak,
- 5.İç görünüm ve gönül dünyası da temiz ve güzel, özü-sözü, içi-dışı bir olmak,
- 6.Israrla iyi iş yapmak, yaptıklarını asla başa kakmamak ve makam, mevki ve statüsünü menfaat devşirme aracı yapmamak,
- 7.Sonuç almak için sabırlı olmak.

لَا تُطِيعْ

Peygamberi Yalanlayan, Doğru Yoldan Yüz Çeviren Yalancı ve Günahkâr Adamlara Boyun Eğme, Uyma

**وَاسْجُدْ Allah'a Secde Et,
Boyun Eğ, İtaat Et, Büyük Bir Saygıyla Eğil**

وَاقْتَرِبْ Allah'a Yakın Dur, Yalnızca O'na Yaklaş

كَلَّا إِنَّ إِلَى الْإِنْسَانِ لِيَطْغَى 6 أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَى 7 إِنَّ إِلَى رَبِّكَ الْهُجَى 8 أَرَأَيْتَ
الَّذِي يَنْهَى 9 عَبْدًا إِذَا صَلَّى 10 أَرَأَيْتَ إِنْ كَانِ عَلَى الْهُدَى 11 لَوْ أَمَرَ
بِالتَّقْوَى 12 أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى 13 أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى 14 كَلَّا لَئِنْ
لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعَنَ بِالنَّاصِيَةِ 15 نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ 16 فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ 17
سَدِّدْ الرِّبَايَةَ 18 كَلَّا لَا تُطِيعُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ 19

Kendini kendine yeterli görerek azan,

Doğru yolda olan ve takvayı emreden bir kulu,

Namaz kılmaktan meneden,

Peygamberi yalanlayan,

Doğru yoldan yüz çeviren,

Yalancı ve

Günahkâr adama -ki Allah onun yaptıklarını görür ve eğer vazgeçmezse, derhal onu alnından, o yalancı, günahkâr alından yakalayıp cehenneme atacaktır. O, hemen gidip kendi taraftarlarını çağırsın. Biz de zebanîleri çağıracağız.-

Hayır!

Sakin ona uyma!

Allah’a secde et!

Yalnızca O’na yaklaş!(002 Alak,096/06,07,08, 09, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19)

فَلَا تُطِعْ Hakikati Yalan Sayanlara Boyun
Eğme, Uyma

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ 1 مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ 2 وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ
مَمْنُونٍ 3 وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ 4 فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ 5 بِأَيِّكُمْ الْمَقْتُولُ
6 إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ 7 فَلَا تُطِعْ
الْمُكَذِّبِينَ 8

Nûn!

Kaleme ve

Yazdıklarına andolsun ki,

Resûlüm!

Sen -Rabbinin nimeti sayesinde- mecnun değilsin.

Hiç şüphesiz senin için,

Bitip tükenmeyen bir mükâfat vardır.

Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin.

Hanginizde delilik olduğunu yakında

Sen de göreceksin, onlar da.

O halde, hakikati yalan sayanlara

Boyun eğme!(003 Kalem,068/01,02, 03, 04, 05, 06, 08)

**وَلَا تُطِيعْ Gerçeği Yalanlayanlara Boyun Eğme,
Uyma!**

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَيُدْهِنُونَ 9 وَلَا تُطِيعُ كُلَّ خَلَافٍ مَّهِينٍ 10 هَمَّازٌ مَشَاءٌ يَتِمُّ 11
مَنْعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَتِيْمٌ 12 عُنْلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيْمٌ 13 أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِيْنٌ 14
إِذَا تُنْلَى عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِيْنَ 15

Onlar isterler ki,

Sen yumuşak davranasın da

Onlar da sana yumuşak davransınlar.

Resûlüm!

Alabildiğine yemin eden,

Aşağılık,

Daima kusur arayıp kınayan,

Durmadan lâf götürüp getiren,

İyiliği hep engelleyen,

Haddi aşan,

Günaha dadanan,

Kaba ve haşin,

Bütün bunlardan sonra,

Bir de soysuzlukla damgalanan kimselerden hiçbirine,

Mal ve oğulları vardır diye,

Sakın boyun eğme!

Ayetlerimiz kendisine okunduğunda da,

“Öncekilerin masalları!” der.(003 Kalem,068/09, 10, 11, 12, 13, 14)

**قَدْزَنِي Kur'an'ı Yalan Sayanı Bana Bırak!
Bırak Bana!**

44 قَدْزَنِي وَمَنْ يُكْذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ

Resûlüm!

Kur'an'ı yalan sayanı bana bırak!

Kendini üzme!

Biz onları, bilmedikleri bir yönden yavaş yavaş

Azaba yaklaşıyoruz.(003 Kalem, 068/44)

**فَاصْبِرْ Rabbinin Hükmünü Sabırla
Bekle, Sebat Et, Acele Etme**

وَلَا تَكُنْ Balık

Hikâyesinin Kahramanı Yunus Gibi Yapma, Gibi Olma

48 قَاصِرٌ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْخُوْتِ إِذْ تَادَى وَهُوَ مَكْطُومٌ

Sen,

Rabbinin hükmünü sabırla bekle!

Balık hikâyesinin kahramanı

Yunus gibi olma!(003 Kalem,068/48)

قُمْ Yeter Artık Kalk! Dimdik Dur, Namaz Kıl

انْقُصْ Biraz Azalt, Azalt, Eksilt

زِدْ Çoğalt, Artır

وَرَتِّلْ Tane Tane Oku! Anlamını Duyarak Oku!

- 1 يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ
- 2 قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا
- 3 نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا
- 4 أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا
- 5 إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا
- 6 إِنَّ تَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا
- 7 إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْعًا طَوِيلًا

Ey örtünüp bürünen!

Birazı hariç, geceleri kalk namaz kıl.

Gecenin yarısını kıl.

Yahut bunu biraz azalt ya da çoğalt ve

Kur'an'ı tane tane oku!

Doğrusu biz sana taşıması ağır bir söz vahyedeceğiz.

Şüphesiz gece kalkışı, -kalp ve uzuvlar arasında- tam bir uyuma ve sağlam bir kıraate daha elverişlidir.

Zira gündüz vakti, sana uzun bir meşguliyet var.(004 Müzzemmil 073/1, 2, 3, 4, 5,6,7)

وَاذْكُرْ Rabbinin Adını An, Vefa Göster, Zikret, Hatırla!

وَتَبَتَّلْ Kendini Ona Ada, Ona Yönel!

8 **وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا**

Rabbinin adını an!

Bütün varlığınla

O'na yönel!(004 Müzzemmil,073/8)

فَاتَّخِذْهُ Allah'ı Dost Edin, O'nun Himayesine Sığın!

9 **رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا**

O, doğunun da batının da Rabbidir.

O'ndan başka ilâh yoktur.

Öyleyse yalnız O'nun himayesine sığın!(004 Müzzemmil,073/9)

وَاصْبِرْ Müşriklerin
Söylediklerine Sabret, Kabalıklarına Aldırma,
Katlan!

وَاهْجُرْهُمْ Onlardan Nazikçe Ayrıl, Uzaklaş

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا 10

Müşriklerin söylediklerine katlan!

Onlardan güzellikle ayrıl!(004 Müzzemmil, 073/10)

وَذَرْنِي Yalancıları Bana Bırak! Bırak
Bana!

وَمَهْلٍ Onlara Biraz Mühlet Ver, Süre Ver,
Bekle!

وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ وَمَهْلٍ لَهُمْ قَلِيلًا 11

Nimet içinde yüzen o yalancıları bana bırak ve

Onlara biraz mühlet ver.(004 Müzzemmil, 073/11)

ذَرْنِي Ayetlerimize
Karşı Alabildiğine İnatçı Olan Kimseyi Bana Bırak! Bırak
Bana!

ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا 11 وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا 12 وَبَنِينَ شُهُودًا 13
وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا 14 ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ 15 كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا 16
سَأَرْهِفُهُ صَعُودًا 17 إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ 18 فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ 19 ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ
قَدَّرَ 20 ثُمَّ نَظَرَ 21 ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ 22 ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ 23 فَقَالَ إِنِّ
هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ 24 إِنِّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ 25

Yaratıp, kendisine geniş servet ve

Oğullar verdiğim,

Nimetleri önüne serdikçe serdiğim,

Güya düşünüp taşınan,

Ölçüp biçen, -canı çıkasica, nasıl ölçüp biçmeye!-

Sonra bakıp kaşlarını çatan,

Suratını asan,

En sonunda, kibrini yenemeyip sırt çeviren ve

“Bu Kur’an, olsa olsa sihirbazlardan öğrenilip nakledilen bir sihirdir,

Bu, insan sözünden başka bir şey değildir.” diyen,

Üstelik bir de nimetlerimi daha da arttırmamı boşu boşuna uman,

Ayetlerimize karşı alabildiğine inatçı olan,

Sarp bir yokuşa sardıracağım,

O kimseyi bana bırak!(005 Müddessir,074/11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25)

سَبِّحْ Rabbini Tesbih Et

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى 1 الَّذِي خَلَقَ فَيَسَّوِي 2 وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى 3 وَالَّذِي
أَخْرَجَ الْمَرْعَى 4 فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى 5

Yaratıp düzene koyan,

Takdir edip yol gösteren,

Topraktan yeşil otu çıkarıp

Sonra da onu kapkara bir sel artığına çeviren

Yüce Rabbinin adını tesbih et!(008 A'lâ,087/1,2,3,4,5)

ذَكِّرْ Öğüt Ver, Nasihat Et!

قَدْ ذَكَّرْتُ إِنْ تَفَعَّتِ الذِّكْرَى 9

Eğer öğüt fayda verirse,

Öğüt ver.(008 A'lâ, 087/9)

لَا تَفْهَرْ Yetimi Sakın Ezme, Haksızlık Etme!

لَا تَنْهَرْ Muhtacı Sakın Azarlama, Geri Çevirme,

فَحَدِّثْ Rabbinin Nimetini Devamlı Anlat! Minnet ve Şükranla An!

وَالصُّحَى 1 وَاللَّيْلَ إِذَا سَجَى 2 مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَى 3 وَلَآخِرُهُ خَيْرٌ لَّكَ
مِنَ الْأُولَى 4 وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى 5 أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى 6
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى 7 وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَى 8 فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَفْهَرْ 9 وَأَمَّا
السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ 10 وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ 11

Seni bırakmayan ve sana darılmayan,

Yakında sana hoşnut olacağın kadar

İhsanda bulunacak olan,

Seni yetim bulup barındıran,

Şaşırmış bulup da yol gösteren,

Fakir bulup zengin eden Rabbin için -bunları hatırla ve öyleyse-

Yetimi sakın ezme!

Muhtaç olanı,

El açıp isteyen

Sakın azarlama!

Rabbinin nimetini minnet ve şükranla an!(011 Duhâ, 093/01,02,03, 04, 05, 06, 07, 08, 09,10,11)

فَانْصَبْ

Boş Kaldın mı Hemen Başka İşe Koyul, Sağlam Dur, Dik Dur, Kalk Yorul!

فَارْغَبْ İstek ve Sevgiyle

Rabbine Yönel, İlgi Duy, Rağbet Et!

فَإِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ 7 وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ 8

Boş kaldın mı hemen başka işe koyul ve

Yalnız Rabbine yönel!(012 İnşirâh, 094/7,8)

فَصَلِّ Namaz Kıl! Dua Et, Rabbine Kulluk Et

وَانْحَرْ Kurban Kes

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ 1 فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ 2 إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ 3

Resûlüm!

Sana Kevser'i veren

Rabbine kulluk et!

Kurban kes!

Asıl soysuz, sana hınç besleyendir.(015 Kevser,108/1,2,3)

لَا تُحَرِّكْ

Dilini Kımıldatma, Çabalatma, (Vahyi Çarçabuk Almak İçin Dilini Kımıldatma)

فَاتَّبِعْ Uy, Takip Et, Sen

Onun/Cebrail'in Okuyuşunu Takip Et!

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ 16 إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ 17 فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ
قُرْآنَهُ 18 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ 19

Resûlüm!

Vahyi çarçabuk almak için dilini kımıldatma!

Şüphesiz onu toplamak,

Senin kalbine yerleştirmek ve

Onu okutmak bize aittir.

O halde, biz onu okuduğumuz zaman

Sen onun okunuşunu takip et!

Sonra onu açıklamak da bize aittir.(031 Kiyâmet, 075/16, 17, 18, 19)

فَاصْبِرْ Onların Dediklerine Sabret,
Dediklerine Katlan.

وَسَبِّحْ Rabbini Tesbih Et!

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ 39
وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ 40

Resûlüm!

Onların dediklerine sabret!

Güneşin doğuşundan ve batışından önce,

Gecenin bir bölümünde ve secdelerin ardından

Rabbini hamd ile tesbih et!(034 Kâf,050/39, 40)

فَذَكِّرْ Kur'an'la Öğüt Ver

تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ 45

Biz onların dediklerini çok iyi biliriz.

Sen onların üzerinde bir zorba değilsin.

Tehdidimden korkanlara

Kur'an'la öğüt ver.(034 Kâf,050/45)

**فَمَهِّلْ Kafirlerle Mühlet Ver!
Önları Biraz Kendi Hallerine
Bırak!**

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ 11 وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ 12 إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ 13 وَمَا
هُوَ بِالْهَزْلِ 14 إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا 15 وَأَكِيدُ كَيْدًا 16 فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ
أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا 17

Yağmur yağdıran göğe,

Bitki ile yarılan yere

Yemin ederim ki Kur'an,

hak ile bâtılı ayıran bir sözdür.

O, asla bir şaka değildir.

Onlar bir tuzak kurarlar,

Ben de bir tuzak kurarım.

Kâfirlere mühlet ver!

Onları biraz kendi hallerine bırak!(036 Târik,086/11,12,13,14,15,16,17)

فَتَوَلَّ Sen de Onlardan Yüz Çevir!

اِفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۚ ۱ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعَرِّضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۚ
۲ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۚ ۳ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ
مُزْدَجَرٌ ۚ ۴ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ النُّذُرَ ۚ ۵ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ
نُّكْرٍ ۚ ۶ خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ۚ ۷ مُّهْطِعِينَ
إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِيرٌ ۚ ۸

Kıyamet yaklaştı ve

Ay yarıldı.

Onlar bir mucize görürlerse hemen yüz çevirirler ve:

“Eskiden beri devam ede gelen bir büyüdür” derler.

Yalanladılar ve kendi heveslerine uydular.

Hâlbuki her işin ulaşacağı yeri vardır.

Andolsun ki, onlara,

Kötülükten önleyecek nice önemli haberler gelmiştir.

Bu büyük bir hikmettir.

Fakat yüz çevirene uyarılar ne fayda verir!

Çağırının görülmemiş bir şeye çağırdığı

Kıyamet günü,

Sen de onlardan yüz çevir!

Sanki etrafa yayılmış çekirge sürüsü gibi, bakışları perişan, utangaç bir halde davetçiye koşarak kabirlerden çıkarlar.

O esnada kâfirler:

“Bu, çok çetin bir gündür” derler.(037 Kamer,054/1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8)

اصْبِرْ Onların Söylediklerine Sabret!

واذْكُرْ Davud’u Hatırla!

اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ 17

Resûlüm!

Onların söylediklerine sabret!

Hep Allah’a yönelen güçlü kulumuz,

Davud’u, hatırla!(038 Sâd,038/17)

واذْكُرْ İbrahim, İshak ve Ya’kub’u da An ve Hatırla!

واذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِيَ الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ 45

Ey Muhammed!

Kuvvetli ve basiretli kullarımız olan

İbrahim,

İshak ve

Ya'kub'u da an!(038 Sâd,038/45)

فَلَا يَكُنْ Kalbinde Bir Şüphe Olmasın!

المص 1 كِتَابُ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنَذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ
2

Elif Lâm Mîm Sâd. (Rabbinin Yüce Sözleri/kelimeleri).

Bu Kur'an kendisiyle insanları uyarman,

İnananlara öğüt vermen için

Sana indirilen bir kitaptır.

Bu hususta kalbinde bir şüphe olmasın!(039 A'râf, 007/001, 002)

**وَاسْأَلْهُمْ Onlara, Deniz
Kıyısında Bulunan Şehir Halkının Durumunu
Sor!**

وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً لِّلْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ
يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ 163

Onlara, deniz kıyısında bulunan

Şehir halkının durumunu sor!

Hani onlar cumartesi gününe saygısızlık gösterip

Haddi aşıyorlardı.

Çünkü cumartesi tatili yaptıkları gün

Balıklar meydana çıkararak akın akın onlara gelirdi,

Cumartesi tatili yapmadıkları gün de gelmezlerdi.

İşte böylece biz, yoldan çıkmalarından dolayı

Onları imtihan ediyorduk.(039 A'râf,007/163)

فَاقْصُصْ Kıssadan Hisse Alsınlar diye Bu Kıssayı Anlat!

وَلَوْ شِئْنَا لَرفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثُ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ 176

Dünyaya saplanıp hevesinin peşine düşen,

Ayetlerimizi yalanlayan kavmin durumu/ruh hali

Tıpkı köpeğin durumuna/haline benzer;

Üstüne varsan da dilini çıkarıp solur,

Bıraksan da dilini sarkıtıp solur.

Düşünsünler/kıssadan hisse alsınlar diye bu kıssayı anlat!(039 A'râf,007/176)

خُذْ Sen Af Yolunu Tut!

وَأْمُرْ İyiliği Emret!

وَأَعْرِضْ Cahillerden Yüz Çevir! Cahillerin Kusuruna Bakma!

فَاسْتَعِذْ Allah'a Sığın!

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ 199 وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ 200

Resûlüm!

Sen af yolunu tut,

İyiliği emret ve

Cahillerden yüz çevir!

Eğer şeytandan bir kışkırtma seni dürterse,

Hemen Allah'a sığın.

Şüphesiz O, hakkıyla işitendir,

Hakkıyla bilendir.(039 A'râf, 007/199,200)

فَبَشِّرْهُ Mağfiret ve Güzel Bir Mükâfatla
Müjdele!

إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْعَلِيمَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ 11

Sen ancak Kur'an'a uyanı ve görmeden

Rahman'dan korkan kimseyi uyarabilirsin.

İşte böylesini,

Bir Mağfiret ve güzel bir mükâfatla müjdele!(041 Yâsîn,036/11)

وَتَوَكَّلْ Allah'a Güvenip Dayan!

وَسَبِّحْ O'nu Hamd ile Tesbih Et!

فَاسْأَلْ Haberdar Olana Sor!

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا 57 وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ
الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بُدْثُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا 58 الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ
بِهِ خَبِيرًا 59

Ölümsüz ve daima diri olan,

Kullarının günahlarını bilen

Allah'a güvenip dayan!

O'nu hamd ile tesbih et!

Kullarının günahlarını O'nun bilmesi yeter.

O, Gökleri ve yeri ve ikisi arasındakileri altı günde yaratan

Sonra da Arş'a kurulan Rahmân'dır.

Sen bunu haberdar olana sor!(042 Furkân, 025/58,59)

وَادْكُرْ Meryem'i de Kitap'ta An!

وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَائًا شَرْقِيًّا 16

Ailesinden ayrılarak,

Doğu tarafında bir köşeye çekilen

Meryem'i de Kitap'ta an!(044 Meryem,019/16)

وَأَنْذِرْهُمْ Sen, Onları Uyar!

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ 39

Bir gafletin içine dalmış ve

Henüz iman etmemişken aniden gelen,

Pişmanlık ve üzüntü günü hakkında,

Sen, onları uyar!(044 Meryem,019/39)

وَادْكُرْ İbrahim'i de Kitap'ta An!

وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا 41 إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا 42 يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا 43 يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا 44 يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا 45

Sıdkı bütün bir peygamber olan

İbrahim'i de Kitap'ta an!

Hani babasına şöyle demişti:

“Babacığım!

İşitmeyen,

Görmeyen ve

Sana bir faydası olmayan şeylere niçin tapıyorsun?”

“Babacığım!

Doğrusu, sana gelmeyen bir ilim bana geldi.

Bana uy ki seni doğru yola ileteyim.”

“Babacığım!

Şeytana tapma!

Çünkü şeytan Rahmân'a isyankâr olmuştur.”

“Babacığım!

Doğrusu ben, sana, çok esirgeyici Rahmân tarafından bir azabın dokunmasından,

Böylece şeytanın dostu olmandan korkuyorum.”(044 Meryem,019/41)

وَاذْكُرْ Musa'yı da Kitap'ta An!

51 وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

Resûlüm!

İhlâs sahibi, hem resûl, hem de nebî olan

Musa'yı da Kitap'ta an!(044 Meryem, 019/51)

وَاذْكُرْ İsmail'i de Kitap'ta An!

54 وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا

Resûlüm!

Sözüne sadık, resûl ve nebî

İsmail'i de Kitap'ta an!(044 Meryem,019/54)

وَاذْكُرْ İdris'i de Kitapta An!

56 وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا

Doğru insan ve peygamber

İdris'i de Kitapta an!(044 Meryem,019/56)

فَاعْبُدْهُ Rabbine Kulluk Et!

وَاصْطَلِبْ O'na Kulluk Etmek İçin
Sabırlı ve Metanetli Ol!

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا 65

Bir adaşı ve benzeri olmayan,

Göklerin, yerin ve

İkisi arasındaki her şeyin Rabbine

Kulluk et ve

O'na kulluk etmek için

Sabırlı ve metanetli ol!(044 Meryem,019/65)

فَلَا تَعْجَلْ Kâfirler Hakkında Acele Etme!

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوْرُهُمْ أَرَا 83 فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا
تَعْدُّ لَهُمْ عَدًّا 84

Resûlüm!

Kendilerini iyice isyankârlığa sevk eden şeytanlar gönderdiğimiz,

Günlerini teker teker saydığımız kâfirler hakkında

Acele etme!(044 Meryem,019/083, 084)

فَاعْبُدِي Bana Kulluk Et!

وَأَقِمِ Namaz Kıl!

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي 14

Muhakkak ki ben, yalnızca ben Allah'ım.

Benden başka ilâh yoktur.

Bana kulluk et!

Beni anmak için

Namaz kıl!(045 Tâhâ,020/14)

وَلَا تَعْجَلْ Vahyini
Tamamlamadan Önce Kur'an'ı Okumakta Acele
Etme!

وَقُلْ “Rabbim, Benim İlmimi Artır”
de!

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ
زِدْنِي عِلْمًا 114

Gerçek hükümdar ve yüce olan Allah,

Sana onun vahyini tamamlamadan önce

Kur'an'ı okumakta acele etme(!) ve

“Rabbim, benim ilmimi artır” de!(045 Tâhâ,020/114)

فَاصْبِرْ Onların Söylediklerine Sabret!

وَسَبِّحْ Rabbini Övgü ile Tesbih Et!

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَتَاءِ
اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ 130

Resûlüm!

Onların söylediklerine sabret!

Güneşin doğmasından önce de

Batmasından önce de,

Rabbini övgü ile tesbih et!

Gecenin bir kısmında ve

Gündüzün iki ucunda da,

Rabbini tesbih et ki,

Sen,

Allah'tan hoşnut olasın,

Allah da senden!(045 Tâhâ,020/130)

**وَلَا تَمُدَّنْ DÜNYA Hayatının Çekiciliğine
Gözlerini Dikme!**

وَلَا تَمُدَّنْ عَيْنَكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْثِيَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ
رَبِّكَ خَيْرٌ وَابْقَى 131

Sakın!

Denemek için onlardan bir kesimi faydalandırdığımız

Dünya hayatının çekiciliğine gözlerini dikme!

Rabbinin nimeti hem daha hayırlı,

Hem de daha sürekli dir.(045 Tâhâ,020/131)

وَأْمُرْ Ailene Namazı Emret!

**وَأَصْطَبِرْ Sen de Ona Sabırla Devam
Et!**

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلَكِ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى
132

Ailene namazı emret!

Sen de ona sabırla devam et!

Senden rızık istemiyor ve

Seni biz rızıklandırıyoruz.

Güzel sonuç, takvâ iledir.(045 Tâhâ,020/132)

وَأَنْتَ Onlara İbrahim gibi
سُيْلَ Söyle! İbrahim’in Haberini de
نَكَلَتِ Naklet!

وَأَنْتَ عَلَيْهِمْ نَبَأُ إِبْرَاهِيمَ 69 إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ 70 قَالُوا نَعْبُدُ
أَصْنَامًا فَنُتِلَّ لَهَا عَافِيَةً 71 قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكَ إِذْ تَدْعُونَ 72 أَوْ يَنفَعُوكُمْ
أَوْ يَضُرُّونَ 73 قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ 74 قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ
تَعْبُدُونَ 75 أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ 76 فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ
77 الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ 78 وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ 79 وَإِذَا
مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ 80 وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ 81 وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي
خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ 82 رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّنِي الصَّالِحِينَ 83 وَاجْعَلْ لِي
لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ 84 وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ 85 وَاعْفُ عَنِّي إِنَّهُ
كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ 86 وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ 87 يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ
88 إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ 89

Onlara İbrahim gibi söyle! İbrahim’in haberini de naklet!

Hani o, babasına ve kavmine:

Neye tapıyorsunuz, demişti.

“Putlara tapıyoruz ve onlara tapmaya devam edeceğiz” diye cevap verdiler.

İbrahim: Peki, dedi,

Yalvardığınızda onlar sizi işitiyorlar mı?

Yahut size fayda ya da zarar verebiliyorlar mı?

Şöyle cevap verdiler:

“Hayır!

Ama biz babalarımızı böyle yapar bulduk.”

İbrahim dedi ki:

“İyi ama ister sizin, ister önceki atalarınızın,

Neye taptığınızı biraz olsun düşündünüz mü?

İyi bilin ki onlar benim düşmanımdır;

Ancak âlemlerin Rabbi benim dostumdur;

Beni yaratan ve

Bana doğru yolu gösteren

O’dur.

Beni yediren, içiren

O’dur.

Hastalandığım zaman bana şifa veren

O’dur.

Benim canımı alacak, sonra beni diriltecek

O’dur.

Hesap günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum

O’dur.

Rabbim!

Bana hikmet ver ve beni iyiler arasına kat.

Bana, sonra gelecekler içinde, iyilikle anılmak nasip eyle!

Beni, Naîm cennetinin vârislerinden kıl.

Babamı da bağışla! -Çünkü o sapkınlardandı.-

İnsanların dirilecekleri gün

Beni mahcup etme!”

O gün, ne mal fayda verir ne de evlat.

Ancak

Allah’a temiz bir kalp ile gelenler o günde fayda bulur.(047 Şuarâ, 026/069, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89)

**فَلَا تَدْعُ Sakın, Allah’tan Başka
Tanrıya Kulluk Edip Yalvarma!**

213 فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ

Sakın!

Allah’tan başka tanrıya kulluk edip yalvarma!

Sonra azap edilenlerden olursun!(047 Şuarâ,026/213)

وَأَنْذِرْ En Yakın Akrabanı Uyar!

214 وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ

En yakın akrabanı uyar!(047 Şuarâ, 026/214)

وَاحْفِضْ Müminlere Kol Kanat Ger!

215 وَاحْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

Sana uyan müminlere kol kanat ger!(047 Şuarâ, 026/215)

وَتَوَكَّلْ Engin Merhamet Sahibine Güvenip Dayan!

216 فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِرِيءٍ مِمَّا تَعْمَلُونَ 217 وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

Sana karşı gelirlerse,

De ki:

“Ben sizin yaptığınız şeylerden kesinlikle uzağım”

Sen,

O mutlak galip ve

Engin merhamet sahibine

Güvenip dayan!(047 Şuarâ,026/217)

وَلَا تَخْرَنْ Onların Yüzünden Tasalanma!

**وَلَا تَكُ Kurmakta Oldukları
Tuzaklardan Ötürü Sıkıntı Duyma!**

70 وَلَا تَخْرَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي صَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ

Resûlüm!

Onların yüzünden

Tasalanma!

Kurmakta oldukları tuzaklardan ötürü

Sıkıntı duyma!(048 Neml,027/70)

فَتَوَكَّلْ Sen Allah'a Güvenip Dayan!

79 فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ

O halde sen Allah'a güvenip dayan!

Çünkü sen, apaçık hakikat üzeresin.(048 Neml,027/79)

فَلَا تَكُونَنَّ Sakın Kâfirlere Arka Çıkma!

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ
86

Sen,

Bu Kitab'ın sana vahyolunacağını ummuyordun.

Bu Rabbinden bir rahmettir.

Sakın kâfirlere arka çıkma!(049 Kasas,028/86)

وَلَا يَصُدُّكَ Sakın Seni Bu Ayetlerden
Alıkoymasınlar!

وَادْعُ Rabbine Davet Et!

وَلَا تَكُونَنَّ Asla Müşriklerden Olma!

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Allah'ın ayetleri sana indirildikten sonra,
Sakin onlar seni bu ayetlerden alıkoymasınlar.

Rabbine davet et.

Asla müşriklerden olma.(049 Kasas,028/87)

**وَلَا تَدْعُ Allah'tan Başka Bir Tanrıya Tapıp
Yalvarma!**

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ
تُرْجَعُونَ 88

Allah'tan başka bir tanrıya tapıp yalvarma!

O'ndan başka tanrı yoktur.

O'nun zatından başka her şey yok olacaktır.

Hüküm O'nundur.

O'na döndürüleceksiniz.(049 Kasas,028/88)

**انْظُرْ Bak! Nasıl, Onların Kimini
Kimine Üstün Kıldık!**

**لَا تَجْعَلْ Allah'tan Başka Bir İlâh Daha
Tanıma!**

انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَلَآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا 21 لَا
تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَّخْذُومًا 22

Bak!

Nasıl, onların kimini kimine üstün kıldık.

Elbette ahiretteki dereceler ve

Üstünlükler daha büyüktür.

Allah'tan başka bir ilâh daha tanıma!

Sonra kınanmış ve

Kendi başına terk edilmiş olarak kalırsın.(050 İsrâ,017/22)

فَلَا تَعْلُ Ana-Babana “Öf!” Bile
Deme!

وَلَا تَنْهَرُهُمَا Onları Azarlama!

وَقُلْ İkisine de Güzel Söz Söyle!

وَاحْفَظْ Alçakgönüllülükle Üzerlerine Kol-Kanat
Ger!

وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
Rabbim! Küçüklüğümde Onlar Beni Nasıl Yetiştirmişlerse, Şimdi de Sen
Onlara Öyle Rahmet
Et!

وَأَاتِ Akrabaya, Yoksula, Yolcuya Hakkını
Ver!

وَلَا تُبَدِّرْ Gereksiz Yere de Saçıp Savurma!

فَقُلْ Hiç Olmazsa
Kendilerine, Gönül Alıcı Bir Söz
Söyle!

وَلَا تَجْعَلْ Eli Sıkı Olma!

وَلَا تَبْسُطْهَا Büsbütün Eli Açık da Olma!

**Hakkında Bilgin Bulunmayan
Şeyin Ardına Düşme!**

Yeryüzünde Böbürlenerek Dolaşma!

Allah'tan Başka İlâh Edinme!

وَقَصَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا 23 وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ
الدُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا 24 رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي
فُؤَادِكُمْ إِن تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غُفُورًا 25 وَءَاتَ دَا الْقُرَيْشَ حَقَّهُ
وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبَذِّرْ تَبْذِيرًا 26 إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا 27 وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا
فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا 28 وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ
الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا 29 إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا 30 وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ
قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا 31 وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا 32 وَلَا
تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا
يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا 33 وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا 34 وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كِلْتُمْ
وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا 35 وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا 36 وَلَا تَمْشِ فِي
الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا 37 كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ
عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا 38 ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا 39

Rabbin,

Sadece kendisine kulluk etmenizi,

Ana-babanıza da iyi davranmanızı

Kesin bir şekilde emretti.

Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa,

Kendilerine “öf!” bile deme;

Onları azarlama;

İkisine de güzel söz söyle.

Onları esirgeyerek,

Alçakgönüllülükle üzerlerine kanat ger ve

“Rabbim!

Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse,

Şimdi de sen onlara öyle rahmet et!” diyerek dua et.

Eğer Rabbinden umduğun bir rahmet için

Onların yüzlerine bakamıyorsan,

Hiç olmazsa kendilerine,

Gönül alıcı bir söz söyle.

Rabbiniz sizin kalplerinizdekini çok iyi bilir.

Eğer siz iyi olursanız şunu bilin ki,

Allah, kötülükten yüz çevirerek

Tevbeye yönelenleri son derece bağışlayıcıdır.

Bir de,

Akrabaya,

Yoksula,

Yolcuya hakkını ver;

Gereksiz yere de saçıp savurma.

Zira saçıp savuranlar,

Şeytanların dostlarıdır;

Şeytan ise Rabbine karşı çok nankördür.

Eli sıkı olma!

Büsbütün eli açık da;

Sonra kınanır,

Kaybettiklerinin hasretini çeker durursun.

Rabbin rızkı dilediğine bol verir,

Dilediğine daraltır.

O, kullarından haberdardır, onları çok iyi görür.

Geçim endişesi ile çocuklarınızın canına kıymayın;

Biz, onların da sizin de rızkınızı veririz.

Onları öldürmek gerçekten büyük bir suçtur.

Zinaya yaklaşmayın;

Zira o, bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur.

Haklı bir sebep olmadıkça

Allah'ın muhterem kıldığı cana kıymayın.

Bir kimse zulmen öldürülürse,

Onun velîsine hakkını alması için yetki verdik.

Ancak bu velî de kısasta ileri gitmesin.

Zaten verilen bu yetkiyle o, alacağını almıştır.

Yetimin malına, rüşdüne erinceye kadar

Ancak en güzel bir niyetle yaklaşın.

Verdiğiniz sözü de yerine getirin;

Çünkü verilen söz,

Sorumluluğu gerektirir.

Ölçtüğünüz zaman tastamam ölçün ve

Doğru terazi ile tartın.

Bu, hem daha iyidir,

Hem de neticesi bakımından daha güzeldir.

Hakkında bilgin bulunmayan şeyin ardına düşme.

Çünkü

Kulak,

Göz ve

Gönül, bunların hepsi ondan sorumludur.

Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma.

Çünkü sen azametinle ne yeri yarabilir,

Ne de dağlarla ululuk yarışına girebilirsin.

Bütün bu sayılanların kötü olanları,

Rabbinin nezdinde sevimsizdir.

İşte bunlar,

Rabbinin sana vahyettiği hikmetlerdir.

Allah ile birlikte başka ilâh edinme.

Sonra kınanmış ve

Allah'ın rahmetinden uzaklaştırılmış olarak,

Cehenneme atılırsın.(050 İsrâ,017/023, 024, 025, 026, 027, 028, 029, 030, 031, 032, 033, 034, 035, 036, 037, 038, 039)

**اُنْظُرْ Baksana! Senin İçin Ne Türlü
Benzetmeler Yaptılar!**

اُنْظُرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَصَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا 48

Baksana!

Senin için ne türlü benzetmeler yaptılar!

Bu yüzden öyle bir saptılar ki,

Artık doğru yolu bulamayacaklardır.(050 İsrâ,017/048)

**أَقِمْ Namaz Kıl! Bir de Sabah Namazını
Kıl!**

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْءَانَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا 78

Gündüzün güneş dönüp

Gecenin karanlığı bastırıncaya kadar,

Namaz kıl!

Bir de sabah namazını kıl!

Çünkü sabah namazı şahitlidir.(050 İsrâ,017/78)

فَتَهَجَّدْ Gecenin Bir Kısımında Nafile Namaz

Kıl!

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا 79

Gecenin bir kısmında nafil namaz kıl!

Böylece Rabbinin, seni,

Övgüye değer bir makama göndereceğini umabilirsin.(050 İsrâ,017/79)

**وَكَبِّرْهُ Tekbir Getirerek O'nun Şanını
Yücelt!**

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ
الدَّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا 111

“Çocuk edinmeyen,

Hâkimiyette ortağı bulunmayan,

Acizlikten ötürü bir dosta da ihtiyacı olmayan

Allah’a hamd ederim” de! Ve

Tekbir getirerek

O'nun şanını yücelt!(050 İsrâ,017/111)

وَأَنْذِرْهُم بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ نَارِ الْجَهَنَّمَ الَّتِي يُوعَدُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا فِيهَا لَاقِيَةٌ 71
وَأَنْذِرْهُمْ تَبَّأُ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَاقَوْمِ إِن كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ
اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ
أَقْصُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ 72

Onlara Nuh gibi söyle! /Nuh’un haberini oku!

Hani o vaktiyle kavmine demişti ki:

“Ey kavmim!

Eğer benim aranızda durmam ve

Allah’ın ayetlerini hatırlatmam size ağır geldi ise,

Ben yalnız Allah’a dayanıp güvenirim;

Siz de ortaklarınızla beraber toplanıp,

Yapacağınızı kararlaştırın.

Sonra kararınız başınıza dert olmasın.

Bundan sonra vereceğiniz hükmü bana uygulayın ve

Bana mühlet de vermeyin.

Eğer yüz çeviriyor ve kabul etmiyorsanız,

Zaten sizden hiçbir ücret de istemedim.

Benim ücretim, ancak Allah’a aittir.

Bana (tek başıma da olsam) müslümanlardan olmam emredildi.”(051 Yunus,010/71, 72)

فَاسْأَلْ Senden Önce Tevrat’ı Okuyanlara
Sor!

فَلَا تَكُونَنَّ Sakın Şüphecilerden Olma!

وَلَا تَكُونَنَّ Allah’ın Ayetlerini
Yalanlayanlardan da Olma!

فَإِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ 94 وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

95 فَتَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Resûlüm!

Eğer sana indirdiğimizden kuşkuda isen,

Senden önce Tevrat'ı okuyanlara sor.

Andolsun ki,

Rabbinden sana hak gelmiştir.

Sakın şüphecilerden olma!

Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan da olma!

Sonra ziyana uğrarsın.(051 Yunus,010/94, 95)

**أَقِمْ Hakka Yönelen Biri Olarak Yüzünü
Dine Çevir!**

**وَلَا تَكُونَنَّ Sakın Allah'a Şirk Koşanlardan
Olma!**

وَلَا تَدْعُ

**Allah'ı Bırakıp da Sana Ne Fayda ve Ne de Zararı Dokunabilecek Şeylere
Yalvarma!**

وَاتَّبِعْ Sen, Sana Vahyolunana Uy!

**وَاصْبِرْ Allah Hükmedinceye Kadar
Sabret!**

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُمْ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ 104 وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ
لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ 105 وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا
يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ 106 وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ 107 قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي

لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ 108 وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ
وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ 109

De ki:

“Ey insanlar, eğer benim dinimden herhangi bir şüphede iseniz,

Bilesiniz ki ben,

Allah’ı bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam,

Ancak sizin canınızı alacak olan Allah’a kulluk ederim.

Bana da mü’minlerden olmam emrolundu.”

Yine bana şöyle emredildi:

“Hakka yönelen biri olarak yüzünü dine çevir.

Sakın Allah’a şirk koşanlardan olma.

Allah’ı bırakıp da sana ne fayda ve ne de zararı dokunabilecek şeylere yalvarma.

Eğer böyle yaparsan, şüphesiz ki zalimlerden olursun.”

Eğer Allah sana bir zarar verecek olursa, bilesin ki onu, O’ndan başka giderebilecek yoktur.

Eğer sana bir hayır dilerse, O’nun lütfuna engel olacak da yoktur.

O lütfunu kullarından dilediğine eriştirir.

O, çok bağışlayıcıdır, çok merhamet edicidir.

De ki:

“Ey insanlar, size Rabbinizden Kur’an gelmiştir.

Kim doğru yola girerse ancak kendisi için girer.

Kim de saparsa ancak kendi aleyhine sapar.

Ben sizden sorumlu değilim.”

Resûlüm!

Sen, sana vahyolunana uy ve

Allah hükmedinceye kadar sabret.

O hâkimlerin en hayırlısıdır.(051Yunus,010/104, 105, 106, 107, 108, 109)

فَاصْبِرْ O Halde Sabret!

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
49 إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

Bunlar, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindendir.

Bundan önce onları sen de, kavmin de bilmiyordu.

O halde sabret!

İyi son, sabredip sakınanlarındır.(052 Hûd, 011/49)

فَاسْتَقِمْ Emrolunduğun gibi Dosdoğru Ol!

112 فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Seninle beraber tevbe edenlerle birlikte,

Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!

Aşırı da gitmeyin!

O, sizin yaptıklarınızı çok iyi görendir.(052 Hûd,011/112)

وَأَقِمِ Namaz Kıl!

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلَفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى
لِلذَّاكِرِينَ 114

Gündüzün iki ucunda,

Gecenin de ilk saatlerinde,

Namaz kıl!

Çünkü iyilikler kötülükleri giderir.

Bu, öğüt almak isteyenlere bir hatırlatmadır.(052 Hûd,011/114)

وَاصْبِرْ Sabırlı Ol!

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ 115

Ey Muhammed!

Sabırlı ol!

Allah güzel iş yapanların mükâfatını zayi etmez.(052 Hûd,011/115)

فَاعْبُدْهُ Allah'a Kulluk Et!

وَتَوَكَّلْ Allah'a Dayan!

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ 123

Göklerin ve yerin sırrı yalnız Allah'a aittir;

Her iş O'na döner.

Öyle ise O'na kulluk et ve

O’na dayan!

Rabbin yaptıklarınızdan gafil değildir.(052 Hûd,011/123)

وَبَشِّرْهُمْ Hz. İbrahim’in Misafirlerini Anlat

وَبَشِّرْهُمْ عَنْ صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ 51 إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجِلُونَ 52
قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ 53 قَالَ أَبَشِرْتُمُونِي عَلَىٰ أَنْ مَسَّنِيَ
الْكِبَرُ فِيمَ تُبَشِّرُونَ 54 قَالُوا بُشِّرْنَاكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ 55 قَالَ
وَمَنْ يَقْبِضْ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّي إِلَّا الصَّالُونَ 56 قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ 57
قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ 58 إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمُنجُوهُمْ أَجْمَعِينَ 59 إِلَّا
امْرَأَتَهُ قَدَرْنَا لَهَا لَمِنَ الْغَايِرِينَ 60

Onlara İbrahim’in misafirlerinden de haber ver...

Hani misafirler İbrahim’in yanına gelmiş ve

“Selâm” demişlerdi.

O da, “Gerçekten biz sizden korkuyoruz” demişti.

Onlar,

“Korkma, biz sana bilgin bir oğul müjdeliyoruz” dediler.

İbrahim,

“Yaşlılık gelip çatmış iken beni mi müjdeliyorsunuz?

Bana neyi müjdeliyorsunuz?” dedi.

“Biz sana gerçeği müjdeledik. Sakın ümitsizlerden olma” dediler.

Dedi ki:

“Rabbinin rahmetinden, sapıklardan başka kim ümit keser?”

İbrahim,

“Ey Elçiler! Göreviniz nedir?” dedi.

Şöyle dediler:

“Şüphesiz biz suçlu bir millete gönderildik.

Lût’un ailesi dışında, Onlar suçlu değillerdir.

Lût’un karısı dışında onların hepsini kurtaracağız.

Biz, onun geride kalanlardan olmasını takdir ettik.(054 Hicr,015/51,60)

**فَاصْفَحْ Şimdilik Onlara Güzel Muamele
Ët!**

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ
الْجَمِيلَ 85 إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ 86

Biz,

Gökleri, yeri ve ikisinin arasındakileri, hak ile yarattık.

Kıyamet, mutlaka gelecektir.

Şimdilik onlara güzel muamele et!

Şüphesiz, Rabbin her şeyi yaratan bilendir.(054 Hicr,015/85, 86)

لَا تَمُدَّنْ Dünya Malına Göz Dikme!

وَلَا تَحْزَنْ Onlardan Dolayı Üzülme!

وَاحْفَظْ Müminlere Alçak Gönüllü Ol!

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَتَانِي وَالْقُرْءَانَ الْعَظِيمَ 87 لَا تَمُدَّنْ عَيْنَكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا
بِهِ أَرْوَاجًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ 88 وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ
الْمُبِينُ 89

Andolsun ki,

Biz sana tekrarlanan yedi ayeti ve

Yüce Kur'an'ı verdik.

Sakın onlardan bazılarına verdiğimiz

Dünya malına göz dikme!

Onlardan dolayı üzülme!

Müminlere alçak gönüllü ol! Ve

De ki:

“Gerçekten ben, apaçık bir uyarıcıyım.”(054 Hicr,015/87, 88, 89)

فَسَبِّحْ Rabbini Hamd ile Tesbih Et!

وَكُنْ Secde Edenlerden Ol!

98 فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

Sen, Rabbini hamd ile tesbih et! ve

Secde edenlerden ol!(054 Hicr,015/98)

وَاَعْبُدْ Rabbine İbadet Et!

99 وَاَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

Sana ölüm gelinceye kadar

Rabbine ibadet et!(054 Hicr,015/99)

انْظُرْ Gör ki, Kendi Aleyhlerine Nasıl Yalan Söylediler!

24 انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Gör ki,

Kendi aleyhlerine nasıl yalan söylediler ve

Tanrı diye uydurdukları şeyler nasıl kaybolup gitti!(055 En'âm,006/024)

فَلَا تَكُونَنَّ Sakın Cahillik Etme!

وَأِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

35

Eğer onların yüz çevirmesi sana ağır geldi ise,

Onlara bir mucize getirmek için,

Yapabilirsen yerin içine inebileceğin bir tünel ya da

Göğe çıkabileceğin bir merdiven ara!

Allah dileyseydi, onları hidayet üzerinde birleştirirdi.

O halde sakın cahillik etme!(055 En'âm,006/35)

وَلَا تَطْرُدِ اللَّهَ وَلَا تَطْرُدِ Allah'a Yalvaranları Huzurundan Kovma!

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ 52

Rablerinin rızasını isteyerek sabah akşam

O'na yalvaranları huzurundan kovma!

Herkesin sorumluluğu kendine aittir.

Onları kovup zalimlerden olma!(055 En'âm,006/52)

فَاَعْرِضْ Ayetlerimiz Hakkında İleri Geri Konuşanlardan Uzak Dur!

فَلَا تَقْعُدْ Zalimler Topluluğu ile Oturma!

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ جُزْئًا يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ 68

Ayetlerimiz hakkında

İleri geri konuşanları gördüğünde,

Onlar başka bir söze geçinceye kadar

Onlardan uzak dur!

Eğer unutursan, hatırladıktan sonra

O zalimler topluluğu ile oturma!(055 En'âm,006/68)

**وَدَّرِ Dinlerini, Oyuncak ve
Eğlence Edinen Kimseleri Bir Tarafa
Bırak!**

**وَدَكَّرْ Hiç
Kimsenin Felâkete Dûçar Olmaması İçin Kur'an ile Nasihat
Et!**

وَدَّرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا
كَسَبَتْ لِئَنْسَى لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِكَ
الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ 70

Dinlerini, oyuncak ve eğlence edinen ve

Dünya hayatının aldattığı kimseleri

Bir tarafa bırak!

Hiç kimsenin felâkete duçar olmaması için

Kur'an ile nasihat et!

Allah'tan başka ne dost, ne de şefaatçi vardır.

O, bütün varını fidye olarak verse,

Yine de ondan kabul edilmez.

Onlar, günahları yüzünden

Helâke sürüklenmiş kimselerdir.

İnkâr ettiklerinden dolayı

Onlar için kaynar sudan ibaret bir içecek ve

Elem verici bir azap vardır.(055 En'âm,006/70)

اتَّبِعْ Rabbinden Sana Vahyolunana
Uy!

وَأَعْرِضْ Müşriklerden Yüz Çevir!

106 اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

Rabbinden sana vahyolunana uy.

O'ndan başka tanrı yoktur.

Müşriklerden yüz çevir.(055 En'âm,006/106)

فَذَرُهُمْ Onları Uydurdukları Şeylerle Baş
Başa Bırak!

112 وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ عُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرُهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

Biz, her peygambere,

İnsan ve cin şeytanlarını düşman kıldık.

Bunlar, aldatmak için birbirlerine

Yaldızlı sözler fısıldarlar.

Rabb'in dileseydi onu da yapamazlardı.

Onları uydurdukları şeylerle baş başa bırak!(055 En'âm,006/112)

فَلَا تَشْهَدُ Sen Onlarla Beraber Şahitlik
Etme!

وَلَا تَتَّبِعْ Arzularına Uyma!

قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا

تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرْبِّهِمْ يَعْدِلُونَ 150

De ki:

Allah şunu yasak etti, diye şahadet edecek

Şahitlerinizi getirin!

Eğer onlar,

Allah şunu yasak etti diye,

Yalan yere şahitlik ederlerse,

Sen onlarla beraber şahitlik etme!

Ayetlerimizi yalanlayan ve

Ahiret gününe inanmayanların

Arzularına uyma!

Onlar, Rablerine eş tutuyorlar.(055 En'âm,006/150)

فَقَوْلَ Sen Bir Süre Onlara Aldırma!

فَقَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ 174

Sen bir süre onlara aldırma!(056 Saffât,037/174)

وَأَبْصِرْهُمْ Bak Şunların Haline!

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ 175

Onların halini gör!

Onlar da görecekler.(056 Saffât,037/175)

وَتَوَلَّ Bir Süre Onlara Aldırma!

178 وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّى حِينٍ

Sen bir süre onlara aldırma!(056 Saffât,037/178)

وَأَبْصِرْ Onların Halini Gör!

179 وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

Onların halini gör!

Onlar da görecekler!(056 Saffât,037/179)

فَبَشِّرْهُ Acı Bir Azabın Müjdesini Ver!

وَإِذَا ثَلَّى عَلَيْهِ ءَايَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا فَبَشِّرْهُ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ 7

Ayetlerimiz okunduğu zaman,

İşitmemiş gibi büyüklük taslayarak yüz çevirene

Acıklı bir azabın müjdesini ver!(057 Lokmân,031/7)

فَاعْبُدِ Sen İhlâs ile Allah’a Kulluk Et!

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ 2

Resûlüm!

Şüphesiz ki Kitab'ı sana hak olarak indirdik.

O halde sen de Allah'a ihlâs ile kulluk et!(059 Zümer,039/2)

**فَبَشِّرْ Sözü'n En Güzeline Uyan Kullarımı
Müjdele!**

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ 17
الَّذِينَ يَسْمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ 18 أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ أَقَانَتْ تُنْقِذُ مَنْ فِي النَّارِ 19

Tâğuta kulluk etmekten kaçınıp,

Allah'a yönelenlere müjde vardır.

Ey Muhammed!

Dinleyip de sözün en güzeline uyan kullarımı müjdele!

Allah'ın doğru yola ilettiği kimseler onlardır.

Gerçek akıl sahipleri de onlardır.

Hakkında azap hükmü gerçekleşenler, hiç onlar gibi olur mu?

Cehennemlikleri sen mi kurtaracaksın?(059 Zümer,039/17,18, 19)

فَاعْبُدْ Yalnız Allah'a Kulluk Et!

وَكُنْ Şükredenlerden Ol!

قُلْ أَفَعَيِّرُ اللَّهَ تَأْمُرُونَنِي أَعْبُدُ إِلَٰهَهَا الْجَاهِلُونَ 64 وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ 65 بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ
مِنَ الشَّاكِرِينَ 66

De ki:

Ey cahiller!

Bana

Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?

Resûlüm!

Sana da senden öncekilere de şöyle vahyolunmuştur:

“Andolsun/ bilfarz Allah’a ortak koşarsan,

İşlerin mutlaka boşa gider ve

Hüsranda kalanlardan olursun!”

Hayır!

Yalnız Allah’a kulluk et ve

Şükredenlerden ol.(059 Zümer,039/64, 65, 66)

فَاصْبِرْ Sabırlı Ol!

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِمَّا نُرَبِّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوَقَّعُكَ فَإِنَّا يَرْجِعُونَ
77

Resûlüm!

Sen sabret!

Allah'ın vaadi gerçektir.

Onlara yapacağımız azabın birazını sana ya gösteririz,

Yahut seni daha önce vefat ettiririz.

Nasıl olsa onlar bize döneceklerdir.(060 Mümin, 040/77)

فَاسْتَعِذْ Allah'a Sığın!

وَأِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ 36

Eğer şeytandan gelen kötü bir düşünce

Seni dürtecek olursa,

Hemen Allah'a sığın!

O, işiten, bilendir.(061 Fussilet,041/36)

فَادُعْ Sen Tevhide Davet Et!

وَاسْتَقِمْ Emrolunduğun gibi Dosdoğru Ol!

وَلَا تَتَّبِعْ Onların Heveslerine Uyma!

فَلِذَلِكَ فَادُعْ وَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ
وَأَمَرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ 15

Sen tevhide davet et(!) ve

Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!

Onların heveslerine uyma(!) ve

De ki:

Ben Allah'ın indirdiği Kitab'a inandım ve

Aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum.

Allah bizim de Rabbimiz,

Sizin de Rabbinizdir.

Bizim işlediklerimiz bize,

Sizin işledikleriniz de sizedir.

Aramızda tartışılacak bir konu yoktur.

Allah hepimizi bir araya toplar,

Dönüş de O'nadır.(062 Şurâ,042/15)

فَاسْتَمْسِكْ Sana Vahyedilene Sımsıkı Sarıl!

43 فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Sen, sana vahyedilene sımsıkı sarıl

Şüphesiz sen, dosdoğru yoldasın.(063 Zuhruf,043/43)

وَاسْأَلْ Senden Önce Gönderdiğimiz Elçilere Sor!

45 وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ

Senden önce gönderdiğimiz elçilerin ümmetlerine sor!

Rahman'dan başka tanrılar edinin diye,

Emretmiş miyiz?(063 Zuhruf,043/45)

فَذَرَهُمْ Sen Bırak Onları!

83 فَذَرَهُمْ يَخْضُوا وَبَلَعُوا حَتَّى يَلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

Sen bırak onları!

Vaad edilen günlerine kavuşuncaya kadar

Bâtıla dalsınlar,

Oynayadursunlar.(063 Zuhruf,043/83)

فَاصْغُ Şimdilik Sen Onlardan Yüz Çevir!

وَقِيلَ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ 88 فَاصْغُ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ 89

Resûlullah'ın:

“Yâ Rabbi!

Bunlar, iman etmeyen bir kavimdir” demesine karşı

Allah:

Şimdilik sen onlardan yüz çevir(!) ve

Size selam olsun, de.

Yakında bilecekler, buyurdu.(063 Zuhruf,043/88,89)

فَارْتَقِبْ Göğün Açık Bir Duman Çıkaracağı Günü Gözetle!

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ 10 يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ 11
رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ 12

Şimdi sen,

Göğün, insanları bürüyecek

Açık bir duman çıkaracağı günü gözetle!

Bu, elem verici bir azaptır.

Onlar, “Rabbimiz! Bu azabı bizden kaldır, çünkü biz artık inanıyoruz” derler.
(064 Duhân,044/10, 11)

فَارْتَقِبْ İnanmayanların Başlarına Gelecekleri Bekle

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ 59

İnanmayanların başlarına gelecekleri

Bekle!

Onlar da beklemektedirler.(064 Duhân,044/59)

فَاتَّبِعْهَا Sen Şeriatine Uy!

وَلَا تَتَّبِعْ Bilmeyenlerin İsteklerine Uyma!

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ 18

Seni bir şeriat sahibi kıldık;

Sen ona uy!

Bilmeyenlerin isteklerine uyma!(065 Câsiye,045/18)

فَاصْبِرْ Diğer Peygamberler Gibi Sen de Sabret!

وَلَا تَسْتَعْجِلْ Onlar Hakkında Acele Etme!

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَبَلِّغْ لَهُمُ الْبَرَائِدَ 35

Resûlüm!

Azim sahibi peygamberler gibi

Sen de sabret!

Onlar hakkında acele etme!

Azabı gördükleri gün,

Sanki dünyada sadece bir saat kaldıklarını sanırlar.

Bu, bir tebliğdir.

Yoldan çıkmış toplumlardan başkası

Helâk edilir mi hiç!(066 Ahkâf,046/35)

فَتَوَلَّ Peygamberlerini Reddedenlerden Yüz Çevir

وَذَكَّرَ Sen Yine de Öğüt Ver

55 فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ 54 وَذَكَّرَ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

(Daha öncekilerin yaptığı gibi) Peygamberlerini reddedenlerden yüz çevir.

Artık kınanacak değilsin.

Sen yine de öğüt ver.

Çünkü öğüt müminlere fayda verir.(067 Zâriyât,051/54, 55)

فَذَكَّرَ O Halde Resûlüm, Öğüt Ver

23 فَذَكَّرَ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ 21 لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ 22 إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ 23
26 فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ 24 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ 25 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ 26

O halde Resûlüm, öğüt ver.

Çünkü sen ancak öğüt vericisin.

Onların üzerinde bir zorba değilsin.

Yüz çevirip inkâr edeni

Allah en büyük azap ile cezalandırır.

Şüphesiz onların dönüşü sadece bizedir;

Sonra onların sorguya çekilmesi de sadece bize aittir.(068 Gâşiye,088/21, 22, 23, 24, 25, 26)

فَلَا تُمَارِ Ashâb-ı Kehf

Hakkında, Herhangi Bir Münakaşaya Girişme

**وَلَا تَسْتَفْتِ Onlar Hakkında Hiç Kimseden
Bilgi İsteme**

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ
وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارِ
فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا 22

De ki:

Onların sayılarını Rabbim daha iyi bilir.

Onlar hakkında bilgisi olan çok azdır.

Öyle ise Ashâb-ı Kehf hakkında,

Delillerin açık olması haricinde bir münakaşaya girişme ve

Onlar hakkında ileri-geri konuşan kimselerin

Hiçbirinden bilgi isteme!(069 Kehf,018/022)

İnşâallah Demedikçe وَلَا تَقُولَنَّ
Hiçbir Şeyi Yarın Yapacağım Deme

Allah'ı An! وَاذْكُرْ

وَلَا تَقُولَنَّ لِسَيِّئٍ إِلَيَّ فَاعِلٌ ذَلِكَ عَدَا 23 إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَاذْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ
وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا رَشَدًا 24

İnşâallah demedikçe hiçbir şey için

“Bunu yarın yapacağım” deme!

Bunu unuttuğun takdirde Allah'ı an ve;

“Umarım Rabbim beni,

Doğruya bundan daha yakın olan bir yola iletir” de.(069 Kehf,018/23,24)

وَأَنْلُ Rabbinin Kitabı'ndan Sana Vahyedileni
Oku

وَأَصْبِرْ Candan Sebat Et

وَلَا تَعْدُ Gözlerini Onlardan Ayırma

وَلَا تُطِعْ İş Gücü Kötülük Olan
Kimseye Boyun Eğme

وَأَنْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا 27
وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ
عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْوَيْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ
فُرْطًا 28 وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ
بَيْنَ الشَّرَابِ وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا 29 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا 30 أُولَئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ
فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُيْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِنِينَ فِيهَا
عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ الثَّوَابُ وَحَسُنَتْ مُرْتَقَقًا 31

Rabbinin Kitabı'ndan sana vahyedileni oku!

Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur.

O'ndan başka bir sığınak da bulamazsın.

Sabah akşam Rablerinin rızasını dileyerek

Dua edenlerle birlikte

Candan sebat et!

Dünya hayatının süsünü isteyerek,

Gözlerini onlardan çevirme!

Kalbini bizi anmaktan gafil kıldığımız,

Kötü arzularına uymuş ve

İşi gücü aşırılık olan kimseye

Boyun eğme(!) ve

De ki:

Hak, Rabbinizdendir.

Öyle ise dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

Biz, zalimlere öyle bir cehennem hazırladık ki,

Onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır.

Susuzluktan imdat dileyecek olsalar imdatlarına,

Erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su ile cevap verilir.

Ne fena bir içecek ve ne kötü bir kalma yeri!

İman edip de güzel davranışlarda bulunanlar,

Bilmelidirler ki;

Biz, güzel işler yapanların ecrini zâyi etmeyiz.(069 Kehf,018/027, 028, 029, 030)

اتَّبِعْ İbrahim'in Milletine Uy

123 ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Doğru yola yönelerek

İbrahim'in dinine uy!

O müşriklerden değildi.(070 Nahl,016/123)

ادْعُ Hikmet ve Güzel Öğütle Rabbinin Yoluna Çağır

وَجَادِلْهُمْ Onlarla En Güzel Şekilde Mücadele Et

125 ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

Rabbinin yoluna hikmet ve güzel öğütle çağır!

Onlarla en güzel şekilde mücadele et!

Rabbin, kendi yolundan sapanları da

Hidayete erenleri de çok iyi bilir.(070 Nahl,016/125)

وَأَصْبِرْ Sabırlı Ol

وَلَا تَحْزَنْ Onlardan Dolayı Kederlenme

وَلَا تَكُ Kurmakta Oldukları Tuzaktan Kaygı Duyma

وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي صَيْقِلٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ 127 إِنَّ
اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ 128

Sabret!

Senin sabrın da ancak Allah'ın yardımı ile dir.

Onlardan dolayı kederlenme!

Kurmakta oldukları tuzaktan kaygı duyma!(070 Nahl, 016/127)

فَلَا تَحْسَبَنَّ Sakın Allah'ın Peygamberlerine Verdiği Sözden

Cayacağına Sanma

فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ 47

O halde,

Sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden

Cayacağına sanma!

Çünkü Allah mutlak üstündür;

Kim senin yaptığını yanına bırakmaz.(072 İbrahim,014/47)

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ Davud ve Süleyman'ı da An

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ
شَاهِدِينَ 78

Bir koyun sürüsünün ziyan verdiği,

Ekin konusunda hüküm veren

Davud ve

Süleyman'ı da an!(073 Enbiyâ,021/78)

وَأَيُّوبَ Eyyub'u da An

وَأَيُّوبَ إِذْ تَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ 83

“Başıma bu dert geldi.

Sen, merhametlilerin en merhametlisisin” diye

Niyaz eden

Eyyub'u da an!(073 Enbiyâ,021/83)

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ İsmail'i, İdris'i ve Zülkifl'i de Yâd Et

وَأِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ 85

Sabırlı kimseler olan

İsmail'i,

İdris'i ve

Zülkifl'i de yâd et!(073 Enbiyâ,021/85)

وَذَا النُّونِ Öfkeyle Geçip Giden Yunus'u da Hatırla

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا

87 أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

Öfkeli bir halde geçip giden,

Bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı zanneden ve

Nihayet karanlıklar içinde:

“Senden başka hiçbir tanrı yoktur.

Seni tenzih ederim.

Gerçekten ben zalimlerden oldum!” diye niyaz eden

Yunus’u da hatırla!(073 Enbiyâ,021/87)

وَزَكَرِيَّا Zekeriyya’yı da An

89 وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ

“Rabbim! Beni yalnız bırakma!

Sen, vârislerin en hayırlısısın” diye

Rabbine niyaz eden

Zekeriyya’yı de an!(073 Enbiyâ,021/89)

**وَالَّتِي Irzını İffetle Korumuş Olan
Meryem’i de An**

91 وَالَّتِي أَحْصَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ

Ruhumuzdan üfleyip kendini ve

Oğlunu cümle âlem için bir ibret kıldığımız,

İrzını iffetle korumuş olan

Meryem’i de an!(073 Enbiyâ,021/91)

ادْفَعْ Kötülüğü En Güzel Bir Tutumla Sav

ادْفَعْ يَالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ 96 وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ
هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ 97 وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ 98

Sen, kötülüğü en güzel bir tutumla sav!

Biz, onların sana yakıştırmakta oldukları şeyleri çok iyi biliyoruz ve

De ki:

“Ey Rabbim!

Şeytanların vesveselerinden Sana sığınırım.”

“Ey Rabbim!

Onların benim yanımda bulunmalarından da Sana sığınırım.”(074
Mü’minun,023/96)

فَاعْرِضْ Artık Sen Onları Bırak

وَانْتَظِرْ ve Bekle

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 28 قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يَنْتَظِرُونَ 29 فَاعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَضِرُونَ 30

“Eğer doğru sözlü iseniz şu fetih ne zamanmış?” diyenlere

De ki:

“Kıyamet/ Fetih günü, inkârcılara o anda iman etmeleri fayda vermeyecektir.

Onlara göz de açtırılmayacaktır.”

Artık sen onları bırak(!) ve

Bekle!

Zaten onlar da beklemektedirler.(075 Secde, 032/ 30)

فَذَكِّرْ Sen Öğüt Ver

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ 29 أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
الْمُنُونِ 30 قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصِينَ 31

Resûlüm!

Sen öğüt ver!

Rabbinin lütfuyla Sen ne kâhinsin,

Ne de deli.

“O bir şairdir; onun, zaman içinde felaketlere uğramasını bekliyoruz” diyenlere?

De ki:

“Bekleyin.

Ben de sizinle beraber bekleyenlerdenim.”(076 Tûr,052/29)

فَذَرُهُمْ Onları Kendi Hallerine Bırak

فَذَرُهُمْ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ 45 يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ 46

Artık çarpılacakları güne kadar

Onları kendi hallerine bırak!

O gün tuzakları kendilerine hiçbir fayda vermeyecektir ve

Onlara yardım da edilmeyecektir.(076 Tûr,052/45)

واصبر Rabbini Hükümüne Sabret

وَسَبِّحْ Rabbini Hamd ile Tesbih Et فَسَبِّحْهُ

وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ 48 وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَإِذَا بَارَأَ النَّجْمَ 49

Rabbini hükümüne sabret!

Sen gözlerimizin önündesin.

Kalktığın zaman da

Rabbini hamd ile tesbih et!

Gecenin bir kısmında ve

Yıldızların batışından sonra da

O'nu tesbih et!(076 Tûr,052/48, 49)

فَارْجِعْ Gözünü, Tekrar Tekrar Çevir Bak

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا مَا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَافُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ
هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ 3 ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ حَاسِنًا وَهُوَ حَسِيرٌ
4

Birbiri ile ahenkli yedi göğü yaratan

Allah'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsin.

Gözünü çevir de bir bak!

Bir bozukluk görebiliyor musun?

Sonra gözünü, tekrar tekrar çevir bak!

Göz aciz ve bitkin halde sana dönecektir.(077 Mülk,067/3, 4)

**فَسَبِّحْ Ulu Rabbinin Adını
Yüceltip Noksanlıklardan Tenzih Et**

52 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ

O halde, ulu Rabbinin adını yüceltip

Noksanlıklardan tenzih et!(078 Hâkka,069/52)

فَاصْبِرْ Şimdi Sen Güzelce Sabret

5 فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

Resûlüm!

Şimdi sen güzelce sabret!(079 Meâric, 070/05)

**فَذَرَهُمْ Sen Onları Bırak da,
Oynayadursunlar**

42 فَذَرَهُمْ يَخْوَضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

Sen onları bırak da,

Tehdit edildikleri günlerine kavuşuncaya dek

Dalsınlar,

Oynayadursunlar. (079 Meâric,070/42)

قَبَشْرُهُمْ Onlara Acı Azabı Müjdele

قَبَشْرُهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ 24 إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ 25

Resûlüm!

Onlara acı azabı müjdele!

Ancak iman edip de sâlih amel işleyenler başka.

Onlar için, bitmez tükenmez bir mükâfat vardır.(083 İnşikâk,084/24)

فَأَقِمْ Sen Yüzünü Hanîf Olarak Dine Çevir

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ 30 مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ 31 مِنَ الَّذِينَ قَرَّعُوا دِيْنَهُمْ وَكَانُوا شَبِيْعًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ قَرِحُونَ 32

Resûlüm!

Sen yüzünü hanîf olarak dine,

Allah insanları hangi fıtrat üzere yaratmış ise

Ona çevir!

Allah'ın yaratışında değişme yoktur.

İşte dosdoğru din budur;

Fakat insanların çoğu bilmezler.

Allah'a yönelmiş kimseler olarak yüzünüzü hak dine çevirin,

O'na karşı gelmekten sakının,

Namazı dosdoğru kılın ve

Dinlerini darmadağın edip, parça parça olan ve

Kendi dinî anlayışı ile sevinip böbürlenmiş müşrikler gibi olmayın.(084 Rûm,030/30,31 32)

فَاصْبِرْ Sen Şimdi Sabret

وَلَا يَسْتَخِفُّكَ Allah'ın

Vaadine İnanmayanlar, Sakın Seni Gevşekliğe Sevk Etmesin

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ 60

Resûlüm!

Sen şimdi sabret!

Bil ki Allah'ın vaadi gerçektir.

Buna iyice inanmayanlar,

Sakın seni gevşekliğe sevk etmesin!(084 Rûm,030/60)

اِنَّ Sana Vahyedilen Kitab'ı Oku

وَأَقِمِ Namaz Kıl

اِنَّ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ 45

Resûlüm!

Sana vahyedilen Kitab'ı oku ve

Namazı kıl!

Namaz, hayâsızlıktan ve

Kötülükten alıkoyar.

Allah'ı anmak ibadetlerin en büyüğüdür.

Allah yaptıklarınızı bilir.(085 Ankebût,029/45)

فَلَا يُتَارَعُنَّكَ

Ehl-i Kitap Seninle İbadet Tarzın Konusunda Çekişip Tartışmasınlar

وَادْعُ Rabbine Davet Et

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُتَارَعُنَّكَ فِي الْأَمْرِ وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَىٰ
هُدًى مُّسْتَقِيمٍ 67 وَإِنْ جَادَلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ 68

Biz, her ümmete bir ibadet tarzı gösterdik.

Öyle ise ehl-i kitap bu konuda seninle çekişmesinler.

Sen,

Rabbine davet et!

Zira sen, hakikaten dosdoğru bir yoldasın.

Eğer seninle mücadele ederlerse,

De ki:

“Allah ne yaptığınızı iyi bilmektedir.”(088 Hac,022/67, 68)

MEDİNE DÖNEMİ (88 HAC; Mekke ve Medine dönemi ayırımı 89 RAHMAN)

فَاصْبِرْ Rabbinin Hükmüne Boyun Eğip Sabret

وَلَا تُطِيعْ Hiçbir Günahkâra Yahut
Hiçbir Nanköre Boyun Eğme

24 قَاصِرٍ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِيعْ مِنْهُمْ عَائِمًا أَوْ كَفُورًا

Rabbinin hükmüne boyun eğip sabret!

Onlardan hiçbir günahkâra yahut

Hiçbir nanköre

Boyun eğme!(090 İnsan,076/24)

وَاذْكُرْ Rabbinin İsmi Yâd Et

25 وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

Sabah akşam,

Rabbinin ismini yâd et! (090 İnsan,076/25)

فَاسْجُدْ O'na Secde Et

وَسَبِّحْهُ O'nu Tesbih Et

26 وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا

Gecenin bir kısmında

O'na secde et!

Gecenin uzun bir bölümünde de

O'nu tesbih et! (090 İnsan,076/26)

قَوْلٌ Artık Yüzünü Mescid-i Haram Tarafına Çevir

قَدْ تَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلْيُوَلِّبْكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ
الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ 144

Ey Muhammed!

Biz senin yüzünü göğe doğru çevirip

Yücelerden haber beklediğini görüyoruz.

İşte şimdi

Seni memnun olacağın bir kıbleye döndürüyoruz.

Artık yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir!

Ey müslümanlar!

Siz de nerede olursanız olun,

Namazda yüzlerinizi o tarafa çevirin.

Şüphe yok ki ehl-i kitap, onun

Rablerinden gelen gerçek olduğunu çok iyi bilirler.

Allah,

Onların yapmakta olduklarından habersiz değildir.(092 Bakara,002/144)

فَلَا تَكُونَنَّ O Halde Kuşkulananlardan Olma

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ 147

Gerçek olan, Rabbinden gelendir.

O halde kuşkulananlardan olma!(092 Bakara,002/147)

قَوْلُ Namazda Yüzünü Mescid-i Haram'a Çevir

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ
149 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Nereden yola çıkarsan çık,

Namazda yüzünü Mescid-i Haram'a çevir!

Bu emir Rabbinden gelen gerçektir.

Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.(092 Bakara,002/149)

قَوْلُ Namazda Yüzünü Mescid-i Haram'a Çevir

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كُنْتُمْ قَوْلُوا وُجُوهَكُمْ
شَطْرَهُ لِنَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي
150 وَلَا تَمَّ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Resûlüm!

Nereden yola çıkarsan çık,

Namazda yüzünü Mescid-i Haram'a çevir!

Nerede olursanız olunuz,

Yüzünüzü o yana çevirin ki,

Aralarından haksızlık edenler müstesna,

İnsanların aleyhinizde bir delili bulunmasın.

Sakin onlardan korkmayın!

Yalnız benden korkun!

Böylece size olan nimetimi tamamlayayım da

Doğru yolu bulasınız.(092 Bakara,002/150)

**فَشَرُّدُ Vereceğin Ceza ile
Destekçilerini de Dağıt ki İbret Alsınlar**

**فَانِيْدُ Sen de Onlarla
Yaptığın Ahdi Bozduğunu Kendilerine Bildir**

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ 55 الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ
يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مِرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ 56 فَإِمَّا تَثَقَفَتْهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ
يَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ 57 وَإِمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانِيْدْ إِلَيْهِمْ عَلَى
سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ 58

Allah katında, yeryüzündeki canlıların en kötüsü, inkâr edenlerdir.

Artık onlar iman etmezler.

Onlar, kendileriyle yaptığın antlaşmayı her defasında hiç çekinmeden bozan kimselerdir.

Eğer onları savaşta bozguna uğratırsan,

Vereceğin ceza ile destekçilerini de dağıt ki ibret alsınlar.

Antlaşma yaptığın bir kavmin hainlik yapmasından korkarsan,

Sen de onlarla yaptığın ahdi bozduğunu kendilerine bildir!

Çünkü Allah, hainleri sevmez.(093 Enfâl,008/55, 56, 57, 58)

**فَاَجْنَحْ Eğer Onlar Barışa Yanaşırlarsa
Sen de Yanaş**

وَتَوَكَّلْ Allah'a Tevekkül Et

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ 61

Eğer onlar barışa yanaşırlarsa sen de yanaş ve

Allah'a tevekkül et!

Çünkü O, işitendir, bilendir.(093 Enfâl,008/61)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ Ey Peygamber Sana Allah Yeter

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ 64

Ey peygamber!

Sana ve

Sana uyan müminlere Allah yeter.(093 Enfâl,008/64)

حَرِّضْ Ey Peygamber! Müminleri Savaşa Teşvik Et!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا
مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ 65

Ey Peygamber!

Müminleri savaşa teşvik et!

Eğer sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa,

İki yüz kâfire galip gelirler.

Eğer sizden yüz kişi olursa,

Kâfirlerden bin kişiye galip gelirler.

Çünkü onlar anlamayan bir topluluktur.(093 Enfâl,008/65)

Öyle ise Şüphecilerden Olma!

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ 59
الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ 60 فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ
الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ تَبَيَّنْ
فَتَجَعَلَ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ 61

Allah katında yaratılışları bakımından

İsa'nın durumu, Âdem'in durumu gibidir:

Onu topraktan yarattı. Sonra ona “ol” dedi. O da hemen oluverdi.

Gerçek, Rabbinden gelendir.

Öyle ise şüphecilerden olma!

Sana gerçek bilgi geldikten sonra, kim bu konuda seninle tartışacak olursa

De ki:

“Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı,

Kadınlarımızı ve kadınlarınızı çağıralım.

Biz de siz de toplanalım.

Sonra “Allah’ın laneti aramızdan yalan söyleyenlerin üstüne olsun” diye gönülden dua edelim.”(094 Âl-i İmrân,003/59, 60, 61)

Şu Halde Onları Affet!

Bağışlanmaları için Dua Et!

Onlara Danış!

فَتَوَكَّلْ Allah'a Dayanıp Güven!

فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ 159

Allah'ın rahmeti ile onlara yumuşak davrandın!

Şayet kaba, katı yürekli olsaydın

Hiç şüphesiz, etrafından dağılıp giderlerdi.

Şu halde onları affet!

Bağışlanmaları için dua et!

Onlara danış!

Karar verdiğin zaman da artık,

Allah'a dayanıp güven!

Allah, kendisine dayanıp güvenenleri sever.(094 Âl-i İmrân,003/159)

وَلَا يَخْرُجُكَ İnkârda Yarışanlar Sana Kaygı
Vermesin!

وَلَا يَخْرُجُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنُصْضُوا لَنُصْضُوا اللَّهُ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ خَطًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ 176

Resûlüm!

İnkârda yarışanlar sana kaygı vermesin!

Çünkü onlar, Allah'a hiçbir zarar veremezler.

Allah onlara, ahiretten yana bir nasip vermemek istiyor.

Onlar için çok büyük bir azap vardır.(094 Âl-i İmrân, 003/176)

لَا يَغُرَّتْكَ İnkârcıların

Refah İçinde, Diyar Diyar Dolaşması Sakın Seni Aldatmasın!

لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ 196 مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَاؤَاهُمْ جَهَنَّمُ وَنُفْسَ الْمِهَادُ 197

İnkârcıların refah içinde, diyar diyar dolaşması

Sakın seni aldatmasın!

Onların bu refahı çok az bir yararlanmadır.

Sonra barınakları cehennemdir.

Orası ne kötü bir yataktır.(094 Âl-i İmrân, 003/196)

اتَّقِ Ey Peygamber! Allah'tan
Kork!

وَلَا تُطِعْ Kâfirlere ve Münafıklara, Boyun
Eğme!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا 1

Ey Peygamber!

Allah'tan kork!

Kâfirlere ve Münafıklara,

Boyun eğme!

Elbette Allah her şeyi bilmekte ve

Yerli yerince yapmaktadır.(097 Ahzâb,033/001)

وَاتَّبِعْ Rabbinden Sana Vahyedilene
Uy!

وَتَوَكَّلْ Allah'a Güven!

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا 2 وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا 3

Rabbinden sana vahyedilene uy!

Allah, bütün yaptıklarınızdan haberdardır.

Allah'a güven!

Vekîl olarak Allah yeter.(097 Ahzâb,033/002, 003)

وَبَشِّرِ Müminlere Müjde Ver!

وَلَا تُطِيعُوا Kâfirlere ve Münafıklara Boyun
Eğme!

وَدَعْ Onların Eziyetlerine Aldırma!

وَتَوَكَّلْ Allah'a Güven!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا 45 وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَوَسِيرًا جَا
مُنِيرًا 46 وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُطِيعُوا الْكَافِرِينَ
وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا 48

Ey Peygamber!

Biz seni bir şahit, bir müjdeleyici, bir uyarıcı ve

Allah'ın izniyle onun yoluna çağırıcı bir davetçi ve

Aydınlatıcı bir kandil olarak gönderdik.

Allah'ın lütfuna ereceklerini

Müminlere müjdele!

Kâfirlere ve

Münafıklara boyun eğme!

Onların eziyetlerine aldırma!

Allah'a güven!

Vekîl ve destek olarak Allah yeter.(097 Ahzâb,033/45, 46, 47, 48)

**بَشِّرِ Münafıklara, Acı Bir Azap Olduğunu
Müjdele!**

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ كَفَرُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ سَبِيلًا 137 بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ إِنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا 138 الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ
الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِيتُوا عِنْدَهُمُ الْعُرَّةَ فَإِنَّ الْعُرَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا
139

İman ettikten sonra inkâr eden,

Sonra inanıp tekrar inkâr eden,

Sonra da inkârlarında aşırı gidenler var ya;

Allah onları ne bağışlayacak, ne de doğru yola iletecektir.

Münafıklara, acı bir azap olduğunu müjdele!

Onlar, müslümanları bırakıp kâfirleri dost edinen kimselerdir.

Onların yanında şeref ve itibar mı arıyorlar?

Hâlbuki izzet ve şerefın tamamı Allah katındadır.(098 Nisâ,004/137, 138, 139)

فَاعْرِضْ Onlara Aldırma!

وَعِظْهُمْ Kendilerine Öğüt Ver!

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا 61 فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّ أَرْدَتَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا 62 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا 63

Onlara;

Allah'ın indirdiği Kitab'a ve

Resûl'e gelin denildiği zaman,

Münafıkların senden iyice uzaklaştıklarını görürsün.

Elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir felâket gelince hemen,

Biz yalnızca iyilik etmek ve arayı bulmak istedik, diye yemin ederek sana nasıl gelirler!

Onlar Allah'ın, kalplerindeki bildiği kimselerdir;

Onlara aldırma!

Kendilerine öğüt ver! Ve

Onlara, kendileri hakkında tesirli söz

Söyle!(098 Nisâ,004/061, 062, 063)

فَاعْرِضْ Onlara Aldırma!

وَتَوَكَّلْ Allah'a Dayan!

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا 80 وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَّوْا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا 81

Kim peygambere itaat ederse,

Allah’a itaat etmiş olur.

Kim de yüz çevirirse bilsin ki biz seni onlara bekçi göndermedik.

“Baş üstüne” deyip yanından ayrılınca,

Gizlice başka şeyler kuranlara,

Sen onlara aldırma ve

Allah’a dayan!

Sana vekil olarak Allah yeter.(098 Nisâ, 004/80, 81)

فَقَاتِلْ Artık Allah Yolunda Savaş!

وَحَرِّضْ Müminleri De Savaşa Teşvik Et!

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ وَحَرِّضْ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا 84 مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ
تَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
مُقِيمًا 85 وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ حَسِيبًا 86

Artık Allah yolunda savaş!

Sen, başkasından sorumlu tutulmazsın.

Müminleri de teşvik et!

Umulur ki Allah, kâfirlerin gücünü kırar.

Allah’ın gücü daha çetin ve cezası daha şiddetlidir.

Kim iyi/güzel bir işe aracılık ederse, ona o işin sevabından bir pay vardır.

Kim de kötü/çirkin bir işe aracılık ederse ona da o kötülükten bir pay vardır.

Allah'ın her şeye gücü yeter.

Size selâm verildiği zaman,

Ondan daha güzeliyle veya aynı selamla karşılık verin.

Allah her şeyin hesabını gereği gibi yapandır.(098 Nisâ,004/84, 85, 86)

وَلَا تَكُنْ Hainlerden Taraf Olma!

وَاسْتَغْفِرِ Allah'tan Mağfiret İste!

وَلَا تُجَادِلْ Kendilerine Hıyanet Edenleri
Savunma!

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا 105
وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا 106 وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَابُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَافًا أَثِيمًا 107 يَبْتَغُونَ مِنَ النَّاسِ
وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ مُحِيطًا 108

Allah'ın sana gösterdiği şekilde

İnsanlar arasında hükmedesin diye,

Sana Kitab'ı indirdik,

Hainlerden taraf olma ve

Allah'tan mağfiret iste!

Çünkü Allah, çok esirgeyicidir.

Kendilerine hıyanet edenleri savunma!

Çünkü Allah hain ve günahkârları sevmez.

Bunlar, insanlardan gizlenirler de Allah'tan gizlenmezler.

Hâlbuki Allah, razı olmayacağı sözleri geceleyin kurarlarken onları görüyordu.

Allah onların yaptıklarının hepsini bilmektedir.(098 Nisâ,004/105, 106, 107, 108)

فَاعْلَمْ Bil Ki, Allah'tan Başka İlâh Yoktur!

وَاسْتَغْفِرِ Allah'tan Mağfiret İste!

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ 19

Bil ki,

Allah'tan başka ilâh yoktur!

Hem kendinin,

Hem de mümin erkeklerin ve

Mümin kadınların günahlarının

Bağışlanmasını dile!

Allah, gezip dolaştığınız yeri de,

Duracağınız yeri de bilir.(099 Muhammed,047/19)

فَاخْذَرُهم Münafıklardan Sakın!

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ خِشْبٌ مُّسَدَّدَةٌ
يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهم قَاتِلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ 4

Onları gördüğünde kalıpları hoşuna gider,

Konuşunca sözlerini dinlersin.

Onlar sanki duvara dayanmış kütükler gibidir.

Her gürültüyü kendi aleyhlerine sanırlar.

Düşman onlardır.

Onlardan sakın!

Allah onların canlarını alsın!

Nasıl bu hale geliyorlar?(103 Münâfikûn,063/4)

جَاهِدِ Kâfirlere ve Münafıklara Karşı Cihad

Et!

وَاعْلُظْ Onlara Karşı Sert Davran!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ
9

Kâfirlere ve

Münafıklara karşı cihad et!

Onlara karşı sert davran!

Onların varacağı yer cehennemdir.(106 Tahrim,066/9)

وَبَشِّرِ Müminleri Müjdele!

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ
الْمُشْرِكُونَ 9 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدْلَكُمُ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ
10 تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ 11 يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِينَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَذْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ 12 وَأُخْرَى تَجِبُوتُهَا نَصْرُ
مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ 13

O Yüce Allah, kendisine şirk koşanlar hoşlanmasa da, dinini bütün dinlere üstün kılmak için peygamberini hidayet ve hak din ile gönderendir.

Ey iman edenler!

Sizi ızdırıp veren bir azaptan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi?

«Allah’a ve peygamberine iman etmeniz,

Mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad etmeniz.»

Eğer bilerseniz, bu sizin için çok hayırlıdır.

Bunu yapınız ki Allah, günahlarınızı bağışlasın,

Sizi içinden ırmaklar akan cennetlere;

Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koysun.

İşte bu büyük başarıdır.

Seveceğiniz başka bir mükâfat daha var:

Allah’tan yardım ve yakın bir fetih.

Müminleri müjdele!(108 Saf,061/09, 10, 11, 12, 13)

فَاعْفُ Yine de Sen Onları Affet!

وَاصْفَحُ Aldırış Etme!

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ 12 فَبِمَا نَقُضُوا مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ 13 وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا تَصَٰطَرَّىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا دُكِّرُوا بِهِ فَأَعْرَبْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ 14 يَا أَهْلَ

الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولَنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ
كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ 15

Andolsun ki Allah,

İsrailoğullarından söz almıştı.

Kefil olarak içlerinden on iki de başkan göndermiştik.

Allah onlara şöyle demişti:

“Ben sizinle beraberim.

Eğer namazı dosdoğru kılar,

Zekâtı verir,

Peygamberlerime inanır, onları desteklerseniz ve

Allah’a güzel borç verirsiniz;

İhtiyacı olanlara Allah rızası için faizsiz borç verirsiniz,

Andolsun ki sizin günahlarınızı örterim ve sizi,

Zemininden ırmaklar akan cennetlere sokarım.

Bundan sonra sizden kim inkâr yolunu tutarsa doğru yoldan sapmış olur.”

Ahitlerini bozmaları sebebiyle onları lânetledik ve

Kalplerini katılaştırdık.

Onlar, kitaplarını tahrif ederler.

İçlerinden pek azı hariç,

Onlardan daima bir hainlik görürsün.

Yine de sen onları affet ve

Aldırış etme!

Allah iyilik edenleri sever.

“Biz Hıristiyanlarız” diyenlerden de kesin sözlerini almıştık.

Ama onlar da kendilerine verilen Kitab’ın önemli bir bölümünü unuttular.

Bu sebeple kıyamete kadar aralarına düşmanlık ve kin saldık.

Yakında Allah onlara yaptıklarını haber verecektir.

Ey ehl-i kitap!

Resûlümüz size Kitap’tan gizlemekte olduğunuz birçok şeyi açıklamak üzere geldi;

Birçok kusurunuzu da affediyor.

Gerçekten size Allah’tan bir nur,

Apaçık bir kitap geldi.(110 Mâide,005/12, 13, 14, 15)

لَا يَخْرُكَ Yahudilerden Küfür İçinde
Kuşuşanların Hali, Seni Üzmesin!

فَاَحْكُمْ Aralarında Adaletle Hükmet!

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَخْرُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ
وَلَمْ تُؤْمِنُ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ
يَأْتُوكَ يُخَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ
فَاخْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ
يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ 41 سَمَّاعُونَ
لِلْكَذِبِ أَكَالُونَ لِلْسُّخْتِ قَانَ جَاءُوكَ فَاَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرَضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ
فَلَنْ يَصُحُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ 42

Ey Resûl!

İman etmediği halde ağızlarıyla “inandık” diyenler ve
Yahudilerden küfür içinde koşuşanların hali,

Seni üzmesin!

Onlar durmadan yalana kulak verirler ve
Kelimeleri yerlerinden kaydırıp değiştirirler.

“Eğer size şu verilirse hemen alın,
Verilmezse sakının!” derler.

Allah bir kimseyi şaşkınlığa düşürmek isterse,
Sen Allah’a karşı
Onun lehine hiçbir şey yapamazsın.

Onlar,
Allah’ın kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir.
Onlar için dünyada rezillik vardır ve
Ahirette onlara mahsus büyük bir azap vardır.

Hep yalana kulak verir,
Durmadan haram yerler.

Sana gelirlerse,
İster aralarında hüküm ver,
İster onlardan yüz çevir,
Eğer onlardan yüz çevirirsen,
Sana hiçbir zarar veremezler.

Eğer hüküm verirsen,

Aralarında adaletle hükmet!

Allah âdil olanları sever.(110 Mâide,005/041, 042)

فَاخْكُمُ Aralarında Allah'ın İndirdiği ile Hükmet!

وَلَا تَتَّبِعُوا Onların Arzularına Uyma!

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاخْكُمُ
بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً
وَمِنْهَا جَا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِنَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ 48

Sana da, daha önceki kitabı doğrulamak ve

Onu korumak üzere hak olarak

Kur'an'ı gönderdik.

Artık aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet!

Sana gelen gerçeği bırakıp da

Onların arzularına uyma!

Ey ümmetler!

Her birinize bir şariat ve bir yol verdik.

Allah dileseydi sizleri bir tek ümmet yapardı.

Fakat sizi denemek için böyle yaptı.

Öyleyse iyi işlerde birbirinizle yarışın.

Hepinizin dönüşü Allah'adır.

Artık size, üzerinde ayrılığa düştüğünüz şeyleri

O haber verecektir.(110 Mâide,005/48)

اَحْكُم Aralarında Allah'ın İndirdiği ile
Hükmet!

وَلَا تَتَّبِعْ Onların Arzularına Uyma!

وَإِذَا خَذَرْتَهُمْ Seni Alıkoymalarına Dikkat
Et!

فَاعْلَمْ Bil ki; Allah,
Günahlarını Onların Başına Bela Etmek
İster!

وَأَن اَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَإِذَا خَذَرْتَهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنِ بَعْضِ مَا
أَنزَلَ اللّٰهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا
مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ 49 أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ
يُوقِنُونَ 50

Aralarında Allah'ın indirdiği ile hükmet ve

Onların arzularına uyma!

Allah'ın sana indirdiği hükümlerin gereğini yapmaktan

Seni alıkoymalarına dikkat et!

Eğer yüz çevirirlerse

Bil ki;

Allah, günahlarını onların başına bela etmek ister.

İnsanların birçoğu da zaten yoldan çıkmışlardır.

Onlar hâlâ cahiliye devrinin hükmünü mü arzu ediyorlar?

Samimiyetle/içten inanacak bir toplum için,

Kimin hükmü Allah'ınkinden daha güzeldir?(110 Mâide,005/49, 50)

**بَلِّغْ Rabbinden Sana İndirileni Tebliğ
Et!**

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ
يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ 67

Ey Resûl!

Rabbinden sana indirileni tebliğ et!

Eğer bunu yapmazsan,

O'nun elçiliğini yapmamış olursun.

Allah seni insanlardan koruyacaktır.

Doğrusu Allah,

Kâfirler topluluğuna rehberlik etmez.(110 Mâide,005/67)

فَبَايِعْهُمْ Biatlarını Kabul Et!

**وَاسْتَغْفِرْ Onlar için Allah'tan Mağfiret
Dile!**

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ مُبَايِعْتِكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا
يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِيَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعَصِيَنَّكَ
فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ 12

Ey Peygamber!

İnanmış kadınlar,

Allah’a hiçbir şeyi ortak koşmamak,

Hırsızlık yapmamak,

Zina etmemek,

Çocuklarını öldürmemek,

Hiç yoktan yalan uydurup iftira atmamak,

İyi iş işlemekte sana karşı gelmemek üzere

Sana biat etmeye geldikleri zaman

Biatlarını kabul et ve

Onlar için Allah'tan mağfiret dile!

Şüphesiz Allah,

Çok bağışlayan ve çok esirgeyendir.(111 Mümteherine,060/12)

وَبَشِّرِ Kâfirlere Elem Verici Bir Azabı
Müjdele!

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ 1 فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَإِنَّ اللَّهَ بِهِ لَبَرِيءٌ 2 وَأَذَانٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ
فَإِنْ تَبَيَّنَ قَهْوٌ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابِ الْيَمِّ 3 إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنَقِصُوا شَيْئًا وَلَمْ
يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ 4 فَإِذَا
انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَخْصِرُوهُمْ
وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ 5 وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ
أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ دَلِيلًا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ 6 كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ
وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا
لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ 7 كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً
يُرْضَوْنَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ 8 اسْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ تَمَنَّا
قَلِيلًا فَوَصَدُوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 9 لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا
ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ 10 فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَاجْأَوْكُمْ
فِي الدِّينِ وَتَفَصَّلِ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ 11 وَإِنْ تَكُونُوا أَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ

وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكَفَرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۚ 12
تُقَاتِلُونَ قَوْمًا تَكْتُمُوا أَيْمَانَهُمْ وَهُمْ يُخْرِجُ الرِّسُولَ وَهُمْ يَدْعُوكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ اتَّخَشَوْهُمْ
13 قَالَ اللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Allah ve Resûlünden,

Kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere

Bir ihtar!

Ey müşrikler!

Yeryüzünde dört ay daha dolaşın.

İyi bilin ki siz,

Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz;

Allah ise kâfirleri rezil ve perişan edecektir.

Hacc-ı ekber (en büyük hac) gününde

Allah ve Resûlünden insanlara bir bildiridir:

“Allah ve Resûlü müşriklerden uzaktır.

Eğer tevbe ederseniz,

Bu sizin için daha hayırlıdır.

Eğer yüz çevirerseniz bilin ki,

Siz Allah'ı âciz bırakacak değilsiniz.”

Ey Muhammed!

O kâfirlere elem verici bir azabı müjdele!

Ancak kendileriyle antlaşma yaptığınız müşriklerden

Antlaşma şartlarına uyan hiçbir şeyi size eksik bırakmayan ve

Sizin aleyhinize herhangi bir kimseye arka çıkmayanlar,

Bu hükmün dışındadır.

Onların antlaşmalarını,

Sûreleri bitinceye kadar tamamlayınız.

Allah haksızlıktan sakınanları sever.

Haram aylar çıkınca

Müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün;

Onları yakalayın,

Onları hapsedin ve

Onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin.

Eğer tevbe eder,

Namazı dosdoğru kılar,

Zekâtı da verirlerse

Artık yollarını serbest bırakın.

Allah yarlıgayan, esirgeyendir.

Eğer müşriklerden biri senden aman dilerse,

Allah'ın kelâmını işitip dinleyinceye kadar ona aman ver,

Sonra müslüman olmazsa onu güven içinde bulunacağı bir yere ulaştır.

İşte bu müsamaha, onların bilmeyen bir kavim olmalarından dolayıdır.

Mescid-i Haram'ın yanında kendileriyle antlaşma yaptıklarınızın dışında, müşriklerin

Allah ve

Resûlü yanında nasıl muteber bir ahdi olabilir?

Onlar size karşı dürüst davrandıkları müddetçe

Siz de onlara dürüst davranın.

Çünkü Allah,

Ahdi bozmaktan sakınanları sever.

Nasıl olabilir ki!

Onlar size galip gelselerdi,

Sizin hakkınızda ne ahit,

Ne de antlaşma gözetirlerdi.

Onlar ağızlarıyla sizi razı ediyorlar,

Hâlbuki kalpleri buna karşı çıkıyor.

Çünkü onların çoğu yoldan çıkmışlardır.

Allah'ın ayetlerine karşılık az bir değeri olan dünya malını ve

Nefsanî istekleri tercih ettiler de

İnsanları O'nun yolundan alıkoydular.

Gerçekten onların yapmakta oldukları şeyler ne kötüdür!

Bir mü'min hakkında

Ne ahit tanırırlar,

Ne de antlaşma.

Çünkü onlar saldırganların ta kendileridir.

Fakat tevbe eder,

Namaz kılar ve

Zekât verirlerse,

Artık onlar dinde kardeşlerinizdir.

Biz,

Bilen bir kavme ayetlerimizi böyle açıklıyoruz.

Eğer antlaşmalarından sonra

Yeminlerini bozarlar ve

Dininize saldırırlarsa,

Küfrün önderlerine karşı savaşın.

Çünkü onlar yeminleri olmayan adamlardır.

Onlara karşı savaşırsanız

Umulur ki küfre son verirler.

Ey müminler!

Verdikleri sözü bozan,

Peygamberi yurdundan çıkarmaya kalkışan ve

İlk önce size karşı savaşa başlamış olan bir kavme karşı savaşmayacak mısınız?

Yoksa onlardan korkuyor musunuz?

Eğer gerçek müminler iseniz, bilin ki,

Allah, kendisinden korkmanıza daha lâyıktır.(113 Tevbe,009/1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13)

وَبَشِّرِ

Altın ve Gümüşü Yığıp da Onları Allah Yolunda Harcamayan, İnsanları Allah Yolundan Alıkoyan ve Onların Mallarını Haksız Yoldan Yiyenlere Elem Verici Bir Azabı Müjdele!

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَبْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ 14 وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ 15 أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ 16 مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ 17 إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مِنْ ءَامِنٍ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا لِلَّهِ فَعَسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ 18 أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ 19 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ 20 يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ 21 خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ 22 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَابَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنْ اسْتَحَبُّوا الْكَفَرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ 23 قُلْ إِنْ كَانَ ءَابَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ 24 لَقَدْ تَصَرَّكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ 25 ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ 26 ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ 27 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ 28 قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ 29 وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ 30 اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ 31 يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ 32 هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ 33 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَخْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُوهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَبَسَّرَهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ 34 يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي بَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَطُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تُفْسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ 35

Onlarla savaşın ki,

Allah sizin gücünüzle onları cezalandırsın;

Onları rezil-rüsva etsin;

Sizi onlara galip getirsin ve

Müslüman toplumun kalplerini ferahlatsın ve

Müminlerin kalplerinden öfkeyi gidersin.

Allah dilediğinin tevbesini kabul eder.

Allah bilendir, hikmet sahibidir.

Yoksa Allah, sizin aranızdan, cihad edip Allah, Peygamber ve müminlerden başkasını kendilerine sırdaş edinmeyenleri ortaya çıkarmadan bırakacağını mı sandınız?

Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

Allah’a şirk koşanlar, kendilerinin kâfirliğine bizzat kendileri şahitlik ederken,

Allah’ın mescitlerini imar etme salâhiyetleri yoktur.

Onların bütün amelleri heba olmuştur ve

Onlar ateşte ebedi kalacaklardır.

Allah’ın mescitlerini ancak

Allah’a ve ahiret gününe iman eden,

Namazı dosdoğru kılan,

Zekâtı veren ve

Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder.

İşte hidayete ermiş olmaları umulanlar bunlardır.

Ey müşrikler!

Siz hacılara su vermeyi ve

Mescid-i Haram'ı onarmayı,

Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve

Allah yolunda cihad edenlerin imanı ile bir mi tutuyorsunuz?

Onlar Allah katında eşit değillerdir.

Allah zalimleri hidayete erdirmez.

İman edip de hicret edenler ve

Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler,

Allah katında değer bakımından daha üstündürler.

Kurtuluşa erenler de işte onlardır.

Rableri onlara, bir rahmet ve hoşnutluk ile içinde tükenmez nimetler bulunan cennetler müjdeler.

Onlar orada ebedi kalacaklardır.

Şüphesiz ki Allah katında büyük mükâfat vardır.

Ey iman edenler!

Eğer küfrü imana tercih ederlerse,

Babalarınızı ve

Kardeşlerinizi bile dost edinmeyin.

Sizden kim onları dost edinirse,
İşte onlar zalimlerin ta kendileridir.

De ki:

Eğer babalarınız,
Oğullarınız,
Kardeşleriniz,
Eşleriniz,
Hısım akrabanız,
Kazandığınız mallar,
Zarara uğramasından korktuğunuz ticaret,
Hoşlandığınız meskenler
Size
Allah'tan,
Resûlünden ve
Allah yolunda cihad etmekten
Daha sevgili ise,
Allah, emrini getirinceye kadar gidin bekleyin.

Allah fâsıklar topluluğunu hidayete erdirmez.

Andolsun ki Allah, birçok yerde (savaş alanlarında) ve Huneyn savaşında size yardım etmişti.

Hani sayıca çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş, fakat sizi yenilgiden kurtaramamıştı.

Yeryüzü bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonunda bozguna uğrayarak geri dönmüştünüz.

Sonra Allah, Resûl'ü ile müminler üzerine sükûnet ve huzur duygusu indirdi, sizin görmediğiniz melek orduları indirdi de kâfirlere azap etti.

İşte bu, o kâfirlerin cezasıdır.

Allah, yine de dilediğinin tevbesini kabul eder.

Allah bağışlayan, esirgeyendir.

Ey iman edenler!

Müşrikler ancak bir pisliktir.

Onun için bu seneden sonra Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar.

Eğer yoksulluktan korkarsanız, biliniz ki Allah dilerse sizi kendi lütfundan zengin edecektir.

Allah her şeyi bilendir, hikmet sahibidir.

Ehl-i Kitaptan Allah'a ve ahiret gününe inanmayan,

Allah ve Resûlü'nün haram ettiğini haram kabul etmeyen ve hak dini kendine din edinmeyen kimselerle, teslim olup cizye verinceye kadar savaşın.

Yahudiler, Uzeyr Allah'ın oğludur, dediler.

Hristiyanlar da, İsa -Mesîh Allah'ın oğludur, dediler.

Bu, onların ağızlarıyla geveledikleri boş sözlerdir.

Daha önceki kâfirlerin sözleri gibi sözler söylüyorlar.

Allah onları kahretsin!

Nasıl da haktan batıla döndürülüyorlar!

Yahudiler Allah'ı bırakıp hahamlarını;

Hristiyanlar da rahiplerini ve Meryem oğlu İsa-Mesîh'i rab edindiler.

Hâlbuki onlara ancak tek ilâha kulluk etmeleri emrolundu.

O'ndan başka tanrı yoktur.

O, bunların ortak koştukları şeylerden uzaktır.

Allah'ın nurunu ağızlarıyla üfleyip söndürmek istiyorlar.

Hâlbuki kâfirler hoşlanmasalar da

Allah nurunu tamamlayacaktır.

Allah, müşrikler hoşlanmasalar da kendi dinini bütün dinlere üstün kılmak için Resûlünü hidayet ve Hak Din ile gönderendir.

Ey iman edenler!

Biliniz ki, hahamlardan ve rahiplerden birçoğu insanların mallarını haksız yollardan yerler ve insanları Allah yolundan alıkoyarlar.

Altın ve gümüşü yığıp da onları Allah yolunda harcamayanlar yok mu?

İşte onlara elem verici bir azabı müjdele!

Bu paralar cehennem ateşinde kızdırılıp onların alınları, yanları ve sırtları dağlanacağı gün onlara:

“İşte bu kendiniz için biriktirdiğiniz servettir.

Şimdi ise yığıp biriktirdiğiniz şeylerin azabını tadın!” denilir.(113 Tevbe,009/14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35)

**وَلَا تُصَلِّ Münafıklardan Ölmüş Hiç Kimsenin
Asla Namazını Kılma!**

**وَلَا تَقُمْ Münafıkların Kabri Başında
Durma ve Onlar için Dua**

Etme!

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَآثُوا
84 وَهُمْ قَاسِقُونَ

O münafıklardan ölmüş hiç kimsenin

Asla namazını kılma;

Onun kabri başında da durma!

Çünkü onlar,

Allah ve Resûlünü inkâr ettiler ve

Fâsık olarak öldüler.(113 Tevbe,009/84)

**وَلَا تُعْجِبْكَ Münafıkların Malları ve Çocukları
Seni İmrendirmesin!**

وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
85 وَهُمْ كَافِرُونَ

Münafıkların malları ve çocukları

Seni imrendirmesin!

Çünkü Allah, bunlarla ancak

Dünyada onların azaplarını çoğaltmayı ve

Onların kâfir olarak canlarının güçlükle çıkmasını istiyor.(113 Tevbe,009/85)

**حُذِّ Mü'minlerin Mallarından Sadaka/Zekat
Al!**

وَصَلِّ Mü'minler için Dua Et!

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلَّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ 103

Onların mallarından sadaka al!

Bununla onları günahlardan temizlersin,

Onları arıtıp yüceltirsin ve

Onlar için dua et!

Çünkü senin duan onlar için sükûnettir.

Allah işitendir, bilendir.(113 Tevbe,009/103)

لَا تَقُمْ

**Müminlere Zarar Vermek, Müminlerin Arasına Ayrılık Sokmak için
Münafıklar Tarafından İnşa Edilen Mescitte Asla Namaz
Kılma!**

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِزْوَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلُقَنَّ إِنَّ أَرْدْنَا إِلَّا الْخَسَى وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ 107 لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدُ أُسُسٍ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ 108

Münafıklar arasında müminlere zarar vermek,

Hakkı inkâr etmek,

Müminlerin arasına ayrılık sokmak ve

Daha önce Allah ve

Resûlüne karşı savaşmış olan adamı beklemek için

Mescit kuranlar vardır.

Onun içinde asla namaz kılma!

İlk günden takvâ üzerine kurulan

Kuba Mescidi içinde namaz kılman,

Daha doğrudur.

Orada temizlenmeyi seven adamlar vardır.

Allah da çok temizlenenleri sever.(113 Tevbe,009/107, 108)

وَبَشِّرِ

Tevbe Eden, İbadet Eden, Hamd eden, Oruç Tutan, Rükû Eden, Secde Eden, İyiliği Emredip Kötülükten Alıkoyan ve Allah'ın Sınırlarını Koruyan Müminleri Cennetle Müjdele!

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى
بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَأُسَبِّحُوا بِبَيْعِكُمْ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ 111
التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِنُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ 112

Allah müminlerden,

Mallarını ve canlarını,

Cennet karşılığında satın almıştır.

Çünkü onlar Allah yolunda savaşırlar,

Öldürürler,

Ölürler.

Bu, Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da,

Allah üzerine hak bir vaaddir.

Allah'tan daha çok sözünü yerine getiren kim vardır!

O halde,

Onunla yapmış olduğunuz

Bu alışverişinizden dolayı sevinin.

İşte bu, büyük kazançtır.

Tevbe edenler,

İbadet edenler,

Hamd edenler,

Oruç tutanlar,

Rükû edenler,

Secde edenler,

İyiliği emredip kötülükten alıkoyanlar ve

Allah'ın sınırlarını koruyanlar,

O müminleri müjdele!(113 Tevbe, 009/111, 112)

**فَسَبِّحْ Rabbine Hamdederek O'nu Tesbih
Et!**

وَاسْتَغْفِرْهُ Rabbinden Mağfiret Dile!

1 إِذَا جَاءَ تَضَرُّعُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ 2 وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا 3
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

Allah'ın yardımı ve

Zaferi gelip de,

İnsanların bölük bölük,

Allah'ın dinine girmekte olduklarını

Gördüğün vakit,

Rabbine hamdederek O'nu tesbih et(!) ve

O'ndan mağfiret dile!

O, tevbeleri çok kabul edendir.(114 Nasr, 110/1,2,3)

[Hz. Peygamberin Konuşma Atlası İslam Beyannamesi/İslami Manifesto](#)

Kur'an-ı Kerim'de Hz. Peygambere Söylemesi Emredilen Sözler

İslam literatüründe Hz. Peygambere nisbet edilen davranış, söz ve takrirler, hadis ya da sünnet olarak tanımlanmıştır. Aşağıda zikredilen ayetler onun sözlerinin - aynı zamanda düşünce ve davranışlarının- referansı olduğuna göre sünnetin normatif değerinin tartışılması, üzerinde herhangi bir söz söylemeye herhalde gerek yoktur. Hz. Peygamberin, sözlerini şekillendiren ve ona yön veren ayetler, hiçbir açıklama ve yorum yapılmadan, nüzul sıralaması esas alınarak okuyucunun idrakine sunulmuştur. Kur'an-ı Kerim'de Hz. Peygambere ana hatlarıyla;

“Allah Birdir, Ondan Başka İlâh Yoktur”

“Şerlerden Allah’a Sığınırım”

“Kötülüklerden ve Kötülerden Sana Sığınırım”

“Kimseden Bir Menfaat Beklemiyorum”

“Allah Kötülüğü, Şirki Asla Emretmez”

“Rabbim Adaleti Emretti”

“Allah Kötülükleri Haram Kılmıştır”

“Ben Hepinizin Peygamberiyim”

“Kıyametin Vaktini Allah Bilir”

“Ben Gaybı Bilmem, Beşerüstü Bir Güce Sahip Değilim, Sadece Beşer Bir Peygamberim”

“Allah Her Şeyi Diriltecektir”

“Ben Allah’ın Kulu ve Onun Peygamberiyim”

“Değerler Sistemi Daha Doğru Bir Kitap Var mı? Getirin Bakalım!”

“Ana-Babaya Çok Saygılı Olun”

“Kullarım Sözü En Güzelini Söylesinler”

“Putlar Derdinize Çare Olamazlar”

“Her Zaman ve Zeminde Dürüstlük”

“Kâinatı Yaratıp Tedvir Eden Allah’a İsyân Etmekten Sakının”

“Gök ve Yerdekilerden İbret Alın”

“Elinizden Geleni Ardınıza Koymayın”

“Ben ne Bir Meleğim, ne de Gaybı Bilirim”

“Ben Sizden Herhangi Bir Menfaat Beklemiyorum”

“Herkes Kendi Suçundan Sorumludur”

“Hiç Bilenle Bilmeyen Bir Olur mu?”

“Âd ve Semûd’un Başına Gelenleri Unutmayın”

“Kur’an-ı Allah Katından Yol Gösterici Olarak, Cebrail İndirdi. Onu Kimse Uydurmadı”

“Ey Müşrikler! İstedığınız gibi Yaşayın, Döneceğiniz Yer Ateştir”

“Müminler Namazını Dosdoğru Kılınlar ve Allah Yolunda Harcama Yapsınlar”

“Allah’ım! Beni Zalimler Arasında Bulundurma”

“Allah’ım! Şeytanların Yanımda Bulunmasından ve Kışkırtmasından Sana Sığınırım”

“Toza-Toprağa Karıştıktan Sonra Tekrar Dirileceksiniz”

“Yeryüzünde Gezin-Dolaşın! Müşriklerin Akıbetini Görün!”

“Allah Birdir, Şeriki Yoktur. Her şeyi Yaratan O’dur. Putlarınızın Hiç bir Gücü Yoktur”

“Sadece Ehl-İ Kitabın Cennete Gireceği İddiası, Mesnetsiz Bir Kuruntudur”

“Ehl-i Kitabın Arzularına Uyarsan, Allah’ın Yardımı ve Dostluğunu Kaybedersin”

“Herkes Kendi Yaptığından Sorumludur”

“Yaptığınız Hayırları Allah Bilir”

“İçki de Kumar da Büyük Günahtır”

“Yetimleri İyi Yetiştirmek, Yüzüstü Bırakmaktan Daha Hayırlıdır”

“Ey Ehl-i Kitap! Gelin! Allah’tan Başkasına Tapmayalım”

“Biz, Bütün Peygamberlere, İman Ettik. Onları Birbirinden Ayırt Etmeyiz”

“Dünya Menfaati Önemsizdir, Ahiret daha Hayırlıdır”

“Peygambere İtaat Ederseniz, Doğru Yolu Bulmuş Olursunuz”

“Siz Dininizi Allah’a mı Öğretiyorsunuz?”

“Müslümanlığınızı Benim Başıma Kakmayın!”

“Mutlaka Dirileceksiniz”

“Bütün İyi ve Temiz Şeyler Size Helal Kılınmıştır. Yiyin! Besmele Çekin!”

“Meryem Oğlu Mesîh, Tanrıdır” diyenler, Kâfir Olmuşlardır

Ey Mü’minler! Sizin Dostunuz Ancak Allah’tır, Resûlüdür, İman Edenlerdir”

“Ey Kitap Ehli! Dininizde Haksız Yere Haddi Aşmayın!”

“Pis ve Kötü ile Temiz ve İyi bir Değildir”

“Bekleyin Bakalım! Göreceksiniz!”

“Peygamberi İncitenlere Alçaltıcı Bir Azap Vardır”

“Siz Alay Edin! Göreceksiniz!”

“Allah ile Ayetleriyle ve Peygamberle Alay Ediyorsunuz, Öyle mi?”

“Allah Bana Yeter. Ondan Başka İlah Yoktur. Ben Sadece Ona Güvenirim”
sözlerini söylemesi emredilmiş, o da bu doğrultuda söz, tavır ve davranışlarını
şekillendirmiştir.

Takdir ve sorumluluk, idraki olanlarındır...

قُلْ

-

**De ki: Ben Bir Olan Allah’a İnanırım... Her şeye Rağmen Tevhid... Benim
Dinim Bana... Ölesiye Müslümanım Öldüresiye
Değil...**

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ 1 لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ 2 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ 3 وَلَا
أَنَا عَابِدُ مَا عَبَدْتُمْ 4 وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ 5 لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ 6

De ki:

“Ey kâfirler!

Ben,

Sizin tapmakta olduklarınıza tapmam!

Siz de benim taptığıma tapmıyorsunuz!

Ben de sizin taptıklarınıza asla tapacak değilim!

Siz de benim taptığıma tapıyor değilsiniz!

Sizin dininiz size, benim dinim de banadır!”(018 Kâfirûn,109/1, 2, 3, 4, 5, 6)

قُلْ-De ki: ...Şerlerden Allah’a
Sığınırım...

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْقَلْقِ 1 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ 2 وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ 3
وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ 4 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ 5

De ki:

“Yarattığı şeylerin şerrinden,

Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden,

Düğümlere üfürüp büyü yapan

Üfürükçülerin şerrinden ve

Kıskandığı vakit kıskanç kişinin şerrinden

Sabahın Rabbine sığınırım!”(020 Felak,113/1,2,3,4,5)

قُلْ-De ki: Kötülüklerden ve
Kötülerden Sana Sığınırım...

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ 1 مَلِكِ النَّاسِ 2 إِلَهِ النَّاسِ 3 مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
الْخَنَّاسِ 4 الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ 5 مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ 6

De ki:

“İnsanların kalplerine vesvese sokan,

Pusuya çekilen cin ve

İnsan şeytanının şerrinden,

İnsanların Rabbine,

İnsanların Melikine,

İnsanların İlâhına sığınırım!”(021 Nâs,114/1,2,3,4,5,6)

قُلْ-De ki: Allah Birdir...

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ 1 اللَّهُ الصَّمَدُ 2 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ 3 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ 4

De ki:

Allah

Birdir,

Sameddir, (Ezeli/Ebedi Vazgeçilmez Mutlak Varlıktır).

Doğurmamış ve

Doğmamıştır,

Onun hiçbir dengi yoktur.(022 İhlâs,112/1,2,3,4)

قُلْ-De ki: Ben Sadece Dikkatinizi
Çekiyorum...

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنْذِرٌ وَمَا مِنِّي إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ 65

Resûlüm!

De ki:

Tek ve kakhâr olan Allah'tan başka tanrı yoktur;

Ben,

Sadece bir uyarıcıyım!(038 Sâd,038/65)

قُلْ-De ki: Kur'an Büyük Bir Haber
Vermektedir...

قُلْ هُوَ تَبَّأٌ عَظِيمٌ 67 أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ 68

De ki:

Siz ondan yüz çeviriyorsunuz

Ama bu Kur'an büyük bir haberdır.(038 Sâd,038/67,68)

قُلْ-De ki: Sizden Menfaat
Beklemiyorum...

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ 86

Resûlüm!

De ki:

Buna karşılık sizden bir ücret istemiyorum.

Ben,

Olduğundan başka görünenlerden de değilim!(038 Sâd,038/86)

قُلْ-De ki: Allah Kötülüğü, Şirki
Asla Emretmez...

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ
بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ 28

Kötülük yaptıkları zaman:

“Atalarımızı bu yolda bulduk”,

“Allah da bize bunu emretti” diyenlere

De ki:

Allah kötülüğü emretmez,

Allah’a karşı bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?(039 A’râf,007/028)

قُلْ-De ki: Rabbim Adaleti
Emretti...

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ
كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ 29

De ki:

Rabbim adaleti emretti.

Her secde ettiğinizde yüzlerinizi

O’na çevirin ve

Dini yalnız Allah’a has kılarak,

O’na yalvarın.

İlkin sizi yarattığı gibi yine

O’na döneceksiniz.(039 A’râf,007/029)

قُلْ-De ki: Haram Kılmak Allah’a
Aittir...

قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ 32

De ki:

Allah’ın kulları için yarattığı süsü ve

Temiz rızıkları kim haram kıldı?

De ki:

Onlar,

Dünya hayatında,

Özellikle kıyamet gününde,

Müminlerindir.

İşte bilen bir topluluk için âyetleri böyle açıklıyoruz.(039 A'râf,007/032)

قُلْ-De ki: Allah Kötülükleri ve...

Haram Kılmıştır...

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَرَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ 33

De ki:

Rabbim, ancak açık ve

Gizli kötülükleri,

Günahı ve

Haksız yere sınırı aşmayı,

Allah'a ortak koşmanızı ve

Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi,

Haram kılmıştır!(039 A'râf,007/033)

قُلْ-De ki: Ben Hepinizin

Peygamberiyim...

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ قَامُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ
وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ 158

De ki:

Ey insanlar!

Ben,

Sizin hepinize,

Göklerin ve yerin sahibi olan Allah'ın elçisiyim.

Ondan başka tanrı yoktur,

Diriltir ve öldürür;

Öyle ise, doğru yolu bulmak için,

Allah'a ve

Ümmî Peygamber olan Resûlüne

İman edin ve

Ona uyun ki,

Doğru yolu bulasınız.(039 A'râf,007/158)

قُلْ-De ki: Kıyametin Vaktini Allah
Bilir...

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ
تَقُلْتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا بَأْتِيكُمْ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ خَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا
عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ 187

Sana kıyametin zamanını soruyorlar;

Sanki sen onu biliyormuşsun gibi sana soruyorlar?

De ki:

Onu ancak Rabbim bilir;

Onun vaktini O'ndan başkası açıklayamaz.

O göklere de yere de ağır gelmiştir,

O size ansızın gelecektir.

Onun bilgisi ancak Allah'ın katındadır,

Ama insanların çoğu bilmezler.(039 A'râf,007/187)

-قُلْ

De ki: Ben Gaybı Bilmem, Beşerüstü Bir Güce Sahip Değilim, Sadece Beşer Bir Peygamberim...

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي بِفَعَاءٍ وَلَا صَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْنَرْتُ مِنْ
الْحَيْرِ وَمَا مَسَّنِي السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ 188

De ki:

“Ben,

Allah'ın dilediğinden başka,

Kendime bile herhangi bir fayda veya

Zarar verecek güce sahip değilim.

Eğer gaybı bilseydim,

Elbette daha çok hayır yapmak isterdim ve

Bana hiçbir fenalık dokunmazdı.

Ben, sadece inanan bir kavim için,

Uyarıcı ve

Müjdeciyim.”(039 A’râf,007/188)

قُلْ-De ki: Ne

Sizden ne de Putlarınızdan Korkmam ve Size
Aldırmam...

أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَنْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ
195 ءَادَانُ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ

Onların yürüyecek ayakları mı var?

Tutacak elleri mi var?

Görecek gözleri mi var?

İşitecek kulakları mı var?

Neleri var?

De ki:

“Ortaklarınızı çağırın,

Sonra bana istediğiniz tuzağı kurun ve

Bana göz bile açtırmayın!”(039 A’râf,007/195)

قُلْ-De ki: Ben Vahyedilen Kur’an’a

Uyarım...

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا اجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ
203 مِنْ رَبِّكُمْ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Mucize getirmediğin zaman

Onu da derleyip getirseydin ya(!) diyenlere

De ki:

Ben,

Ancak Rabbimden bana vahyolunana uyarım.

Bu Kur'an,

Rabbinizden gelen basiretlerdir.

İnanan bir kavim için

Hidayet ve

Rahmettir.(039 A'râf,007/203)

قُلْ-De ki: Cinler de Kur'an'a İman
Etmiştir...

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنَّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْءَانًا عَجَبًا 1 يَهْدِي إِلَى
الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا 2

De ki:

Cinlerden bir topluluğun Kur'an'ı dinleyip de:

“Gerçekten biz,

Doğru yola ileten,

Hârikulâde güzel bir Kur'an dinledik de,

Ona iman ettik,

Artık Rabbimize asla ortak koşmayacağız” dedikleri bana vahyolunmuştur.(040

Cin,072/1,2)

قُلْ-De ki: Ben Allah'a Yalvarır
ve Ona Şirk Koşmam...

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا 20

Resûlüm!

De ki:

“Ben,

Ancak Rabbime yalvarırım ve

O’na kimseyi ortak koşmam.”(040 Cin,072/20)

قُلْ-De ki: Ben Beşerüstü Bir Güce
Sahip Değilim...

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ صَرًّا وَلَا رَشَدًا 21

De ki:

Ben,

Kendi başıma size ne zarar verme,

Ne de fayda sağlama gücüne sahibim.(040 Cin,072/21)

قُلْ-De ki: Ben
Sadece Allah’a Sığıırım, O Mutlak Güç
Sahibidir...

قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا 22

De ki:

Bana bir kötülük dilerse,

Allah’a karşı beni kimse himaye edemez,

O’ndan başka sığınacak kimse de bulamam.(040 Cin,072/22)

قُلْ-De ki: Ben Gaybı Bilmem...

قُلْ إِنِّي أَدْرِي أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا 25

De ki:

Tehdit edilegeldiğiniz azap, yakın mıdır,

Yoksa Rabbim onun için uzun bir süre mi koyar

Ben bilmem.(040 Cin,072/25)

قُلْ-De ki: Allah Her şeyi
Diriltecektir...

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ 79

De ki:

Onları, ilk defa yaratmış olan diriltecek.

O, her türlü yaratmayı gayet iyi bilir.(041 Yâsîn,036/79)

قُلْ-De ki: Kur’an’ı Allah İndirdi...

قُلْ أَنزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا 6

Resûlüm!

De ki:

Kur'an'ı göklerde ve yerdeki gizlilikleri bilen

Allah indirdi.

O, çok bağışlayıcıdır;

Engin merhamet sahibidir.(042 Furkân,025/06)

قُلْ-De ki: Cennet ne Güzeldir!...

قُلْ أَدْلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءٌ وَمَصِيرًا 15

De ki:

Cehennem mi daha iyi?

Yoksa takvâ sahiplerine vaad edilen ebedilik cenneti mi?

Orası, onlar için bir mükâfat ve

Huzura kavuşacakları bir varış yeridir.(042 Furkân,025/15)

قُلْ-De ki: Sizden Bir Menfaat
Beklemiyorum...

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا 57

De ki:

Buna karşılık, sizden,

Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen kimseler olmanız dışında,

Herhangi bir ücret istemiyorum.(042Furkan,025/57)

قُلْ-De ki:

Kulluk Etmezseniz Allah Katında Ne Değeriniz Olabilir
ki...

قُلْ مَا يَعْْبَأُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا 77

De ki:

Kulluk ve yalvarmanız olmasa,

Rabbim size ne diye değer versin?

Ey inkârcılar!

Size Resûl'ün bildirdiklerini

Kesinkes yalan saydınız;

Onun için azap yakanızı bırakmayacaktır!(042 Furkân,025/77)

قُلْ-

De ki: Şu Taptığınız Putların Gücü Ne? Bu Tavrınız Sadece Bir
Aldatmacadır...

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرْوْنِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ إِنَّ يَبْعُثُ الطَّالِمُونَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ إِلَّا غُرُورًا 40

De ki:

Allah'ı bırakıp da taptığınız ortaklarınızı

Gösterin bana!

Onlar yerdeki hangi şeyi yarattılar!

Yoksa onların göklerde mi bir ortaklıkları var!

Biz, onlara bir kitap mı verdik de onlar,

O kitaptaki bir delile dayanıyorlar?

Hayır!

O zalimler birbirlerine, aldatmadan başka bir şey vaad etmiyorlar.(043 Fâtır,035/40)

قُلْ-De ki: Yakında Doğru-Yanlış Kim? Anlayacaksınız...

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا 75

De ki:

“Kim sapıklıkta ise,

Çok merhametli olan Allah ona mühlet versin!”

Nihayet kendilerine vaad olunan azabı veya

Kıyameti gördükleri zaman,

Mevki ve makamı daha kötü ve

Askeri daha zayıf olanın

Kim olduğunu öğreneceklerdir.(044 Meryem,019/075)

قُلْ-De ki: Kıyamet Günü Her Şey Yerle Bir Olacak...

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا 105 فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا 106

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا 107

Sana dağlar hakkında soranlara

De ki:

Rabbim onları ufalayıp savuracak,

Yerlerini dümdüz, bomboş bırakacaktır.

Orada ne bir iniş, ne de bir yokuş görebileceksin.(045 Tâhâ,020/105, 106, 107)

قُلْ-De ki: “Allah’ım İlmimi
Artır”

فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ
زِدْنِي عِلْمًا 114

Gerçek hükümdar ve yüce olan Allah,

Sana onun vahyini tamamlamadan önce

Kur’an’ı okumakta acele etme ve

“Rabbim, benim ilmimi artır” de!(045 Tâhâ,020/114)

قُلْ-De ki: Bekleyin! Göreceksiniz...

قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ 135

De ki:

Herkes beklemektedir

Öyle ise siz de bekleyin!

Doğru düzgün yolun yolcuları ve

Hidayette olan kimmiş!

Yakında anlayacaksınız!(045 Tâhâ,020/135)

قُلْ-De ki: Hepiniz Dirileceksiniz...

وَكَاُنُوا يَقُولُونَ اٰيٰذَا مِنَّا وَكُنَّا ثُرَابًا وَّعِظَامًا اٰيُّنَا لَمَبْعُوْثُوْنَ 47 اَوَّابَا۟نَا الْاَوَّلُوْنَ
قُلْ اِنَّ الْاَوَّلِيْنَ وَالْاٰخِرِيْنَ 48 لَمَجْمُوْعُوْنَ اِلٰى مِيْقَاتٍ يَّوْمٍ مَّعْلُوْمٍ 50

Biz öldükten,

Toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra,

Biz ve önceki atalarımız da mı bir daha dirileceğiz, diyenlere

De ki:

Hem öncekiler,

Hem de sonrakiler, hepsi dirilecekler.

Belli bir günün belli vaktinde,

Mutlaka toplanacaklardır!(046 Vâkıa,056/47, 48, 49, 50)

قُلْ-De ki: Sizin Çirkin
İşlerinizle Hiçbir Alakam Yok...

فَاِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ اِنِّىْ بَرِيْءٌ مِّمَّا تَعْمَلُوْنَ 216

Şayet sana karşı gelirlerse

De ki:

Ben sizin yaptıklarınızdan uzağım.(047 Şuarâ,026/216)

قُلْ-De ki: Allah'a Hamd, İyi
Kullara Selam Olsun...

قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ آللهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ 59

De ki:

Hamd olsun Allah'a,

Selam olsun seçkin kullarına.

Allah mı yoksa

O'na koştukları ortaklar mı daha hayırlı?(048 Neml,027/59)

قُلْ-De ki: Allah'tan Başka Tanrı
Yok...

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَيْلَهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ 64

İlk baştan yaratan,

Sonra yaratmayı tekrar eden ve

Sizi hem gökten hem yerden rızıklandıran

Allah'tan başka bir tanrı mı var!?

De ki:

Eğer doğru söylüyorsanız kesin delilinizi getirin!(048 Neml,027/64)

قُلْ-De ki: Allah'tan
Başka Kimse Gaybı Bilmez, Dirilişi

de...

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ
65

De ki:

Göklerde ve yerde,

Allah'tan başka kimse gaybı bilmez.

Onlar ne zaman diriltileceklerini de bilmezler.(048 Neml,027/65)

قُلْ-De ki: Yeryüzünde
Gezin Günahkarların Akıbetini
Görün...

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ 69

De ki:

Yeryüzünde gezin,

Günahkârların âkıbeti nice oldu!

Görün!(048 Neml,027/69)

قُلْ-De ki: Başınıza Bir Azabın
Gelmesi Yakındır...

قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفَ لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ 72

De ki:

Çabucak gelmesini istediğiniz azabın bir kısmı herhalde,

Yakında başınıza gelecektir.(048Neml, 027/72)

قُلْ-De ki: Ben Allahın Kulu
ve Onun Peygamberiyim...

إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ 91 وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ
إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ 92

Ben

Ancak, bu şehrin Rabbine kulluk etmekle emrolundum.

Her şey de zaten O'na aittir.

Bana müslümanlardan olmam ve

Kur'an okumam emredildi.

Artık kim doğru yola gelirse

Yalnız kendisi için gelmiş olur.

Kim de saparsa ona

De ki:

Ben sadece uyarıcılardanım.(048 Neml,027/91,92)

قُلْ-De ki: Allah'a Sonsuz Hamd
Olsun...

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ 93

De ki:

Hamd Allah'a mahsustur.

O, âyetlerini size gösterecek,

Siz de onları görüp tanıyacaksınız.

Rabbin, yaptıklarınızdan habersiz değildir.(048 Neml,027/93)

قُلْ-De

ki: “Değerler Sistemi Daha Doğru bir Kitap Var mı? Getirin Bakalım!”...

قُلْ قَاتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا اتَّبِعْهُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ 49

Resûlüm!

De ki:

“Eğer doğru sözlüler iseniz,

Allah katından bana ve

Musa’ya inen kitaplardan daha doğru bir kitap getirin,

Ben ona uyayım!”(049 Kasas,028/49)

قُلْ-

De ki: Gece ve Gündüze Bakın! Aralıksız Hep Gece ya da Gündüz Olsa Ne Yapardınız?...

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِن إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ
بُضْيَاءٌ أَفَلَا تَسْمَعُونَ 71 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ
الْقِيَامَةِ مِن إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ لَيْلٌ تَسْكُنُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ 72

De ki:

Düşündünüz mü hiç,

Eğer Allah üzerinizde geceyi ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse,

Allah’tan başka size bir ışık getirecek tanrı kimdir?

Hâlâ işitmeyecek misiniz?

Söyleyin bakalım,

Eğer Allah üzerinizde gündüzü ta kıyamet gününe kadar aralıksız devam ettirse,

Allah'tan başka, istirahat edeceğiniz geceyi size getirecek tanrı kimdir?

Hâlâ görmeyecek misiniz?(049Kasas, 028/71, 72)

قُلْ-De ki: Allah

Doğru Yolda Olanı da, Sapkını da Çok İyi
Biliyor...

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَى وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ 85

Kur'an'ı okumayı,

Tebliğ etmeyi ve

Ona uymayı sana farz kılan Allah,

Elbette seni dönülecek yere döndürecektir/ kesinlikle başarıya ulaştıracaktır.

De ki:

Rabbim,

Kimin doğru yolda ve

Kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu

En iyi bilendir.(049 Kasas,028/85)

قُلْ-De ki: Ana-Babaya Çok Saygılı
Olun...

وَقَصَى رَبُّكَ أَلاَّ تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا 23 وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ
الدَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا 24

De ki:

Rabbin,

Sadece kendisine kulluk etmenizi,

Ana-babanıza da iyi davranmanızı

Kesin bir şekilde emretti.

Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa,

Kendilerine “of!” bile deme;

Onları azarlama;

İkisine de güzel söz söyle.

Onları esirgeyerek alçakgönüllülükle üzerlerine kanat ger ve:

“Rabbim!

Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse,

Şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et!” diyerek dua et.(050 İsra,017/023, 024)

قُلْ-De ki: Ana-Babaya Gönül Alıcı
Söz Söyleyin...

وَأِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمْ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَيْسُورًا 28

De ki:

Eğer Rabbinden umduğun (beklemek durumunda olduğun) bir rahmet için
onların yüzlerine bakamıyorsan,

Hiç olmazsa kendilerine gönül alıcı bir söz söyle.(050 İsrâ,017/028)

قُلْ-De ki: Allah'tan Başka İlah
Yoktur...

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَابَتَّعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا 42

De ki:

Eğer söyledikleri gibi

Allah'tan başka ilâhlar da bulunsaydı,

O takdirde bu ilâhlar,

Arş'ın sahibi olan

Allah'a ulaşmak için çareler arayacaklardı.(050 İsrâ,017/042)

قُلْ-De ki: İster
Taşa, İster Demire Dönüşün, Allah Sizi
Diriltecek...

وَقَالُوا أَإِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاقًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا 49 قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ
حَدِيدًا 50 أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا
51 يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ إِن لَّبِئْسَ إِلَّا قَلِيلًا 52

“Sahi biz, bir kemik yığını ve

Kokuşmuş bir toprak olmuş iken,

Yepyeni bir hilkatte dirileceğiz

Öyle mi?” diyenlere

De ki:

İster taş olun,

İster demir,

İsterse yeniden dirilmesi imkânsız gibi görünen

Herhangi bir yaratık!

“Bizi tekrar kim diriltecek?” diyenlere

De ki:

Sizi ilk kez yaratan.

Alaylı bir tarzda başlarını sallayarak

“Ne zamanmış o?” diyenlere

De ki:

Pek yakında!

Allah sizi çağıracağı gün,

Kendisine hamd ederek çağrısına uyarsınız ve

Çok az kaldığınızı sanırsınız.(050 İsrâ,017/049, 050, 051, 052)

قُلْ-De ki: Kullarım Sözün En
Güzelini Söylesinler...

وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بِئْتَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ
لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا 53

Kullarıma söyle:

Sözün en güzelini söylesinler.

Sonra şeytan aralarını bozar.

Çünkü şeytan insanın apaçık düşmanıdır.(050 İsrâ,017/053)

قُلْ-De ki: Putlar Derdinize Çare
Olamazlar...

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعِمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا 56

Resûlüm!

De ki:

Allah'ı terk edip de başka ilâh olduğunu ileri sürdüklerinize yalvarın.

Ne var ki onlar,

Sizin sıkıntınızı ne uzaklaştırabilir,

Ne de değiştirebilirler.(050 İsrâ,017/056)

قُلْ-De ki: Her Zaman ve Zeminde
Dürüstlük...

وَقُلْ رَبِّ ادْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا
تَصِيرًا 80 وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا 81

Ve şöyle niyaz et:

Rabbim!

Gireceğim yere dürüstlikle girmemi sağla;

Çıkacağım yerden de dürüstlikle çıkmamı sağla.

Bana tarafından, hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver.

De ki:

Hak geldi,

Bâtıl yıkılıp gitti.

Zaten bâtil yıkılmaya mahkûmdur.(050 İsrâ,017/80, 081)

قُلْ-De ki: Doğru Yolda Olanı Allah
Bilir...

قُلْ كُلُّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا 84

De ki:

Herkes, kendi mizaç ve meşrebine göre iş yapar;

Rabbiniz kimin doğru bir yol tuttuğunu en iyi bilendir.(050 İsrâ,017/084)

قُلْ-De ki: Ruh Hakkında Pek Az Şey
Bilirsiniz...

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا 85

Sana ruh hakkında soru soranlara

De ki:

Ruh, Rabbimin emrindendir;

Size ancak az bir bilgi verilmiştir.(050 İsrâ,017/085)

قُلْ-De ki: Kimse Kur'an'ın
Benzerini Söyleyemez...

قُلْ لَئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ
كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا 88

De ki:

Andolsun!

Kur'an'ın bir benzerini ortaya koymak için

İnsanlar ve cinler bir araya gelseler,

Birbirlerine destek de olsalar,

Onun benzerini ortaya getiremezler.(050 İsrâ,017/088)

-قُلْ

De ki: Ben Sizin Abuk-Subuk İsteklerinizden Allah'ı Tenzih Ederim... Hem Ben Beşerüstü Güce Sahip Değilim, Çünkü Bir Beşerim...

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا 90 أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِنْ
تَخِيلَ وَعَيْنٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا 91 أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا رَعِمَتْ عَلَيْنَا
كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَنَا بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا 92 أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِنْ زُخْرَفٍ أَوْ تَرْقَى فِي
السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ كُنْتُ إِلَّا
بَشَرًا رَسُولًا 93

“Sen, yerden bir kaynak fışkırtmadıkça veya

İçinden gürül gürül ırmaklar akan bir hurma bahçen ve

Üzüm bağın olmadıkça yahut iddia ettiğin gibi,

Üzerimize gökten parçalar yağdırmadıkça veya

Allah'ı ve melekleri gözümüzün önüne getirmediğin yahut da

Altından bir evin olmadıkça ya da

Göğe çıkmadıkça ve

Bize, okuyacağımız bir kitap indirmediğin,

Ne göğ'e çıktığına,

Ne de sana, asla inanmayacağız.” diyenlere

De ki:

Rabbimi tenzih ederim.

Ben, sadece beşer bir elçiyim.(050 İsrâ,017/090, 091, 092, 093)

قُلْ-De ki: Allah, Size
Melek Değil Beşer Peygamber
Gönderdi...

94 وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا
قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَمْشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا
95 قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا 96

Kendilerine gelen hidayet rehberine

“Allah, peygamber olarak bir beşeri mi gönderdi?” diyerek

İnanmayı reddedenlere

De ki:

Eğer yeryüzünde gezip dolaşan melekler olsaydı,

Elbette onlara gökten, peygamber olarak

Bir melek gönderirdik.

De ki:

Benimle sizin aranızda şahit olarak

Allah kâfidir;

O, kullarını bilip görmektedir.(050 İsrâ,017/094, 095, 096)

قُلْ-De ki: İnsanoğlu Pek Cimridir...

قُلْ لَوْ أَنُّكُمْ تَمْلِكُونَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّي إِذًا لَأَمْسَكْتُكُمْ خَشِيَّةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا 100

De ki:

Rabbimin rahmet hazinesine eğer siz sahip olsaydınız,

Harcanır korkusuyla kısıtıkça kısırdınız.

İnsanoğlu da pek eli sıkıdır!(050 İsrâ,017/100)

قُلْ-

De ki: İster İnanın, İster İnanmayın!.. Kur'an Okumak Saygı ve İmanı Artırır...

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا 105 وَفُرْعَانًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا 106 قُلْ ءَامِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا 107 وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا 108 وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا 109

Biz Kur'an'ı hak olarak indirdik;

Seni de ancak müjdeleyici ve

Uyarıcı olarak gönderdik.

Kur'an'ı,

İnsanlara dura dura okuyasın diye,

Ayet ayet, sûre sûre ayırdık ve

O'nu peyderpey indirdik.

De ki:

Siz ona ister inanın, ister inanmayın:

Şu bir gerçek ki,

Daha önce kendilerine ilim verilen kimselere

O Kur'an okununca,

Derhal yüzüstü secdeye kapanırlar ve

“Rabbimizi tesbih ederiz.

Rabbimizin vaadi mutlaka yerine getirilir.” derler.

Ağlayarak yüzüstü yere kapanırlar.

Kur'an okumak onların saygısını artırır.(050 İsrâ,017/105, 106, 107, 108, 109)

قُلْ -De ki:

Allah'ın Güzel İsimleri Vardır. İstedğinizle Ona Dua Edin...

قُلْ اِدْعُوا اللَّهَ اَوْ اِدْعُوا الرَّحْمٰنَ اَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰى وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافِتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيْلًا ۝۱۱۰ وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ یَكُنْ لَهُ شَرِیْکٌ فِی الْمُلْکِ وَلَمْ یَكُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الدَّلِّ وَکَبِّرْهُ تَکْبِیْرًا ۝۱۱۱

De ki:

“İster Allah deyin,

İster Rahman.

Hangisini deseniz olur.

Çünkü en güzel isimler O'na hâstır.”

Namazında yüksek sesle okuma,

Onda sesini fazla da kısma;

İkisinin arası bir yol tut.

“Çocuk edinmeyen,

Hâkimiyette ortağı bulunmayan,

Acizlikten ötürü bir dosta da ihtiyacı olmayan

Allah’a hamd ederim.” de ve

Tekbir getirerek O’nun şanını yücelt!(050 İsrâ,017/110, 111)

قُلْ-

De ki: Kur’an’ı Allah Bildirdi... Ondaki Değerler Sistemini Ben Değiştiremem...

وَإِذَا تُنْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنِّي وَآلِيَّيَ أَكْفَرُ مِمَّا يُكْفَرُونَ 15 قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ 16

Ayetlerimiz kendilerine açık açık okunduğu zaman,

Öldükten sonra bize kavuşmayı beklemeyen ve

“Ya bundan başka bir Kur’an getir veya

Bunu değiştir!” diyenlere

De ki:

Onu kendiliğimden değiştirmek, benim için olacak şey değil!

Ben, bana vahyolunandan başkasına uymam.

Rabbime isyan edersem elbette büyük günün azabından korkarım.

Eğer Allah dileseydi onu size okumazdım,

Allah da onu size bildirmezdi.

Ben bundan önce bir ömür boyu içinizde durmuştum.

Hâlâ akıl erdiremiyor musunuz?(051 Yunus,010/015, 016)

قُلْ-De ki: Taptığınız

Putların Hiçbir Güç ve İtibarı Yoktur...

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ
أُتْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ
18

Allah'ı bırakıp kendilerine ne zarar ne de fayda verebilecek şeylere tapanlara ve:

“Bunlar, Allah katında bizim şefaathçilerimizdir,” diyenlere

De ki:

Siz, Allah'a göklerde ve yerde bilemeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?

Hâşâ!

O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.(051 Yunus,010/018)

قُلْ-De ki:

Mucizeleri Allah İsterse Gönderir, Benim Buna Gücüm
Yoktur...

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَاتَّبِعُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُتَّبِعِينَ
20

Muhammed'e Rabbinden bir mucize indirilse ya(!) diyenlere

De ki:

Gaybı ancak Allah bilir.

Bekleyin bakalım!

Ben de sizinle beraber bekliyorum.(051 Yunus,010/020)

قُلْ-De ki: Melekler Her Amelinizi
Yazıyor...

وَإِذَا أَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ صَرَاءٍ مَسَّنَّهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ
مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ 21

Başlarına gelen kıtlık ve hastalık gibi

Bir sıkıntıdan sonra insanlara

Bir esenlik verdiğimiz zaman,

Bir de bakarsın ki âyetlerimiz hakkında onların bir tuzağı vardır.

De ki:

Allah'ın tuzağı daha süratlidir.

Şüphesiz gönderdiğimiz melekler,

Kurduğunuz tuzakları yazıyorlar.(051 Yunus,010/021)

قُلْ-De ki:
Kainatı Yaratıp Tedvir Eden Allah'a İsyan Etmekten
Sakının...

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ
31

Resûlüm!

De ki:

Size gökten ve yerden kim rızık veriyor?

Ya da kulaklara ve

Gözlere kim hâkim bulunuyor?

Ölüden diriyi kim çıkarıyor,

Diriden ölüyü kim çıkarıyor?

Her türlü işi kim idare ediyor?

“Allah” diyecekler;

De ki:

Öyle ise,

O’na âsi olmaktan sakınmıyor musunuz?(051 Yunus,010/031)

قُلْ-

De ki: Putlarınızın İçinde Herhangi Bir Şeyi Yaratıp Sonra Dirilten Biri Var mı? Biliniz ki, Sadece Allah Varedip, Öldürür ve Diriltir...

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ 34

Resûlüm!

De ki:

Allah’a ortak koştuklarınız arasında,

Birini yoktan var edip

Ölümünden sonra yeniden hayata döndürecek

Biri var mı?

De ki:

Allah, yoktan var edip

Ölümünden sonra onu yeniden hayata döndürür.

O halde nasıl saptırılırsınız!(051 Yunus,010/034)

-قُلْ

De ki: Putlar Size Doğru Yolu Gösteremez... Sadece Allah Hidayete Ulaştırır...

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى
الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَىٰ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ 35

De ki:

Ortak koştuklarınız arasında hakka iletecek olan var mı?

De ki:

Hakka Allah iletir.

Öyle ise hakka ileten mi uyulmaya daha lâyıktır,

Yoksa hidayet verilmedikçe kendi kendine doğru yolu bulamayan mı?

Size ne oluyor,

Nasıl böyle yanlış hükmediyorsunuz?(051 Yunus,010/035)

-قُلْ

De ki: Kur'an'ı Ben Uydurmadım. Buna Gücüm Yetmez... Sizde Bütün Âlemi

Toplasanız Benzerini
Yazamazsınız...

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ
الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ 37 أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ قَاتُوا بِسُورَةِ مِثْلِهِ
وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 38

Kendinden öncekileri doğrulayan ve

Âlemlerin Rabbi Allah tarafından gönderildiğinde şüphe olmayan

Kur'an'ı,

“Yoksa Muhammed mi uydurdu?” diyenlere

De ki:

Eğer doğru iseniz,

Allah'tan başka,

Gücünüzün yettiklerini çağırın da,

Hep beraber onun benzeri

Bir sûre getirin.(051 Yunus,010/037, 038)

قُلْ-De ki: Herkesin
Yaptığının Sorumluluğu Kendine
Aittir...

وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بِرِيءٌ مِمَّا
تَعْمَلُونَ 41

Resûlüm!

Seni yalanlayanlara;

De ki:

“Benim işim bana,

Sizin işiniz de size aittir.

Siz benim yaptığımdan uzaksınız,

Ben de sizin yaptığınızdan uzağım.”(051 Yunus,010/041)

قُلْ-De ki: Ben Bir

Beşerim. Beşerüstü Güçlere Sahip

Değilim...

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا
يَسْتَخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ 49

De ki:

“Ben kendime bile,

Allah’ın dilediğinden başka,

Ne bir zarar ne de fayda verme gücüne sahibim.”

Her ümmetin bir eceli vardır.

Ecelleri geldiği zaman,

Artık ne bir saat geri kalırlar ne de ileri giderler.(051 Yunus,010/049)

قُلْ-

De ki: Allah’ın Azabı Bir Gece ya da Gündüz Ansızın Gelir... Ne Acele Ediyorsunuz?...

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَآتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ 50

De ki:

Ey müşrikler!

Ne dersiniz?

Allah'ın azabı size gece veya

Gündüz gelirse

Ne yaparsınız?

Suçlular ondan hangisini istemekte acele ediyorlar!(051 Yunus,010/050)

قُلْ-De ki: Allah'ın Size

Vaad ettiği Azap Mutlaka Gelecektir...

53 وَيَسْتَبِشُّونَكَ أَهْلُ الْقُرَىٰ إِنَّهُمْ لَمُنْكَرُونَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ

“O azap bir gerçek midir?” diye

Senden haber isteyenlere

De ki:

Evet, Rabbime andolsun ki,

O, şüphesiz gerçektir ve

Siz engel olacak değilsiniz.(051 Yunus,010/053)

قُلْ-De ki: Allah'ın

Rahmeti Dünya Malından Daha

Hayırlıdır...

58 قُلْ يَفْضَلُ إِلَهُي وَرَحْمَتُهُ قَدِيرًا لِّكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

De ki:

Ancak Allah'ın lütfu ve rahmetiyle sevinisinler.

Bu, onların dünya malından daha hayırlıdır.(051 Yunus,010/058)

قُلْ-De ki: Helal ve Haram Etme
Yetkisi Allah'ındır...

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَدْنَىٰ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ 59

De ki:

Hiç Allah'ın sizin için rızık olarak indirdiği şeyler üzerinde düşündünüz mü?

O rızıklar ki,

Bir kısmını yasaklıyor,

Bir kısmını da meşru görüyorsunuz.

De ki:

Allah mı size izin verdi,

Yoksa Allah'a iftira mı ediyorsunuz?(051 Yunus,010/059)

قُلْ-De ki: Allah Yalan Yanlış
Şeyler İsnad Etmeyin...

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ 68 قُلْ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ 69

Yüce ve münezzeh olan Allah'ın çocuk edindiğini söyleyenlere

De ki:

Hâşâ!

O bundan münezzektir.

O'nun çocuğa ihtiyacı yoktur.

Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur.

Bu hususta yanınızda herhangi bir delil yoktur.

Allah hakkında bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?

Allah hakkında yalan uyduranlar

Asla kurtuluşa eremezler.(051 Yunus,010/068, 069)

قُلْ-De ki: Gök ve Yerdekilere İbret
Alın...

قُلْ اَنْظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُغْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ
101

De ki:

“Göklerde ve yerde neler var,

Bakın da ibret alın!”

Fakat inanmayan bir topluma deliller ve

Uyarılar fayda sağlamaz.(051 Yunus,010/101)

قُلْ-De ki: Bekleyin! Göreceksiniz!..

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ أَيَّامِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِلَّيَّ مَعَكُمْ مِنَ
102 الْمُتَنَظِّرِينَ

Kendilerinden önce gelip geçmiş toplumların,

Acıklı sonlarının benzerini bekleyenlere

De ki:

Haydi bekleyin!

Ben de sizinle beraber bekliyorum.(051 Yunus,010/102)

-قُلْ

De ki: Sizin Şüpheler İçinde Olmanız Sizin Sorununuz. Ben Bir Allah’a Kulluk Ederim...

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ
وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي تَتَوَقَّأَكُم بِتُفَاقِكُمْ وَأَمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ 104 وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ
لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ 105 وَلَا تَدْعُ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا
يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِن الظَّالِمِينَ 106 وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ
لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِّن عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ 107

De ki:

“Ey insanlar!

Benim dinimden şüphede iseniz,

Bilin ki!

Ben,

Allah’ı bırakıp da sizin taptıklarınıza tapmam,

Ancak sizi öldürecek olan Allah’a kulluk ederim.

Bana müminlerden olmam emrolundu ve

Bana hanîf olarak yüzünü dine çevir;

Sakin müşriklerden olma, diye emredildi.”

Allah’ı bırakıp da,

Sana fayda veya zarar vermeyecek şeylere tapma.

Eğer bunu yaparsan,

O takdirde mutlaka sen zalimlerden olursun.

Eğer Allah sana bir zarar dokundurursa,

O zararı O’ndan başka giderecek yoktur.

Eğer sana bir hayır dilerse,

O’nun keremini geri çevirecek de yoktur.

O, hayrını kullarından dilediğine eriştirir.

O bağışlayandır, esirgeyendir.(051 Yunus,010/104, 105, 106, 107)

قُلْ-De ki: Kur’an’ı Allah
Göndermiştir...

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
108 فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

De ki:

Ey insanlar!

Size,

Rabbinizden Kur’an gelmiştir.

Artık kim doğru yola gelirse,

Ancak kendisi için gelir;

Kim de saparsa,

O da ancak kendi aleyhine sapar.

Ben sizin üzerinize vekil değilim.

(Sadece tebliğ etmekle memurum).(051 Yunus,010/108)

قُلْ-De ki: Kur'an'ı Ben

Uydurmadım. O'nu Allah Gönderdi...

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ قَاتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَاذْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ
اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ 13

“Kur'an'ı kendisi mi uydurdu” diyenlere

De ki:

Eğer doğru söylüyorsanız,

Allah'tan başka yardımcılarınızı çağırın da,

Siz de onun gibi uydurulmuş on sûre getirin.(052 Hûd,011/013)

قُلْ-De ki:

Kur'an Allah'ın Size Gönderdiği Bir Kitabdır. Uydurma

Değil...

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ اِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ 35

Resûlüm!

“Kur'an'ı kendisi mi uydurdu” diyenlere

De ki:

“Eğer onu uydurduysam günahım bana aittir.

Fakat ben sizin işlediğiniz günahdan uzağım.”(052 Hûd,011/035)

قُلْ-De ki: Elinizden Geleni Ardınıza
Komayın...

121 وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ إِنَّا عَامِلُونَ

İman etmeyenlere

De ki:

Elinizden geleni yapın!

Biz de yapmaktayız!(052 Hûd,011/121)

قُلْ-De ki: Ben
Aydınlık Bir Yol Üzereyim, Allah’a Davet
Ediyorum...

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ
108 الْمُشْرِكِينَ

Resûlüm!

De ki:

“İşte bu, benim yolumdur.

Ben Allah’a çağırıyorum,

Ben ve bana uyanlar aydınlık bir yol üzerindeyiz.

Allah’ı ortaklardan tenzih ederim ve

Ben ortak koşanlardan değilim.”(053 Yusuf,012/108)

قُلْ-De ki: Ben Bir Peygamberim...

89 وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ

De ki:

Şüphesiz ben apaçık bir uyarıcıyım.(054 Hicr,015/89)

قُلْ-De ki:

Yeryüzünde Gezip Dolaşın, Kafirlerin Akıbetinden İbret Alın...

11 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

De ki:

Yeryüzünde dolaşın,

Peygamberleri yalanlayanların sonunun

Nasıl olduğuna bakın!(055 En'âm,006/011)

قُلْ-De ki: Yer ve Gökte Olanların

Sahibi Allah'tır...

قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كَتَبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ 12 وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ 13

Onlara,

“Göklerde ve yerde olanlar kimindir?” diye sor ve

“Allah’ındır” de!

O, merhamet etmeyi kendi zatına farz kıldı.

Sizi, şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır.

Kendilerini ziyana sokanlar var ya,

Onlar inanmazlar.

Gecede ve gündüzde barınan her şey

O'nundur.

O her şeyi işitendir, bilendir.(055 En'âm,006/012, 013)

قُلْ-De ki: Benim Rabbim ve Dostum
Allah'tır...

قُلْ أَغَيَّرَ اللَّهُ إِلَهُيَ قَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ
14 أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki:

“Gökleri ve yeri yoktan var eden,

Yedirdiği halde yemeyen,

Allah'tan başkasını mı dost edineceğim!”

De ki:

“Bana müslüman olanların ilki olmam emredildi ve

Sakin müşriklerden olma!” denildi.(055 En'âm, 006/014)

قُلْ-De ki: Ben Allah'a Asla İsyan
Etmem...

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ 15

De ki:

Ben, Rabbime isyan edersem,

Gerçekten kıyametin azabından korkarım.(055 En'âm,006/015)

قُلْ-De ki: Allah Birdir. Ondan
Başka İlah Yoktur...

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ
لَأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْتُكُمْ لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهَةً آخَرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ
إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ 19

De ki:

Hangi şey şehadetçe en büyüktür?

De ki:

Hak peygamber olduğuma Allah şahittir.

Bu Kur'an bana,

Sizi ve ulaştığı herkesi uyarmam için vahyolundu.

Yoksa siz,

Allah'tan başka tanrılar olduğuna şahitlik mi ediyorsunuz?

De ki:

Ben buna şahitlik etmem.

De ki:

O ancak tek bir Allah'tır,

Ben sizin ortak koştüğunuz şeylerden

Kesinlikle uzağım.(055 En'âm,006/019)

قُلْ-De ki: Mucize İndirmeye
Sadece Allah Kadirdir...

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ 37

O'na,

Rabbinden bir mucize indirilseydi ya(!) diyenlere

De ki:

Şüphesiz Allah mucize indirmeye kadirdir.

Fakat onların çoğu bilmezler.(055 En'âm,006/037)

قُلْ-De
ki: Başınıza Bir Bela Geldiğinde Allah'tan Başkasına mı
Yalvarırsınız?..

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
40

De ki:

Ne dersiniz?

Size Allah'ın azabı gelse veya o kıyamet gelip çatıverse,

Allah'tan başkasına mı yalvarırsınız?

Doğru söyleyin bakalım!(055 En'âm,006/040)

-قُلْ

De ki: Gözleriniz Kör, Kulaklarınız Sağır Olsa, Allah'tan Başka Kim Geri Verebilir...

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ عَلَى قُلُوبِكُمْ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ
بِهِ أَنْظِرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُونَ 46

De ki:

Ne dersiniz?

Eğer Allah kulaklarınızı sağır,

Gözlerinizi kör eder,

Kalplerinizi de mühürlerse, bunları size,

Allah'tan başka kim geri verebilir!

Bak, delilleri nasıl açıklıyoruz.

Onlar hâlâ yüz çeviriyorlar!(055 En'âm,006/046)

-قُلْ-De ki: Allah'ın
Azabı Zalimlerin Başına Ansızın
Gelecektir...

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ 47

De ki:

Söyler misiniz?

Allah'ın azabı size,

Ansızın veya açıkça gelirse,

Zalim toplumdan başkası mı helâk olur?(055 En'âm,006/047)

قُلْ-De ki: Ben ne bir Meleğim,
ne de Gaybı Bilirim...

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا
مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ 50

De ki:

Ben size,

“Allah’ın hazineleri benim yanımdadır” demiyorum.

“Ben gaybı da bilmem.”

Size, “ben bir meleğim” de demiyorum.

Ben, sadece bana vahyolunana uyarım.

De ki:

Kör ile gören hiçbir olur mu?

Hiç düşünmez misiniz?(055 En’âm,006/050)

قُلْ-De ki: Allah Rahmet ve
Merhamet Sahibidir...

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ
مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ 54

Âyetlerimize inananlar sana geldiğinde onlara

De ki:

Selam size!

Rabbiniz merhamet etmeyi kendisine yazdı.

Sizden kim bilmeyerek bir kötülük yapar,

Ardından da tevbe edip kendini ıslah ederse,

Bilsin ki,

Allah çok bağışlayan, çok esirgeyendir.(055 En'âm,006/054)

قُلْ-

De ki: Ben Yalnızca Allah'a Kulluk Ederim... Sizin Heveslerinize Asla İtibar Etmem...

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا آتِيْعُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ صَلَّيْتُ إِذَا
56 وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

De ki:

Allah'tan başka şeylere tapmak bana yasak edildi.

De ki:

Ben sizin arzularınıza uymam;

Aksi halde sapıtırım da hidayete eremem.(055 En'âm,006/056)

قُلْ-

De ki: Ben Hak

Üzereyim Ama Siz Onu Yalanladınız

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ
57 يَفْصُلُ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْقَاصِلِينَ

De ki:

Ben Rabbimden gelen apaçık bir delile dayanıyorum.

Siz ise onu yalanladınız.

Çabucak gelmesini istediğiniz azap benim elimde değildir.

Hüküm ancak Allah'ındır.

O hakkı anlatır ve

O, doğru hüküm verenlerin en hayırlısıdır.(055 En'âm,006/057)

قُلْ-De ki:

Size Azabı Getirmek Benim Elimde Olsaydı, Çoktan İş Bitmişti...

قُلْ لَوْ أَنِّي عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِّي الْأَمْرَ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ
58

De ki:

Acele istediğiniz şey benim elimde olsaydı,

Kesinlikle benimle sizin aranızda iş bitirilmişti.

Allah zalimleri daha iyi bilir.(055 En'âm,006/058)

قُلْ-

De ki: Başınıza Gelen Sıkıntılardan Kurtulmak için Allah'a Yalvarırsınız, Sonra Yine Şirk Koşarsınız...

قُلْ مَنْ يُتَجَبَّبُكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُوهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَتَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ 63 قُلِ اللَّهُ يُتَجَبَّبُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ
64

De ki:

Karanın ve

Denizin tehlikelerinden sizi

Kim kurtarır ki?

O zaman,

O’na gizli gizli yalvararak

“Eğer bizi bundan kurtarırsan,

Andolsun şükredenlerden olacağız” diye dua edersiniz.

Ondan ve bütün sıkıntılardan sizi,

Allah kurtarır.

Sonra siz yine O’na ortak koşarsınız.(055 En’âm,006/063, 064)

قُلْ-De ki: Allah Size Azap Etmeye
Kadirdir...

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبَسَكُمْ
شِيْعًا وَيُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ 65

De ki:

Allah’ın size gökten veya

Yerden bir azap göndermeye ya da

Birbirinize düşürüp

Kiminize kiminizin hıncını tattırmaya gücü yeter.

Bak!

Anlasınlar diye ayetlerimizi nasıl açıklıyoruz!(055 En’âm,006/065)

قُلْ-De ki: Kur’an’ı İnkâr

Edenlerden Mes'ul Değilim

66 وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

Hak olduğu halde Kur'an'ı yalanlayan kavmine

De ki:

Ben size vekil değilim.(055 En'âm,006/066)

قُلْ-De ki: Allah'tan Başkasına Kulluk
Etmem...

قُلْ أَتَدْعُونِ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَانَا اللَّهُ
كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُوهُ إِلَى الْهُدَى اثْنًا قُلْ
إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَى وَأَمْرًا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ 71

De ki:

Allah'ı bırakıp da bize fayda veya zarar veremeyecek olan şeylere mi tapalım?

Allah bizi doğru yola ilettikten sonra,

Şeytanların saptırıp şaşkın olarak çöle düşürmek istedikleri,

Arkadaşlarının ise:

“Bize gel!” diye doğru yola çağırdıkları

Şaşkın kimse gibi gerisingeri inkârcılığa mı dönelim?

De ki:

Allah'ın hidayeti doğru yolun ta kendisidir.

Bize âlemlerin Rabbine teslim olmamız emredilmiştir.(055 En'âm,006/071)

قُلْ-De ki: Ben Sizden

Herhangi Bir Menfaat Beklemiyorum...

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهُمُ افْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ
لِّلْعَالَمِينَ 90

Peygamberler,

Allah'ın hidayet ettiği kimselerdir.

Sen de

Onların yoluna uy!

De ki:

Ben,

Peygamberlik görevime karşılık,

Sizden bir ücret istemiyorum.

Kur'an

Âlemler için

Ancak bir öğüttür.(055 En'âm,006/090)

قُلْ-

De ki: Hakikatı Tebliğ Ettikten Sonra, Onları Bırak Kendi Bataklığında
Debelensinler...

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا بَشِيرًا مِنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنزَلَ
الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَرَاطِيسَ تُبْدُونَهَا وَتُخْفُونَ
كَثِيرًا وَعُلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ قُلِ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ
91

“Allah hiçbir beşere bir şey indirmedir” diyerek

Allah'ı gereği gibi tanımayan Yahudilere

De ki:

Öyle ise Musa'nın,

İnsanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği Kitab'ı

Kim indirdi?

Siz onu kâğıtlara yazıp istediğinizi açıklıyor,

Çoğunu da gizliyorsunuz.

Sizin de atalarınızın da bilemediği şeyler,

Kur'an'da size öğretilmiştir.

Resûlüm!

Sen "Allah" de, sonra onları bırak!

Daldıkları bataklıkta oynayadursunlar!(055 En'âm,006/091)

قُلْ-

De ki: Siz, Değil Mucizeyle, Ölüler Dirilip Karşınıza Gelse Yine İman Etmezsiniz...

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ ءَايَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ 109 وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ 110 وَلَوْ أَنَّا بَرَّلْنَا إِلَهُمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَسَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ 111

Kendilerine bir mucize gelirse,

Peygambere, mutlaka inanacaklarına dair,

Allah'a and içenlere

De ki:

Mucizeler ancak Allah katındandır.

Ama mucize geldiğinde de inanmayacaklarının farkında mısınız?

Yine O'na iman etmedikleri ilk durumdaki gibi,

Onların gönüllerini ve gözlerini ters çeviririz.

Onları şaşkın olarak azgınlıkları içerisinde bırakırız.

Eğer biz onlara melekleri indirseydik,

Ölüler de onlarla konuşsaydı ve

Her şeyi toplayıp karşılarına getirseydik,

Allah dilemedikçe yine de inanacak değillerdi;

Fakat çokları bunu bilmezler.(055 En'âm,006/109, 110, 111)

قُلْ-De ki:

Elinizden Geleni Ardınıza Komayın! Yakında
Görürsünüz!

قُلْ يَاقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَاتَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ 135

De ki:

Ey kavmim!

Elinizden geleni yapın,

Ben de yapacağım.

Dünyanın sonunun kimin lehine olduğunu

Yakında bileceksiniz.

Gerçek şu ki;

Zalimler iflah olmazlar.(055 En'âm,006/135)

قُلْ-De ki: Haram Kılma Yetkisi
Allah'ındır...

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ 140 ... تَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الصَّيَّانِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْرِ اثْنَيْنِ
قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ 143 وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَذَّكَّرِينَ حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا
اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
144

...Bilgisizlikleri yüzünden

Beyinsizce çocuklarını öldürenler ve

Allah'ın kendilerine verdiği rızkı

Allah'a iftira ederek haram kılan sapkınlara...

(De ki:)

Dişi ve erkek olarak sekiz çift yarattı:

Koyundan iki, keçiden iki...

De ki:

O, bunların erkeklerini mi, dişilerini mi?

Yoksa bu iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram etti?

Eğer doğru iseniz bana ilimle söyleyin.

Deveden de iki, sığırdan da iki...

De ki:

O bunların erkeklerini mi, dişilerini mi?

Yoksa bu iki dişinin rahimlerinde bulunan yavruları mı haram kıldı?

Yoksa Allah'ın size böyle vasiyet ettiğine şahit mi oldunuz?

Bilgisizce insanları saptırmak için,

Allah'a karşı yalan uydurandan daha zalim kimdir!

Şüphesiz Allah,

Zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.(055 En'âm,006/... 140, ...143, 144)

قُلْ-De ki: Leş vb...Pis Şeyleri
Yemeniz Haramdır...

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا
مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا
عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ 145

De ki:

Bana vahyolunanda,

Leş veya

Akıtılmış kan yahut

Domuz eti -ki pisliğin kendisidir- ya da

Günah işlenerek Allah'tan başkası adına kesilmiş bir hayvandan başka,

Yiyecek kimseye haram kılınmış bir şey bulamıyorum.

Başkasına zarar vermemek ve

Haddi aşmamak üzere kim bunlardan yemek zorunda kalırsa,

Bilsin ki,

Rabbin bağışlayan ve esirgeyendir.(055 En'âm,006/145)

قُلْ-De ki: Yahudileri

Zulümleri Yüzünden Cezalandırdık...

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوْ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ 146
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ 147

Yahudilere bütün tırnaklı hayvanları haram kıldık.

Sırtlarında yahut bağırsaklarında taşıdıkları ya da kemiğe karışan yağlar hariç olmak üzere,

Sığır ve koyunun iç yağlarını da onlara haram kıldık.

Bu, zulümleri yüzünden onlara verdiğimiz cezadır.

Biz elbette doğru söyleyemiz.

Eğer onlar, haram kıldığımız şeyler konusunda

Seni yalanlarsa

De ki:

Rabbiniz geniş bir rahmet sahibidir.

Bununla beraber O'nun azabı,

Suçlular topluluğundan uzaklaştırılmaz.(055 En'âm,006/146, 147)

-قُلْ

De ki: Hiçbir Deliliniz Yok. Şirkinizi Meşrulaştırmak için Yalan Söylüyorsunuz.

Kesin Delil

Kur'andır...

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى دَافُوا بِأَسْنَاءِ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ 148 قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ قُلْ شَاءَ
149 لَهْدَاكُمْ أَجْمَعِينَ

Peygamberleri yalanlayıp, sonunda azabı tadan,

Kendilerinden önceki putperestler gibi;

“Allah dileyseydi ne biz ortak koşardık ne de atalarımız.

Hiçbir şeyi de haram kılmazdık.” diyenlere

De ki:

Yanınızda bize açıklayacağınız bir bilgi var mı?

Siz zandan başka bir şeye uymuyorsunuz ve

Siz sadece yalan söylüyorsunuz.

De ki:

Kesin delil, ancak Allah'ındır.

Allah dileyseydi elbette hepinizi doğru yola iletirdi.(055 En'âm,006/148, 149)

-قُلْ

De ki: Yasaklama Yetkisi Allah'ındır. Onları Ciddiye Alma, Heveslerine

Uyma...

قُلْ هَلْ مِمَّ شُهَدَاءِكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا

تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرْبِّهِمْ يَعْدِلُونَ 150

De ki:

Allah şunu yasak etti, diye şahadet edecek

Şahitlerinizi getirin!

Eğer onlar,

Allah şunu yasak etti diye,

Yalan yere şahitlik ederlerse,

Sen onlarla beraber şahitlik etme!

Ayetlerimizi yalanlayan ve

Ahiret gününe inanmayanların

Arzularına uyma!

Onlar, Rablerine eş tutuyorlar.(055 En'âm,006/150)

قُلْ-De ki: Gelin Dinleyin! İşte
Allah'ın Yasakları...

قُلْ تَعَالَوْا أَنُلِ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ 151 وَلَا
تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانِ
بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ اللَّهِ
أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ 152 وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ 153

De ki:

Gelin!

Rabbinizin size neleri haram kıldığını okuyayım:

O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın,

Ana-babaya iyilik edin,

Fakirlik korkusuyla çocuklarınızı öldürmeyin -hepinizin rızkını biz veririz-;

Kötülüklerin açığına da gizlisine de yaklaşmayın ve

Allah'ın yasakladığı cana haksız yere kıymayın!

İşte bunlar Allah'ın size emrettikleridir.

Umulur ki düşünüp anlarsınız.

Rüşd çağına erişinceye kadar,

Yetimin malına, sadece en iyi tutumla yaklaşın;

Ölçü ve tartıyı adaletle yapın.

Biz herkese ancak gücünün yettiği kadarını yükleriz.

Söz söylediğiniz zaman, yakınlarınız dahi olsa

Adaletli olun,

Allah'a verdiğiniz sözü tutun.

İşte Allah size, iyice düşünesiniz diye bunları emretti.

Şüphesiz bu, benim dosdoğru yolumdur.

Buna uyun.

Başka yollara uymayın.

Zira o yollar sizi Allah'ın yolundan ayırır.

İşte sakınmanız için,

Allah size bunları emretti.(055 En'âm,006/151, 152, 153)

قُلْ-De ki: Çok Daha
Beklersiniz! Yakında Görürsünüz...

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا
خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ 158

...Daha önce de iman etmeyip ayetlerimizden yüz çevirip,

İman etmek için

Kendilerine meleklerin gelmesini veya

Rabbinin gelmesini yahut

Rabbinin bazı alâmetlerinin gelmesini bekleyenlere

De ki:

Bekleyin!

Şüphesiz biz de beklemekteyiz!(055 En'âm,006/...158)

قُلْ-De ki: Ben
Doğru Yolda Hanif Bir Mü'minim, Müşrik
Değil...

قُلْ إِنِّي هَدَانِي رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ 161

De ki:

Şüphesiz Rabbim beni doğru yola,

Dosdoğru dine,

Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine iletti.

O, ortak koşanlardan değildi.(055 En'âm,006/161)

قُلْ-De ki: Ben Her Şeyi
Allah'a Amade Bir Müslümanım...

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 162 لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ
أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ 163

De ki:

Şüphesiz benim,

Namazım,

Kurbanım,

Hayatım ve

Ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi Allah içindir.

O'nun ortağı yoktur.

Bana sadece bu emrolundu ve

Ben müslümanların ilkiyim.(055 En'âm,006/162, 163)

قُلْ-De ki: Allah Benim de,
Sizin de, Her Şeyin Rabbidir...

قُلْ أَغْنِيَ اللَّهُ عَنْيَ رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ 164 وَهُوَ الَّذِي
جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ 165

De ki:

Allah her şeyin Rabbi iken,
Ben O'ndan başka Rab mi arayacağım?
Herkesin kazanacağı yalnız kendisine aittir;
Hiçbir suçlu başkasının suçunu yüklenmez.
Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir.
O, uyuşmazlığa düştüğünüz gerçeği size haber verecektir.
Sizi yeryüzünün halifeleri kılan,
Verdiği nimetlerle sizi denemek için
Kiminizi kiminize üstün kılan O'dur.
Şüphesiz Rabbin, cezası çabuk olandır.
O bağışlayan, merhamet edendir.(055 En'âm,006/164, 165)

قُلْ-De ki: Siz İstemesenez de
Dirileceksiniz...

16 وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ 15 أَيْدَا مِثْبَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَئِنَّا لَمَبْعُوثُونَ
18 أَوَءَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ 17 قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ

Bu Kur'an ancak açık bir büyüdür;
Gerçekten biz öldüğümüz,
Toprak ve kemik olduğumuz zaman, dirilecek miyiz?
İlk atalarımız da mı dirilecek, diyenlere;

De ki:

Evet!

Hem de hor ve hakir olarak diriltileceksiniz.(056 Saffât,037/15, 16, 17, 18)

قُلْ-De ki: Bütün Övgüler Yaratan
Allah'a Aittir...

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ 25

Onlara, “Gökleri ve yeri kim yarattı?” diye sorsan, mutlaka “Allah...” derler.

De ki:

Öyleyse, övgü de yalnız Allah'a mahsustur,

Ama onların çoğu bilmezler.(057 Lokmân,031/25)

قُلْ-De ki: Kıyamet Kesinlikle
Kopacaktır...

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ
مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ 3

Kıyamet kopmayacak, diyen inkârcılara

De ki:

Hayır!

Gaybı bilen Rabbim hakkı için

O, mutlaka size gelecektir.

Göklerde ve yerde zerre miktarı bir şey bile O'ndan gizli kalmaz.

Daha küçük ve daha büyüğü de şüphesiz, apaçık kitapta yazılıdır.(058
Sebe',034/03)

قُلْ-De ki: Şu

Putlarınız, Yerde ve Gökte Neyin Sahibidir,
Gösterin!

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْ ثِقَالٍ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ 22

De ki:

Allah'tan başka tanrı saydığınız şeyleri çağırın!

Onlar ne gökte ne de yerde bir şeye sahiptirler.

Onların buralarda hiçbir ortaklığı yoktur,

Allah'ın onlardan bir yardımcısı da yoktur.(058 Sebe',034/22)

قُلْ-De ki: Rızkınızı Veren Sadece

Allah'tır...

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِبْرَاهِيمَ لَعَلَى هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ
مُبِينٍ 24

Resûlüm!

De ki:

Göklerden ve yerden size rızık veren kimdir?

De ki:

“Allah!”

O halde biz veya siz,

İkimizden biri, ya doğru yol üzerinde veya

Açık bir sapıklık içindedir.(058 Sebe',034/24)

قُلْ-De ki: Herkes Kendi Suçundan
Sorumludur...

قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ 25

De ki:

Bizim işlediğimiz suçtan siz sorumlu değilsiniz;

Biz de sizin işlediğinizden sorumlu değiliz.(058 Sebe',034/25)

قُلْ-
De ki: Allah Hepimizi Mahşerde Bir Araya Toplayıp Adaletle
Hükmedecektir...

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ 26

De ki:

Rabbimiz hepimizi bir araya toplayacak,

Sonra aramızda hak ile hükmedecektir.

O, en âdil hüküm veren, her şeyi hakkıyla bilendir.(058 Sebe',034/26)

قُلْ-De ki: Her şeyi İdare Eden
Allah'tır...

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ 27

De ki:

Allah'a koştüğunuz ortaklarınızı bana gösterin.

Hayır!

Yegâne galip ve her şeyi hikmetle idare eden,

Ancak Allah'tır.(058 Sebe',034/27)

قُلْ-De ki: Kıyamet İçin
Belirlenmiş Vakit Bellidir...

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَغْنُونَ 30

De ki:

Size öyle bir gün vaad edilmiştir ki,

Ondan ne bir saat geri kalabilirsiniz,

Ne de ileri geçebilirsiniz.(058 Sebe',034/30)

قُلْ-De ki: Her Şeyin Rızkını Allah
Verir...

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ 34
وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ 35 قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ 36 وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي
تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَ رَبِّي إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الصَّغْفِ بِمَا عَمِلُوا
وَهُمْ فِي الْعُرْقَاتِ ءَامِنُونَ 37 وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي ءَايَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُخَصَّرُونَ 38 قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ
وَمَا تَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ 39

Kendilerine uyarıcı gönderdiğimiz ülkelerin

Varlıklı ve

Şımarık kişileri;

“Biz, size gönderilmiş olan şeyi inkâr ediyoruz” ve

“Biz, malca ve nüfusça daha çoğuz,
Biz azaba uğratılacak da değiliz” dediler;

De ki:

Rabbim, dilediğine bol rızık verir ve

Dilediğine de az;

Fakat insanların çoğu bilmezler.

Sizi huzurumuza yaklaştıracak olan,

Ne mallarınızdır,

Ne de evlatlarınız...

İman edip iyi amelde bulunanlar müstesna;

Onlara yaptıklarının kat kat fazlası mükâfat vardır.

Onlar, cennet odalarında güven içindedirler.

Âyetlerimizi boşa çıkarmaya çalışanlara gelince,

Onlar da azapla yüz yüze bırakılacaklardır.

De ki:

Rabbim, kullarından

Dilediğine bol rızık verir ve

Dilediğine de az.

Siz hayra ne harcarsanız,

Allah onun yerine başkasını verir.

O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.(058 Sebe',034/34, 35, 36, 37, 38, 39)

قُلْ-De

ki: Size Bir Tek Şey Söylüyorum; Aklınızı Başınıza Alın, İyi Düşünün!..

قُلْ إِنَّمَا أَعْطُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفَرَادَيِ ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ
جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا تَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ 46

De ki:

Size bir tek öğüt vereceğim:

Allah için,

İkişer ikişer ve

Teker teker ayağa kalkın,

Sonra da düşünün!

Peygamberde hiçbir delilik yoktur!

O, ancak şiddetli bir azap gelip çatmadan evvel

Sizi uyaran bir peygamberdir.(058 Sebe',034/46)

قُلْ-De ki: Sizden Hiçbir Menfaat

Beklemiyorum...

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
47

De ki:

Ben sizden bir ücret istemişsem, o sizin olsun.

Ücretim yalnız Allah'a aittir.

O, her şeye şahittir.(058 Sebe',034/47)

قُلْ-De ki: Gaybı Allah Bilir...

48 قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ

De ki:

Kuşkusuz, Rabbim gerçeği ortaya koyar.

O, gaybı çok iyi bilendir.(058 Sebe',034/48)

قُلْ-De ki: Hak Geline Batıl Ne İfade
Eder!..

49 قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ

De ki:

Hak geldi;

Artık bâtlı ne bir şeyi ortaya çıkarabilir,

Ne de geri getirebilir.(058 Sebe',034/49)

قُلْ-De ki: Doğru Yolu Bulmam
Kur'an Sayesindedir...

قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ قَائِمًا أَوْ نَافِلًا أَوْ عَلَى نَفْسِي وَإِنْ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ
50 قَرِيبٌ

De ki:

Eğer haktan saparsam, kendi aleyhime sapmış olurum.

Eğer doğru yolu bulursam,

Bu da Rabbimin bana vahyettiği,

Kur'an sayesinde.

Şüphesiz O, işitendir, yakındır.(058 Sebe',034/50)

قُلْ-De ki:

Küfrünle Biraz Vakit Geçir, Kesinlikle
Cehennemliksin...

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نِسِيَ مَا كَانَ يُدْعُو
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلْ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ
أَصْحَابِ النَّارِ 8

Başına bir sıkıntı gelince,

Rabbine yönelerek O'na yalvaran,

Sonra Allah ona bir nimet verince, önceden yalvardığını unutan,

Allah'ın yolundan saptırmak için

O'na eşler koşan insana

De ki:

Küfrünle biraz eğlenedur;

Çünkü sen, kesinlikle cehennem ehline sensin!(059 Zümer,039/08)

قُلْ-De ki: Hiç Bilenle Bilmeyen Bir
Olur mu?...

أَمَّنْ هُوَ قَانِثٌ ءَاتَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ
يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ 9

Geceleri secde ederek ve
Kıyamda durarak ibadet eden,
Ahiretten çekinen ve
Rabbinin rahmetini dileyen kimse,
O inkârcı gibi midir?

De ki:

Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu?
Doğrusu ancak,
Akıl sahipleri bunları hakkıyla düşünür.(059Zümer,039/ 09)

قُلْ-De ki: Ey
Mü'minler! Rabbinize Karşı Gelmekten
Sakının!..

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ
وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ 10

Resûlüm!

De ki:

Ey inanan kullarım!
Rabbinize karşı gelmekten sakının.
Bu dünyada iyilik yapanlara iyilik vardır.
Allah'ın yarattığı yeryüzü geniştir.
Yalnız sabredenlere, mükâfatları hesapsız ödenecektir.(059 Zümer,039/10)

قُلْ-De ki: Ben Yalnız Allah'a Kulluk
Ederim...

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ 11 وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ
12 قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ 13 قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا
لَهُ دِينِي 14

De ki:

“İçten ve inançla Allah’a bağlanarak

Yalnız O’na kulluk etmekle emrolundum.

Bana, müslümanların ilki olmam da emredildi.”

De ki:

Rabbime karşı gelirsem,

Doğrusu büyük günün azabından korkarım.

De ki:

“Ben dinimde ihlâs ile

Ancak Allah’a ibadet ederim.”(059 Zümer,039/11, 12, 13, 14)

قُلْ-De ki: Müşrikler
Kıyamette Tam Hüsrana Uğrayanlardır...

فَاعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ 15

Ey Allah’a eş koşanlar!

Siz de

O'ndan başka dilediğinize tapın!

De ki:

Gerçekten hüsrana uğrayanlar,

Kıyamet günü hem kendilerini,

Hem de ailelerini ziyana sokanlardır.

Bilesiniz ki, bu apaçık hüsrandır.(059 Zümer,039/15)

قُلْ-De ki: Bana

Allah Yeter! Sizin Putlarınız Hiçbir İşe

Yaramazlar...

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ
مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ 38

Andolsun ki onlara,

Gökleri ve yeri kim yarattı, diye sorsan,

Elbette “Allah’tır” derler.

De ki:

Öyleyse bana söyler misiniz?

Allah bana bir zarar vermek isterse,

Allah’ı bırakıp da taptıklarınız,

O’nun verdiği zararı giderebilir mi?

Yahut Allah, bana bir rahmet dilerse,

Onlar O’nun bu rahmetini önleyebilirler mi?

De ki:

Bana Allah yeter.

Tevekkül edenler, ancak

O'na güvenip dayanırlar.(059 Zümer,039/38)

قُلْ-

De ki: Elinizden Geleni Ardınıza Komayın! Kimin Rezil Olduğunu Göreceksiniz...

قُلْ يَا قَوْمِ اَعْمَلُوا عَلٰى مَكَاتَتِكُمْ اِنِّىْ عَامِلٌ فَاَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ 39 مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ
يُخْزِيهِ وَبَحِلَّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ 40

De ki:

Ey kavmim!

Elinizden geleni yapın;

Doğrusu ben de yapacağım!

Kendisini rezil edecek azap kime gelecek,

Kime sürekli azap inecek

Yakında bileceksiniz!(059 Zümer,039/39,40)

قُلْ-

De ki: Putların Hiçbir Gücü ve İtibarı Yoktur. Bütün Hükümranlık Allah'ındır...

اَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُفَعَاءَ قُلْ اُولٰٓئِكَ اُولُوْا كِبٰٓرُا لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُوْنَ 43 قُلْ
لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لّٰهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ 44

Allah'tan başkasını şefaatçi edinenlere

De ki:

Onlar hiçbir şeye güç yetiremezler ve

Akıl erdiremezlerse de mi şefaatçi edineceksiniz?

De ki:

Bütün şefaat Allah'ındır.

Göklerin ve yerin hükümrânlığı,

O'nundur.

Sonra O'na döneceksiniz.(059 Zümer,039/43, 44)

قُلْ-De ki: Her şeyi Yaratan ve Bilen
Allah'tır...

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ 46

De ki:

“Ey gökleri ve yeri yaratan,

Gizliyi de aşikârı da bilen Allahım!”

Kullarının arasında, ayrılığa düştükleri şeyin hükmünü

Ancak Sen vereceksin.(059 Zümer,039/46)

قُلْ-De ki:
Allah'tan Ümit Kesmeyin. O Bütün Günahları
Bağışlar...

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ

الدُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ 53

De ki:

Ey kendi nefisleri aleyhine

Haddi aşan kullarım!

Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin!

Allah bütün günahları bağışlar.

Şüphesiz O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.(059 Zümer,039/53)

قُلْ-De ki: Allah'tan Başka İlah
Yoktur.

قُلْ أَفَغَيْرَ اللَّهِ تَأْمُرُونِّي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ 64 وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ 65 بَلِ اللَّهَ فَاعْبُدْ وَكُنْ
مِنَ الشَّاكِرِينَ 66

De ki:

Ey cahiller!

Bana, Allah'tan başkasına kulluk etmemi mi emrediyorsunuz?

Resûlüm!

Sana da senden öncekilere de şöyle vahyolunmuştur:

Andolsun/ bilfarz Allah'a şirk koşarsan,

İşlerin mutlaka boşa gider ve hüsranda kalanlardan olursun!

Hayır!

Yalnız Allah'a kulluk et ve

Şükredenlerden ol.(059 Zümer,039/64, 65, 66)

قُلْ-De ki: Ben Yalnızca Bir
Olan Allah'a Kulluk Ederim...

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِيَ الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ
66 أَنْ أَسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

De ki:

Bana Rabbimden apaçık deliller gelince, sizin

Allah'ı bırakıp o taptıklarınıza kulluk etmek,

Bana yasaklandı ve

Bana âlemlerin Rabbine teslim olmam emredildi.(060 Mü'min,040/066)

قُلْ-
De ki: Ben de Sizin gibi Bir Beşerim, Ancak Ben Peygamberim... Şirke
Düşenlerin Vay
Haline...

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاستَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ
6 وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ

De ki:

Ben de ancak sizin gibi bir insanım.

Bana ilâhınızın bir tek İlâh olduğu vahy olunuyor.

Artık O'na yönelin,

O'ndan mağfiret dileyin.

Ortak koşanların vay haline!(061 Fussilet,041/06)

قُلْ-De ki: Her Şeyin
Sahibi Olan Allah'a Sakın Şirk
Koşmayın...

قُلْ أَنتَكُم لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَلِكَ رَبُّ
الْعَالَمِينَ 9

De ki:

Gerçekten siz, yeri iki günde yaratanı inkâr edip,

O'na ortaklar mı koşuyorsunuz?

O, âlemlerin Rabbidir.(061 Fussilet,041/09)

قُلْ-De ki: Âd Ve Semûd'un
Başına Gelenleri Unutmayın...

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ 13

Tebliğinden yüz çevirenlere

De ki:

Sizi Âd ve Semûd'un başına gelen kasırgaya benzer

Bir kasırgaya karşı uyarıyorum!(061 Fussilet,041/13)

قُلْ-De ki: Kur'an Doğru
Yola İleten Bir Kılavuz ve Şifadır...

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ
آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَئِكَ يُنَادَوْنَ
مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ 44

Eğer biz onu, yabancı dilden bir Kur'an kılsaydık

Diyeceklerdi ki;

“Âyetleri tafsilatlı şekilde açıklanmalı değil miydi?

Arab'a yabancı dilde kitap mı gelir?”

De ki:

O, inananlar için doğru yolu gösteren

Bir kılavuzdur ve şifadır.

İnanmayanlara gelince,

Onların kulaklarında bir ağırlık vardır ve

Kur'an onlara kapalıdır.

Sanki onlara uzak bir yerden bağırılıyor da

Kur'an'da ne söylendiğini anlamıyorlar.(061 Fussilet,041/44)

قُلْ-De ki: Kur'an'ı

İnkâr Eden Haktan Ayrı Düşen Bir

Sapkındır...

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ تُمْ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَصْلُ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ 52

De ki:

Ne dersiniz?

Eğer Kur'an, Allah tarafından ise,

Siz de onu inkâr etmişseniz,

O zaman haktan uzak bir ayrılığa düşenden daha sapık kim vardır?(061

Fussilet,041/52)

قُلْ-De

ki: Ben Kur'an'a İnadım ve Adaleti Gerçekleştirmekle Emrolundum...

فَلِذَلِكَ فَادُعْ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ ءَامَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ
وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ
اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ 15

Sen tevhide davet et(!) ve

Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!

Onların heveslerine uyma(!) ve

De ki:

“Ben Allah’ın indirdiğı Kitab’a inandım ve

Aranızda adaleti gerçekleştirmekle emrolundum.

Allah bizim de Rabbimiz,

Sizin de Rabbinizdir.

Bizim işlediklerimiz bize,

Sizin işledikleriniz de sizedir.

Aramızda tartışılabilecek bir konu yoktur.

Allah hepimizi biraraya toplar,

Dönüş de O’nadır.”(062 Şurâ,042/15)

قُلْ-De ki: Allah,

Kur'an ile Batılı Yok Eder, Hakkı Ortaya
Koyar...

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ 22 ذَلِكَ
الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا
الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ 23
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشِئِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ
وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ 24

Yaptıkları şeyler başlarına gelirken,

Zalimlerin korkudan titrediklerini göreceksin.

İman edip iyi işler yapanlar da

Cennet bahçelerindedirler.

Rablerinin yanında diledikleri her şey vardır.

İşte büyük lütuf budur.

İşte Allah'ın, iman eden ve

İyi işler yapan kullarına müjdelediği nimet budur.

De ki:

Ben, buna karşılık sizden,

Akrabalık sevgisinden başka bir ücret istemiyorum.

Kim bir iyilik işlerse onun sevabını fazlasıyla veririm.

Şüphesiz Allah bağışlayan, şükürün karşılığını verendir.

Yoksa onlar, senin için:

“Allah’a karşı yalan uydurdu” mu derler?

Allah dilerse senin kalbini de mühürler.

Allah bätılı yok eder,

Sözleriyle hakkı ortaya koyar.

Şüphesiz O, kalplerde olanları bilendir.(062 Şûrâ,042/22, 23, 24)

قُلْ-

De ki: Allah Çoluk-Çocuk Sahibi Olmaktan Münezzehdir. O Yerlerin ve Göklerin Sahibidir...

قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ 81
سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ 82

De ki:

Eğer Rahman'ın bir çocuğu olsaydı,

Elbette ben, ona kulluk edenlerin ilki olurum!

Göklerin ve yerin Rabbi,

Arş'ın da Rabbi olan Allah,

Onların vasıflandırmalarından yücedir, münezzehtir.(063Zuhruf,043/81, 82)

قُلْ-

De ki: Mü'minler Bağışlayıcı Olsunlar. Kim İyilik Yaparsa Kendine, Kim Kötülük Yaparsa Yine Kendinedir...

قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اٰيٰتَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا يَّمَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ 15
مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ اِلٰى رَبِّكُمْ تُرْجَعُوْنَ 14

İman edenlere

De ki:

Allah'ın ceza günlerinin geleceğini ummayanları bağışlasınlar.

Çünkü Allah,

Her toplumu yaptığına göre cezalandıracaktır.

Kim iyi iş yaparsa faydası kendinedir,

Kim de kötülük yaparsa zararı yine kendinedir.

Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.(065 Câsiye,045/14, 15)

قُلْ-De ki: Allah
Sizi Kıyamet Günü Diriltilip Biraraya
Toplayacaktır...

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِدَلِيلٍ مِنْ عِلْمٍ
إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ 24 وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا
اأُتُوا بِآبَاتِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 25 قُلِ اللَّهُ يُخَيِّكُم ثُمَّ يُمَيِّكُم ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ
الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ 26

Dirilmeye inanmayıp bilgisizce

“Hayat ancak bu dünyada yaşadığımızdır.

Ölürüz ve yaşarız.

Bizi ancak zaman helâk eder.”diyenlere ve

Onlara âyetlerimiz açık açık okunduğu zaman da,

“Doğru sözlü iseniz atalarımızı geri getirin”, ifadesinden başka delili ve söyleyecek sözü olmayanlara;

De ki:

Allah sizi diriltir, sonra öldürür.

Sonra sizi şüphe götürmeyen kıyamet gününde

Biraraya toplar.

Fakat insanların çoğu bilmezler.(065 Câsiye,045/24, 25, 26)

قُلْ-De ki: Putlarınız, Ne Yaratmışlar?
Gösterin!..

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي
السَّمَوَاتِ إِنِّي نُنِيبُ بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِنْ عِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ 4

De ki:

Söylesenize!

Allah'ı bırakıp taptığınız şeyler,

Yeryüzünde ne yaratmışlar?

Göstersenize bana!

Yoksa onların göklere ortaklıkları mı vardır?

Eğer doğru söylüyorsanız,

Bundan evvel size indirilmiş bir kitap yahut bir bilgi kalıntısı varsa

Onu bana getirin!(066 Ahkâf,046/04)

قُلْ-De ki: Kur'an'ı Allah
Gönderdi. Kimse Uydurmadı...

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ
7 أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِّي افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا
8 تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

Âyetlerimiz geldiğinde onu inkâr edenlere,

“Bu, apaçık bir büyüdür” ya da

“Yoksa Onu kendisi mi uydurdu” diyenlere

De ki:

Eğer onu ben uydurmuşsam,

Allah tarafından bana gelecek şeyi savmaya,

Gücünüz yetmez.

O, sizin Kur'an hakkında yaptığınız taşkınlıkları çok daha iyi bilir.

Benimle sizin aranızda şahit olarak

O yeter.

O, bağışlayan, esirgeyendir.(066 Ahkâf,046/07, 08)

قُلْ-De ki: Benden Önce de
Peygamberler Geldi...

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفَعَّلُ بِي وَلَا يَكُمُ إِنِ اتَّبَعْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ
وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ 9

De ki:

Ben peygamberlerin ilki değilim;

Bana ve size ne yapılacağını da bilmem.

Ben sadece bana vahyedilene uyarım;

Ben sadece apaçık bir uyarıcıyım.(066 Ahkâf,046/09)

قُلْ-De ki: Kur'an'ı İnkâr
Etmek Haksızlıktır, Zulümdür...

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنِ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ
قَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ 10

De ki:

Hiç düşündünüz mü?

Şayet bu Kur'an,

Allah katından ise ve siz onu inkâr etmişseniz,

İsrailoğullarından bir şahit de bunun benzerini görüp inandığı halde,

Siz yine de büyüklük taslamışsanız

Haksızlık etmiş olmaz mısınız?

Şüphesiz Allah,

Zalimler topluluğunu doğru yola iletmez.(066 Ahkâf,046/10)

قُلْ-De ki:

Bilgisizce, Delilsiz, Tahminle Konuşanlara Bir Şey
Sorma!..

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَلْبُهُمْ وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ
وَيَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تُمَارَ
فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً طَاهِرًا وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا 22

İnsanlardan, bilmeden tahmin yürüterek;

“Onlar üç kişidir; dördüncüleri de köpekleridir”

“Beş kişidir; altıncıları köpekleridir”

“Onlar yedi kişidir; sekizincisi köpekleridir” diyenlere

De ki:

Onların sayılarını Rabbim daha iyi bilir.

Onlar hakkında bilgisi olan çok azdır.

Öyle ise Ashâb-ı Kehf hakkında,

Delillerin açık olması haricinde bir münakaşaya girişme ve

Onlar hakkında ileri-geri konuşan kimselerin

Hiçbirinden bilgi isteme!(069 Kehf,018/022)

قُلْ-De ki: Allah Birdir,
Şeriki Yoktur. Bütün Gizlilikleri
Bilir...

وَلَيْتُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَارْدَاؤُا تَسْعَا 25 قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ
غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصَرَ بِهِ وَاسْمِعُ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي
حُكْمِهِ أَحَدًا 26

Onlar mağaralarında,

Üç yüzyıl ve buna ilaveten dokuz yıl kalmışlardır.

De ki:

Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir.

Göklerin ve yerin gizli bilgisi

O'na aittir.

O'nun görmesi de, işitmesi de şâyan-ı hayrettir.

Göklerde ve yerde olanların

O'ndan başka bir yöneticisi yoktur.

O, kendi hükümranlığına kimseyi ortak etmez.(069 Kehf,018/025, 026)

قُلْ-De ki: Dünya Hayatına
Aldanma! Sabırlı Ol!..

وَإِلَّا مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا 27
وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ
عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْوَيْنَا قَلْبُهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ
فُتْرًا 28 وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَكْبِرُوا يَتَّخِذُوا يَمَاءً كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ
يُسْخَرُ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا 29 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا 30

Rabbinin Kitab'ından sana vahyedileni oku!

Onun kelimelerini değiştirebilecek yoktur.

O'ndan başka bir sığınak da bulamazsın.

Sabah akşam Rablerine,

O'nun rızasını dileyerek dua edenlerle birlikte

Candan sebat et! Dünya hayatının süsünü isteyerek

Gözlerini onlardan çevirme!

Kalbini bizi anmaktan gafil kıldığımız,

Kötü arzularına uymuş ve

İşi gücü aşırılık olan kimseye

Boyun eğme(!) ve

De ki:

Hak, Rabbinizdendir.

Öyle ise dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.

Biz, zalimlere öyle bir cehennem hazırladık ki,

Onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır.

Susuzluktan imdat dileyecek olsalar imdatlarına,

Erimiş maden gibi yüzleri haşlayan bir su ile cevap verilir.

Ne fena bir içecek ve ne kötü bir kalma yeri!

İman edip de güzel davranışlarda bulunanlar,

Bilmelidirler ki,

Biz, güzel işler yapanların ecrini zâyi etmeyiz.(069 Kehf,018/027, 028, 029, 030)

-قُلْ

De ki: Size Zülkarneyn'den Bir Hatıra Okuyacağım... Dinleyin İbret ve Örnek Alın...

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقَرْيَتَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا 83 إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ
وَعَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا 84 فَاتَّبَعَ سَبَبًا 85 حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ
وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْيَتَيْنِ إِنَّمَا أَنْتَ تُعَذِّبُ وَإِنَّمَا أَنْ
تَتَّخِذَ فِيهِمْ حُسْبًا 86 قَالَ أَمَّا مَنْ طَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا
ثُكْرًا 87 وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُنَ الْخَيْرِ وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا
يُسْرًا 88 ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَبًا 89 حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَىٰ قَوْمٍ
لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْرًا 90 كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا 91 ثُمَّ أَتْبَعَ
سَبَبًا 92 حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ الْمَدَيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا
93 قَالُوا يَا ذَا الْقَرْيَتَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ
خَرْجًا عَلَىٰ أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا 94 قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي
بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا 95 ءَاتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ
الصَّدَقَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ ءَاتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْرًا 96 فَمَا
اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْبًا 97 قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ
وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا 98

Sana Zülkarneyn hakkında soru soranlara

De ki:

Size ondan bir hatıra okuyacağım:

Gerçekten biz onu yeryüzünde iktidar ve kudret sahibi kıldık, ona muhtaç olduğu her şey için bir vasıta ve yol verdik.

O da bir yol tutup gitti.

Nihayet güneşin battığı yere varınca, onu kara bir balçıkta batar buldu. Orada bir kavme rastladı. Bunun üzerine biz: Ey Zülkarneyn! Onlara ya azap edecek veya haklarında iyilik etme yolunu seçeceksin, dedik.

O, şöyle dedi: “Haksızlık edeni cezalandıracağız; sonra o, Rabbine gönderilecek;

sonra Allah da ona korkunç bir azap uygulayacak.”

“İman edip de iyi davranan kimseye gelince, onun için de en güzel bir karşılık vardır. Ve buyruğumuzdan, ona kolay olanını söyleyeceğiz.”

Sonra yine bir yol tuttu.

Nihayet güneşin doğduğu yere ulaşınca, onu öyle bir kavim üzerine doğar buldu ki, onlar için güneşe karşı bir örtü yapmamıştık.

İşte böylece onunla ilgili her şeyden haberdardık.

Sonra yine bir yol tuttu.

Nihayet iki dağ arasına ulaştığında onların önünde, hemen hiçbir sözü anlamayan bir kavim buldu.

Dediler ki: Ey Zülkarneyn! Bu memlekette Ye’cûc ve Me’cûc bozgunculuk yapmaktadırlar. Bizimle onlar arasında bir set yapman için sana bir vergi verelim mi?

Dedi ki: “Rabbimin beni içinde bulundurduğu nimet ve kudret daha hayırlıdır. Siz bana kuvvetinizle destek olun da, sizinle onlar arasına aşılmaz bir engel yapayım.”

“Bana, demir kütleleri getirin.” Nihayet dağın iki yanı arasını aynı seviyeye getirince; vadiyi doldurunca: “Üfleyin, körükleyin!” dedi. Artık onu kor haline sokunca: “Getirin bana, üzerine bir miktar erimiş bakır dökeyim” dedi.

Bu sebeple onu ne aşmaya muktedir oldular ne de onu delebildiler.

Zülkarneyn: Bu, Rabbimden bir rahmettir. Fakat Rabbimin vaadi gelince, O, bunu yerle bir eder. Rabbimin vaadi haktır, dedi.(069 Kehf,018/083, 084, 085, 086, 087, 088, 089, 090, 091, 092, 093, 094, 095, 096, 097, 098)

قُلْ-

De ki: Allah’ı İnkâr Edip, Peygamberi ve Kur’an’ı Alaya Alanlar Ne Yaparsa Yapsın, Yeri

Cehennemdir...

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا 103 الَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا 104 أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِ فَحَبِطَتْ
أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزَنًا 105 ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا
وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُؤًا 106

De ki:

Size, yaptıkları işler bakımından,

En çok ziyana uğrayanları bildirelim mi?

Bunlar;

İyi işler yaptıklarını sandıkları halde,

Dünya hayatında çabaları boşa giden kimselerdir.

Onlar, Rablerinin âyetlerini ve

O'na kavuşmayı inkâr eden,

Bu yüzden amelleri boşa giden kimselerdir ki,

Biz onlar için kıyamet gününde hiçbir ölçü tutmayacağız.

İşte, inkâr ettikleri,

Ayetlerimi ve

Resûllerimi alaya aldıkları için

Onların cezası cehennemdir.(069 Kehf,018/103, 104, 105, 106)

قُلْ-

De ki: Derya-Deniz Mürekkep Olsa, Rabbimin Sözlerini, Bilgisini Yazmakla
Bitiremezsiniz...

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لِكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَدَ كَلِمَاتُ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا
بِمِثْلِهِ مَدَدًا 109

De ki:

Rabbimin sözleri için

Derya mürekkep olsa ve

Bir o kadar da ilâve etsek dahi,

Rabbimin sözleri bitmeden

Deniz tükenecektir.(069Kehf,018/109)

قُلْ-De ki: Ben Bir
Beşerim ve Peygamberim. Allah
Birdir...

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ
فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا 110

De ki:

Ben, yalnızca sizin gibi bir beşerim;

Şu var ki, bana,

Îlâh'ınızın, sadece bir İlâh olduğu vahyolunuyor.

Artık her kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa,

İyi iş yapsın ve

Rabbine ibadette hiçbir şeyi ortak koşmasın.(069 Kehf,018/110)

قُلْ-

De ki: Kur'an'ı Allah Katından Yol Gösterici Olarak, Cabrail İndirdi. Onu Kimse Uydurmadı...

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزَّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ 101 قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ 102 وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ 103 إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ 104

Biz bir âyetin yerine başka bir âyeti getirdiğimiz zaman, bilmeden, cahilce:

“Sen ancak bir iftiracısın” diyenlere

De ki:

Onu, Cebrail,

İman edenlere sebat vermek,

Müslümanları doğru yola iletmek ve

Onlara müjde vermek için,

Rabbin katından hak olarak indirdi.

Şüphesiz biz onların:

“Kur'an'ı ona ancak bir insan öğretiyor” dediklerini biliyoruz.

Kendisine nisbet ettikleri şahsın dili yabancısıdır.

Hâlbuki Kur'an apaçık bir Arapçadır.

Allah'ın âyetlerine inanmayanlar yok mu,

Kuşkusuz Allah onları doğru yola iletmez ve

Onlar için elem verici bir azap vardır.(070 Nahl,016/101, 102, 103, 104)

قُلْ-De ki:

Ey Müşrikler! İsteddiğiniz gibi Yaşayın, Döneceğiniz Yer
Ateştir...

وَجَعَلُوا لِلّٰهِ أَندَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ 30

İnsanları,

Allah yolundan saptırmak için,

O'na ortaklar koşanlara

De ki:

İsteddiğiniz gibi yaşayın!

Sonunda dönüşünüz ateşedir.(072 İbrahim,014/30)

قُلْ-

De ki: Müminler Namazını Dosdoğru Kılınsınlar ve Allah Yolunda Harcama
Yapsınlar...

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ
يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ 31

İman eden kullarıma

De ki:

Namazlarını dosdoğru kılınsınlar:

Ne alışveriş,

Ne de dostluk bulunan bir gün gelmeden önce,

Kendilerine verdiğimiz rızıklardan,

Allah için gizli açık harcasınlar.(072 İbrahim,014/31)

قُلْ-De ki: İşte Benim
Kitabım! Ya Müşriklerin Delili
ne?

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مَنْ قَبْلِي بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ 24

Allah'tan başka birtakım tanrılar edinenlere

De ki:

Haydi delillerinizi getirin!

İşte benimle beraber olanların Kitab'ı ve

Benden öncekilerin Kitab'ı.

Hayır, onların çoğu hakkı bilmezler;

Bu yüzden de yüz çevirirler.(073 Enbiyâ,021/024)

قُلْ-

De ki: Allah Birdir, Şeriki Yoktur. Putlarınızın Hiçbir Güç ve İtibarları
Yoktur...

قُلْ مَنْ يَكْلُوكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنِ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ 42 أَمْ
لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ بَصَرَ أَيْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِتَّا يُصْخَبُونَ 43
بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْعَالِبُونَ 44 قُلْ إِنَّمَا أُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمَّ الدُّعَاءُ
إِذَا مَا يُنْذَرُونَ 45

De ki:

Allah'a karşı sizi gece gündüz kim koruyacak?

Buna rağmen onlar Rablerini anmaktan yüz çevirirler.

Yoksa kendilerini bize karşı savunacak birtakım ilâhları mı var?

İlâh dedikleri şeyler kendilerine bile yardım edecek güçte değildirler.

Onlar bizden de alâka ve destek görmezler.

Onları da, atalarını da biz barındırdık.

Nihayet ömür kendilerine hiç bitmeyecek gibi uzun geldi.

Oysa onlar,

Bizim gelip kâfirlere ait araziyi çevresinden eksilteceğimizi görmezler mi?

Şu halde, üstün gelen onlar mı?

De ki:

Ben, sadece, vahiy ile sizi ikaz ediyorum fakat

Sağır olanlar, ikaz edildikleri zaman bu çağrıyı duymazlar.(073 Enbiyâ,021/042, 043, 044, 045)

قُلْ-De ki: Allah

Birdir, Siz Hala Müslüman Olmayacak mısınız?

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ 107 قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَهَلْ
108 أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ

Biz, seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.

De ki:

Bana sadece,

Sizin ilâhınızın ancak bir tek Allah olduğu vahyedildi.

Hâlâ müslüman olmayacak mısınız?(073 Enbiyâ,021/107, 108)

قُلْ-De ki: Ben Vayhi

Açıkladım. Mahşer Ne Zaman Bilmem...

قَالُوا تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرِي أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ 109

Yüz çevirenlere

De ki:

Bana emrolunanı hepinize açıkladım.

Artık size vadolunan mahşerde toplanma zamanınız

Yakın mı uzak mı, bilmiyorum.(073 Enbiyâ,021/109)

قُلْ-De ki: Yer ve

Göklerin Sahibi Olan Allah Sizi Diriltecektir...

قَالُوا أَيُّدَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَيُّنَّا لَمَبْعُوثُونَ 82 لَقَدْ وُعِدْنَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا هَذَا
مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ 83 قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ 84 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ 85 قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ 86 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ 87 قُلْ مَنْ يَدِينُ
مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ 88 سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ
فَأَنَّى تُسْحَرُونَ 89

Ölüp de toprak ve kemik yığını haline geldikten sonra

Yeniden dirileceğine inanmayan ve

Bunun, geçmişte kendilerine ve atalarına anlatılan,

Masaldan başka bir şey olmadığını söyleyenlere

De ki:

Eğer biliyorsanız söyleyin bakalım:

Bu dünya ve onda bulunanlar kime aittir?

“Allah’a aittir” diyecekler.

De ki:

Öyle ise siz hiç düşünüp taşınmaz mısınız?

Yedi kat göklerin Rabbi, azametli Arş’ın Rabbi kimdir?

“Bunlar da Allah’ındır” diyecekler.

De ki:

Şu halde siz Allah’tan korkmaz mısınız?

Eğer biliyorsanız söyleyin!

Her şeyin mülkiyeti ve yönetimi kendisinin elinde olan,

Kendisi her şeyi koruyup kollayan,

Fakat korunmaya muhtaç olmayan kimdir?

“Bunların da hepsi Allah’ındır” diyecekler.

De ki:

Öyle ise nasıl olup da büyüye kapılıyorsunuz?(074 Mü’minün,023/082, 083, 084, 085, 086, 087, 088, 089)

قُلْ-De ki: Allahım! Beni
Zalimler Arasında Bulundurma!..

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيتَنِي مَا يُوعَدُونَ 93 رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ 94

De ki:

“Rabbim!

Eğer onlara yöneltilen dünyevî sıkıntıyı ve
Uhrevî azabı mutlaka bana göstereceksen,
Bu durumda,
Beni, zalimler topluluğunun içinde bulundurma
Rabbim!”(074 Mü’minün,023/093,094)

قُلْ-
De ki: Allahım! Şeytanların Yanımda Bulunmasından ve Kışkırtmasından Sana
Sığınırım!..

وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ 97 وَأَعُوذُ بِكَ رَبَّ أَنْ يَحْضُرُونِ 98

De ki:

“Rabbim!

Şeytanların kışkırtmasından Sana sığınırım!

Onların yanımda bulunmasından da Sana sığınırım!

Rabbim!”(074 Mü’minün,023/097, 098)

قُلْ-De ki: Allahım! Sen Bağışla ve
Merhamet Et!

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ 118

Resûlüm!

De ki:

“Bağışla ve merhamet et Rabbim!

Sen merhametlilerin en iyisisin.”(074 Mü’minün,023/118)

قُلْ-De ki: Toza-

Toprağa Karıştıktan Sonra Tekrar
Dirileceksiniz...

10 وَقَالُوا أَإِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ
11 قُلْ يَتَوَفَّاكُم مَلَكُ الْمَوْتِ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

Toprağın içinde toza toprağa karışıp kaybolduklarında

Yeniden yaratılıp Rablerine kavuşmayı inkâr edenlere

De ki:

Size vekil kılınan ve

Bu konuda görevlendirilen ölüm meleği

Canınızı alacak,

Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz.(075 Secde,032/10, 11)

قُلْ-De ki: İmansız

Kafirleri Bırak, Ne Halleri Varsa
Görsünler...

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ 28 قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِيمَانُهُمْ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ 29 فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُّسْتَظَرُونَ 30

“Eğer doğru ise,

Bu fetih ve hüküm günü hani ne zaman?” diyenlere

De ki:

Fetih ve hüküm gününde inkârcılara,

O gün iman etmeleri fayda vermeyecek ve

Kendilerine mühlet de tanınmayacaktır!

Artık sen onları bırak ve bekle!

Zaten onlar da beklemektedirler.(075 Secde,032/28, 29, 30)

قُلْ-De ki: Bekleyin!

Kim Felakete Uğrayacak? Görürsünüz!..

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ تَتَرَبَّصُّ بِهِ رَبِّبَ الْمُتُونِ 30 قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
الْمُتَرَبِّصِينَ 31

“O, bir şairdir;

Onun, zamanın felâketlerine uğramasını bekliyoruz” diyenlere

De ki:

Bekleyin!

Ben de,

Sizinle beraber bekleyenlerdenim!(076 Tûr,052/30, 31)

قُلْ-De

ki: Size Bunca Nimetler Veren Allah’a Ne Kadar Az

Şükrediyorsunuz?..

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ 23
قُلْ هُوَ الَّذِي دَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ 24

De ki:

Sizi yaratan,

Size işitme duyusu, gözler ve kalpler veren

O'dur.

Ne az şükrediyorsunuz!

De ki:

Sizi yeryüzünde çoğaltıp yayan

O'dur;

Ancak O'nun huzuruna gelip toplanacaksınız.(077 Mülk,067/23, 24)

قُلْ-

De ki: Kıyamet Kopacaktır. Gaybı Allah Bilir. Ben Sadece Bir Peygamberim...

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ 25 قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا
تَذِيرٌ مُبِينٌ 26

“Doğru ise söyleyin, bu tehdit hani ne zaman gerçekleşecek?” diyenlere

De ki:

O bilgi ancak

Allah'a mahsustur.

Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım.(077 Mülk,067/25)

قُلْ-De ki: Allah, Bağışlayandır.

Biz Ona Güveniriz...

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَهْلَكَنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنِي فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ 28 قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ عَاطِمًا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ 29 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ 30

De ki:

Allah beni ve beraberimdekileri,

Sizin istediğiniz üzere yok etse veya esirgese,

Söyleyin bakalım!

İnkârcıları yakıcı azaptan kurtaracak kimdir?

Sizi imana davet ettiğimiz,

Allah çok esirgeyicidir.

Biz O'na iman etmiş ve sırf

O'na güvenip dayanmışızdır.

Siz, kimin apaçık bir sapıklık içinde olduğunu

Yakında öğreneceksiniz!

Suyunuz çekilirse,

Söyleyin bakalım!

Size kim bir akarsu getirebilir?(077 Mülk,067/28, 29, 30)

قُلْ-De ki:

Yeryüzünde Gezin-Dolaşın! Müşriklerin Akıbetini
Görün!

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ 41 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ 42

İnsanların kendi günahları yüzünden,

Karada ve denizde düzen bozuldu.

Allah yaptıklarının bir kısmına karşılık,
Kötü yoldan dönerler diye onları cezalandırdı.

De ki:

Yeryüzünde gezip dolaşın da,
Daha öncekilerin akıbetleri nice oldu!
Görün!

Onların çoğu müşrik idi.(084 Rûm,030/41, 42)

قُلْ-De
ki: Allah Kainatı Baştan Nasıl Yaratmışsa Ahireti de Öyle
Yaratacaktır...

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشِئَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ 20

De ki:

Yeryüzünde gezip dolaşın da,
Allah ilk baştan nasıl yaratmış bir bakın!
Allah bundan sonra aynı şekilde
Ahiret hayatını da yaratacaktır.

Gerçekten Allah her şeye kadirdir.(085 Ankebût,029/20)

قُلْ-
De ki: Mucize İstiyorsunuz? Kur'an'ın İndirilmesi Mucize Olarak Yetmemiş
mi?..

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ 50 أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ 51 قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ 52

“Ona, Rabbinden başkaca mucizeler indirilmeli değil miydi?” diyenlere

De ki:

Mucizeler, ancak Allah’ın katındadır.

Ben ise sadece apaçık bir uyarıcıyım

Kendilerine okunmakta olan Kitab’ı

Sana indirmemiz onlara yetmemiş mi?

Elbette iman eden bir kavim için onda rahmet ve ibret vardır.

De ki:

Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah yeter.

O, göklerde ve yerde ne varsa bilir.

Bâtıla inanıp Allah’ı inkâr edenler var ya,

İşte! Ziyana uğrayacaklar onlardır.(085 Ankebût,029/50, 51, 52)

قُلْ-De ki: Hamd

Allah’a Mahsustur. Gerçek Hayat Ahiret

Hayatıdır...

وَلَيْنُ سَأَلْتَهُمْ مَنْ تَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْبَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ 63 وَمَا هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُوٌّ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِیَ الْحَيَوَانُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ 64

Andolsun ki onlara:

“Gökten su indirip onunla ölümünün ardından,

Yeryüzünü canlandıran kimdir?” diye sorsan, mutlaka

“Allah” derler.

De ki:

Öyleyse hamd da Allah’a mahsustur.

Fakat onların çoğu söyledikleri üzerinde düşünmezler.

Bu dünya hayatı sadece bir eğlenceden, bir oyundan ibarettir.

Ahiret hayatı ise, işte asıl yaşama odur.

Keşke bilmiş olsalardı!(085 Ankebût,029/63, 64)

قُلْ-

De ki: Allah Birdir, Şeriki Yoktur. Her Şeyi Yaratandır. Putlarınızın Hiçbir Gücü Yoktur...

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ
لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ
وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ
شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ 16 أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ
السَّيْلُ رَبِّدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ رَبِّدٌ مِثْلُ كَذَلِكَ
يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي
الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ 17

De ki:

“Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?”

De ki:

“Allah’tır.”

De ki:

“O’nu bırakıp da kendilerine

Fayda ya da zarar verme gücüne sahip olmayan

Dostlar mı edindiniz?”

De ki:

“Kör olanla olmayan bir olur mu hiç?

Ya da karanlıklarla aydınlık eşit olur mu?”

Yoksa O’nun yarattığı gibi

Yaratan ortaklar buldular da,

Bu yaratma onlarca birbirine benzer mi göründü?

De ki:

Allah her şeyi yaratandır ve

O, birdir;

Karşı durulamaz güç sahibidir.

O, gökten su indirdi de

Vadiler kendi hacimlerine sel olup aktı.

Bu sel, üste çıkan bir köpüğü yüklenip götürdü.

Süs veya başka eşya yapmak isteyerek ateşte erittikleri şeylerden de buna benzer köpük olur.

Allah hak ile bâtıla işte böyle misal verir.

Köpük atılıp kaybolur.

İnsanlara fayda veren şeye gelince, o yeryüzünde kalır.

İşte Allah böyle misaller getirir.(087 Ra'd,013/16, 17)

قُلْ-De ki: Allah Kendisine
Yöneleni Doğru Yola İletir...

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
إِلَيْهِ مَنْ أَتَاهُ 27

“Ona Rabbinden bir mucize indirilmeli değil miydi” diyen kâfirlere

De ki:

Kuşkusuz Allah dilediğini saptırır,

Kendisine yöneleni de hidayete erdirir.(087 Ra'd,013/27)

قُلْ-

De ki: Allah İnkâr Edilir mi? O Benim Rabbimdir. O'ndan Başka Tanrı
Yoktur.

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ لِنَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ
يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَتَابُ 30 وَلَوْ أَنَّ
قُرْءَانًا سِيرَتِي بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُلَّمْ بِهِ الْمَوْتَى بَلْ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا
أَقْلَمُ يَتَّبِعُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا
نُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
يُخْلِفُ الْمِيعَادَ 31 وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ
فَكَفَّكَ كَانَ عِقَابٌ 32 أَقَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَبْظَاهِرُ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنٌ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ 33

Ey Muhammed!

Seni, kendilerinden önce

Nice ümmetlerin gelip geçtiği bir ümmete gönderdik ki,

Sana vahyettiğimizi onlara okuyasın.

Onlar Rahman'ı inkâr ediyorlar.

De ki:

O benim Rabbimdir.

O'ndan başka tanrı yoktur.

Sadece O'na tevekkül ettim ve dönüş sadece O'nadır.

Eğer okunan bir Kitapla dağlar yürütülseydi veya

Onunla yer parçalansaydı yahut

Onunla ölüler konuşturulsaydı,

O Kitap yine bu Kur'an olacaktı.

Fakat bütün işler Allah'a aittir.

İman edenler hâlâ bilmediler mi ki,

Allah dileyseydi bütün insanları hidayete erdirirdi?

Allah'ın vaadi gelinceye kadar inkâr edenlere,

Yaptıklarından dolayı,

Ya ansızın büyük bir bela gelmeye devam edecek veya

O bela evlerinin yakınına inecek.

Allah, vaadinden asla dönmez.

Andolsun, Senden önceki peygamberlerle de alay edildi de,

Ben inkâr edenlere mühlet verdim.

Sonra da onları yakaladım!

Görseydin!

Azabım nasılmış!

Herkesin yaptığını görüp gözeten

Allah inkâr edilir mi?

Oysa onlar, Allah’a ortaklar koştular.

De ki:

“Onların isimlerini açıklayın.

Yoksa siz O’na yeryüzünde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz,

Yoksa boş lakırdı mı etmiş olacaksınız?”

Belki de inkâr edenlere hileleri güzel gösterildi ve onlar doğru yoldan saptılar.

Allah kimi saptırırsa artık onu doğru yola iletecek yoktur.(087 Ra’d,013/30,31, 32, 33)

قُلْ-De ki: Putlarınız, Necidir? Ne
Yapabilirler?

أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ
بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ يُظَاهِرُونَ الْقَوْلَ بَلْ رُبُّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرُهُمْ وَصُدُّوا عَنِ
السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ 33

Herkesin kazandığını gözetleyip muhafaza eden,

Hiç böyle yapamayan gibi olur mu?

Onlar Allah’a ortaklar koştular.

De ki:

“Onlara ad verin,

Onlar necidir?

Yoksa siz,

Allah’a yeryüzünde bilemeyeceği bir şeyi mi haber veriyorsunuz?

Yahut boş laf mı ediyorsunuz?”

Doğrusu inkâr edenlere hileleri süslü gösterildi ve

Onlar doğru yoldan alıkonuldular.

Allah kimi saptırırsa artık onu doğru yola iletecek yoktur.(087 Ra’d,013/33)

قُلْ-De ki: Ben

Allah’a Çağırıyorum. Onun Eşi Benzeri

Yoktur...

وَالَّذِينَ ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْعَمُ حُونَ يَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَن يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا
أَمَرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أَشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُو وَإِلَيْهِ مَآبٌ 36

Kendilerine kitap verdiğimiz kimseler, sana indirilene, Kur’an’a sevinirler.

Ancak senin aleyhinde birleşen guruplardan onun bir kısmını inkâr edenlere

De ki:

“Bana, sadece Allah’a kulluk etmem ve

O’na ortak koşmamam emrolundu.

Ben yalnız O’na çağırıyorum ve

Dönüş de yalnız O’nadır.”(087 Ra’d,013/36)

قُلْ-De ki: Benim Peygamber
Olduğuma Allah Şahittir...

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ
الْكِتَابِ 43

“Sen resûl olarak gönderilmiş bir kimse değilsin”, diyen kâfirlere

De ki:

Benimle sizin aranızda şahit olarak Allah ve

Yanında Kitab’ın bilgisi olan Peygamber yeter.(087 Ra’d,013/43)

قُلْ-De ki: Ben Size Gönderilmiş Bir
Elçiyim...

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْتُهَا وَإِلَيَّ الْمَصِيرُ 48 قُلْ يَا أَيُّهَا
النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ 49

De ki:

Ey insanlar!

Ben ancak sizin için apaçık bir uyarıcıyım.(088 Hac,022/49)

قُلْ-De ki: Allah Ne Yaptığınızı
Bilmektedir...

وَإِنْ جَادُلُوكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ 68

Seninle münakaşa ve mücadeleye girişenlere

De ki:

“Allah yaptığınızı çok iyi bilmektedir.”(088 Hac,022/68)

قُلْ-De ki: Kafirlerin Cezası
Cehennemdir...

وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٌ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ
بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَقَاتِبْتُكُمْ بِشَرِّ مَنْ دَلِكُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَيُسْأَلُ الْمَصِيرُ 72

Âyetlerimiz açık açık kendilerine okunduğunda,

Kâfirlerin suratlarında

Hoşnutsuzluk sezersin.

Onlar,

Kendilerine âyetlerimizi okuyanların,

Neredeyse üzerlerine saldırırlar.

De ki:

Size bu öfke ve huzursuzluğunuzdan

Daha kötüsünü bildireyim mi?

Cehennem!

Allah, onu kâfirlere ceza olarak bildirdi.

O, ne kötü sondur!(088 Hac,022/72)

MEDİNE DÖNEMİ (88 HAC; Mekke ve Medine dönemi ayrımı 89
RAHMAN)

قُلْ-De ki: Kötüler Cehenneme
Girecektir...

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ اتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ
عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ 80 بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ
خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ 81 وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ 82

“Sayılı birkaç gün müstesna, bize ateş dokunmayacaktır” diyen

Yahudilere

De ki:

Siz Allah katından bir söz mü aldınız -ki Allah sözünden caymaz-,

Yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri mi söylüyorsunuz?

Hayır!

Kim bir kötülük eder de kötülüğü kendisini çepeçevre kuşatırsa

O kimseler cehennemlikler;

Onlar orada devamlı kalırlar.

İman edip yararlı iş yapanlara gelince, onlar da cennetlikler;

Onlar orada devamlı kalırlar.(092 Bakara,002/080, 081, 082)

قُلْ-De ki:

Tevrata İnanıyorsanız, Kur'an'ı Neden

Reddediyorsunuz?

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ
الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ قَلِمَ تَقُولُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ 91
وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ 92

Yahudilere:

Allah'ın indirdiğine iman edin, denilince

Biz sadece bize indirilen Tevrat’a inanırız, derler ve ondan başkasını inkâr ederler.

Hâlbuki o Kur’an,

Kendi ellerinde bulunan Tevrat’ı doğrulayıcı olarak gelmiş hak kitaptır.

De ki:

Şayet siz gerçekten inanıyor idiyse, siz,

Daha önce Allah’ın peygamberlerini neden öldürüyordunuz?

Andolsun!

Musa size apaçık mucizeler getirmişti.

Sonra onun ardından,

Zalimler olarak buzağıyı tanrı edindiniz.(092 Bakara,002/091, 092)

قُلْ-

De ki: Kelime Oyunlarıyla Oyalandınız. İnancınız Size Hep Kötülük mü Emrediyor?..

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَنشَرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ يَكْفُرِهِمْ قُلْ يَنْسَمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ 93

Hatırlayın ki,

Tûr dağının altında sizden söz almış,

Size verdiklerimize kuvvetle sarılın, söylenenleri anlayın, demiştik.

Onlar:

“İşittik ve isyan ettik” dediler.

İnkârları sebebiyle,

Kalplerine buzağı sevgisi dolduruldu.

De ki:

Eğer inanıyorsanız, imanınız size ne kötü şeyler emrediyor!(092 Bakara,002/093)

قُلْ-De ki:

Madem Cennet Sizin, Öyleyse Neden Ölmeyi İstemiyorsunuz?

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 94

Ahiret yurdu Allah katında diğer insanlara değil de yalnızca o Yahudilere aitse ve

Bu iddiaları doğru ise

De ki:

Haydi!

Ölümü temenni edin bakalım!(092 Bakara,002/094)

قُلْ-

De ki: Allah, Kendisine, Meleklerine, Peygamberlerine, Cebrail'e ve Mikail'e Düşmanlık Edenlerin Düşmanıdır...

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ 97 مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ 98

De ki:

Cebrail'e kim düşman ise şunu iyi bilsin ki,
Allah'ın izniyle Kur'an'ı senin kalbine bir hidayet rehberi,
Önce gelen kitapları doğrulayıcı ve
Müminler için de müjdeci olarak
O indirmiştir.

Kim,
Allah'a,
Meleklerine,
Peygamberlerine,
Cebrail'e ve

Mikâil'e düşman olursa bilsin ki,
Allah da inkârcı kâfirlerin düşmanıdır.(092 Bakara,002/097, 098)

قُلْ-

De ki: Sadece Ehl-i Kitabın Cennete Gireceği İddiası, Mesnetsiz Bir Kuruntudur...

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ 111

Ehl-i kitap:

“Yahudiler yahut Hıristiyanlar hariç

Hiç kimse cennete giremeyecek” dediler.

Bu onların kuruntusudur.

Sen de onlara

De ki:

Eğer sahiden doğru söylüyorsanız,

Delilinizi getirin!(092 Bakara,002/111)

قُلْ-

De ki: Ehl-i Kitabın Arzularına Uyarsan, Allah'ın Yardımı ve Dostluğunu Kaybedersin...

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَبِيعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَى اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنَّ
اتَّبَعْتُمْ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ 120

Dinlerine uymadıkça,

Yahudiler de,

Hristiyanlar da,

Asla senden memnun olmayacaklardır.

De ki:

Doğru yol,

Ancak Allah'ın yoludur.

Sana gelen ilimden sonra,

Onların arzularına uyacak olursan,

Andolsun ki,

Allah'tan sana

Ne bir dost

Ne de bir yardımcı vardır.(092 Bakara,002/120)

قُلْ-De ki: Biz Tevhide
İnanan Müslümanlar, Müşrik
Değil...

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
135

Yahudiler ve Hıristiyanlar müslümanlara

Yahudi ya da Hıristiyan olun ki,

Doğru yolu bulasınız, dediler.

De ki:

Hayır!

Biz, hanîf olan İbrahim'in dinine uyarız.

O, müşriklerden değildi.(092 Bakara,002/135)

قُلْ-De ki: Herkes Kendi
Yaptığından Sorumludur...

قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ
139

De ki:

Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz olduğuna göre,

O'nun hakkında bizimle tartışmaya mı girişiyorsunuz?

Bizim yaptıklarımız bize,

Sizin yaptıklarınız da size aittir.

Biz O'na gönülden bağlananlarız.(092 Bakara,002/139)

قُلْ-

De ki: İbrahim, İsmail, İshak, Ya'kub'un Yahudi ve Hıristiyan Olduğunu
Söyleyen Yalancı Zalimler... Siz Allah'tan Daha mı iyi
Biliyorsunuz?..

أَمْ يَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى
قُلْ ءَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ 140

Yoksa siz,

İbrahim,

İsmail,

İshak,

Ya'kub ve esbâtın Yahudi,

Yahut Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz?

De ki:

Siz mi daha iyi bilirsiniz, yoksa Allah mı?

Allah tarafından kendisine bildirilmiş bir şahitliği gizleyenden daha zalim kim
olabilir?

Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.(092 Bakara,002/140)

قُلْ-

De ki: Peygambere Uyanla Uymayanı Ayırd etmek için Kabe'yi Kible
Yaptık...

سَيَقُولُ السَّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَاهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ
وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ 142 وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا
لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ
عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى
الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ 143

İnsanlardan bir kısım beyinsizler:

“Yönelmekte oldukları kiblelerinden onları çeviren nedir?” diyecekler.

De ki:

Doğu da batı da Allah’ındır.

O dilediğini doğru yola iletir.

İşte böylece sizin insanlığa şahitler olmanız,

Resûl’ün de size şahit olması için sizi mutedil bir millet kıldık.

Senin arzulayıp da şu anda yönelmediğin kibleyi,

Kâbe’yi, biz ancak Peygambere uyanı, ökçeleri üzerinde geri dönenenden ayırt
etmemiz için kible yaptık.

Bu, Allah’ın hidayet verdiği kimselerden başkasına elbette ağır gelir.

Allah sizin imanınızı asla zayi edecek değildir.

Zira Allah, insanlara karşı şefkatli ve merhametlidir.(092 Bakara,002/142, 143)

قُلْ-De ki: İyi Davranış Allah’tan
Sakınmaktır...

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ
ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
189

Sana, hilâl şeklinde yeni doğan ayları soranlara

De ki:

Onlar, insanlar ve özellikle hac için vakit ölçüleridir.

İyi davranış,

Asla evlere arkalarından gelip girmeniz değildir.

Lâkin iyi davranış,

Korunan ve ölçülü giden kimsenin davranışdır.

Evlere kapılarından girin,

Allah'tan korkun,

Umulur ki kurtuluşa erersiniz.(092 Bakara,002/189)

قُلْ-De ki: Yaptığınız Hayırları Allah
Bilir...

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى
وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ 215

Sana,

Allah yolunda ne harcayacaklarını soranlara

De ki:

Maldan harcadığınız şey,

Ebeveyn,

Yakınlar,

Yetimler,

Fakirler ve

Yolcular için olmalıdır.

Şüphesiz Allah yapacağınız her hayrı bilir.(092 Bakara,002/215)

-قُلْ

De ki: İnsanları, Allah Yolundan Çevirmek, Allah'ı İnkâr Etmek, Mescid-i Haram'ın Ziyaretine Mâni Olmak ve Halkını Oradan Çıkarmak, Allah Katında Daha Büyük Günahtır.

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ قِمَتٌ
وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ 217

Sana haram ayı, yani onda savaşmayı soranlara

De ki:

O ayda savaşmak büyük bir günahtır.

İnsanları, Allah yolundan çevirmek,

Allah'ı inkâr etmek,

Mescid-i Haram'ın ziyaretine mâni olmak ve

Halkını oradan çıkarmak ise Allah katında daha büyük günahtır.

Fitne de adam öldürmekten daha büyük bir günahtır.

Onlar eğer güçleri yeterse,

Sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.

Sizden kim, dininden döner ve kâfir olarak ölürse,

Onların yaptıkları işler dünyada da ahirette de boşa gider.

Onlar cehennemliktirler ve orada devamlı kalırlar.(092 Bakara,002/217)

قُلْ-De ki: İçki de Kumar da Büyük
Günahtır...

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمْ هُمَا أَكْبَرُ مِنْ
نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ
219

Sana, şarap ve kumar hakkında soru soranlara

De ki:

Her ikisinde de büyük bir günah ve

İnsanlar için bir takım faydalar vardır.

Ancak her ikisinin de günahı faydasından daha büyüktür.

Ayrıca sana iyilik yolunda ne harcayacaklarını soranlara

De ki:

“İhtiyaç fazlasını”

Allah size âyetleri böyle açıklar ki düşünesiniz.(092 Bakara,002/219)

قُلْ-De ki: Yetimleri İyi
Yetiştirmek, Yüzüstü Bırakmaktan

Daha Hayırlıdır...

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ
فَأَحْوَاؤُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
220

Dünya ve ahiret hakkında,

Lehinize olan davranışları düşünün ve

Ona göre hareket edin.

Sana yetimler hakkında soranlara

De ki:

Onları iyi yetiştirmek,

Yüzüstü bırakmaktan daha hayırlıdır.

Eğer onlarla birlikte yaşarsanız, unutmayın ki,

Onlar sizin kardeşlerinizdir.

Allah, işleri bozanla düzelteni bilir.

Eğer Allah dileseydi, sizi de zahmet ve meşakkate sokardı.

Çünkü Allah güçlüdür, hakîmdir.(092 Bakara,002/220)

قُلْ-De ki: Temizleninceye

Kadar Kadınlara Yaklaşmayın...

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ
يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ
الْمُتَطَهِّرِينَ 222

Sana kadınların ay halini soranlara

De ki:

O, bir rahatsızlıktır.

Bu sebeple ay halinde olan kadınlardan uzak durun;

Temizleninceye kadar onlara yaklaşmayın.

Temizlendikleri vakit,
Allah'ın size emrettiği şekilde onlara yaklaşın.
Şunu iyi bilin ki,
Allah tevbe edenleri de sever,
Temizlenenleri de.(092 Bakara,002/222)

قُلْ-De ki: Ganimetler, Allah'a
ve Peygambere Aittir...

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ 1

Sana savaş ganimetlerini soranlara

De ki:

Ganimetler,

Allah ve

Peygambere aittir.

O halde siz, gerçek müminler iseniz,

Allah'tan korkun,

Aranızı düzeltin,

Allah ve Resûlüne itaat edin.(093 Enfâl,008/01)

قُلْ-De ki: İnkâr
Edenler Vazgeçerlerse, Günahları
Bağışlanır...

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ
38

İnkâr edenlere

De ki:

Düşmanlıktan vazgeçerlerse,

Geçmiş günahları bağışlanır.

Yok, geri dönerlerse,

Kendilerinden öncekilerin hali gözlerinin önündedir!(093 Enfâl,008/38)

قُلْ-De ki: Allah Bağışlayan ve
Esirgeyendir...

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى إِنْ يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ
70 خَيْرًا مِمَّا أَخَذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ

Ey Peygamber!

Elinizdeki esirlere

De ki:

Eğer Allah kalplerinizde hayır olduğunu bilirse,

Sizden alınan fidyeden daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar.

Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir.(093 Enfâl,008/70)

قُلْ-De ki:
İnkârcılar Yakında Mağlup Olacak ve Cehenneme
Sürülecektir...

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْدٌ بَلَّوْنَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ 12

Resûlüm!

İnkâr edenlere

De ki:

Yakında mağlup olacak ve

Cehenneme sürüleceksiniz.

Orası kalınacak ne kötü bir yerdir!(094 Âl-i İmrân,003/012)

قُلْ-

De ki: Takvâ Sahipleri Allah'ın Hoşnutluğu ile Ebediyen Cennette Kalacaklar...

قُلْ أُوتِيتُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ دَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ 15

De ki:

Size bunlardan

Dünyanın geçici ve çekici güzelliklerinden

Daha iyisini bildireyim mi?

Takvâ sahipleri için Rableri yanında,

Altlarından ırmaklar akan,

Ebediyen kalacakları cennetler,

Tertemiz eşler ve hepsinin üstünde,

Allah'ın hoşnutluğu vardır.

Allah kullarını çok iyi görür.(094 Âl-i İmrân,003/015)

قُلْ-

De ki: Ehl-i Kitab Eğer Allah’a Teslim Oldularsa, Doğru Yolu Buldular Demektir...

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ
20

Seninle İslam hakkında tartışmaya girenlere

De ki:

“Bana uyanlarla birlikte ben kendimi

Allah’a teslim ettim.”

Ehl-i kitaba ve

Ümmîlere de

De ki:

“Siz de Allah’a teslim oldunuz mu?”

Eğer teslim oldularsa, doğru yolu buldular demektir.

Yok, eğer yüz çevirdilerse,

Sana düşen, yalnızca duyurmaktır.

Allah kullarını çok iyi görmektedir.(094 Âl-i İmrân,003/020)

قُلْ-

De ki: Mülkün Gerçek Sahibi Olan Allah’ım! Sen, Dilediğini Yüceltir, Dilediğini de

Alçaltırsın...

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ
وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ يَدُكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ 26

Resûlüm!

De ki:

“Mülkün gerçek sahibi olan Allah’ım!

Sen mülkü dilediğine verirsın ve

Mülkü dilediğinden geri alırsın.

Dilediğini yüceltir,

Dilediğini de alçaltırsın.

Her türlü iyilik Senin elindedir.

Gerçekten Sen her şeye kadırsın.”(094 Âl-i İmrân,003/026)

قُلْ-De ki: Allah Her Şeyi Bilir
ve Her Şeye Kadirdir...

قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ يُبْدُوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ 29

De ki:

İçinizdekileri gizleseniz de açığa vursanız da

Allah onu bilir.

Göklerde ve yerde olanları da bilir.

Allah her şeye kadirdir.(094 Âl-i İmrân,003/029)

قُلْ-De ki: Eğer Allah'ı
Seviyorsanız, Bana Uyun...

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
31 قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ 32

De ki:

Eğer Allah'ı seviyorsanız

Bana uyunuz ki,

Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın.

Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.

Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin.

Eğer yüz çevirirlerse bilsinler ki,

Allah kâfirleri sevmez.(094 Âl-i İmrân,003/031, 32)

قُلْ-De ki: Gelin!
Allah'tan Yalancılar Üzerine Lânet
Dileyelim...

قَمَرٌ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ يَغْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ قُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا
61 وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ تَبْتَهِلُ فَنَجْعَلُ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

Sana bu ilim geldikten sonra seninle bu konuda çekişenlere

De ki:

Geliniz,

Sizler ve bizler de dâhil olmak üzere,

Siz kendi çocuklarınızı biz de kendi çocuklarımızı,

Siz kendi kadınlarınızı biz de kendi kadınlarımızı

Çağırılım,

Sonra da dua edelim de,

Allah'tan yalancılar üzerine lânet dileyelim.(094 Âl-i İmrân,003/061)

قُلْ-De ki: Ey

Ehl-i Kitap! Gelin! Allah'tan Başkasına

Tapmayalım...

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ 64
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ 65 هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَآجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ 66 مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ 67 إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ 68 وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضْلَوْكُمْ وَمَا يُضْلَوْنَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ 69
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَبْشَهُونَ 70 يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ 71

De ki:

Ey ehl-i kitap!

Sizinle bizim aramızda müşterek olan bir söze geliniz:

Allah'tan başkasına tapmayalım,

O'na hiçbir şeyi eş tutmayalım ve

Allah'ı bırakıp da kimimiz kimimizi ilâhlaştırmasın.

Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, işte o zaman,

“Şahit olun ki biz Müslümanlarız,”deyiniz.

Ey ehl-i kitap!

İbrahim hakkında niçin çekişirsiniz?

Hâlbuki Tevrat ve İncil, kesinlikle ondan sonra indirildi.

Siz hiç düşünmez misiniz?

İşte siz böyle kimselersiniz!

Haydi hakkında bilgi sahibi olduğunuz konuda tartışınız;

Fakat bilgi sahibi olmadığınız konuda niçin tartışıyorsunuz!

Oysaki Allah her şeyi bilir, siz ise bilmezsiniz.

İbrahim, ne Yahudi, ne de Hıristiyan idi;

Fakat o, Allah’ı bir tanıyan dosdoğru bir Müslüman idi;

Müşriklerden de değildi.

İnsanların İbrahim’e en yakın olanı,

Ona uyanlar, şu Peygamber Muhammed ve ona iman edenlerdir.

Allah müminlerin dostudur.

Ehl-i kitaptan bir kısmı istediler ki,

Ne yapıp edip sizi saptırabilsinler.

Oysa onlar sadece kendilerini saptırırlar da farkına bile varmazlar.

Ey ehl-i kitap!

Gerçeği görüp bildiğiniz halde,

Niçin Allah’ın âyetlerini inkâr edersiniz?

Ey ehl-i kitap!

Neden doğruyu eğriye karıştırıyor ve

Bile bile gerçeği gizliyorsunuz?(094 Âl-i İmrân,003/064, 065, 066, 067, 068, 069, 070, 071)

قُلْ-De ki: Lütuf
ve İhsan Allah'ın Elindedir; Onu Dilediğine
Verir...

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ءَامِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَی الذِّیْنَ ءَامِنُوا وَجْهَ النَّهَارِ
وَكَفُّرُوا ءَاخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ 72 وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنْ هَدَى
هُدَى اللّٰهُ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ الْفَضْلُ بِيَدِ اللّٰهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ 73

Ehl-i kitaptan:

“Müminlere indirilmiş olana sabahleyin görünüşte inanıp akşamleyin inkâr edin.

Belki onlar böylece dinlerinden dönerler.

Sizin dininize uyanlardan başka hiçbir kimseye inanmayın” diyenlere

De ki:

Doğru yol ancak Allah'ın yoludur.

Ayrıca; “Size verilenin benzerinin başka herhangi bir kimseye verildiğine yahut

Rabbinizin huzurunda onların size karşı deliller getireceklerine de inanmayın.”
diyenlere de

De ki:

Lütuf ve ihsan Allah'ın elindedir;

Onu dilediğine verir.

Allah'ın rahmeti geniştir ve

O her şeyi hakkıyla bilir.(094 Âl-i İmrân,003/072, 073)

-قُلْ

De ki: Biz, Bütün Peygamberlere İman Ettik. Onları Birbirinden Ayırt
Etmeyiz...

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ 84

De ki:

Biz,

Allah'a,

Bize indirilene,

İbrahim,

İsmail,

İshak,

Ya'kub ve

Ya'kub oğullarına indirilenlere,

Musa,

İsa ve

Diğer peygamberlere,

Rableri tarafından verilenlere iman ettik.

Onları birbirinden ayırd etmeyiz.

Biz ancak O'na teslim oluruz.(094 Âl-i İmrân,003/084)

قُلْ-De ki: Yiyeceğin Her
Türlüsü İsrailoğullarına Helal
İdi...

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّتَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ
التَّوْرَةُ قُلْ فَأَتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 93

Tevrat'ın indirilmesinden önce,

Ya'kub'un kendisine haram kıldıkları dışında,

Yiyeceğin her türlüsü İsrailoğullarına helal idi.

De ki:

Eğer doğru sözlü iseniz,

O zaman Tevrat'ı getirip onu okuyun.(094 Âl-i İmrân,003/093)

قُلْ-De ki: İbrahim'in
Dinine Uyunuz. O, Müşriklerden
Değildi...

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ 95

De ki:

Allah doğruyu söylemiştir.

Öyle ise, hakka yönelmiş olarak

İbrahim'in dinine uyunuz.

O, müşriklerden değildi.(094 Âl-i İmrân,003/095)

قُلْ-

De ki: Ey Ehl-i Kitap! Gerçeği Bildiğiniz Halde, Niçin Müminleri Allah Yolundan Çevirmeye Kalkışıyorsunuz?

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ 98 قُلْ
يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَن ءَامَنَ تَبَغُّوهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ 99

De ki:

Ey ehl-i kitap!

Allah yaptıklarınızı görüp dururken

Niçin Allah'ın âyetlerini inkâr edersiniz?

Ey ehl-i kitap!

Gerçeği görüp bildiğiniz halde,

Niçin Allah'ın yolunu eğri göstermeye yeltenerek

Müminleri Allah yolundan çevirmeye kalkışıyorsunuz?

Allah yaptıklarınızdan habersiz değildir.(094 Âl-i İmrân,003/098, 099)

قُلْ-

De ki: Kininizden Kahrolup Geberin!..

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلَوْنَكُمْ خَبَالًا وَدَّوَا مَا عَيْنُهُمْ قَدْ يَدَّتِ
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ 118
هَآأَنْتُمْ أَوْلَاءُ يُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا
ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَصَوْا عَٰلَيْكُمْ ءَالَتَا مِلِّ مِنَ الْعَيْظِ قُلْ مُؤْتُوا بِعَيْظِكُمْ إِنَّ ءَالَهٗ عَلِيمٌ يَدَاتِ
الصُّدُورِ 119

Ey iman edenler!

Kendi dışınızdakileri sırdaş edinmeyin.

Çünkü onlar size fenalık etmekten asla geri durmazlar;

Hep sıkıntıya düşmenizi isterler.

Gerçekten, kin ve düşmanlıkları,

Ağızlarından dökülen sözlerinden belli olmaktadır.

Kalplerinde sakladıkları düşmanlıkları ise daha büyüktür.

Eğer düşünüp anlıyorsanız, âyetlerimizi size açıklamış bulunuyoruz.

İşte!

Siz öyle kimselersiniz ki,

Onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz.

Siz, bütün kitaplara inanırsınız.

Onlar ise, sizinle karşılaştıklarında “İnandık” derler.

Kendi başlarına kaldıklarında da,

Size olan kinlerinden dolayı parmaklarının uçlarını ısırırlar.

De ki:

Kininizden kahrolup ölün!

Şüphesiz,

Allah kalplerin içindekini hakkıyla bilmektedir.(094 Âl-i İmrân,003/118, 119)

قُلْ-De ki: Nerede Olsanız Eceliniz
Sizi Bulur...

ثُمَّ أَتَرَلَىٰ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْعَمِّ أَمَنَةً نُعَاسِيَا يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ
أَنفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ
إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخَفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ
شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى
مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ 154

Sonra o kederin arkasından, Allah size bir güven indirdi ki,

Bu güvenin yol açtığı uyuklama hali bir kısmınızı kaplıyordu.

Kendi canlarının kaygısına düşmüş bir gurup da,

Allah’a karşı haksız yere cahiliye devrindekine benzer düşüncelere kapılıyorlar
ve “Bu işten bize ne!” diyorlardı.

De ki:

Zafer, yardım, her şeyin karar ve buyruğu tamamen Allah’a aittir.

Onlar, sana açıklayamadıklarını içlerinde gizliyorlar.

“Bu işten bize bir şey olsaydı burada öldürülmezdik” diyenlere

De ki:

Evlerinizde kalmış olsaydınız bile,

Öldürülmesi takdir edilmiş olanlar,

Öldürülüp düşecekleri yerlere kendiliklerinden çıkıp giderlerdi.

Allah, içinizdekileri yoklamak ve

Kalplerinizdekileri temizlemek için böyle yaptı.

Allah içinizde ne varsa hepsini bilir.(094 Âl-i İmrân,003/154)

قُلْ-De ki: Başınıza Gelenler
Kendi Kusurunuzdandır...

أَوَلَمَّا أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ 165

Bedir’de iki katını düşmanınızın başına getirdiğiniz bir musibet,

Uhud’da kendi başınıza geldiği için mi?

“Bu nasıl oluyor!” dediniz?

De ki:

O, kendi kusurunuzdandır.

Şüphesiz Allah’ın her şeye gücü yeter.(094 Âl-i İmrân,003/165)

قُلْ-De ki:
Gücünüz Yetiyorsa Canlarınızı Ölümden Kurtarın
Bakalım...

الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا قُلْ قَادَرُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنَّ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ 168

Evlerinde oturup da kardeşleri hakkında,

“Bize uysalardı öldürülmezlerdi” diyenlere

De ki:

“Eğer doğru sözlü insanlar iseniz,

Canlarınızı ölümden kurtarın bakalım!”(094 Âl-i İmrân,003/168)

قُلْ-

De ki: Ey Yahudiler! Size, Benden Önce Mucizelerle Nice Peygamberler Geldi.
Peki, Onları Niçin
Öldürdünüz?

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَاهَدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ
جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 183

“Doğrusu Allah bize,

Gökten inen ateşin yiyeceği,

Yakıp kor edeceği bir kurban getirmediğe,

Hiçbir peygambere inanmamamızı emretti” diyenlere

De ki:

Size, benden önce mucizelerle, özellikle dediğiniz mucize ile

Nice peygamberler geldi.

Eğer doğru insanlar iseniz,

Peki, onları niçin öldürdünüz?(094 Âl-i İmrân,003/183)

قُلْ-

De ki: Ey Yahudiler! Yalnız Kendinizin Allah’ın Dostları Olduğunuzu İddia
Ediyorsanız, Haydi! Ölümü Temenni Edin
Bakalım!

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنَّ رَعَمْتُمْ أَنْكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَُّوا الْمَوْتَ إِنَّ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ 6

De ki:

Ey Yahudiler!

Bütün insanlar değil de,

Yalnız kendinizin Allah'ın dostları olduğunuzu iddia ediyorsanız,

Bunda da samimi iseniz,

Haydi!

Ölümü temenni edin bakalım!(096 Cum'a,062/06)

قُلْ-De ki: Kaçtığınız Ölüm,
Muhakkak Sizi Bulacaktır...

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ 8

De ki:

Sizin kendisinden kaçtığınız ölüm,

Muhakkak sizi bulacaktır.

Sonra da görüleni ve görülmeyeni bilen

Allah'a döndürüleceksiniz;

O,

Size bütün yaptıklarınızı haber verecektir.(096 Cum'a,062/08)

قُلْ-De ki: Allah'ın
İhsanı, Eğlence ve Ticaretten Daha
Hayırlıdır...

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ

11 وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

Bir ticaret ve eğlence gördükleri zaman,

Seni yapayalnız bırakıp, dağılıp giden (Yahudi) lere

De ki:

Allah'ın yanında bulunan,

Eğlenceden ve ticaretten daha yararlıdır.

Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.(096 Cum'a,062/11)

قُلْ-De ki: Ölümden

Kaçmanın Size Asla Faydası Olmaz!..

16 قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ قَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Resûlüm!

De ki:

Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız,

Kaçmanın size asla faydası olmaz!

Eceliniz gelmemiş ise o takdirde de,

Yaşatılacağınız süre çok değildir.(097 Ahzâb,033/16)

قُلْ-

De ki: Allah Size Bir Kötülük Dilerse, Sizi Kim Korur; Size Rahmet Dilerse, Kim Zarar

Verebilir?..

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ

لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا تَصِيرَ 17

De ki:

Allah size bir kötülük dilerse,

O'na karşı sizi kim korur;

Ya da size rahmet dilerse

Size kim zarar verebilir?

Onlar, kendilerine Allah'tan başka

Ne bir dost bulurlar ne de yardımcı.(097 Ahzâb,033/17)

-قُلْ

De ki: Ey Peygamber Hanımları! Siz, Kadınlardan Herhangi Biri gibi Değilsiniz...

Ey Ehl-i Beyt! Allah Sizi Tertemiz Yapmak İstiyor. Evlerinizde Okunan Allah'ın Âyetlerini ve Hikmeti Hatırlayın...

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبَّتَهَا فَعَلَّيْنِ أُمْتَعُكُنَّ
وَأَسَرَّحُكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا 28 وَإِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ
أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا 29 يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِمَا حَشَىٰ مُبَيَّنَّةً
يُضَاعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا 30 وَمَن يَفْعَلْ مِثْلَ مَا
وَرَسُولُهُ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا 31 يَا نِسَاءَ
النَّبِيِّ لَبِسُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَحْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِيهِ قُلُوبُهُ
مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا 32 وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى
وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا 33 وَادْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا 34 إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ
وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ
وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ
مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا 35

Ey Peygamber!

Eşlerine

De ki:

Eğer dünya dirliğini ve refahını istiyorsanız,

Gelin size boşanma bedellerinizi vereyim ve

Sizi güzellikle salıvereyim.

Eğer Allah'ı,

Peygamberini ve

Ahret yurdunu diliyorsanız, bilin ki,

Allah, içinizden güzel davrananlar için

Büyük bir mükâfat hazırlamıştır.

Ey peygamber hanımları!

Sizden kim açık bir hayâsızlık yaparsa,

Onun azabı iki katına çıkarılır.

Bu, Allah'a göre kolaydır.

Sizden kim

Allah'a ve Resûlüne itaat eder ve yararlı iş yaparsa,

Ona mükâfatını iki kat veririz.

Ayrıca, ona cennette bol rızık hazırlamışsızdır.

Ey Peygamber hanımları!

Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz.

Eğer Allah'tan korkuyorsanız,
Yabancı erkeklere karşı çekici bir eda ile konuşmayın;
Sonra kalbinde hastalık bulunan kimse ümide kapılır.
Güzel söz söyleyin.
Evlerinizde oturun;
Eski cahiliye âdetinde olduğu gibi açılıp saçılmayın.
Namazı kılın,
Zekâtı verin,
Allah'a ve Resûlüne itaat edin.

Ey Ehl-i Beyt!

Allah sizden, sadece günahı gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.
Evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti hatırlayın.
Şüphesiz! Allah, her şeyin iç yüzünü bilendir ve her şeyden haberi olandır.
Müslüman erkekler ve
Müslüman kadınlar,
Mümin erkekler ve
Mümin kadınlar,
Taata devam eden erkekler ve
Taata devam eden kadınlar,
Doğru erkekler ve
Doğru kadınlar,

Sabreden erkekler ve

Sabreden kadınlar,

Mütevazı erkekler ve

Mütevazı kadınlar,

Sadaka veren erkekler ve

Sadaka veren kadınlar,

Oruç tutan erkekler ve

Oruç tutan kadınlar,

Irzlarını koruyan erkekler ve

Irzlarını koruyan kadınlar,

Allah'ı çok zikreden erkekler ve

Zikreden kadınlar var ya

İşte Allah, bunlar için bir mağfiret ve

Büyük bir mükâfat hazırlamıştır.(097 Ahzâb,033/28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35)

قُلْ-

De ki: Bir İhtiyaç için Dışarı Çıktıkları Zaman, Dış Örtülerini Üstlerine Alsınlar...

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ
أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا 59

Ey Peygamber!

Hanımlarına,

Kızlarına ve

Müminlerin kadınlarına,

Bir ihtiyaç için dışarı çıktıkları zaman,

Dış örtülerini üstlerine almalarını

Söyle!

Onların tanınıp incitilmemesi için

En elverişli olan budur.

Allah bağışlayandır, esirgeyendir.(097 Ahzâb,033/59)

قُلْ-De ki: Kıyametin Bilgisi
Sadece Allah Katındadır...

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُذِيرُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ
قَرِيبًا 63

Sana kıyametin zamanını soranlara

De ki:

Onun bilgisi Allah katındadır;

Ne bilirsin, belki de zamanı yakındır.(097 Ahzâb,033/63)

قُلْ-De ki: Münafıklara
Etkileyici Söz Söyle ve Aldırış
Etme!..

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
صُدُّوهُمْ 61 فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ يَمَّا قَدَّمْتْ أَيْدِيَهُمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ
إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا 62 أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ

عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا 63

Onlara;

Allah'ın indirdiği Kitab'a ve

Resûl'e gelin denildiği zaman,

Münafıkların senden iyice uzaklaştıklarını görürsün.

Elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir felâket gelince hemen,

Biz yalnızca iyilik etmek ve arayı bulmak istedik, diye

Yemin ederek sana nasıl gelirler!

Onlar Allah'ın kalplerindeki bildiği kimselerdir;

Onlara aldırma!

Kendilerine öğüt ver(!) ve

Onlara, kendileri hakkında tesirli söz

Söyle!(098 Nisâ,004/061, 062, 063)

قُلْ-De ki: Dünya

Menfaati Önemsizdir; Ahiret Daha

Hayırlıdır...

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَتْ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْ لَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى 77 وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Kendilerine

“Ellerinizi savaştan çekin,

Namazı kılın ve

Zekâtı verin” denilen kimseleri görmedin mi?

Sonra onlara savaş farz kılınıncı, içlerinden bir grup hemen,

Allah’tan korkar gibi, hatta daha fazla bir korku ile insanlardan korkmaya başladılar ve

“Rabbimiz! Savaşı bize niçin yazdın!

Bizi yakın bir süreye kadar ertelesen olmaz mıydı?” dediler.

Onlara

De ki:

“Dünya menfaati önemsizdir;

Allah’tan korkanlar için ahiret daha hayırlıdır ve

Size kıl payı kadar haksızlık edilmez.”(098 Nisâ,004/077)

قُلْ-

De ki: Nerede Olursanız Olun; Sarp ve Sağlam Kalelerde Olsanız Bile Ölüm Size

Ulaşır...

أَيُّنَ مَا تَكُونُوا يُدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا 78

Nerede olursanız olun ölüm size ulaşır;

Sarp ve sağlam kalelerde olsanız bile!

Kendilerine bir iyilik dokunsa,

“Bu Allah’tan”

Başlarına bir kötülük gelince de,

“Bu senden”dir diyenlere

De ki:

“Hepsi Allah’tandır”

Bu adamlara ne oluyor ki,

Bir türlü laf anlamıyorlar!(098 Nisâ,004/078)

قُلْ-De ki: Allah Sizden Adaletle
Davranmanızı İster...

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ وَمَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ فِي يَتَامَى
النِّسَاءِ اللَّاتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ مَا كُتِبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ
الْوِلْدَانِ وَأَنْ تَقُومُوا لِلْيَتَامَىٰ بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِهِ عَلِيمًا
127

Senden kadınlar hakkında fetva isteyenlere

De ki:

Onlara ait hükmü size Allah açıklıyor:

Kitap’ta, kendileri için yazılmış mirası vermeyip

Nikâhlamak istediğiniz

Yetim kadınlar,

Çaresiz çocuklar ve

Yetimlere karşı âdil davranmanız hakkında size okunan âyetler,

Allah’ın hükmünü apaçık ortaya koymaktadır.

Şüphesiz Allah yaptığınız hayırları bilmektedir.(098 Nisâ,004/127)

-قُلْ

De ki: Allah, Babası ve Çocuğu Olmayan Kimsenin Mirası Hakkındaki Hükmü
Şöyle
Açıklıyor...

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ
مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشَّلْثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ
كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ 176

Senden fetva isteyenlere

De ki:

Allah,

Babası ve çocuğu olmayan kimsenin mirası hakkındaki hükmü şöyle açıklıyor:

“Eğer çocuğu olmayan bir kimse ölür de onun bir kız kardeşi bulunursa,

Bıraktığının yarısı bunundur.

Kız kardeş ölüp çocuğu olmazsa erkek kardeş de ona vâris olur.

Kız kardeşler iki tane olursa erkek kardeşlerinin bıraktığının üçte ikisi onlarındır.

Eğer erkekli kadınlı daha fazla kardeş mevcut ise erkeğin hakkı, iki kadın payı kadardır.”

Şaşırmamanız için

Allah size açıklama yapıyor.

Allah her şeyi bilmektedir.(098 Nisâ,004/176)

-قُلْ

De ki: Mümin Erkekler, Gözlerini Harama Dikmesinler, Irzlarını da

Korusunlar...

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ 30

Resûlüm!

Mümin erkeklere,

Gözlerini harama dikmemelerini,

Irzlarını da korumalarını

Söyle!

Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır.

Şüphesiz Allah,

Onların yapmakta olduklarından haberdardır.(102 Nûr,024/030)

قُلْ-De ki: Yemin

Etmeyin (Münafıklar). İtaatiniz Malumdur!

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ 53

Münafıklar,

Sen hakikaten kendilerine emrettiğin takdirde,

Mutlaka savaşa çıkacaklarına dair

En ağır yeminleri ile Allah'a yemin ettiler.

De ki:

Yemin etmeyin.

İtaatiniz malumdur!

Bilin ki,

Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.(102 Nûr,024/053)

قُلْ-De ki:

Peygambere İtaat Ederseniz, Doğru Yolu Bulmuş
Olursunuz...

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ
وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ 54

De ki:

Allah'a itaat edin!

Peygambere de itaat edin!

Eğer yüz çevirerseniz şunu bilin ki,

Peygamberin sorumluluğu,

Kendisine yüklenen tebliğ görevini yapmak,

Sizin sorumluluğunuz da,

Size yüklenen görevleri yerine getirmenizdir.

Eğer ona itaat ederseniz,

Doğru yolu bulmuş olursunuz.

Peygambere düşen, sadece açık-seçik duyurmaktır.(102 Nûr,024/054)

قُلْ-

De ki: Mümin Kadınlar da Gözlerini Harama Bakmaktan Korusunlar; Namus ve

İffetlerini
Esirgesinler...

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكَ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ 30 وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوْ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ 31

Mü'min erkeklere

Söyle;

Gözlerini haramdan sakınsınlar ve

Irzlarını korusunlar.

Bu davranış onlar için daha nezihdir.

Allah onların yaptıklarından kesinlikle haberdardır.

Mümin kadınlara da

Söyle;

Gözlerini harama bakmaktan korusunlar;

Namus ve iffetlerini esirgesinler.

Görünen kısımları müstesna olmak üzere,

Ziynetlerini teşhir etmesinler.

Başörtülerini, yakalarının üzerine kadar örtsünler.

Kocaları, babaları,

Kocalarının babaları,

Kendi oğulları, kocalarının oğulları,

Erkek kardeşleri,

Erkek kardeşlerinin oğulları,

Kız kardeşlerinin oğulları,

Kendi kadınları (mümin kadınlar),

Ellerinin altında bulunanlar (köleleri),

Erkeklerden, ailenin kadınına şehvet duymayan

Hizmetçi vb. tâbi kimseler,

Yahut henüz kadınların gizli kadınlık hususiyetlerinin farkında olmayan

Çocuklardan başkasına ziynetlerini göstermesinler.

Gizlemekte oldukları ziynetleri anlaşılsın diye

Ayaklarını yere vurmasınlar

Dikkatleri üzerine çekecek tarzda yürümesinler.

Ey müminler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki,

Kurtuluşa eresiniz.(102 Nûr,024/31)

قُلْ-

De ki: Bedevîler! Siz İman Etmediniz; Henüz İman Kalplerinize Yerleşmedi...

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَامَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ 14
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَزِرْ تَابُؤًا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ 15

“İnandık” diyen bedevîlere

De ki:

Siz iman etmediniz;

Ama “Boyun eğdik” deyin.

Henüz iman kalplerinize yerleşmedi.

Eğer Allah’a ve elçisine itaat ederseniz,

Allah işlerinizden hiçbir şeyi eksiltmez.

Çünkü Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.

Müminler, ancak Allah’a ve

Resûlüne iman eden,

Ondan sonra asla şüpheye düşmeyen,

Allah yolunda,

Mallarıyla ve

Canlarıyla savaşırlardır.

İşte doğrular ancak onlardır.(105 Hucurât,049/14, 15)

قُلْ-De ki: Siz Dininizi Allah’a mı
Öğretiyorsunuz?..

قُلْ أَتُعَلِّمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ 16

De ki:

Siz dininizi Allah’a mı öğretiyorsunuz?

Oysa Allah göklerde olanları da bilir,

Yerde olanları da.

Allah her şeyi hakkıyla bilendir.(105 Hucurât,049/16)

قُلْ-De ki: Müslümanlığınızı
Benim Başıma Kakmayın!..

يَمُتُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُتُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَذَا كُمْ
لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ 17

İslâm'a girdikleri için seni minnet altına sokanlara

De ki:

Müslümanlığınızı benim başıma kakmayın!

Eğer doğru kimselerseniz bilersiniz ki,

Sizi imana erdirdiği için, asıl

Allah size lütufta bulunmuştur.(105 Hucurât,049/17)

قُلْ-De ki: Mutlaka Dirileceksiniz...

رَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَىٰ
اللَّهِ يَسِيرٌ 7

Kesinlikle diriltilmeyeceklerini ileri süren inkârcılara

De ki:

Hayır!

Rabbime andolsun ki,

Mutlaka dirileceksiniz;

Sonra yaptıklarınız size haber verilecektir.

Bu, Allah’a göre kolaydır.(107 Teğâbûn,064/7)

قُلْ-

De ki: Allah, Size Bir Zarar Gelmesini veya Bir Fayda Elde Etmenizi İsterse,
O’na Karşı Kimin Bir Şeye Gücü
Yetebilir?..

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ
بِالسِّيْئَةِ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ
أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا 11

Bedevîlerden seferden geri kalmış olanlar, sana diyecekler ki:

“Mallarımız ve ailelerimiz bizi alıkoydu.

Allah’tan bizim bağışlanmamızı dile.”

Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler.

De ki:

Allah,

Size bir zarar gelmesini dilerse veya

Bir fayda elde etmenizi isterse,

O’na karşı kimin bir şeye gücü yetebilir?

Kaldı ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.(109 Fetih,048/11)

قُلْ-De ki: Siz Asla Bizimle
Gelmeyeceksiniz...

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ لِنَاخِذُهَا ذُرُوتًا تَتَّبِعَكُمْ يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا
كَلَامَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ كَانُوا لَا
يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا 15

Siz ganimetleri almak için gittiğinizde seferden geri kalanlar:

“Bırakın, biz de arkanıza düşelim”, diyeceklerdir.

Onlar,

Allah’ın sözünü değiştirmek isterler.

De ki:

“Siz asla bizim peşimize düşmeyeceksiniz!

Allah daha önce sizin için böyle buyurmuştur.”

Onlar size:

“Hayır! Bizi kıskanıyorsunuz”, diyeceklerdir.

Bilakis onlar, pek az anlayan kimselerdir.(109 Fetih,048/15)

قُلْ-De ki: Yakında Savaşa
Çağırılacaksınız...

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ
يُسَلِّمُونَ فَإِنْ طِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا 16

Bedevîlerden seferden geri kalmış olanlara

De ki:

Siz yakında çok kuvvetli bir kavme karşı savaşılmaya çağırılacaksınız.

Onlarla teslim oluncaya kadar savaşacaksınız.

Eğer emre itaat ederseniz,

Allah size güzel bir mükâfat verir.

Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız,

Sizi acıklı bir azaba uğratar.(109 Fetih,048/16)

قُلْ-

De ki: Bütün İyi ve Temiz Şeyler Size Helal Kılınmıştır. Yiyin(!) ve Besmele Çekin!

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ
تَعَلَّمُوهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ 4

Kendileri için nelerin helal kılındığını sana soranlara

De ki:

Bütün iyi ve temiz şeyler size helal kılınmıştır.

Allah'ın size öğrettiğinden,

Öğretip avcı hale getirdiğiniz hayvanların

Sizin için yakaladıklarından da

Yiyin ve

Üzerine Allah'ın adını anın; Besmele çekin!

Allah'tan korkun.

Allah'ın hesabı pek çabuktur.(110 Mâide,005/004)

قُلْ-De ki:

“Meryem Oğlu Mesîh, Tanrıdır” Diyenler, Kâfir Olmuşlardır...

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ 17

“Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesîh’tir” diyenler,

Andolsun ki kâfir olmuşlardır.

De ki:

Öyleyse Allah,

Meryem oğlu Mesîh’i, Anasını ve

Yeryüzündekilerin hepsini imha etmek isterse,

Allah’a kim bir şey yapabilecektir;

O’na kim bir şeyle engel olabilecektir?

Göklerde, yerde ve ikisi arasında ne varsa hepsinin mülkiyeti Allah’a aittir.

O dilediğini yaratır ve

Allah her şeye tam manasıyla kadirdir.(110 Mâide,005/017)

-قُلْ-

De ki: Siz de O’nun Yarattığı Diğer İnsanlar gibi Ayrıcalığı Olmayan İnsanlardansınız...

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ 18

“Biz Allah’ın oğulları ve sevgilileriyiz” diyen

Yahudi ve Hıristiyanlara

De ki:

Öyleyse günahlarınızdan dolayı size niçin azap ediyor?

Doğrusu siz de O'nun yarattığı insanlardansınız.

O, dilediğini bağışlar ve dilediğine azap eder.

Göklerde, yerde ve ikisinin arasında ne varsa,

Mülkiyeti Allah'a aittir.

Sonunda dönüş de ancak O'nadır.(110 Mâide,005/018)

-قُلْ

De ki: Ey Mü'minler! Sizin Dostunuz Ancak Allah'tır, Resûlüdür, İman Edenlerdir...

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ
أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ
لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ 54 إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ 55 وَمَنْ يَتَوَلَّ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ 56 يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا
تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ
أُولِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ 57 وَإِذَا تَادَبْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ 58 قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَتَّقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ ءَامَنَّا بِاللَّهِ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَاسِقُونَ 59

Ey iman edenler!

Sizden kim dininden dönerse bilsin ki Allah,

Sevdiği ve kendisini seven müminlere karşı alçakgönüllü şefkatli,

Kâfirlere karşı onurlu ve zorlu bir toplum getirecektir.

Bunlar Allah yolunda cihad ederler ve

Hiçbir kınayanın kınamasından korkmazlar.

Bu, Allah'ın dilediğine verdiği lütfudur.

Allah'ın lütfu ve ilmi geniştir.

Sizin dostunuz ancak

Allah'tır,

Resûlüdür,

İman edenlerdir.

Onlar ki,

Allah'ın emirlerine boyun eğerek,

Namazı kılar,

Zekâtı verirler.

Kim Allah'ı,

Resûlünü ve

İman edenleri dost edinirse bilsin ki,

Üstün gelecek olanlar, şüphesiz Allah'ın tarafını tutanlardır.

Ey iman edenler!

Sizden önce kendilerine Kitap verilenlerden dininizi,

Alay ve oyun konusu edinenleri ve

Kâfirleri,

Dost edinmeyin!

Eğer müminler iseniz, Allah'tan korkun!

Namaza çağırdığınız zaman onu alay ve eğlence konusu yaparlar.

Bu davranış, onların düşünemeyen bir toplum olmalarındandır.

Onlara

De ki:

Ey kitap ehli!

Yalnızca Allah'a,

Bize indirilene ve

Daha önce indirilene inandığımız için mi bizden hoşlanmıyorsunuz?

Oysa çoğunuz yoldan çıkmış kimselersiniz.(110 Mâide,005/054, 055, 056, 057, 058, 059)

قُلْ-De ki: Ehl-i Kitabın

Çoğunun Yaptıkları ne Kötüdür!..

قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ
الْقِرْدَةَ وَالْحَتَّازِيرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ 60
وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا
يَكْتُمُونَ 61 وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّخْتِ
لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ 62 لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ
السُّخْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ 63 وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ
وُلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعِدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا
أُوقِدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ
64 وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاَهُمْ جَنَّاتِ
النَّعِيمِ 65 وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ
فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ مَا يَعْمَلُونَ 66
يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ
يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ 67

De ki:

Allah katında yeri bundan daha kötü olanı

Size haber vereyim mi?

Allah'ın lânetlediği ve gazap ettiği,

Aralarından maymunlar, domuzlar ve tâğuta tapanlar çıkardığı kimseler,

İşte bunlar, durumu daha kötü olan ve

Doğru yoldan daha ziyade sapmış bulunanlardır.

Yanınıza inkârla girip yine inkârla çıktıkları halde size geldiklerinde, “inandık” derler.

Allah, gizlediklerini daha iyi bilmektedir.

Onlardan birçoğunun günah,

Düşmanlık ve

Haram yemede yarışıklarını görürsün.

Yaptıkları ne kadar kötüdür!

Din adamları ve âlimleri onları,

Günah olan sözleri söylemekten ve

Haram yemekten men etselerdi ya!

İşledikleri fiiller ne kötüdür!

Yahudiler, “Allah'ın eli sıkıdır” dediler.

Hay dedikleri yüzünden elleri sıkılası ve lânet olasılar!

Bilakis, Allah'ın elleri açıktır, dilediği gibi verir.

Andolsun ki,

Sana Rabbinden indirilen, onlardan çoğunun azgınlığını ve küfrünü arttırır.

Aralarına, kıyamete kadar sürecektüşmanlık ve kin soktuk.

Ne zaman savaş için fitneyi uyandırmışlarsa,

Allah onu söndürmüştür.

Onlar yeryüzünde bozgunculuğa koşarlar;

Allah ise bozguncuları sevmez.

Eğer ehl-i kitap iman edip kötülüklerden sakınsalardı,

Herhalde geçmiş kötülüklerini örter ve

Onları nimeti bol cennetlere sokardık.

Eğer onlar,

Tevrat'ı,

İncil'i ve

Rablerinden onlara indirilen Kur'an'ı doğru dürüst uygulasalardı,

Şüphesiz yeraltı ve yerüstü servetlerinden istifade ederek refah içinde yaşarlardı.

Onlardan aşırılığa kaçmayan bir zümre vardır;

Fakat çoğunun yaptıkları ne kötüdür!

Ey Resûl!

Rabbinden sana indirileni tebliğ et!

Eğer bunu yapmazsan O'nun elçiliğini yapmamış olursun.

Allah seni insanlardan koruyacaktır.

Doğrusu Allah,

Kâfirler topluluğuna rehberlik etmez.(110 Mâide,005/060, 061, 062, 063, 064, 065, 066, 067)

قُلْ-

De ki: “Ey Kitap Ehli! Siz, Tevrat’ı, İncil’i ve Rabbinizden Size İndirileni Hakkıyla Uygulamadıkça Doğru Yol Üzerinde Değilsinizdir”...

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ 68

De ki:

“Ey Kitap ehli!

Siz,

Tevrat’ı,

İncil’i ve

Rabbinizden size indirileni hakkıyla uygulamadıkça

Doğru yol üzerinde değilsinizdir.”

Rabbinden sana indirilen,

Onlardan çoğunun küfür ve azgınlığını elbette artıracaktır.

Kâfirler topluluğuna üzülme!(110 Mâide,005/068)

قُلْ-De ki: Allah’tan Başka Şeylere mi Tapıyorsunuz?..

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَا وَاهُ النَّارُ

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ 72 لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ تَلَاةٌ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ 73 أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونََهُ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ 74 مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَأَنَّا بِالطَّعَامِ أَنْظَرُ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظَرُ أَنِّي يُؤْفَكُونَ 75 قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ 76

Andolsun ki;

“Allah, kesinlikle Meryem oğlu Mesîh’tir” diyenler kâfir olmuşlardır.

Hâlbuki Mesîh:

“Ey İsrailoğulları!

Rabbim ve Rabbiniz olan Allah’a kulluk ediniz.

Biliniz ki, kim Allah’a ortak koşarsa muhakkak

Allah, ona cenneti haram kılar;

Artık onun yeri ateştir ve

Zalimler için yardımcıları yoktur” demişti.

Andolsun,

“Allah, üçün üçüncüsüdür” diyenler de kâfir olmuşlardır.

Hâlbuki bir tek Allah’tan başka hiçbir tanrı yoktur.

Eğer diye geldiklerinden vazgeçmezlerse,

İçlerinden kâfir olanlara acı bir azap isabet edecektir.

Hâlâ Allah’a tevbe edip O’ndan bağışlanmayı dilemeyecekler mi?

Allah çok yarlıgayıcı, çok esirgeyicidir.

Meryem oğlu Mesîh ancak bir resûldür.

Ondan önce de birçok resûller gelip geçmiştir.

Anası da çok doğru bir kadındır.

Her ikisi de yemek yerlerdi.

Bak! Onlara delilleri nasıl açıklıyoruz,

Sonra bak nasıl haktan yüz çeviriyorlar.

De ki:

Allah'ı bırakıp da,

Sizin için fayda ve zarara gücü yetmeyen şeylere mi tapıyorsunuz?

Hakkıyla işiten ve bilen yalnız Allah'tır.(110 Mâide,005/072, 073, 074, 075, 076)

قُلْ-De ki: Ey Kitap

Ehli! Dininizde Haksız Yere Haddi

Aşmayın!

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ
وَأَصْلُوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ 77

De ki:

Ey Kitap ehli!

Dininizde haksız yere haddi aşmayın!

Daha önceden sapan, birçoklarını saptıran ve

Yolun doğrusundan uzaklaşan bir topluma uymayın!(110 Mâide,005/077)

قُلْ-De ki: Pis ve Kötü ile Temiz

ve İyi Bir Değildir...

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرُهُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ 100

De ki:

Pis ve kötü ile temiz ve iyi bir değildir;

Pis ve kötünün çokluğu seni hayrette bıraksa da...

Öyleyse ey akıl sahipleri!

Allah'tan korkunuz ki, kurtuluşa eresiniz.(110 Mâide,005/100)

قُلْ-De ki: Allah'ın Emri
Gelinceye Kadar Bekleyin!..

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا
وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي
سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ 24

De ki:

Eğer

Babalarınız,

Oğullarınız,

Kardeşleriniz,

Eşleriniz,

Hısım akrabanız,

Kazandığınız mallar,

Kesada uğramasından korktuğunuz ticaret,

Hoşlandığınız meskenler,

Size

Allah'tan,

Resûlünden ve

Allah yolunda cihad etmekten daha sevgili ise,

Artık Allah, emrini getirinceye kadar bekleyin.

Allah fâsıklar topluluğunu hidayete erdirmez.(113 Tevbe,009/024)

قُلْ-De ki:

Allah'ın Bizim için Yazdığından Başkası Başımıza
Gelmez...

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ 51

De ki:

Allah'ın bizim için yazdığından başkası

Bize asla erişmez.

O bizim Mevlâmızdır.

Onun için müminler,

Yalnız Allah'a dayanıp güvensinler.(113 Tevbe,009/051)

قُلْ-De ki: Bekleyin Bakalım!

Göreceksiniz!

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ وَبَخُنَ تَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ
عِنْدِهِ أَوْ بَأْيِدِنَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبَّصُونَ 52

De ki:

Siz bizim için ancak iki iyilikten birini beklemektesiniz.

Biz de,

Allah'ın ya kendi katından veya bizim elimizle size bir azap vermesini bekliyoruz.

Haydi bekleyin!

Şüphesiz biz de sizinle beraber beklemekteyiz.(113 Tevbe,009/052)

قُلْ-

De ki: Siz, Yoldan Çıkan Bir Topluluksunuz. Bu Yüzden Gönüllü ya da Gönülsüz Verdiğiniz Sadakalarınız Asla Kabul Edilmeyecektir...

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ 53

De ki:

İster gönüllü verin ister gönülsüz,

Sizden sadaka asla kabul olunmayacaktır.

Çünkü siz, yoldan çıkan bir topluluk oldunuz.(113 Tevbe,009/053)

قُلْ-De ki: Peygamberi

İncitenlere Alçaltıcı Bir Azap Vardır...

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

61

Yine o münafıklardan:

“Peygamber, her söyleneni dinleyen bir kulaktır”, diyerek

Peygamberi incitenler de vardır.

Onlara

De ki:

O, sizin için bir hayır kulağıdır.

Çünkü o,

Allah’a inanır,

Müminlere güvenir ve

O, sizden iman edenler için de bir rahmettir.

Allah’ın Resûlüne eziyet edenler için

Mutlaka elem verici bir azap vardır.(113 Tevbe,009/061)

قُلْ-De ki: Siz Alay Edin!

Göreceksiniz!

يَخَذَرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَهِزُّوا إِنَّا لِلَّهِ
مُخْرِجٌ مَا تَحَدَّرُونَ 64

Münafıklar,

Kalplerinde olanı kendilerine haber verecek bir sûrenin

Müminlere indirilmesinden çekinirler;

De ki:

Siz alay edin!

Allah o çekindiğiniz şeyi ortaya çıkaracaktır.(113 Tevbe,009/064)

-قُلْ

De ki: Allah ile, Ayetleriyle ve de Peygamberle Alay Ediyorsunuz, Öyle mi?..

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ
65 تَسْتَهْزِئُونَ

Eğer onlara, niçin alay ettiklerini sorarsan,

“Elbette, biz sadece lafa dalmış şakalaşıyorduk” derler.

De ki:

Allah ile

O’nun âyetleriyle ve

O’nun peygamberi ile mi alay ediyordunuz?(113 Tevbe,009/065)

-قُلْ

De ki: Cehennem Ateşi Bahane Ettiğiniz Yaz Sıcağından Çok Daha Yakıcıdır...

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ
81

Allah’ın Resûlüne muhalefet etmek için,

Sefere çıkmayıp geri kalanlar,

Oturmaları ile sevindiler;

Mallarıyla,

Canlarıyla

Allah yolunda cihad etmeyi çirkin gördüler;

“Bu sıcakta sefere çıkmayın” dediler.

De ki:

“Cehennem ateşi daha sıcaktır!”

Keşke anlasalardı!(113 Tevbe,09/081)

قُلْ-De ki: Savaşmaya

Gelmediniz. Oturun Evde Bakalım...

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ 83

Eğer Tebük seferinden Medine’ye döner de,

Başka bir savaşa seninle beraber çıkmak için

Senden izin isterlerse

De ki:

Benimle beraber asla çıkmayacaksınız ve

Düşmana karşı benimle beraber

Asla savaşmayacaksınız!

Çünkü siz,

Tebük seferinde yerinizde kalmaya razı oldunuz.

Şimdi de geri kalanlarla,

Kadın ve çocuklarla beraber oturun!(113 Tevbe,009/083)

قُلْ-De ki: Boşuna

Özür Dilemeyin, Size Asla İnanmayacağız...

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ
وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ 94

Seferden, onlara döndüğünüz zaman

Size özür beyan edecekler;

Onlara

De ki:

Boşuna özür dilemeyin!

Size asla inanmayız;

Çünkü Allah,

Haberlerinizi bize bildirmiştir.

Bundan sonraki amelinizi,

Allah da görecektir,

Resûlü de...

Sonra görüleni ve

Görülmeyi bilene döndürüleceksiniz de,

Yapmakta olduklarınızı,

Size haber verecektir.(113 Tevbe,009/094)

قُلْ-De ki: Neler Yaptığınızı Hepimiz

Göreceğiz...

وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالَمِ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ 105

De ki:

Yapacağınızı yapın!

Amelinizi,

Allah da,

Resûlü de,

Müminler de görecektir.

Sonra görüleni ve görülmeeyeni bilen,

Allah’a döndürüleceksiniz de,

O, size yapmakta olduklarınızı haber verecektir.(113 Tevbe,009/105)

قُلْ-

De ki: Allah Bana Yeter. Ondan Başka İlâh Yoktur. Ben Sadece O’na
Güvenirim...

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ 123 وَإِذَا مَا أَنزَلْتُ سُورَةً فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَرَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ 124 وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ فَرَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ 125 أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ
يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ 126 وَإِذَا مَا
أَنزَلْتُ سُورَةً نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ 127 لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ 128 فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا
إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ 129

Ey iman edenler!

Kâfirlerden yakınıınızda olanlara karşı savaşın ve

Onlar sizin öfkenizi görsünler.

Bilin ki, Allah sakınanlarla beraberdir.

Herhangi bir sûre nazil olduğu zaman onlardan bazıları şöyle der:

“Bu sûre hanginizin imanını artırdı?”

İman edenlere gelince bu sûre onların imanlarını artırır ve onlar sevinirler.

Kalplerinde şirk ve nifak hastalığı olanlara gelince,

Onların da inkârlarını büsbütün artırır ve onlar artık kâfir olarak ölürler.

Onlar, her yıl bir - iki kez çeşitli belalarla imtihan edildiklerini görmüyorlar mı?

Oysa ne tevbe ediyorlar ne de ibret alıyorlar.

Bir sûre indirildiği zaman, göz kırpıp alay ederek birbirlerine bakar ve:

“Çevreden sizi birisi görüyor mu?” diye sorarlar, sonra da sıvışıp giderler.

Anlamayan ahmak bir kavim oldukları için Allah onların kalplerini tepetaklak etmiştir.

Andolsun size kendi aranızdan öyle bir Peygamber gelmiştir ki,

Sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir.

O, size çok düşkün,

Müminlere karşı çok şefkatli ve merhametlidir.

Ey Muhammed!

Yüz çevirirlerse,

De ki:

Allah bana yeter.

O’ndan başka ilâh yoktur.

Ben sadece O’na güvenip dayanırım.

O yüce Arş’ın sahibidir.(113 Tevbe,009/123, 124, 125, 126, 127, 128, 129)

SONSÖZ

Bir hayat ve diriler kitabı olan Kur'an-ı Kerim diri bir ruh, arı-duru bir zihin, temiz bir gönül ve samimi bir nazarla okunduğunda hayatı ve insanı yüceltip yeniden diriltecek güzellikte ilke ve prensipleri ihtiva etmektedir. Herhangi bir kelimesine, cümlesine veya tasvirine bakılırsa o, insanlığı iyiliğe yönlendirmekte ve kötülüklerden alıkoymaktadır. Ayrıca iyilik/maruf ve kötülük/münkerin mahiyet ve muhtevasını da açık ve kesin bir anlatımla öğretmektedir. İnsanlık tarihi boyunca, insanoğlunun iyi ve kötü mücadelesine atıfla erdemleri ve erdemlileri, erdemsizlikler ve erdemsizleri, prototipler seçerek takdim etmek suretiyle insanlığa umut dolu ufuklar açmaktadır.

Dünyayı mutlu ve mamur kılmak için ilke ve prensipler sunmakta, kötülük ve olumsuzlukların neler olduğunu da bir bir saymaktadır. Riyakâr olmayan açık ve net bir dil kullandığı için de iyi/iyilik, kötü/kötülük, ortaya çıkardıkları olumlu ve olumsuz sonuçları itibariyle tespit edilmektedir.

Bu bakış açısıyla okunan Kur'an-ı Kerim'in güzelliklerinden birkaçını örneklemek gerekirse, "sanmayın", "sanmasınlar", "sandılar", sanıyorlar", "sanırlar", "sanırlar mı?" "sandınız mı?" gibi ifadeleriyle, ayrıca "Veyl olsun!", "Yuh olsun!", "Yazıklar olsun!", "Vahlar olsun!", "Eyvahlar olsun!" ifade ve anlatımlarıyla toplumun sosyo-kültürel, sosyo-politik, sosyo-ekonomik ve psiko-sosyal panoramasına ait son derece objektif ve güncel tahlil ve tenkitler sunmaktadır. Zikredilen ifade ve anlatımların mecmuundan muhteşem bir toplumsal perspektif çizilmek suretiyle toplumun dinamiklerine dikkat çekilmektedir.

Bu muhtevadan olmak üzere Kur'an-ı Kerim'in, "yazıklar olsun!" demek suretiyle eleştiriye tabi tuttuğu erdemsizlik ve erdemsizlerin tahlil ve tasnifinden ortaya çıkan sonuç, bir toplumun sosyal, kültürel, politik, ekonomik ve psikolojik parametrelerinin tespit edilen olumsuzluklar sebebiyle çöküş trendine girdiğini kendine has üslubuyla ifadelendirmesidir.

Kur'an-ı Kerim'de yaklaşık 26 yerde "veyl olsun! Yuh olsun! Yazıklar olsun! Vahlar olsun! Eyvahlar olsun!" ifadesi zikredilmektedir. Bunlar; Bakara 79; İbrahim 2; Meryem 37; Enbiya 14, 18; Sad 27; Zümer 22; Fussilet 6; Zuhuruf 65; Casiye 7; Zariyat 60; Tur 11; Mürselat 15, 19, 24, 28, 34, 37, 40, 45, 47, 49; Mütaffifin 1, 10; Hümeze 1; Maun 4, surelerindeki işaret edilen ayetlerdir. Bu ayetlerin eleştirel muhtevasında yer alan erdemsizlikler ve erdemsizler bir toplumun çöküş ve yozlaşmasına ait; dini, ahlaki, kültürel, sosyal, ekonomik,

siyasal ve psikolojik bütün parametreler, vahiy kültüründe daha önce yaşanmış tecrübeler olan Yahudi ve Hristiyan toplumlara ait tarihi perspektif ve kesitler eşliğinde ilkesel olarak tespit edilmektedir.

Din; akıl sahibi olanları kendi hür irade ve tercihleriyle mutlak hayra ve iyiye yönlendiren ilahi kurallar manzumesidir. Bu tanımıyla din, akli olanları muhatap almaktadır. Onun dışındakileri ise akıllıların vesayet ve himayesine terk etmek suretiyle sorumlu tutmamaktadır. Ayrıca dini kabul, hür irade ve tercihe dayalı olarak kabul edilmesi, tanıma esas olacak biçimde öncelikli ve vazgeçilmezdir. Zira zorla kabul ve dayatma dinin felsefi zemininde kendisine yer bulmamaktadır. Hatta zorlamak, kabul edilemez bir davranış olarak -yanılmıyorsam- sadece ve sadece İslam dininde “nifak” nitelemesiyle felsefi derinlikte bile reddedilmektedir. Dolayısıyla dine zorlamanın İslam dininde felsefi zemini yoktur. Dini tanımın öngördüğü bir başka gerçek de insanları mutlak hayra ve iyiye yönlendirmesidir. Din mahza hayr ve iyidir. Dinin tanımına esas teşkil eden bu üç temel prensip dinin gaye ve hedeflerini gerçekleştirmek için asla değiştirilemez ve bölünemez bir hüviyet arz etmektedir. Birbiriyle iç içe, herhangi birinden feragat edilemeyecek, biri diğerine tercih edilemeyecek son derece hayati prensiplerdir. Zira akıl olmazsa din olmaz, hür irade, istek ve arzuyla kabul olmazsa da iyiye ve hayra ulaşma amacı sonuçsuz kalır. Hayr ve iyilik akılsızlar/deliler ve gönülsüzlerle elde edilecek bir hedef değildir. Ayrıca gönüllü katılımın olmadığı, motivasyonun eksik olduğu yerde sonuç elde etmek ya tesadüf veya imkânsızdır. Din, tesadüf ve imkânsızların yokuşunda insanlığı yormak için değil, bilinen hedeflerde ve imkân dâhilinde onları mutlu etmek için va’z edilmiştir... İşte tam da bu noktada din ile kendi heva ve hevesleri uyuşmayan erdemsizlerin mutlak hayr ve iyiyle mücadelesi ve erdemsizliği başlamıştır. Çünkü onların arzu ve istekleri kamununki ile çatışmakta ve onlar kendi argümanlarını kullanmak suretiyle hedeflerine ulaşmak için önlerindeki engeli nasıl aşmaları gerekirse öyle aşmayı amaç haline getirmişlerdir. O da insanların fazilet ve değer yargılarını kendi istekleri doğrultusunda değiştirmek suretiyle felsefi ve zihni bir güç elde etmektir. Bu sebeple ilk insandan beri insanlığın ortak fayda ve değerlerini temsil eden dine karşı yönelen tehdit ve tahrif zaman zaman muvaffak olmuş, lakin ilahi irade onu her zaman yeni elçileri vasıtasıyla arı-duru olan asli safiyetine döndürmüş ve insanlığa karşı işlenen bu zulmü her defasında akamete uğratmıştır. Ancak bu tahrif ve tehdidin her zaman olabileceği uyarısını insanlığın geçmişteki tecrübe ve macerasına atıf yapmak suretiyle erdem sahibi olanların dikkatine sunmuş ve uyanık olmaları gereğine vurgu yapılmıştır.

Din ve inançlara müdahale etmek ve dinlerin tahrifinde rol üslenmek bazı talihsizlerin maalesef içine düştükleri çok ciddi bir tarihi hata ve güncel vakıadır. Hz Âdem’le başlayan insanlık ve erdem mücadelesi ne yazık ki, küçücük dünya menfaatini önceleyenlerin arzu ve emelleriyle çelişince yerel veya evrensel türedi cücelerin, insanlığın topyekûn huzur ve refahına hizmet amacı güden dine hücum veya onu değiştirip tahrif etme gayretlerine hedef olmuştur. Bugün de gelecekte de olmaya devam edecektir. Eşyanın tabiatı gereğidir bu... İnsanlık tarihi boyunca olduğu gibi bundan sonra da adalet ve zulüm mücadelesi olacaktır. Bu hiç bitmeyecektir. İmtihanın gereği de budur. Bundan me’yus olmamak gerekir. İnsanoğlu yaşadığı dünyayı ya imar edecek ya da tarumar edecektir. Tavırsız kalması düşünülemez. Akıllı olanlar yaşadığı dünyayı imar edecek tavrın içinde olmakla yükümlüdür. Boş hayaller ve yavan serzenişlerin ardı sıra hedefsiz, ümitsiz ve karamsar/pesimist yürümeye devam edemezler. Ne kendilerine ne de üyesi oldukları insanlık camiasına karşı böylesi bir tavrı sürdüremezler, buna hakları da yoktur. Kim bilir belki de Hz. Peygamber böylesi bir tavrı eleştirmek adına,

“إِذَا قَالَ الرَّجُلُ هَلَكَ النَّاسُ فَهُوَ أَهْلَكُهُمْ أَوْ أَهْلَكَهُمْ”

insanların mahvolduğunu onların perişan olduğunu söyleyerek onlardan umutsuz olduğunu söyleyen kişi en bahtsız olan kişidir veya onları umutsuzluğa sevk eden mahvolmuş kişidir” umut dolu veciz sözünü söylemiştir. Bu peygamberî vecizenin umut dolu perspektifinde yürürken sizi Yüce Allah’ın, “Sizden, hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır.” (Al-i İmran 104); “Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah’a iman edersiniz. Kitap ehli de inansalardı elbette kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler de var. Ama pek çoğu fasık kimselerdir.”(Al-i İmran 110) Hani onlardan bir topluluk demişti ki: “Siz Allah’ın helak edeceği veya şiddetli bir azaba uğratacağı bir kavme ne diye (boş yere) öğüt veriyorsunuz?” Onlar da, “Rabbinize bir mazeret beyan etmek için, bir de belki Allah’a karşı gelmekten sakınırlar diye (öğüt veriyoruz)” demişlerdi. Onlar kendilerine hatırlatılanı unutunca biz de kötülükten alıkoymaya çalışanları kurtardık. Zulmedenleri yoldan çıkmaları sebebiyle, şiddetli bir azapla yakaladık.”(A’raf 164, 165) ayetlerinin sıcacık umut dolu ufku kuşatır.

Dünden bugüne dini tahrif gayreti içinde olanların, topluma karşı işledikleri cürmü Kur’an’da açıklamak suretiyle erdem mücadelesinin başarısını, dini tahrif

ve tağyir suçu işleyenlerin de akametini ve rüsvalığını açıklamak suretiyle fazilet mücadelesinin başarılı olmaya devam edeceğini haykırmaktadır;

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُوبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ تَمَتًّا قَلِيلًا
79 فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

Vay o kimselere ki,

Elleriyle Kitab'ı yazarlar,

Sonra da onu az bir karşılığa değiştirmek için,

“Bu, Allah'ın katındandır” derler.

Vay ellerinin yazdıklarından ötürü onların haline!

Vay kazandıklarından dolayı onların haline! (Bakara 79)

Din, insanlığın ortak perspektiflerini gözeterek asla zulme rıza göstermeyen bir bakış açısıyla dünyalarını güzelleştirmenin prensiplerini va'z etmiştir. Zira modern hukuk da ortak aklın ve kolektif menfaatlerin ölçüsünü, hak ve adalet zemininde düzenleme iddiasından yola çıkmaktadır. Ancak modern dünyada da sıkça karşılaşıldığı gibi bazen yasalar birilerinin kişisel çıkarlarına engel teşkil etmektedir. Onlar da bu yasal engelleri aşmak için çaba sarf etmektedirler. Dünya ölçeğinde nasıl aştıklarının sayısız örneklerini tekrar etmeye gerek olmayacak kadar hukuki, polisiye ve adli vakaların cereyan ettiği herkesin malumudur. Aynı cümleden olmak üzere insanların duyarlılıklarını ve onların tepkilerini ve duruşlarını örselemek ve kendi yerlerini güçlendirmek adına her devirde benzer olayların din çerçevesinde dine karşı işlendiği bir hakikattir.

Sadece dünyayı öncelemek suretiyle ahireti unutan, sorumluluklarını yerine getirmeyen insanların kendi yaptıklarını haklı ve doğru göstermek için başvurdukları yöntemler insanoğlunun macerasına bakıldığında değişik form ve şekillere bürünse de ilke ve prensip olarak neredeyse aynıdır. Ya karşısındaki insanların yanlış yolda olduğu fikrini ileri sürmek, ya yalan söylemek, iftira, linç ve sürgün histerisiyle küstürmek veya onları baskı ve zulüm ile susturmak suretiyle kendi konumlarını meşrulaştırmak şeklinde tezahür etmiştir.

Mevsimsel olarak, zaman zaman gündeme gelen, abdest, ezan, kurban, giyim-kuşam-başörtüsü, namaz, oruç, ahiret, kader vb. konulara dair

yapılan bilgilendirmeden uzak, inançları ve ibadetleri güya rasyonel bir mantık çerçevesinde çarpık ve küçük düşürme amacı güden kasıtlı ve çok çirkin nitelemeler, dini değerlerle ilgili dün olduğu gibi bugün de ne yazık ki aynı tarihi girişimin güncel boyutunu teşkil etmektedir. Din ve inançlar bir dogmadır ve irrasyoneldir. Ancak dinin ferdi, sosyo-kültürel, sosyo-politik, sosyo-ekonomik, psiko-sosyal verileri rasyoneldir. İnançlar ve ibadetler, tıpkı aşk gibi, sevdâ gibi ve tarihten bugüne büyük bir ıstıyakla anlata geldiğimiz kahramanlıklar gibi irrasyoneldir. Gariptir ki, rasyonel olan değil irrasyonel olan daha güçlü ve daha uzun ömürlüdür. Ne yazık ki rasyonel olanların pek çoğu unutuldu gitti... Bu da rasyonalite ile irrasyonelitenin insanoğlunun doğasında ve dünyasında at başı rol oynadığının çok basit bir anlatımıdır. Modern çağ, insanlığın dini duyarlılıklarını örselemek için, dini değerlere ve kutsallara görsel ve işitsel basın yayın organlarının da kullanılmasıyla fevkalade üzücü hakaret, küçük düşürme, polemik ve dezenformasyon faaliyetlerine şahit olmaktadır. Kur'an-ı Kerim bu güncel olayları mucizevî bir dille ifade etmekte ve insanlığa karşı işlenilen değerler erozyonu suçuna dikkat çekmekte ve bu cinayetin faillerini deşifre etmektedir.

İnsanların kanı ve canı üzerinde pazarlık eden, onların acıları üzerine mutluluk inşa etmeye çalışan şımarık zalimler dün olduğu gibi bugün de var yarın da var olmaya devam edecektir. Onlarla onurlu mücadele sürdüren erler ve erenler de hep var olacaktır. Dünyanın var oluş gerekçesi de budur. Erdemli ve erdemsizlerin seçilmesi... Ebediyet yurdunda bitecek nadide çiçek olmak için dünya yurdunda toprağa saçılmak, çürümeyen, kaliteli, verimli, olgun tohumlar olmak, ermek, sonsuza dek hayatiyetini sürdürecektir kıymetli tohuma dönüşmek... Bunun için zorluklara güçlüklerle karşı aşılanmış olmak ve test edilmek üzere gönderildik...

لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ
أَوْثُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَدَى
كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ
186

“Andolsun, mallarınız ve canlarınız konusunda imtihana çekileceksiniz. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah’a ortak koşanlardan üzücü birçok söz işiteceksiniz. Eğer sabreder ve Allah’a karşı gelmekten sakınırsanız bilin ki,

bunlar (yapmaya değer) azmi gerektiren işlerdendir.(Al-i İmran 186)”

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَغْبُذُ اللَّهَ عَلَى حَزْفٍ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ
أَثْقَلَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ 11

“İnsanlardan öylesi de vardır ki, Allah’a kıyıdan kenardan kulluk eder. Eğer kendisine bir hayır dokunursa gönlü onunla hoş olur. Şayet başına bir kötülük gelirse gerisin geri (küfre) dönüverir. O dünyayı da kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu apaçık ziyanın ta kendisidir.(Hac 11)

لِيَجْعَلَ مَا يُُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ 53

“Allah şeytanın verdiği bu vesveseyi, kalplerinde hastalık bulunanlar ile kalpleri katı olanlara bir imtihan vesilesi kılmak için böyle yapar. Hiç şüphesiz ki o zalimler derin bir ayrılık içindedirler.”(Hac 53)

**كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً
وَالَيْنَا تُرْجَعُونَ 35**

“Her nefis ölümü tadacaktır. Sizi bir imtihan olarak hayır ile de şer ile de deniyoruz. Ancak bize döndürüleceksiniz.(Enbiya 35)

إِنَّمَا أَمْوَالُكُم وَأَوْلَادُكُم فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ 15 فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ
وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ 16
إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يضاعفه لكم وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ 17

“Mallarınız ve çocuklarınız ancak birer imtihandır; Allah katında ise büyük bir mükâfat vardır. O halde, gücünüz yettiği kadar Allah’a karşı gelmekten sakının. Dinleyin, itaat edin, kendi iyiliğiniz için harcayın. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. Eğer siz Allah’a güzel bir borç verirsiniz Allah onu size, kat kat öder ve sizi bağışlar. Allah şükrün karşılığını verendir, Halimdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir).”(Teğabun 15, 16, 17)

Bu olgunluğu yakalayamayanlar, ya sonsuzluk cehenneminin girdabında amansız acıların dehlizinde sonsuz acılar içinde kıvrınacak, çürümeye terk edilecek veya bazı kusur ve hatalarıyla da olsa iman şerefine ermek lütfunu

ulaşanlar eksiklerinin bedelini ödemek suretiyle; ebediyet yurdunda ekin olmak, çiçek olarak yetiştirmeye uygun tohum kıvamına getirilmek için imbikten geçirilecek ve ebediyet yurduunun bahçesine saçılacak ve sonsuzluk bahçesinde ebediyen nazlı nazlı salınacaktır.

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى أَخْرِجُوا مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ قَالَ وَهَيْبٌ حَدَّثَنَا عَمْرُو وَقَالَ خَرْدَلٍ مِنْ خَيْرٍ فَيُخْرِجُونَ مِنْهَا قَدْ اسْوَدُّوا فَيُلْقَوْنَ فِي نَهْرِ الْحَيَاةِ أَوْ الْحَيَاةِ قَالَ وَهَيْبٌ حَدَّثَنَا عَمْرُو الْحَيَاةِ شَكَّ مَالِكٌ فَيَنْبُتُونَ كَمَا تَنْبُتُ الْحَبَّةُ فِي جَانِبِ السَّيْلِ أَلَمْ تَرَ أَنَّهَا تَخْرُجُ صَفْرَاءَ مُلْتَوِيَةً.

Ebû Saîd-i Hudrî'den rivayet edildiğine göre, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmuştur: “Ehl-i Cennet Cennet’e, ehl-i Cehennem de ateşe girdikten sonra Allâhu Teâlâ: “Kimin kalbinde bir hardal tanesi ağırlığınca iman varsa ateşten çıkarınız.” diye ferman buyuracaktır. Bunun üzerine bu gibiler simsiyah kesilmiş oldukları halde çıkarılıp Nehr-i hayat (yahut da Nehr-i hayâ) içine atılacaklar ve orada sel uğrağında kalan yabani reyhan tohumları nasıl süratle biterse öylece biteceklerdir. Görmez misin, bunlar ne güzel sapsarı olarak ve iki tarafına salınarak büyür giderler?” (Buhari, iman, 15)

Ayrıca birçok ayet ve hadiste de belirtildiği üzere Hz. Peygamber dünyanın çekici ve aldatıcı yönlerinden insanoğlunu sakındırmış ve yanlış davranışlara karşı onları uyarmıştır.

Kur’an-ı Kerim ve hadisi şeriflerde Allah’ı hatırlamak, Allah’ı zikretmek “zikrullah”, aksi de onu unutmak olarak nitelenmektedir. Yani Allah’ı zikreden onun emir ve yasaklarını hatırlayıp gücü nispetinde yerine getirmeye çalışan, yasaklarından da sakınandır. Allah’ı unutan da onun insanlığı mutlu kılmak için gönderdiği emir ve yasakları umursamayan kimsedir. Tâhâ sûresinde bu konu şöyle dile getirilmektedir: “Her kim de benim zikrimden (Kur’an’dan) yüz çevirirse mutlaka ona dar bir geçim vardır. Bir de onu kıyamet gününde kör olarak haşrederiz. O da şöyle der: “Rabbim! Dünyada gören bir kimse olduğum halde, niçin beni kör olarak haşrettin?” Allah, “Evet, öyle. Ayetlerimiz sana geldi de sen onları unuttun. Aynı şekilde bugün de sen unutuluyorsun.”(Tâhâ 124, 125, 126) der. Dolayısıyla Allah’ı hatırlamak ve unutmak, sorumluluk ve görevlerini hatırlamak veya unutmaktır. Dünya hayatı, sorumluluğunu hatırlayan erdemlilerle, sorumluluğunu unutan erdemsizlerin mücadelesinin geçtiği yerdir. Allah’ı unutanlar sadece kendilerine değil başkalarıyla paylaştığı dünyada

onların hukukuna da riayet etmeyen ve onlara haksızlık eden biri olmakla kınanmış ve onlara “vahlar”, “eyvahlar olsun” denilmek suretiyle dikkatleri çekilmiştir.

Söz konusu yanlışların failleri ve destekçilerini bu olumsuzlukların müsebbipleri oldukları gerekçesiyle yermekte ve onların ferdi, sosyal, kültürel, ekonomik, siyasi ve psikolojik travmalara sebep olduklarını açık ve keskin bir dil ile açıklamakta ve insanları Hz. Peygamberin örneklik/önderliğinde hayatı mutlu ve mamur kılmaya çağırmaktadır.

Hz. Peygamberi fiili ve sözel anlamda yönlendiren ayetler, aynı zamanda onun şahsiyetini, ulaştığı yüce ahlaki seviyeyi de nitelemekte ve onu tavsif etmektedir. Yani Kur'an, Hz. Peygambere önce nasıl olması gerektiğini söylemekte sonra da nasıl olduğunu açıklayıp tavsifini yapmaktadır. Bu çalışmanın başından beri tesbit etmeye gayret ettiğimiz ölçüler, Hz. Peygamberi bir âbide şahsiyet olarak şekillendirip yoğuran ölçülerdir. Bu ölçülerin onun tarafından ne kadar başarılı biçimde uygulandığını tesbit etmesi bakımından da yine Kur'an'ın, peygamberi tavsif ve onayı fevkalâde önemlidir. Zira bu onay, Hz. Peygamberin örnek kişiliğinin gerçek referansını teşkil etmektedir. Şöyle ki;

İyiliği emreden, kötülükten men eden, iyi/temiz şeyleri helal, kötü/pis şeyleri haram eden, insanlara kitabı, erdem ve hikmetleri öğreterek tertemiz yapan zarif bir peygamberdir.

Korkusuz, cesur, insanlığın boynundaki pranga ve engelleri kaldıran, esaret zincirlerini kıran hür, cesur ve mert bir peygamberdir.

Sözünün eri, doğru dürüst, insanlara karşı duyarlı, güvenilir ve müşfik bir peygamberdir.

İnsanlara canlarından daha yakın, daha düşkün, şahit, müjdecî, kötü sondan onları korumaya çalışan, uyarıcı, aydınlık davetçisi, nur saçan kandil ve münevver bir peygamberdir.

Utangaç, yaptıklarından mes'ul, söylediği her şeyle sorumlu, Allah'ın himayesinde, okuma-yazma bilmeyen, ümmî, ancak insanlara tertemiz sahifelerdeki bilgileri öğreten bilgin ve bilge bir peygamberdir.

Ortak mesajın; hak ve hakikatin elçileri, yorulmadan mücadele eden ancak hiç kimsenin başında yetkisizce, zorba/bekçi/vekil ve despot olmayan nazik ve vakur

bir peygamberdir.

Herkes gibi işinde gücünde, çarşı pazarda çalışıp çabalayan, yiyen, içen, günlük işlerini kendi başına halleden beşer bir peygamberdir.

Herkese güzel örnek Peygamberin vefatından sonra eşlerini nikâhlamanız caiz değildir. Çünkü onlar annelerinizdir. Allah ve melekleri onun değer ve kıymetini söylerler, siz de bunu anlayın bilin ki O, muhterem bir peygamberdir.

Allah'ı ve peygamberini söz ve davranışlarıyla incitenler lanetlenmişler, dünya ve ahirette horlayıcı bir cezaya çarptırılacaklardır. Zira O, masum ve masun/korunmuş bir peygamberdir.

O örnek insanda asla bir delilik yoktur. Rabbinin en büyük ayetlerini gören, neler gördüğünü onunla tartışamayacağınız kadar gerçek, gözü yanılmayan, haddi aşmayan, ölçülü, dengeli bir peygamberdir.

Herkese rahmet olan, kusurları bağışlanmış çok merhametli rahmet peygamberdir.

Başarı ve ilahi nimetlerin hepsine kavuşmakla müjdelenmiş muştulanmış bir peygamberdir.

Hidayet ve dosdoğru yol üzere, Allah'ın bitip tükenmeyen nimetlerine ve çok büyük lütfuna mazhar olan övülmüş bir peygamberdir.

Yüce bir ahlâkın sahibi, insanları doğru yola çağıran örnek bir peygamberdir.

Apaçık hakikat üzere olan diğer peygamberler gibi o da en güzel arkadaş ve dost bir peygamberdir!

Siz etmeseniz de Allah'ın yardım ettiği, şanlı bir zaferin kahramanı mansur ve muzaffer bir peygamberdir.

Yüce Allah'ın terk edip darılmadığı sahipli ve barışık bir peygamberdir.

Yalnızlığın sıkıntılarını yaşayarak öğrenen yetim bir peygamberdir.

Yalnızları, kimsesizleri ve yetimleri himaye eden hamiyetperver bir peygamberdir.

Yüce Allah'ın izzet ve ikramına ermiş kutlu, mutlu insan ve son peygamberdir.

Övgülere layık, salât ve selama muhatap şanı yüce bir peygamberdir.

Siz etmeseniz de Allah'ın yardım ettiği, başısladığı, DOSDOĞRU YOLDA, GÜVENİLİR BİR ELÇİDİR O!

Yüce Allah'ın izzet ve ikramına ermiş kutlu ve mutlu insandı...

Ayrıca, Kur'an-ı Kerim, yüzlerce emir verdiği Nebi'ye; "Emrolunduğun gibi dosdoğru ol!"(Hûd 112) dedikten sonra, onun doğruluk ve kitaba uymadaki dikkat ve hassasiyetini; "Sen hiç şüphesiz hakka götüren dosdoğru bir yol üzerindesin"(Hac 67); "Sen onları doğru bir yola çağırıyorsun"(Mü'minûn 73); "Sen elbette dosdoğru bir yol üzeresin"(Yâ Sîn 4); "Şüphesiz ki sen doğru bir yola iletiyorsun"(Şûrâ 52); "Şüphesiz sen doğru bir yol üzeresin,"(Zuhruf 43); "...bana uyun, bu doğru bir yoldur,"(Zuhruf 61); "Şimdi, yüzüstü kapanarak düşe kalka yürüyen mi daha doğru gider, yoksa dosdoğru bir yolda dimdik yürüyen mi?"(Mülk 22); "Sen elbette yüce bir ahlâk üzeresin,"(Kalem 4) ifadeleriyle onaylamıştır. Bu ilahi onay, Hz. Peygamberin örnekliğinin tartışmasız referansıdır. Aksi bir tavır ve düşünce, yani onun örnekliğinin tartışma konusu yapılması, ifade edilen ayetlerin tartışma mevzuu edilmesi anlamına gelir ki, bu tavır mü'min ve muvahhid olduğu iddiasında bulunan hiç kimsenin ikna edici bir açıklama yapmasını imkân vermez.

Kur'an-ı Kerim'in bu yüce ifadelerle tanımlayıp takdir ettiği bir beşerin; Hz. Peygamberin sünnetinin normatif değeri ve gücü tartışılmazdır. Davranışları, sözleri ve takrirleriyle Onu tartışma mevzuu yapmak, sünnetin arka planı ve muharriki olan Kur'an'ın, elinizdeki bu eserin bütününe serpiştirilmiş ayetlerini tartışmak anlamına geleceği her akl-i selimin ve sade bir aklın idrak edeceği kadar aşikâr bir husustur.

Kur'an hakkında kendilerine, onlarca cilt söz söyleme ve yazma hakkı tanıyanların, bizzat kendisine nazil olmuş bir kitabın ayetleri hakkında herhangi bir açıklama ve söz hakkı tanımadıkları Hz. Peygamberi salât ve selamla yâd ediyor, onun fiil, söz ve takrirlerini baş tacı etmeyi bir mümin teslimiyeti sayıyoruz.

Hâsıl-ı kelam;

O, insanın ve insanlığın hulasasıdır,

*O, erdemin ve erdemlinin özüdür,
O, hakkın ve haklının sözüdür,
O, mutluluğun gülümseyen yüzüdür,
O, ehl-i gönlün, ehl-i dilin nazıdır,
O, bağırı yanık âşıkların kalbindeki sızıdır,
O, darda kalmış mutsuzların baharıdır, yazıdır,
O, muştulanmış gülen yüzün alnındaki yazıdır,
O, umudunu erteleyen bahtsızların tezidir,
O, gönlü kırık erenlerin ruhundaki sezidir...*

Takdir ve sorumluluk, idraki olanlarındır...

BÜLBÜLÜN GÖZYAŞLARI

Bülbülün gözyaşları

Güle değil sanadır.

Hüzünlü ağıtları

Güle değil sanadır.

Kahır dolu ananın

Küstürülen babanın

Hıçkıran ağıtları

Han'a değil sanadır.

Yalnız kalan ağanın

Terk edilen çağanın

Kimsesiz ağıtları

Ana(!) değil sanadır.

Kaybedilen vefanın

Hicret eden sefanın

Mükedder ağıtları

Yola değil sanadır.

İncitilen sevdanın

Cevredilen cefanın

Kahreden ağıtları

Tene değil sanadır.

Yok edilen doğanın

Zulmedilen boğanın

Sabreden ağıtları

Göne değil sanadır.

Mahvedilen dünyanın

Hapsedilen rüyanın

Küstüren ağıtları

Kana değil sanadır.

Kimsesizler kimsesi

Gözetirdin herkesi

Sessizlerin ağıtı

Cana değil sanadır.

Sessizce ağıt yakan

Çığlıkların nefesi

Bütün sessiz ağıtlar

Kula değil sanadır.

Prof. Dr. Ali Akyüz

15 Temmuz 2007

Bağlarbaşı-İstanbul

EKLER

EK-1 / Nüzul Sırasına Göre Dizilmiş Düşünce-Davranış- Konuşma Kodları ve Anlamları

Oku, söyle,

Kalk! Kalk artık! Yeter artık kalk! Kalk dimdik dur, kalk namaz kıl, namaz için kalk,

Uyar, dikkat çek,

Büyük tanı, şanını yücelt, büyükle de büyükle! Yücelt ha yücelt!

Tertemiz tut, temizle, elbiseni tertemiz tut!

Terk et, ayrıl, bırak, uzaklaş, kaçın!

Başa kakma! Menfaat sağlama

Sabret, sebat et, sabırla bekle, sabırlı ol, acele etme,

Boyun eğme, Sakın ona uyma, itaat etme,

Secde et, boyun eğ, itaat et, büyük bir saygıyla eğil,

Yaklaş, yakın ol, yakın dur, yalnızca O'na yaklaş

Bana bırak! Bırak bana!

Asla olma, şüphecilerden olma,

Biraz azalt, azalt, eksilt

Çoğalt, artır, ziyade et

Tane tane oku! Anlamını duyarak!

Yâd et, an, vefa göster, zikret, hatırla, hatırlat...

Kendini ada! Kendini ona ada, O'na yönel, başkasından kesilerek ona yönel.

Sığın, edin; dost edin, Öyleyse yalnız O'nun himayesine sığın.

Mühlet ver, süre ver, bekle, kendi haline bırak

Tesbih et,

Öğüt ver, nasihat et! Sen öğüt ver! Sen yine de öğüt ver! O halde sen öğüt ver!

Sakın ezme, haksızlık etme.

Sakın azarlama, geri çevirme.

Anlat da anlat! Söyle ha söyle! Minnet ve şükranla an!

Hemen başka işe koyul, sağlam dur, dik dur, kalk yorul.

Yönel, istek ve sevgiyle yönel, ilgi duy, rağbet et.

Namaz kıl! Dua et, Kulluk et

Kurban kes

(sözün keyfiyeti hakkında; tamamı ise yaklaşık 309 adet) De, de ki, söyle, ilan

et, açıkça söyle.

Kımıldatma, çabalatma, (Vahyi çarçabuk almak için dilini kımıldatma)

Uy, takip et; Rabbinden sana vahyolunana uy. Doğru yola yönelerek İbrahim'in dinine uy! O halde, biz onu okuduğumuz zaman Sen onun okunuşunu takip et!

Aldırma, yüz çevir, bırak ilgilenme!

Olmasın, kalbinde bir şüphe olmasın.

Sor, öğrenmek için araştıır.

Hikâye et, kıssa anlat, kıssadan hisse öğret

Al! Huy edin!

Emret!

Aldırma, dön yüzünü, yüz çevir, onlara aldırma, onları bırak, uzak dur, kendi haline bırak.

Sığın, Allaha sığın

(cennetle müjde anlamında) Müjdesini ver, müjdele, müjde ver, müjdeler olsun!

(cehennemle müjde anlamında) Uyar, haber ver, müjdeni ver! Müjdesini ver!

İtimat et! Mütevekkil ol! Güven, dayan, güvenip dayan, tevekkül et, dayanıp güven

Kulluk et, ibadet et, kul ol.

Sabırlı ol, metanetli ol, istikrarlı ol, sabırla devam et.

Acele etme.

Yüzünü dine çevir, Ona çevir, tam-doğru-sürekli yap, kıl, namaz kıl, çevir, yönel.

oku, anlat, naklet, aynısını söyle Oku, söyle; anlat, naklet, ibret levhası olarak hatırlat, Rabbinin Kitabından sana vahyedileni oku! Onlara İbrahim gibi söyle!/
İbrahim'in haberini de naklet! Onlara Nuh gibi söyle!/
Nuh'un haberini oku

Tapıp yalvarma, kulluk edip yalvarma, çağırma, çağırmaya kalkma! Perestiş etme.

Alçakgönüllülükle, kol kanat ger, alçakgönüllü ol! Mütevazı ol! Onlara kol kanat

ger!

Tasalanma, üzüme, kederlenme, mahzun olma.

Olma, kaygı duyma, Sıkıntı duyma.

Asla olma, sakın olma, Sakın kâfirlere arka çıkma, Asla müşriklerden olma, Sakın şüphecilerden olma, O halde sakın cahillik etme, O halde kuşkulananlardan olma.

Sakın onlar seni bu ayetlerden alıkoymasınlar, sakın seni çevirmesinler

Sen tevhide davet et, davet et, çağır!

Bak, Baksana, Gör ki; Anla! Bak! Onlara delilleri nasıl açıklıyoruz, yine bak ki haktan nasıl yüz çeviriyorlar.

Eli sıkı olma! Elini bağlayıp boynuna asma! Tanıma! Edinme!

Deme, söyleme, sakın deme, sakın söyleme, “Öf!” bile deme.

Akrabaya, Yoksula, Yolcuya hakkını ver.

Saçıp savurma, savurgan olma.

Büsbütün eli açık olma! Elini açıp saçma!

Ardına düşme, peşine düşme, ardınca gitme

Yürüme, dolaşma, gezme, Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma.

Nafile namaz kıl! teheccüt kıl!

وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا
تَّصِيْرًا

...ve şöyle niyaz et!;

“Rabbim!

Gireceğim yere dürüstlükle girmemi sağla!

Çıkacağım yerden de dürüstlükle çıkmamı sağla!

Bana tarafından, hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver!”

Dosdoğru ol, hedefinden şaşma, istikametini doğru tut.

Yüz çevir, Aldırış etme, muamele et, davran.

Gözlerini dikme, Dünya hayatının çekiciliğine gözlerini dikme, Dünya malına göz dikme.

Ol!

Huzurundan kovma, O'na yalvaranları huzurundan kovma.

Oturma, birlikte oturma.

Bırak onları bir tarafa, Bırak onları! O halde bırak onları!

Bırak onları bir tarafa, Bırak onları! O halde bırak onları!

Şahitlik etme, onlarla beraber şahitlik etme!

Uyma; Arzularına uyma, heveslerine uyma, isteklerine uyma.

Gör onların kim olduğunu! Şunların haline bak! Onların halini gör! Bak, şunların haline! Gör!

Sımsıkı sarıl, sıkıca tutun.

Gözetle, Bekle.

Acele etme.

Münakaşa etme, Delillerin açık olması haricinde bir münakaşaya girişme.

Bilgi isteme, Onlar hakkında (Ashâb-ı Kehf) ileri-geri konuşan kimselerin hiçbirinden bilgi isteme! Bir şey sorma.

Sakın deme, sakın söyleme, asla söyleme.

Gözlerini onlardan çevirme, üzerlerine titre, Gözlerini onlardan ayırma!

Mücadele et, mücadele yap.

Sanma, (Sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden cayacağını sanma!)

Sav, müdafaa et.

Bekle, intizar edip beklemek, gücenmiş olarak beklemek.

Çevir de bir bak, çevir bak, dön.

Sakın seni gevşekliğe sevk etmesin! Seni hafifliğe sevk etmesin, zihnine şüphe tohumları atmalarına izin verme!

MEDİNE DÖNEMİ (88 HAC; Mekke ve Medine dönemi ayrımı 89 RAHMAN)

Yönel! Çevir! Namazda yüzünü Mescid-i Haram'a çevir!

Ürküt! Korkut! Darmadağın et! Vereceğin ceza ile destekçilerini de dağıt ki...

Ahdi bozduğunu kendilerine bildir, savur, fırlat, suratlarına çarp.

Yanaş, taraf ol. Sen de barıştan taraf ol, barışa yanaş.

Teşvik et!

Affet, bağışla.

Onlara danış! İstişare et!

(Ehl-i kitap bu konuda) seninle çekişmesinler, tartışmasınlar, seni tartışmaya sürüklemesinler, seninle didişmesinler.

Sakın seni aldatmasın, asla seni yanıltmasın.

Sakın, korun, kork; Ey Peygamber! Allah'tan kork!

Bırak! Aldırma!

Kendilerine öğüt ver, nasihat et.

Savaş

Bağışlanmaları için dua et, Bağışlanmasını dile, mağfiret dile, tövbe istiğfar et, Allah'tan af dile!

Savunma, taraf olma, tartışma, mücadele etme, mücadeleye girme, Kendilerine hıyanet edenleri savunma.

Bil, Bil ki, bilesin ki!

Onlardan sakın, Seni alıkoymalarına dikkat et! Kendini onlardan koru!

Amansızca mücadele et! Cihad et!

Kararlı davran! Ödünsüz davran! Sert davran, nazik davranma!

Seni üzmesin, sana kaygı vermesin, İnkârda yarışanlar sana kaygı vermesin!

Hükmet, hüküm ver!

Tebliğ et, ulaştır, bildir.

Biatlerini kabul et! Bağlılık taahhütlerini kabul et!

Namazını kılma! Cenaze namazını kılma!

Durma, dikilme, Kabri başında da durma, Onun içinde asla namaz kılma.

Seni imrendirmesin, imrenme, imrenmeyesin, gözüne batmasın!

Nüzul Sırasına Göre Dizilmiş Düşünce-Davranış- Konuşma Kodları

(Ayetler)

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ

قُمْ

فَأَنْذِرْ

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ

وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ

وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

كَلَّا لَا تُطِعْهُ

وَاسْجُدْ

وَاقْتَرِبْ

فَلَا تُطِعِ الْمُكَذِّبِينَ

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ

فَدَرَنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ يَهْدَا الْحَدِيثَ

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْخُوْتِ

يَا أَيُّهَا الْمُرْمَلُ

قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا

يُصَفِّهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا
أَوْ زِدْ عَلَيْهِ
وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا
وَادْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ
وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا
فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا
وَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ
وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا
وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِي النَّعْمَةِ
وَمَهْلُهمْ قَلِيلًا
ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا
سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى
فَذَكِّرْ إِن تَفَعَّتِ الدُّكْرَى
فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَفْهَرْ
وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ
وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ
فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ
وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ
فَصَلِّ لِرَبِّكَ
وَاحْزَرْ
قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ
فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَاقْبَرْ فَزُءَانَهُ
قَاصِرٌ عَلَى مَا يَقُولُونَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ
فَذَكِّرْ بِالْقُرْءَانِ
فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ
أَمْهِلْهُمْ رُوَيْدًا
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ
اصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ
وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ
وَاذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ
وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاصِرَةَ الْبَحْرِ
فَاقْصُصِ الْقَصَصَ
خُذِ الْعَفْوَ
وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ
وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ

وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ

فَاسْأَلْ بِهِ خَيْرًا

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ

فَاعْبُدْهُ

وَاصْطَلِرْ لِعِبَادَتِهِ

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ

فَاعْبُدِي

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ

قَاصِرٍ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ

وَأُمُرُ أَهْلِكَ بِالصَّلَاةِ

وَاصْطَلِرْ عَلَيْهَا

وَائْتِلْ عَلَيْهِمْ تَبَاً إِبْرَاهِيمَ

فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ
وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فَلَا تَكُونَنَّ طَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ
وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ
وَاذْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ
وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
انْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ
لَّا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ
وَلَا تَنْهَرُهُمَا
وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا
وَاحْفَظْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ
وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا
وَعَاتِ دَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَلَا تُبْذِرْ تَبَذُّرًا
وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ

وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا

وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ

انْظُرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ

أَقِمِ الصَّلَاةَ

فَتَهَجِّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا
تَصِيرًا 80

...ve şöyle niyaz et!

“Rabbim!

Gireceğim yere dürüstlükle girmemi sağla!

Çıkacağım yerden de dürüstlükle çıkmamı sağla!

Bana tarafından, hakkıyla yardım edici bir kuvvet ver!”

وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

وَائِلُ عَلَيْهِمْ بَنَاءُ نُوحٍ

فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَفْقَهُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُحْمَلِينَ

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ

وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ

فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ

وَاصْبِرْ

فَاعْبُدْهُ

وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ

فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ

لَا تُمَدِّنْ عَيْنَيْكَ

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ

وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْعَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

فَلَا تَفْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

وَدَّرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهُوَ وَعَرَّثَهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا
وَذَكَرَ بِهِ أَنْ يُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ
اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ
قَدَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ
فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ
وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ
وَتَوَلَّ عَنْهُمْ
وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصَرُونَ
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ
فَبَشِّرْ عِبَادِ
فَاعْبُدْ
وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ
فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
فَلِذَلِكَ فَادُعُ
وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ

وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ

فَذَرُهُمْ يَخُوضُوا وَبَلَعُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوْعَدُونَ

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ

وَقُلْ سَلَامٌ

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ

فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ

وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ

وَادْكُرْ أَخَا عَادٍ

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ

وَذَكَرَ فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ

فَذَكَرَ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ

فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا

وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا

وَلَا تَقُولَنَّ لِيْشَيْءٍ إِيَّايَ فَاعِلُ ذَلِكَ عَدَا

وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ

وَإِنُّ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

وَلَا تَعُدُّ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَا تُطْع مَنْ أَغْضَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا
اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ
فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ وَدَّادَ
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ سُلَيْمَانَ
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ أَيُّوبَ
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ وَدَّ الْكِفْلَ
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ وَدَّ السُّونَ
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ وَرَكَرَبًا
وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ وَالَّتِي أَخَصَّتْ قَرْجَهَا
ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ

فَذَكَرَ فَمَا أَنْتَ يَنْعَمَةَ رَبِّكَ يَكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ
فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ
وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ
وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ
فَارْجِعِ الْبَصَرَ
ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ
فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا
فَذَرَهُمْ يَخْوَصُّوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا
فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ
وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ
إِنَّ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ
وَأَقِمِ الصَّلَاةَ
لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَارِ عُنْكَ فِي الْأَمْرِ
وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى مُسْتَقِيمٍ

MEDİNE DÖNEMİ (88 HAC; Mekke ve Medine dönemi ayrımı 89 RAHMAN)

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ
وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا
وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا
وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ
وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا
قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ
قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ
فَإِنِّدُ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ
وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْتَحِ لَهَا
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ
فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ
فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ
وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
وَلَا يَخْرُجُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ
لَا يَعُزُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ

اتَّقِ اللَّهَ

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعُ أَذَاهُمْ
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ يَا لََّهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَعِظْهُمْ
وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا
فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ
وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ
فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

وَاسْتَغْفِرْ لِدُنْيِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ قَاتِلْهُمْ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ
جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَاعْلُظْ عَلَيْهِمْ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ قَاعِظْ عَنْهُمْ
وَاصْفَحْ
لَا يَخْرُجُكَ اللَّهُ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ
فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ
وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
احْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ
وَاحْذَرُهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ
فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ دُورِهِمْ
بَلِّغْ مَا أَنزَلَ إِلَيْكَ
إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ... فَبَايِعْهُنَّ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ
وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ
وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ
خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً
وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

EK-2 / Alfabetik Sıraya Göre Düşünce- Davranış- Konuşma Kodları
(Mükerrersiz)

EMİRLER (Toplam, 218+5 Kul=223+309 Kul =532

Akrabaya, Yoksula, Yolcuya hakkını ver;

Gör onların kim olduğunu! Şunların haline bak! Onların halini gör! Bak, şunların haline! Gör!

Uy, takip et; Rabbinden sana vahyolunana uy. Doğru yola yönelerek İbrahim'in dinine uy! O halde, biz onu okuduğumuz zaman Sen onun okunuşunu takip et!

Sığın, edin; dost edin, Öyleyse yalnız O'nun himayesine sığın.

Sakın, korun, Kork; Ey Peygamber! Allah'tan kork!

Oku, anlat, naklet, aynısını söyle! Oku, söyle; anlat, naklet, ibret levhası olarak hatırlat, Rabbinin Kitabı'ndan sana vahyedileni oku! Onlara İbrahim gibi söyle! /İbrahim'in haberini de naklet! Onlara Nuh gibi söyle! /Nuh'un haberini oku.

Yanaş, taraf ol Sen de barıştan taraf ol, barışa yanaş.

Onlardan sakın, Seni alıkoymalarına dikkat et! Kendini onlardan koru!

Hükmet, hüküm ver!

Alçakgönüllülükle, kol kanat ger, alçakgönüllü ol! Mütevazı ol! Onlara kol kanat ger!

Sen tevhide davet et, davet et, çağır!

Sav, müdafaa et!

Yâd et, an, vefa göster, zikret, hatırla, hatırlat...

Gözetle, Bekle.

Çevir de bir bak, çevir bak, dön.

Yönel, istek ve sevgiyle yönel, ilgi duy, rağbet et.

Sor, öğrenmek için araştıır.

Sığın, Allah'a sığın.

Bağışlanmaları için dua et, Bağışlanmasını dile, mağfiret dile, tövbe istiğfar et, Allah'tan af dile!

Dosdoğru ol, hedefinden şaşma, istikametini doğru tut.

Sımsıkı sarıl, sıkıca tutun.

Secde et, boyun eğ, itaat et, büyük bir saygıyla eğil.

Sabret, Sebat et, sabırla bekle, sabırlı ol, acele etme.

Sabırlı ol, metanetli ol, istikrarlı ol, sabırla devam et

Yüz çevir, Aldırış etme, muamele et, davran.

Kulluk et, ibadet et, kul ol.

Aldırma, dön yüzünü, yüz çevir, onlara aldırma, onları bırak, uzak dur, kendi haline bırak.

Affet, bağışla.

Bil, Bil ki, bilesin ki!

Kararlı davran! Ödünsüz davran! Sert davran, nazik davranma!

Yaklaş, Yakın ol, yakın dur, Yalnızca O'na yaklaş!

Oku, söyle...

Hikâye et, kıssa anlat, kıssadan hisse öğret.

Yüzünü dine çevir, Ona çevir, tam-doğru-sürekli yap, kıl, namaz kıl, çevir, yönel.

Emret!

Mühlet ver, süre ver, bekle, kendi haline bırak.

Ahdi bozduğunu kendilerine bildir, savur, fırlat, suratlarına çarp,

Bekle, intizar edip beklemek, gücenmiş olarak beklemek.

Kurban kes.

Uyar, dikkat çek.

Hemen başka işe koyul, sağlam dur, dik dur, kalk yorul.

Bak, Baksana, Gör ki; Anla! Bak! Onlara delilleri nasıl açıklıyoruz, yine bak ki haktan nasıl yüz çeviriyorlar.

Biraz azalt, azalt, eksilt.

Terk et, ayrıl, bırak, uzaklaş, kaçın!

Biatlerini kabul et! Bağlılık taahhütlerini kabul et!

(cennetle müjde anlamında) Müjdesini ver, müjdele, müjde ver, müjdeler olsun!

(cehennemle müjde anlamında) Uyar, haber ver, müjdeni ver! Müjdesini ver!

Tebliğ et, ulaştır, bildir.

Kendini ada! Kendini O'na ada, O'na yönel, başkasından kesilerek O'na yönel.

Nafile namaz kıl! Teheccüt kıl!

İtimat et! Mütevekkil ol! Güven, dayan, güvenip dayan, tevekkül et, dayanıp güven

Aldırma, yüz çevir, bırak ilgilenme!

Mücadele et, mücadele yap.

Amansızca mücadele et! Cihad et!

Anlat da anlat! Söyle ha söyle! Minnet ve şükranla an!

Teşvik et!

Al! Huy edin!

Bırak! Aldırma!

Bana bırak! Bırak bana!

Bırak onları bir tarafa, Bırak onları! O halde bırak onları!

Bırak onları bir tarafa, Bırak onları! O halde bırak onları!

Öğüt ver, nasihat et! Sen öğüt ver! Sen yine de öğüt ver! O halde sen öğüt ver!

Tane tane oku! Anlamını duyarak!

Çoğalt, artır, ziyade et.

Tesbih et.

Onlara danış! İstişare et!

Ürküt! Korkut! Darmadağın et! Vereceğin ceza ile destekçilerini de dağıt ki...

Namaz kıl! Dua et, Kulluk et.

Tertemiz tut, temizle.

Kendilerine öğüt ver, nasihat et.

Savaş.

De, de ki, söyle, ilan et, açıkça söyle!

Kalk! Kalk artık! Yeter artık kalk! Kalk dimdik dur, kalk namaz kıl, namaz için kalk.

Büyük tanı, şanını yücelt, büyükle de büyükle! Yücelt ha yücelt!

Ol!

Yönel! Çevir! Namazda yüzünü Mescid-i Haram'a çevir!

NEHİYLER (65 Adet)

Saçıp savurma, savurgan olma!

Büsbütün eli açık olma! Elini açıp saçma!

Uyma; Arzularına uyma, heveslerine uyma, isteklerine uyma!

Savunma, taraf olma, tartışma, mücadele etme, mücadeleye girme, Kendilerine hıyanet edenleri savunma.

Eli sıkı olma! Elini bağlayıp boynuna asma! Tanıma! Edinme!

Kımıldatma, çabalatma, (Vahyi çarçabuk almak için dilini kımıldatma)

Tasalanma, üzülmeye, kederlenme, mahzun olma.

Sanma, (Sakın Allah'ın peygamberlerine verdiği sözden cayacağını sanma!)

Tapıp yalvarma, kulluk edip yalvarma, çağırma, çağırmaya kalkma! Perestiş etme.

Acele etme.

Bilgi isteme, Onlar hakkında (Ashâb-ı Kehf) ileri-geri konuşan kimselerin hiçbirinden bilgi isteme! Bir şey sorma.

Şahitlik etme, onlarla beraber şahitlik etme!

O mescitte namaz kılma! Cenaze namazını kılma!

Huzurundan kovma, O'na yalvaranları huzurundan kovma

Boyun eğme, Sakın ona uyma, itaat etme.

Seni imrendirmesin, imrenme, imrenmeyesin, gözüne batmasın!

Acele etme.

Gözlerini onlardan çevirme, üzerlerine titre, Gözlerini onlardan ayırma!

Oturma, birlikte oturma.

Ardına düşme, peşine düşme, ardınca gitme.

Deme, söyleme, sakın deme, sakın söyleme, “öf!» bile deme.

Sakın deme, sakın söyleme, asla söyleme

Durma, dikilme, Kabri başında da durma, Onun içinde asla namaz kılma.

Sakın ezme, haksızlık etme.

Olma, kaygı duyma, Sıkıntı duyma.

Olmasın, kalbinde bir şüphe olmasın.

Asla olma, şüphecilerden olma.

Asla olma, sakın olma, Sakın kâfirlere arka çıkma, Asla müşriklerden olma, Sakın şüphecilerden olma. O halde sakın cahillik etme, O halde kuşkulananlardan olma

Münakaşa etme, Delillerin açık olması haricinde bir münakaşaya girişme.

Gözlerini dikme, Dünya hayatının çekiciliğine gözlerini dikme, Dünya malına göz dikme.

Yürüme, dolaşma, gezme, Yeryüzünde böbürlenerek dolaşma.

Başa kakma! Menfaat sağlama.

Sakın azarlama, geri çevirme.

Seni üzmesin, sana kaygı vermesin, İnkârda yarışanlar sana kaygı vermesin.

Sakın seni gevşekliğe sevk etmesin! Seni hafifliğe sevk etmesin, zihnine şüphe tohumları atmalarına izin verme!

Sakın onlar seni bu ayetlerden alıkoymasınlar, sakın seni çevirmesinler.

Sakın seni aldatmasın, asla seni yanıltmasın.

(Ehl-i kitap bu konuda) seninle çekişmesinler, tartışmasınlar, seni tartışmaya sürüklemesinler, seninle didişmesinler.

Oransal ilişki;

218:65=3,35...

223:65=3,43...

532:65=8,18...

Alfabetik Sıraya Göre Dizilmiş Düşünce-Davranış- Konuşma Kodları

وَعَاتِ دَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمِسْكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ

وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ

اتَّبِعْ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ

اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا

فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ

فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا

اتَّقِ اللَّهَ

إِنِّ لَمَّا أُوحِيَ إِلَيْكَ

وَإِنِّ عَلَيْهِمْ تَبَأً إِبْرَاهِيمَ

وَإِنِّ عَلَيْهِمْ تَبَأً نُوحٍ

وَإِنِّ لَمَّا أُوحِيَ إِلَيْكَ

فَاجْتَنِّ لَهَا

فَاحْذَرُهُمْ فَاتَّلَهُمُ اللَّهُ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

وَاحْذَرُهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ

أَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ

فَاحْكُم بَيْنَهُم أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ

فَاَحْكَمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ
فَاَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ
وَاحْفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ
وَاحْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ
وَاحْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ
ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
فَلِذَلِكَ فَادْعُ
وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ
وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ
ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّبِيَّةِ
وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ
وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ
وَادْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ
وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ
وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ
وَادْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ
وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ
وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ
وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى
وَادْكُرْ أَخَا عَادٍ يَعْصَى هُودًا

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ وَإِسْمَاعِيلَ
وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ وَإِدْرِيسَ
وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ وَيُوسُفَ
وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ وَدَاوُدَ
وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ وَذَا الْكِفْلِ
وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ وَذَا النُّونِ
وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ وَزَكَرِيَّا
وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ وَسُلَيْمَانَ
وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ وَالَّتِي أَخَصَّتْ فَرْجَهَا
فَأَرْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ
فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ
ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ
فَارْجِعِ الْبَصَرَ
وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ
فَاسْأَلْ بِهِ خَيْرًا
فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَفْقَهُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ
وَاسْأَلْ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا
وَاسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهَ

وَاسْتَغْفِرْ لِدُنْيِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ

وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ

وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا

فَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ

وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ

فَاسْجُدْ لَهُ

وَاسْجُدْ

اصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ

فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ

فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ

فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ

وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ
وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ
وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ
وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا
وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا
وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ
فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ
فَاصْفَحْ عَنْهُمْ
وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ
فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ
فَاعْبُدْ
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ
وَأِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ
إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدِي
وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ
فَاعْرِضْ عَنْهُمْ
وَاعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ

وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ

فَاعْفُ عَنْهُمْ

فَاعْفُ عَنْهُمْ

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ دُورِهِمْ

وَأَعْلُظْ عَلَيْهِمْ

وَأَقْتَرِبْ

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

فَأَقْصُصِ الْقَصَصَ

أَقِمِ الصَّلَاةَ

أَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ

وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ

أَمَّهُلُهُمْ رُؤُودًا

فَمَهِّلِ الْكَافِرِينَ

وَمَهِّلُهُمْ قَلِيلًا

فَأَنذِرْ إِلَيْهِمْ عَلَى سَوَاءٍ
وَأَنظِرْ لَهُمْ مَّتَّطِيرُونَ
وَأَنحَرْ
فَأَنذِرْ
وَأَنذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ
وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ
فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ
اُنْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ
اُنْظُرْ كَيْفَ صَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ
اُنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ
اُنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ
اُنْظُرْ كَيْفَ تُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ
اُنْظُرْ كَيْفَ تُصَرِّفُ الْآيَاتِ
يَصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ
وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا
وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ قَبَائِعُهُنَّ
بَشِّرِ الْمُتَافِقِينَ يَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
فَبَشِّرْ عِبَادِ
فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ
فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

وَتَبَيَّنَ إِلَيْهِ تَبَيَّنًا

فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ

وَتَوَكَّلْ

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ

وَتَوَلَّ عَنْهُمْ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ
حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ
وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ
خُذِ الْعَفْوَ
خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً
وَدَعْ أَذَاهُمْ
ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا
فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهِذَا الْحَدِيثِ
فَذَرَهُمْ يَخُوضُوا وَيَلْعَبُوا
فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمْ
فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ
وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرَّتْهُمْ الدُّنْيَا
وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولِيَ النَّعْمَةِ
فَذَكَّرْ إِنَّ تَقَعَتِ الذِّكْرَى
فَذَكَّرْ بِالْقُرْآنِ
فَذَكَّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ
فَذَكَّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ
وَذَكَّرْ بِهِ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ

وَذَكَرَ فَإِنَّ الدَّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ
وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا
أَوْ زِدْ عَلَيْهِ
سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى
فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ
فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ
وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا
وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ
فَسَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ
فَصَلِّ لِرَبِّكَ
وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
وَنِيَابَكَ فَطَهَّرْ
وَعِظْهُمْ

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

وَقُلْ رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا
تَصِيرًا

وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا

وَقُلْ سَلَامٌ

وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا

وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا

فُمِ اللَّيْلُ إِلَّا قَلِيلًا

فُمِ

وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ

وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ

وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ

وَلَا تُبْذِرْ تَبْذِيرًا

وَلَا تُبْسِطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَانُونَ أَنْفُسَهُمْ

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ

وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ
لَا تَحَرَّكَ يَهْ لِسَانِكَ لِتَغْجَلَ بِهِ
وَلَا تَخْرُنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَخْرُنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَخْرُنْ عَلَيْهِمْ
فَلَا تَخْسَبَنَّ اللَّهَ مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ
فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ
وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ
وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ
فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ
وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِنْهُمْ
وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ
فَلَا تُطِيعِ الْمُكْذِبِينَ
وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَلَا تُطِيعِ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ
وَلَا تُطِيعِ مَنْ أَغْوَيْنَا قَلْبَهُ
وَلَا تُطِيعِ مِنْهُمْ ءَاثِمًا أَوْ كَفُورًا

كَأَلَا لَا تُطْعُهُ
وَلَا تُعْجِبِكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ
فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْءَانِ
وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ
فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُفٍّ
لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا
وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ
فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ
وَلَا تَقُولَنَّ لِيْ شَيْءٍ اِئْتِنِىْ فَاعِلٌ ذَلِكَ غَدًا اِلَّا اَنْ يَشَاءَ اللّٰهُ
وَلَا تَكُ فِيْ صَيْقٍ
وَلَا تَكُ فِيْ صَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ
فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُضْمَرِينَ
فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُضْمَرِينَ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُضْمَرِينَ
فَلَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ
وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْخُوْتِ

وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ
وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
فَلَا تُمَارِ فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا
لَا تُمَدِّنْ عَيْنَكَ
وَلَا تُمَدِّنْ عَيْنَكَ
وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا
وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْنِزُ
وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ
وَلَا تَنْهَرُهُمَا
لَا يَخْزُوكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ
وَلَا يَخْزُوكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ
وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ
وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ
لَا يَغُرَّتْكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ
فَلَا يُتَارِعُوكَ فِي الْأَمْرِ
قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

Oku, bilgilen

قُمْ Yeter artık kalk, kıyama dur

أَنْذِرْ Herkesi uyar

كَبِّرْ Rabbinin şanını yücelt

طَهِّرْ Tertemiz tut

وَاهْجُرْ Kötülüklerden uzaklaş

لَا تَمُنْ Başa kakma

اصْبِرْ Sabret, sabırlı ol

لَا تُطِعْ Boyun eğme

اسْجُدْ Secde et, saygıyla eğil

وَاقْتَرِبْ Yaklaş, yakın ol

دَرِي Bırak bana, karışma

لَا تَكُنْ Asla olma, sakın olma

انْقُصْ Eksilt, azaltabilirsin

زِدْ Çoğalt, artırabilirsin

رَبِّلْ Dikkatle oku, anlamını duyarak

اَذْكُرْ Yad et, vefa göster, zikret

تَبَتَّلْ Kendini ada, ona yönel

اَتَّخِذْ Edin, sığın, dost edin

أَمْهَلْ Bekle, kendi haline bırak

سَبَّحَ Tesbih et

ذَكَرَ Öğüt ver, hatırlat

لَا تَفْهَرُ Ezme, haksızlık etme

لَا تَنْهَرُ Azarlama, boş çevirme

حَدَّثَ Anlat da anlat,şükranla an

فَإِنْصَبْ Dik dur,başka işe koyul

ارْغَبْ Rağbet et, yönel

صَلِّ Namaz kıl, dua et

وَأَنْحَرْ Kurban kes

قُلْ De, de ki, söyle, açıkça söyle

لَا تُحَرِّكْ Dikkat kesil, çabalatma

اتَّبِعْ Uy,takip et, vahye uy

تَوَلَّ Aldırma, yüz çevir, ilgilenme

لَا يَكُنْ Olmasın, şüpheli olmasın

اسْأَلْ Sor, araştır

فَاقْصُصْ Hikaye et, kıssadan hisse öğret

خُذْ Al, huy edin

وَأْمُرْ Emret

أَغْرِضْ Aldırma, yüz çevir

اسْتَعِذْ Sığın, Allah'a sığın

بَشِّرْ Müjdele, müjde ver

بَشِّرْ Haber ver, belayı müjdele
تَوَكَّلْ Tevekkül et, güven, dayan
وَاعْبُدْ Kul ol, ibadet et
اصْطَبِرْ Sabırlı ol, metanetli ol
لَا تَعْجَلْ Acele etme, ağır ol
أَقِمْ Tam doğru sürekli yap, kıl
اَتْلُ Oku, anlat, naklet, hatırlat
لَا تَدْعُ Tapma, yalvarma, çağırma
اُخْفِضْ Mütevazı ol, kol kanat ger
لَا تَحْزَنْ Üzülme, mahzun olma
لَا تَكُ Olma, kaygı duyma
لَا تَكُونَنَّ Sakın ha olma
لَا يَصُدُّكَ Sakın seni alıkoymasınlar
ادْعُ Tevhide davet et, çağır
انْظُرْ Baksana! Bak ki anla!
لَا تَجْعَلْ Yapma! Tanıma! Edinme!
لَا تَقُلْ Deme! Söyleme!
وَأْتِ Haklarımı ver
لَا تُبَدِّرْ Savurgan olma
لَا تَبْسُطْ Elini açıp saçma
لَا تَفُفْ Ardınca gitme, peşine düşme

لَا تَمْشِ Yürüme, gezme

تَهَجَّدْ Nafileteheccüt kıl

رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ Dürüslükle girmemi
sağla

وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ Dürüslükle çıkmamı sağla

وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا Bana
yardım et

اسْتَقِمْ Dosdoğru ol, şaşma

اصْفَحْ Aldırış etme, davran

لَا تُمَدِّنْ Sakın göz dikme

كُنْ Ol!

لَا تَطْرُدْ Huzurundan kovma

لَا تَعُدْ Üzerlerine titre

لَا تَقْعُدْ Birlikte oturma

وَدَّرْ Bırak onları bir yana

لَا تَنْشَهِدْ Onlarla söz birliği etme

لَا تَتَّبِعْ Arzu ve heveslerine uyma

أَبْصُرْ Bak şunların haline

اسْتَمْسِكْ Sımsıkı sarıl

ارْتَقِبْ Gözetle, bekle

لَا تَسْتَعْجِلْ Acele etme

لَا تُمَارِ Münakaşaya girme

لَا تَسْتَفْتِ Bir şey sorma

لَا تَقُولَنَّ Sakın söyleme

جَادِلْهُمْ Mücadele et

لَا تَحْسَبَنَّ Sakın sanma

ادْفَعْ Müdafaa et, sav

اِنْتَظِرْ İntizar edip bekle

ارْجِعْ Dön de bir bak

لَا يَسْتَخِفَّكَ Sakın gevşeme

فَوِّلْ Yönel, yüzünü çevir

شَرِّدْ Ürküt, Darmadağın et

فَانِّدْ Savur, suratlarına çarp

اجْنَحْ Yanaş, taraf ol

حَرِّضْ Teşvik et

وَاعْفُ Affet, bağışla

شَاوِرْهُمْ Onlara danış, istişare et

لَا يُتَارِعَنَّكَ Seninle didişmesinler

لَا يَغُرَّتْكَ Seni yanıltmasın

اتَّقِ Allahtan sakın, kork

دَعْ Bırak, Aldırma

وَعِظْهُمْ Onlara öğüt ver

قَاتِلْ Savaş

اسْتَغْفِرِ Mağfiret, af dile

لَا تُجَادِلْ Savunma, taraf olma

وَاَعْلَمْ Bil, bil ki, bilesin ki

اخْذَرْ Sakın, dikkat et, kendini koru

جَاهِدِ Amansızca mücadele et

وَاغْلُظْ Kararlı, ödünsüz davran

لَا يَحْزُنْكَ Seni üzmesin

احْكُمْ Adil, hakça hüküm ver

بَلِّغْ Tebliğ et, ulaştır, bildir

بَايِعْهُمْ Biat, bağlılıklarını kabul et

لَا تُصَلِّ Cenaze namazını kılma

لَا تَقُمْ Kabri başında durma, kılma

لَا تُعْجِبَكَ İmrenmeyesin

[EK-4 / Kaynaklar](#)

Abdurrezzak b. Hammam, el-Musannaf, Beyrut 1970–1972.

Acluni, Keşfu'l-hafa, Beyrut, 1408.

Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, I-VI, İstanbul, 1982.

Ahmed Naim-Kamil Miras, Tecrid-i Sarih, Ankara, 1981, 1982.

Ahmet Cevdet Paşa, Kısas-ı Enbiyâ ve Tevârihi Hulefâ, I-II, İstanbul, 1981.

Akyüz Ali, Prof. Dr, Abdürrezzak-Buhari İlişkisi, İstanbul, 1997.

_____, “Beşer ve Peygamber Olarak Hz. Muhammed”, Azerbaycan Milli İlimler Akademisi İlmi Araştırma Dergisi, Bakü 2003 sy.1-2, s.243-251;sy.1-IV, s.221-232.

_____, Beşer ve Peygamber olarak Hz. Muhammed, İslamın Anlaşılmasında Sünnetin Yeri ve Değeri Kutlu Doğum Sempozyumu–2001. aynı isimle TDV Yayınları /324 nolu kitapla 2004 yılında Ankara’da s. 586–623.

_____, Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi, 2002, İstanbul, sy.10.

_____, “Akşemseddin ile Sultan Fatih’in Dostluğu, Bilgi ve Bilgelik” Göynük Belediye Başkanlığı tarafından 22 Mayıs 2005 de düzenlenen konferansta sunulan isimli tebliğ.

_____, Kur’an’daki Peygamber, 14 Nisan 2005’de “Asr-ı Saadet Sempozyumu”nda sunulan tebliğ.

_____, “Kur’an-ı Kerim ve Hz. Peygamberin Örnek Beşerî Kimliği”, Özgün İrade Dergisi, yıl 1, sayı, 6 Ekim, İstanbul, 2004, sayfa, 50-59.

_____, Hz. Peygamberin Medeniyet Projesi, İstanbul, 2008.

_____, “Misafire İkram ve Bu Değerin Abideleştirdiği Şahsiyetlerden Bir Veli Şeyh İmran” Mudurnu Belediye Başkanlığı Şeyhu'l-İmran Kültür ve Tanıtma Vakfı tarafından 03 Temmuz 2005 de düzenlenen konferansta sunulan isimli tebliğ.

_____, “Sünnetin Nakledilmesinde Gösterilen Hassasiyet”, Kur’an ve Sünnet

Sempozyumu, 1–2 Kasım, Ankara 1997.

_____, Said b. Mansur'un Musannefi, İstanbul, 1997.

_____, Yaşayan Kur'an Hz. Peygamber, İstanbul, 2005 ve İstanbul, 2007.

Beyhakî, Ebû Bekr Ahmed b. el-Hüseyin el-Beyhaki, Şuabu'l-iman, II, 145, Beyrut, 1410.

Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmail b. İbrahim, el-Câmiu's-sahih, I-VIII, İstanbul, 1981.

Buhari, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmail b. İbrahim, et-Tarihu'l-evsat, Beyrut, ts.

Buhari, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmail b. İbrahim, et-Tarihu's-sağır, Beyrut, 1406.

Büyük Türkçe Sözlük, Terimler Sözlüğü; <http://www.tdk.gov.tr>

Dârimî, Ebû Muhammed Abdullah b. Abdirrahman, Sünen, I-II, İstanbul, 1981.

Diyanet İşleri Başkanlığı Kur'an-ı Kerim Meali, <http://www.diyanet.gov.tr/>

Ebû Dâvud, Süleyman b. el-Eş'as b. İsa el-Ezdi es-Sicistani, Sünen, I-V, İstanbul, 1981.

Ebu Nuaym, Ahmed b. Abdillâh, Hilyetu'l-evliya, Beyrut, 1967.

Hâkim en-Neysaburi, el-Müstedrek, Haydarabad 1334-1342.

Hâkim et-Tirmizî, Muhammed b. Ali b. El-Hasen el-Hakim et-Tirmizi, Nevadiru'l-usul fi ehadisi'r-rasül, I, 423, Beyrut, I-IV, 1992.

Hamidullah Muhammed, İslam Peygamberi, (trc. Salih Tuğ), İstanbul, 1990.

İbn Hacer, Tehzibu't-Tehzib, Beyrut 1413.

İbn Kudâme, Abdullah b. Ahmed b. Kudâme el-Makdisî, el-Muğni, I, 17,

Beyrut, I-X, 1405.

İbn Kuteybe, el-Maarif, (trc. Hasan Ege) s. 401.

İbn Mâce, Ebû Abdillâh Muhammed b. Yezid, es-Sünen, I-II, İstanbul, 1981.

İbn Manzur, Lisanu'l-Arab, Beyrut, ts.

İbn Sa'd, et-Tabakatu'l-kübra, Beyrut, 1990.

el-Mizzi, Tehzibu't-Kemal, Beyrut, 1994.

Muvatta', Malik b. Enes, el-Muvatta', I-II, İstanbul, 1981.

Müslim, Ebu'l-Hüseyin Müslim b. el-Accac el-Kuşeyri, Sahihu Müslim, I-III, İstanbul, 1981.

Nesâî, Ebû Abdîrrahman Ahmed b. Şuayb b. Ali, es-Sünen, I-VIII, İstanbul, 1981.

Taberani, Mu'cemu'l-kebir, Bağdat, ts.

Tirmizî, Ebû İsa Muhammed b. İsa b. Sevre, el-Câmiu's-sahih, I-V, İstanbul, 1981.

Yazır, Muhammed Hamdi, Osmanlıca Kur'an Meali, "Hak Dini Kur'an Dili", Cümle yayınları, İstanbul, 2007. (Yayına hazırlayan, Hasan Alioğlu)

Zehebi, Siyeru A'lam, Beyrut, 1401-1405.